

České vydání

Právní předpisy

Ročník 62
11. července 2019

Obsah

I Legislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1148 ze dne 20. června 2019 o uvádění prekurzorů výbušnin na trh a o jejich používání, změně nařízení (ES) č. 1907/2006 a zrušení nařízení (EU) č. 98/2013 ⁽¹⁾ 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1149 ze dne 20. června 2019, kterým se zřizuje Evropský orgán pro pracovní záležitosti, mění nařízení (ES) č. 883/2004, (EU) č. 492/2011 a (EU) 2016/589 a zrušuje rozhodnutí (EU) 2016/344 ⁽²⁾ 21
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb ⁽¹⁾ 57

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1151 ze dne 20. června 2019, kterou se mění směrnice (EU) 2017/1132, pokud jde o využívání digitálních nástrojů a postupů v právu obchodních společností ⁽¹⁾ 80

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

⁽²⁾ Text s významem pro EHP a Švýcarsko.

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1152 ze dne 20. června 2019 o transparentních a předvídatelných pracovních podmínkách v Evropské unii 105
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1153 ze dne 20. června 2019 o stanovení pravidel usnadňujících používání finančních a dalších informací k prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání určitých trestných činů a o zrušení rozhodnutí Rady 2000/642/SVV 122

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1148

ze dne 20. června 2019

o uvádění prekurzorů výbušnin na trh a o jejich používání, změně nařízení (ES) č. 1907/2006 a zrušení nařízení (EU) č. 98/2013*(Text s významem pro EHP)*

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 98/2013 ⁽³⁾ stanovilo harmonizovaná pravidla týkající se zpřístupňování, dovozu, držení a použití látek nebo směsí, které by mohly být zneužity k nedovolené výrobě výbušnin, a to s cílem omezit jejich dostupnost pro širokou veřejnost a zajistit náležitě oznamování podezřelých transakcí v rámci celého dodavatelského řetězce.
- (2) Ačkoli nařízení (EU) č. 98/2013 přispělo ke snížení hrozby, kterou v Unii představují prekurzory výbušnin, je nezbytné posílit systém kontrol prekurzorů, které lze použít k podomácku prováděné výrobě výbušnin. Vzhledem k počtu potřebných změn je v zájmu přehlednosti vhodné nařízení (EU) č. 98/2013 nahradit.
- (3) Nařízení (EU) č. 98/2013 omezilo přístup k prekurzorům výbušnin a jejich používání pro osoby z řad široké veřejnosti. Bez ohledu na tento zákaz však mohly členské státy rozhodnout, že umožní přístup k těmto látkám osobám z řad široké veřejnosti prostřednictvím systému povolování a registrace. Omezení a kontroly prekurzorů výbušnin byly tedy v členských státech odlišné, mohly vytvářet překážky pro obchod v rámci Unie a brzdit tak

⁽¹⁾ Úř. věst. C 367, 10.10.2018, s. 35.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. června 2019

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 98/2013 ze dne 15. ledna 2013 o uvádění prekurzorů výbušnin na trh a o jejich používání (Úř. věst. L 39, 9.2.2013, s. 1).

fungování vnitřního trhu. Navíc stávající omezení a kontroly nezajišťovaly dostatečnou úroveň veřejné bezpečnosti, protože adekvátně nezabraňovaly pachatelům trestné činnosti nabývat prekursorů výbušnin. Hrozby představované podomácku vyrobenými výbušninami zůstávaly vysoké a objevují se stále nové.

- (4) Proto je třeba systém předcházení nedovolené výrobě výbušnin dále posílit a harmonizovat s ohledem na nově vznikající hrozby pro veřejnou bezpečnost způsobené terorismem a další závažnou trestnou činností. Takové posílení a harmonizace by měly také zajistit volný pohyb prekursorů výbušnin na vnitřním trhu, podpořit hospodářskou soutěž mezi hospodářskými subjekty a podnítit inovace, například usnadněním vývoje bezpečnějších chemických látek, které nahradí prekursorů výbušnin.
- (5) Kritéria určující, která opatření by se měla uplatnit na které prekursorů výbušnin, zahrnují míru hrozby spojené s dotčeným prekurzorem výbušnin, objem obchodu s dotčeným prekurzorem výbušnin a skutečnost, zda je možné stanovit úroveň koncentrace, pod kterou by prekurzor výbušnin mohl být nadále používán k legitimním účelům, pro které je zpřístupněn, a při níž existuje výrazně nižší pravděpodobnost, že bude moci být použit pro nedovolenou výrobu výbušnin.
- (6) Osobám z řad široké veřejnosti by nemělo být povoleno nabývat, dovážet, držet nebo používat některé prekursorů výbušnin v koncentracích nad úrovní určitých mezních hodnot vyjádřených v hmotnostních procentech. Osobám z řad široké veřejnosti by však mělo být povoleno některé prekursorů výbušnin v koncentracích nad úrovní těchto mezních hodnot nabývat, dovážet, držet nebo používat pro legitimní účely za podmínky, že jsou držiteli příslušného povolení. Jestliže je žadatelem právnická osoba, měl by příslušný orgán členského státu zohlednit informace o dotyčné právnické osobě a veškerých osobách jednajících samostatně nebo jako člen orgánu dotyčné právnické osoby a působící v této právnické osobě ve vedoucím postavení na základě oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu, pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby nebo pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.
- (7) V případě některých prekursorů výbušnin, které podléhají omezení, v koncentracích nad úrovní mezních hodnot stanovených tímto nařízením neexistuje žádné legitimní použití ze strany široké veřejnosti. Proto by mělo být zrušeno udělování povolení pro chlorečnan draselný, chloristan draselný, chlorečnan sodný a chloristan sodný. Mělo by být povoleno udělovat povolení pouze pro omezený počet prekursorů výbušnin, které podléhají omezení, u nichž existuje legitimní použití ze strany široké veřejnosti. Toto povolování by mělo být omezeno na koncentrace nepřekračující horní mezní hodnotu stanovenou tímto nařízením. Nad touto horní mezní hodnotou převažuje riziko nedovolené výroby výbušnin nad zanedbatelným legitimním použitím těchto prekursorů výbušnin ze strany široké veřejnosti, neboť stejného účinku může být dosaženo využitím alternativ těchto prekursorů nebo jejich nižšími koncentracemi. Toto nařízení by mělo také stanovit, k jakým okolnostem by měly příslušné orgány přinejmenším přihlížet při rozhodování, zda vydají povolení. Společně se vzorem povolení uvedeným v příloze III by se tímto mělo usnadnit uznávání povolení vydaných jinými členskými státy.
- (8) Za účelem dosažení cílů jednotného trhu by mělo být umožněno dvoustranné nebo mnohostranné vzájemné uznávání povolení vydaných jinými členskými státy.
- (9) Aby mohly být omezení a kontroly uplatňovány podle tohoto nařízení, měly by mít hospodářské subjekty, které prodávají profesionálním uživatelům nebo osobám z řad široké veřejnosti, které jsou držiteli povolení, možnost využívat informace, které jsou dostupné na vyšší úrovni v dodavatelském řetězci. Proto by měl každý hospodářský subjekt v dodavatelském řetězci informovat příjemce daného regulovaného prekursoru výbušnin o tom, že zpřístupňování, dovoz, držení nebo používání tohoto prekursoru výbušnin osobami z řad široké veřejnosti podléhá tomuto nařízení, například připevněním vhodného označení na obal nebo ověřením, že příslušné označení je na obal připevněno, nebo uvedením této informace v bezpečnostním listu sestaveném podle přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ⁽⁴⁾.
- (10) Rozdíl mezi hospodářským subjektem a profesionálním uživatelem spočívá v tom, že hospodářský subjekt zpřístupňuje prekurzor výbušnin jiné osobě, zatímco profesionální uživatel nabývá nebo dováží prekurzor výbušnin pouze pro své vlastní použití. Hospodářské subjekty prodávající profesionálním uživatelům, jiným hospodářským subjektům nebo osobám z řad široké veřejnosti, které jsou držiteli povolení, by měly zajistit, aby byli jejich

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

pracovníci zapojení do prodeje prekurzorů výbušnin informování o tom, které z výrobků, jež hospodářský subjekt zpřístupňuje, obsahují prekurzory výbušnin, například uvedením informace o tom, že výrobek obsahuje prekurzor výbušnin v čárovém kódu výrobku.

- (11) Rozdíl mezi profesionálním uživatelem, jemuž by měly být prekurzory výbušnin podléhající omezení zpřístupněny, a osobou z řad široké veřejnosti, které by neměly být zpřístupněny, závisí na tom, zda tato osoba zamýšlí používat dotčený prekurzor výbušnin pro účely vztahující se k její obchodní činnosti, podnikání nebo profesi, včetně lesnické, zahradnické a zemědělské činnosti vykonávané v rámci plného nebo částečného úvazku a bez nutné spojitosti s rozlohou pozemku, na němž je tato činnost prováděna. Hospodářské subjekty by proto neměly zpřístupňovat prekurzor výbušnin podléhající omezení ani fyzické nebo právnické osobě, která je profesionálně činná v oblasti, kde se tento prekurzor výbušnin podléhající omezení obvykle nepoužívá pro profesionální účely, ani fyzickým nebo právnickým osobám zabývajícím se činnostmi, které nesouvisí s žádným profesionálním účelem.
- (12) Na pracovníky hospodářských subjektů podílející se na zpřístupňování prekurzorů výbušnin by se v případě používání těchto prekurzorů výbušnin k osobním účelům měla vztahovat stejná pravidla, jaká jsou stanovena tímto nařízením pro osoby z řad široké veřejnosti.
- (13) Hospodářské subjekty by měly uchovávat údaje o transakcích, jež mohou orgánům významně pomoci při předcházení, odhalování, vyšetřování a stíhání závažných trestných činů spáchaných s použitím podomácku vyrobených výbušných zařízení a při ověřování dodržování tohoto nařízení. Za tímto účelem je zásadně důležité identifikovat všechny účastníky dodavatelského řetězce a všechny zákazníky bez ohledu na to, zda se jedná o osoby z řad široké veřejnosti, profesionální uživatele či hospodářské subjekty. Vzhledem k tomu, že k nedovolené výrobě a používání podomácku vyrobených výbušnin může dojít až po určité době od prodeje prekurzoru výbušnin, měly by být údaje uchovávány tak dlouho, jak je to nezbytné, přiměřené a vhodné k usnadnění vyšetřování a s ohledem na průměrné období kontroly.
- (14) Toto nařízení by se mělo vztahovat také na hospodářské subjekty, které provozují svou činnost on-line, včetně těch, které provozují svou činnost na on-line trzích. Hospodářské subjekty, které provozují svou činnost on-line, by tedy měly také proškolit své pracovníky a zavést vhodné postupy pro odhalování podezřelých transakcí. Dále by měly zpřístupňovat prekurzory výbušnin podléhající omezení jen těm osobám z řad široké veřejnosti z těch členských států, které mají nebo zavedou režim povolování v souladu s tímto nařízením, a pouze po ověření, že tyto osoby z řad široké veřejnosti jsou držiteli platného povolení. Po ověření totožnosti potenciálního zákazníka, například s využitím mechanismů stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014⁽⁵⁾, by měl hospodářský subjekt ověřit, že pro zamýšlenou transakci bylo vydáno povolení, například fyzickou kontrolou povolení v okamžiku dodání prekurzoru výbušnin nebo, se souhlasem potenciálního zákazníka, kontaktováním příslušných orgánů členského státu, který vydal dané povolení. Hospodářské subjekty, které provozují svou činnost on-line, stejně jako ty, které provozují svou činnost off-line, by si měly také vyžádat prohlášení profesionálních uživatelů o konečném využití.
- (15) On-line tržiště fungují pouze jako zprostředkovatelé mezi hospodářskými subjekty na jedné straně a osobami z řad široké veřejnosti, profesionálními uživateli, nebo jinými hospodářskými subjekty na straně druhé. On-line tržiště by tedy neměla spadat do definice hospodářského subjektu a nemělo by být požadováno, aby poučila své pracovníky zapojené do prodeje prekurzorů výbušnin podléhajících omezení o povinnostech podle tohoto nařízení, ani aby ověřovala totožnost, případně povolení potenciálního zákazníka nebo aby požadovala od potenciálního zákazníka jiné informace. Vzhledem k ústřední úloze, kterou však on-line tržiště hrají při on-line transakcích, včetně prodeje regulovaných prekurzorů výbušnin, by měla on-line tržiště informovat srozumitelně a efektivně své uživatele, jimž mají v úmyslu zpřístupnit prostřednictvím využití služeb tržiště regulované prekurzory výbušnin, o povinnostech podle tohoto nařízení. On-line tržiště by kromě toho měla přijmout opatření, aby pomohla zajistit, že jejich uživatelé budou dodržovat své povinnosti týkající se ověřování, například tím způsobem, že nabídnou nástroje usnadňující ověření povolení. Vzhledem k rostoucímu významu on-line tržišť, pokud jde o všechny druhy dodávek, a důležitosti tohoto způsobu pořizování, a to rovněž k teroristickým účelům, by se na on-line tržiště měly vztahovat stejné povinnosti odhalování a oznamování jako na hospodářské subjekty, i když postupy pro odhalování podezřelých transakcí by měly být řádně přizpůsobeny specifickému on-line prostředí.

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

- (16) Povinnost on-line tržišť podle tohoto nařízení by neměly zahrnovat obecnou povinnost monitorování. Toto nařízení by mělo stanovovat pouze zvláštní povinnosti pro on-line tržiště týkající se odhalování a oznamování podezřelých transakcí, k nimž dochází na jejich internetových stránkách, nebo které využívají jejich výpočetních služeb. On-line tržiště by na základě tohoto nařízení neměla odpovídat za transakce, jež nebyly odhaleny, přestože dotyčné on-line tržiště má zavedeny vhodné, rozumné a přiměřené postupy k odhalení takových podezřelých transakcí.
- (17) Toto nařízení vyžaduje, aby hospodářské subjekty oznamovaly podezřelé transakce bez ohledu na to, zda je potenciálním zákazníkem osoba z řad široké veřejnosti, profesionální uživatel nebo hospodářský subjekt. Povinnosti týkající se regulovaných prekurzorů výbušnin, včetně povinnosti oznamovat podezřelé transakce, by se měly vztahovat na všechny látky uvedené v přílohách I a II bez ohledu na jejich koncentraci. Výrobky, které obsahují prekurzory výbušnin pouze v natolik malém množství a v natolik složitých směsích, že extrakce prekurzorů výbušnin je technicky mimořádně složitá, jsou z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučeny.
- (18) Aby se zlepšilo praktické uplatňování tohoto nařízení, hospodářské subjekty i veřejné orgány by měly zajistit vhodnou odbornou přípravu týkající se povinností podle tohoto nařízení. Členské státy by měly určit kontrolní orgány a měly by pořádat pravidelné informační akce uzpůsobené specifickým rysům jednotlivých odvětví a vést trvalý dialog s hospodářskými subjekty na všech úrovních dodavatelského řetězce, včetně hospodářských subjektů provozujících svou činnost on-line.
- (19) Volba látek používaných pachateli trestné činnosti k nedovolené výrobě výbušnin se může rychle měnit. Mělo by tedy být možné do oznamovací povinnosti stanovené tímto nařízením zahrnout další látky, pokud je to nutné z důvodu naléhavosti. Za účelem zohlednění možného vývoje způsobů zneužívání látek jako prekurzorů výbušnin by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny tohoto nařízení, kterými se upravují mezní hodnoty, při jejichž překročení se určité látky podléhající omezení podle tohoto nařízení nemají zpřístupňovat osobám z řad široké veřejnosti, a zařazují na seznam další látky, u nichž mají být oznamovány podezřelé transakce. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁶⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (20) Měla by být stanovena ochranná doložka upravující přiměřený postup na úrovni Unie pro případy, kdy některý členský stát nabude důvodné podezření, že by určité látky, které ještě nejsou uvedeny v přílohách I nebo II, mohly být použity pro nedovolenou výrobu výbušnin. S přihlédnutím ke specifickým rizikům, jež má toto nařízení řešit, je dále vhodné umožnit členským státům, aby za určitých okolností přijaly ochranná opatření vztahující se rovněž na látky, které již podléhají opatřením podle tohoto nařízení. Kromě toho by členské státy měly mít možnost ponechat v platnosti vnitrostátní opatření, která již Komisi oznámily, nebo o kterých ji již informovaly, v souladu s článkem 13 nařízení (EU) č. 98/2013.
- (21) Regulační rámec by se zjednodušil začleněním příslušných bezpečnostních omezení týkajících se zpřístupňování dusičnanu amonného z nařízení (ES) č. 1907/2006 do tohoto nařízení. Z tohoto důvodu by měla být odpovídajícím způsobem pozměněna příloha XVII nařízení (ES) č. 1907/2006.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (22) Toto nařízení vyžaduje v případě podezřelých transakcí zpracování osobních údajů a jejich další zpřístupnění třetím stranám. Toto zpracování a zpřístupnění zasahuje do základního práva na soukromý život a do práva na ochranu osobních údajů. Je tedy třeba zajistit řádné dodržování základního práva na ochranu osobních údajů jednotlivců, jejichž osobní údaje jsou zpracovávány při uplatňování tohoto nařízení. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽⁷⁾ upravuje zpracování osobních údajů prováděné v rámci tohoto nařízení. Proto by mělo zpracování osobních údajů vyplývající z povolování a oznamování podezřelých transakcí probíhat v souladu s nařízením (EU) 2016/679, včetně obecných zásad ochrany údajů, tedy zásad zákonnosti, korektnosti a transparentnosti, účelového omezení, minimalizace údajů, přesnosti, omezení uložení, integrity a důvěrnosti a požadavku náležitě respektovat práva subjektu údajů.
- (23) Komise by měla provádět hodnocení tohoto nařízení na základě pěti kritérií, a to efektivnosti, účelnosti, relevance, soudržnosti a přidané hodnoty EU. Toto hodnocení by mělo poskytovat podklady pro posuzování dopadů možných dalších opatření. Informace by se měly shromažďovat pravidelně, a to za účelem hodnocení tohoto nařízení.
- (24) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž omezení přístupu osob z řad široké veřejnosti k prekurzorům výbušnin, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu rozsahu a účinků omezení, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- (25) Nařízení (EU) č. 98/2013 by mělo být zrušeno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví harmonizovaná pravidla týkající se zpřístupňování, dovozu, držení a použití látek nebo směsí, které by mohly být zneužity k nedovolené výrobě výbušnin, a to s cílem omezit dostupnost těchto látek nebo směsí pro osoby z řad široké veřejnosti a zajistit náležitě oznamování podezřelých transakcí v rámci celého dodavatelského řetězce.

Tímto nařízením nejsou dotčena jiná přísnější ustanovení práva Unie týkající se látek uvedených v přílohách I a II.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na látky uvedené v přílohách I a II a na směsi a látky, které tyto látky obsahují.
2. Toto nařízení se nevztahuje na:
 - a) předměty ve smyslu čl. 3 bodu 3 nařízení (ES) č. 1907/2006;
 - b) pyrotechnické výrobky ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/29/EU ⁽⁸⁾;

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/29/EU ze dne 12. června 2013 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání pyrotechnických výrobků na trh (Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 27).

- c) pyrotechnické výrobky, které jsou podle vnitrostátních právních předpisů určeny k nekomerčnímu využití u ozbrojených sil, donucovacích orgánů nebo hasičských sborů;
- d) pyrotechnická zařízení spadající do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/90/EU ⁽⁹⁾;
- e) pyrotechnické výrobky určené pro použití v leteckém a kosmickém průmyslu;
- f) kapsle určené pro hračky;
- g) léčivé přípravky zpřístupněné zákonným způsobem osobě z řad široké veřejnosti na základě lékařského předpisu v souladu s příslušným vnitrostátním právem.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „látkou“ látka ve smyslu čl. 3 bodu 1 nařízení (ES) č. 1907/2006;
- 2) „směsí“ směs ve smyslu čl. 3 bodu 2 nařízení (ES) č. 1907/2006;
- 3) „předmětem“ předmět ve smyslu čl. 3 bodu 3 nařízení (ES) č. 1907/2006;
- 4) „zpřístupněním“ jakékoli dodání, za úplatu nebo bezplatně;
- 5) „dovozem“ akt, jímž je určitá látka dopravena na území některého členského státu bez ohledu na místo určení na území Unie, a to ať již z jiného členského státu, nebo ze třetí země, v rámci jakéhokoli celního režimu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ⁽¹⁰⁾, včetně tranzitu;
- 6) „použitím“ použití ve smyslu čl. 3 bodu 24 nařízení (ES) č. 1907/2006;
- 7) „podezřelou transakcí“ jakákoliv transakce týkající se regulovaného prekursoru výbušnin, u které po zvážení veškerých relevantních faktorů existují oprávněné důvody pro podezření, že je daná látka nebo směs určena pro nedovolenou výrobu výbušnin;
- 8) „osobou z řad široké veřejnosti“ jakákoliv fyzická nebo právnická osoba, jež jedná za účelem nevztahujícím se k jejímu obchodu, podnikání nebo profesi;

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/90/EU ze dne 23. července 2014 o lodní výstroji a o zrušení směrnice Rady 96/98/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 146).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

- 9) „profesionálním uživatelem“ fyzická nebo právnická osoba nebo veřejný subjekt nebo skupina těchto osob či subjektů, které prokazatelně potřebují prekurzor výbušnin podléhající omezení pro účely vztahující se k jejich obchodní činnosti, podnikání nebo profesi, včetně zemědělské činnosti vykonávané v rámci plného nebo částečného úvazku a bez nutné spojitosti s rozlohou pozemku, na němž je tato zemědělská činnost prováděna, vylučují-li takové účely zpřístupnění tohoto prekurzoru výbušnin podléhajícího omezení jiné osobě;
- 10) „hospodářským subjektem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba nebo veřejný subjekt nebo skupina těchto osob či subjektů, které zpřístupňují na trhu regulované prekurzory výbušnin, a to off-line nebo on-line včetně on-line tržišť;
- 11) „on-line tržištěm“ poskytovatel zprostředkovatelské služby, která umožňuje hospodářským subjektům na jedné straně a osobám z řad široké veřejnosti, profesionálním uživatelům nebo jiným hospodářským subjektům na straně druhé uzavírat transakce týkající se regulovaných prekurzorů výbušnin prostřednictvím on-line uzavírání kupních smluv nebo smluv o poskytování služeb buď na internetové stránce on-line tržiště, nebo na internetové stránce hospodářského subjektu, který využívá výpočetní služby poskytované tímto on-line tržištěm;
- 12) „prekurzorem výbušnin podléhajícím omezení“ látka uvedená v příloze I v koncentraci vyšší, než je odpovídající mezní hodnota stanovená ve sloupci 2 tabulky v příloze I, včetně směsi nebo jiné látky, ve které je některá z látek uvedených v této příloze obsažena v koncentraci vyšší, než je odpovídající mezní hodnota;
- 13) „regulovaným prekurzorem výbušnin“ látka uvedená v přílohách I nebo II, včetně směsi nebo jiné látky, ve které je taková látka uvedená v těchto přílohách obsažena, s výjimkou homogenních směsí obsahujících více než 5 složek, v nichž je koncentrace každé látky uvedené v přílohách I nebo II nižší než 1 % hmotnostní;
- 14) „zemědělskou činností“ produkce, chov nebo pěstování zemědělských produktů včetně sklizně, dojení, plemenářské činnosti a chovu zvířat pro zemědělské účely nebo udržování zemědělské plochy v dobrém zemědělském a environmentálním stavu podle článku 94 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ⁽¹⁾;

Článek 4

Volný pohyb

Není-li v tomto nařízení nebo v jiných právních aktech Unie stanoveno jinak, nesmějí členské státy z důvodů souvisejících se zamezením nedovolené výroby výbušnin zakazovat či omezovat zpřístupňování regulovaného prekurzoru výbušnin nebo takovému zpřístupňování bránit.

Článek 5

Zpřístupnění, dovoz, držení a použití

1. Prekurzory výbušnin podléhající omezení nesmějí být zpřístupňovány osobám z řad široké veřejnosti ani nesmějí být těmito osobami dováženy, drženy nebo používány.
2. Omezení podle odstavce 1 se rovněž vztahuje na směsi obsahující chlorečnany nebo chloristany uvedené v příloze I, jestliže celková koncentrace dotyčných látek ve směsi překračuje mezní hodnotu jakékoliv z dotyčných látek stanovenou ve sloupci 2 tabulky uvedené v příloze I.
3. Členský stát může zachovat nebo zavést režim povolování umožňující zpřístupňování některých prekurzorů výbušnin podléhajících omezení v koncentracích nepřevyšujících odpovídající horní mezní hodnoty stanovené ve sloupci 3 tabulky uvedené v příloze I osobám z řad široké veřejnosti nebo jejich dovoz, držení či používání těmito osobami.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549).

Podle tohoto režimu povolování osoba z řad široké veřejnosti obdrží a na požádání předloží povolení pro nabytí, dovoz, držení nebo použití prekursorů výbušnin podléhajících omezení. Takové povolení vydává v souladu s článkem 6 příslušný orgán členského státu, v němž je zamýšleno tyto prekursory výbušnin podléhající omezení nabyt, držet nebo používat nebo do kterého je zamýšleno tyto prekursory dovést.

4. Členské státy neprodleně oznámí Komisi veškerá opatření, která přijímají za účelem provádění režimu povolování stanoveného v odstavci 3. V oznámení se uvedou prekursory výbušnin podléhající omezení, pro které daný členský stát stanoví režim povolování podle odstavce 3.

5. Komise zveřejní seznam opatření oznámených členskými státy podle odstavce 4.

Článek 6

Povolení

1. Každý členský stát, který vydává povolení osobám z řad široké veřejnosti s oprávněným zájmem nabyt, dovoz, držet, nebo používat prekursory výbušnin podléhající omezení, stanoví pravidla pro vydávání povolení podle čl. 5 odst. 3. Při posuzování, zda povolení vydat, přihlíží příslušný orgán členského státu ke všem významným okolnostem, zejména:

- a) k prokazatelné potřebě prekursoru výbušnin podléhajícího omezení a k oprávněnosti jeho zamýšleného použití;
- b) k dostupnosti prekursoru výbušnin podléhajícího omezení v nižších koncentracích nebo alternativních látek s podobným účinkem;
- c) k informacím o žadateli, včetně informací o předchozích trestních odsouzeních žadatele kdekoli na území Unie;
- d) k navrhovaným podmínkám skladování, aby bylo zajištěno, že prekursory výbušnin podléhající omezení budou při uskladnění zabezpečeny.

2. Příslušný orgán odmítne vydat povolení, pokud má oprávněné důvody k pochybnostem ohledně oprávněnosti zamýšleného použití nebo ohledně záměru osoby z řad široké veřejnosti používat prekursor výbušnin podléhající omezení k legitimnímu účelu.

3. Příslušný orgán může omezit platnost povolení tím, že povolí jednorázové nebo vícenásobné použití. Doba platnosti povolení nesmí překročit tři roky. Příslušný orgán může po držiteli povolení požadovat, aby do konce stanovené doby platnosti povolení prokázal, že jsou stále splňovány podmínky, za nichž bylo povolení vydáno. Povolení musí uvádět prekursory výbušnin podléhající omezení, pro které je vydáno.

4. Příslušný orgán může od žadatelů požadovat, aby za žádost o povolení zaplatili poplatek. Tento poplatek nesmí převyšovat náklady na zpracování a vyřízení žádosti.

5. Příslušný orgán může povolení pozastavit nebo zrušit, existují-li oprávněné důvody domnívat se, že podmínky, za nichž bylo povolení vydáno, již nejsou splněny. Příslušný orgán neprodleně informuje držitele povolení o každém pozastavení platnosti nebo zrušení jejich povolení, pokud se tím neohrozí probíhající vyšetřování.

6. Odvolání proti rozhodnutí příslušného orgánu a spory týkající se dodržení podmínek pro povolení projednává příslušný orgán stanovený vnitrostátním právem.

7. Členský stát může uznávat povolení vydaná podle tohoto nařízení jinými členskými státy.
8. Členské státy mohou použít vzor povolení uvedený v příloze III.
9. Příslušný orgán získá informace o předchozích trestních odsouzeních žadatele v jiných členských státech, jak je uvedeno v odst. 1 písm. c) tohoto článku, prostřednictvím systému zřízeného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/315/SVV⁽¹²⁾. Ústřední orgány uvedené v článku 3 zmíněného rámcového rozhodnutí poskytnou odpovědi na žádosti o tyto informace do deseti pracovních dnů ode dne obdržení žádosti.

Článek 7

Informování dodavatelského řetězce

1. Hospodářský subjekt, který zpřístupňuje prekurzor výbušnin podléhající omezení jinému hospodářskému subjektu, informuje tento hospodářský subjekt, že nabytí, dovoz, držení nebo použití tohoto prekurzoru výbušnin podléhajícího omezení osobami z řad široké veřejnosti podléhá omezení, jak je stanoveno v čl. 5 odst. 1 a 3.

Hospodářský subjekt, který zpřístupňuje regulovaný prekurzor výbušnin jinému hospodářskému subjektu, informuje tento hospodářský subjekt, že nabytí, dovoz, držení nebo použití tohoto regulovaného prekurzoru výbušnin osobami z řad široké veřejnosti podléhá oznamovací povinnosti, jak je stanoveno v článku 9.

2. Hospodářský subjekt, který zpřístupňuje regulované prekurzory výbušnin profesionálnímu uživateli nebo osobě z řad široké veřejnosti, zajistí a musí být schopen prokázat vnitrostátním kontrolním orgánům uvedeným v článku 11, že jeho pracovníci zapojení do prodeje regulovaných prekurzorů výbušnin jsou:

a) informování o tom, které výrobky, jež zpřístupňují, obsahují regulované prekurzory výbušnin;

b) poučení o povinnostech podle článků 5 až 9.

3. On-line tržiště učiní vhodná opatření, aby zajistilo, že jeho uživatelé budou při zpřístupňování regulovaných prekurzorů výbušnin prostřednictvím jeho služeb informováni o svých povinnostech podle tohoto nařízení.

Článek 8

Ověření při prodeji

1. Hospodářský subjekt, který zpřístupňuje prekurzor výbušnin podléhající omezení osobě z řad široké veřejnosti podle čl. 5 odst. 3, musí pro každou transakci ověřit totožnost a povolení dotyčné osoby v souladu s režimem povolování zavedeným členským státem, v němž se prekurzor výbušnin podléhající omezení zpřístupňuje, a zaznamenat v povolení množství daného prekurzoru výbušnin podléhajícího omezení.

2. Pro účely ověření, že potenciální zákazník je profesionálním uživatelem nebo jiným hospodářským subjektem, si hospodářský subjekt, který zpřístupňuje prekurzor výbušnin podléhající omezení profesionálnímu uživateli nebo jinému hospodářskému subjektu, vyžádá u každé transakce následující informace, pokud takové ověření již nebylo v případě dotyčného potenciálního zákazníka provedeno během jednoho roku přede dnem provedení transakce a daná transakce se výrazně neodchyluje od transakcí předchozích:

a) doklad totožnosti osoby, která je oprávněna zastupovat potenciálního zákazníka;

b) obchod, podnikání či profesi potenciálního zákazníka, spolu s názvem společnosti, adresou a identifikačním číslem pro daň z přidané hodnoty nebo případným jiným relevantním registračním číslem společnosti, pokud existuje;

⁽¹²⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2009/315/SVV ze dne 26. února 2009 o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy (Úř. věst. L 93, 7.4.2009, s. 23).

c) zamýšlené použití prekursorů výbušnin podléhajících omezení ze strany potenciálního zákazníka.

Členské státy mohou použít vzor prohlášení zákazníka uvedený v příloze IV.

3. Pro účely ověření zamýšleného použití prekursoru výbušnin podléhajícího omezení hospodářský subjekt posoudí, zda zamýšlené použití odpovídá obchodní činnosti, podnikání nebo profesi potenciálního zákazníka. Transakci může hospodářský subjekt odmítnout, jestliže existují oprávněné důvody k pochybnosti o oprávněnosti zamýšleného použití prekursoru výbušnin podléhajícího omezení nebo o záměru potenciálního zákazníka používat daný prekursor k legitimním účelům. Hospodářský subjekt oznámí takové transakce nebo pokus o ně v souladu s článkem 9.

4. Pro účely ověření dodržování tohoto nařízení a pro účely předcházení nedovolené výrobě výbušnin a jejího odhalování uchovávají hospodářské subjekty informace uvedené v odstavcích 1 a 2 po dobu osmnácti měsíců ode dne provedení transakce. Po uvedenou dobu jsou informace na požádání k dispozici příslušným vnitrostátním kontrolním nebo donucovacím orgánům k provedení kontroly.

5. On-line tržiště učiní vhodná opatření, aby pomohlo zajistit, že jeho uživatelé budou při zpřístupňování prekursorů výbušnin podléhajících omezení prostřednictvím jeho služeb dodržovat své povinnosti podle tohoto článku.

Článek 9

Oznamování podezřelých transakcí, zmizení a krádeží

1. Pro účely předcházení nedovolené výrobě výbušnin a jejího odhalování oznamují hospodářské subjekty a on-line tržiště podezřelé transakce. Hospodářské subjekty a on-line tržiště oznámí tyto podezřelé transakce po přihlédnutí ke všem okolnostem, zejména pokud potenciální zákazník jedná některým z těchto způsobů:

- a) nezdá se být schopen jasně uvést zamýšlené použití regulovaných prekursorů výbušnin;
- b) nezdá se být obeznámen se zamýšleným použitím regulovaných prekursorů výbušnin nebo ho není s to věrohodně vysvětlit;
- c) hodlá zakoupit množství, kombinace nebo koncentrace regulovaných prekursorů výbušnin neobvyklé pro oprávněné použití;
- d) není ochoten předložit doklad totožnosti nebo uvést místo bydliště, případně prokázat, že je profesionálním uživatelem nebo hospodářským subjektem;
- e) trvá na neobvyklém způsobu platby včetně platby vysokých částek v hotovosti.

2. Hospodářské subjekty a on-line tržiště zavedou vhodné, rozumné a přiměřené postupy k odhalování podezřelých transakcí uzpůsobené specifickému prostředí, v němž jsou regulované prekursorů výbušnin zpřístupňovány.

3. Každý členský stát zřídí za účelem oznamování podezřelých transakcí a významných zmizení a krádeží jedno nebo více národních kontaktních míst s jasně určeným telefonním číslem a e-mailovou adresou, internetovým formulářem nebo jakýmkoli jiným účinným nástrojem. Národní kontaktní místa jsou dostupná 24 hodin denně sedm dní v týdnu.

4. Hospodářské subjekty a on-line tržiště mohou podezřelou transakci odmítnout. Takovou transakci nebo pokus o ni oznámí národnímu kontaktnímu místu členského státu, kde k podezřelé transakci nebo pokusu o ni došlo, do 24 hodin od okamžiku, od něž se začaly domnívat, že je daná transakce podezřelá. Při oznamování takových transakcí, uvedou, pokud možno, totožnost zákazníka a všechny podrobnosti, na jejichž základě se domnívají, že je transakce podezřelá.

5. Hospodářské subjekty a profesionální uživatelé oznámí významná zmizení a krádeže regulovaných prekurzorů výbušnin národnímu kontaktnímu místu členského státu, v němž ke zmizení nebo krádeži došlo, do 24 hodin od jejich zjištění. Při rozhodování, zda jsou zmizení nebo krádež významné, přihlednou k tomu, zda je množství s ohledem na všechny okolnosti případu neobvyklé.

6. Osoby z řad široké veřejnosti, které nabyly prekurzory výbušnin podléhající omezení v souladu s čl. 5 odst. 3, oznámí významná zmizení a krádeže prekurzorů výbušnin podléhající omezení národnímu kontaktnímu místu členského státu, v němž ke zmizení nebo krádeži došlo, do 24 hodin od jejich zjištění.

Článek 10

Odborná příprava a zvyšování informovanosti

1. Členské státy zajistí odpovídající zdroje na odbornou přípravu a její poskytování, pro donucovací orgány, zásahové složky a celní orgány, aby byly při výkonu služby schopny rozpoznat regulované prekurzory výbušnin a včas a vhodně reagovat na podezřelou činnost. Členské státy mohou požádat o další konkrétní odbornou přípravu Agenturu Evropské unie pro vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (CEPOL) zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2219. ⁽¹³⁾

2. Členské státy pořádají alespoň jednou ročně informační akce uzpůsobené specifickým aspektům jednotlivých odvětví používajících regulované prekurzory výbušnin.

3. Členské státy pořádají pravidelné výměny mezi donucovacími orgány, vnitrostátními orgány dohledu, hospodářskými subjekty, on-line tržišti a zástupci odvětví využívajících regulované prekurzory výbušnin, a to s cílem usnadnit spolupráci a zajistit, aby všechny zúčastněné strany účinně prováděly toto nařízení. Hospodářské subjekty odpovídají za informování svých pracovníků ohledně způsobu, jakým se prekurzory výbušnin v souladu s tímto nařízením zpřístupňují, a za zvyšování povědomí svých pracovníků v této oblasti.

Článek 11

Vnitrostátní kontrolní orgány

1. Každý členský stát zajistí, aby měl příslušné orgány kontrolující správné uplatňování článků 5 až 9 (dále jen "vnitrostátní kontrolní orgány").

2. Každý členský stát zajistí, aby měly vnitrostátní kontrolní orgány zdroje a vyšetřovací pravomoci nezbytné pro zajištění řádného výkonu svých úkolů podle tohoto nařízení.

Článek 12

Pokyny

1. Komise vydává pravidelně aktualizované pokyny pomáhající aktérům v chemickém dodavatelském řetězci a případně i příslušným orgánům usnadňovat spolupráci mezi příslušnými orgány a hospodářskými subjekty. Komise konzultuje se Stálým výborem pro prekurzory návrhy těchto pokynů a jejich aktualizace. Tyto pokyny obsahují zejména:

a) informace, jak se mají provádět kontroly;

b) informace, jak se mají uplatňovat omezení a kontroly podle tohoto nařízení na regulované prekurzory výbušnin objednané na dálku osobami z řad široké veřejnosti nebo profesionálními uživateli;

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2219 ze dne 25. listopadu 2015 o Agentuře Evropské unie pro vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (CEPOL) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2005/681/SVV (Úř. věst. L 319, 4.12.2015, s. 1)

- c) informace o možných opatřeních, jež mají přijmout on-line tržiště pro zajištění dodržování tohoto nařízení;
 - d) informace, jak se mají vyměňovat relevantní informace mezi příslušnými orgány a národními kontaktními místy a mezi členskými státy;
 - e) informace, jak rozpoznat a oznámit podezřelé transakce;
 - f) informace o opatřeních týkajících se skladování, které zajistí, že regulovaný prekursor výbušnin bude při uskladnění zabezpečen;
 - g) jiné informace, které mohou být považovány za užitečné.
2. Příslušné orgány zajistí, aby byly pokyny podle odstavce 1 pravidelně šířeny způsobem, který příslušné orgány považují za přiměřený cílům těchto pokynů.
3. Komise zajistí, aby pokyny uvedené v odstavci 1 byly k dispozici ve všech úředních jazycích Unie.

Článek 13

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 14

Ochranná doložka

1. Pokud má členský stát oprávněné důvody domnívat se, že by konkrétní látka, která není uvedena v přílohách I nebo II, mohla být použita k nedovolené výrobě výbušnin, může omezit nebo zakázat zpřístupňování, dovoz, držení a používání takovéto látky nebo jakékoli směsi nebo látky, které ji obsahují, nebo může stanovit, že látka podléhá oznamovací povinnosti podle článku 9.
2. Pokud má členský stát oprávněné důvody domnívat se, že by konkrétní látka uvedená v příloze I mohla být použita k nedovolené výrobě výbušnin při koncentraci rovné nebo nižší než mezní hodnoty stanovené ve sloupci 2 nebo 3 tabulky v příloze I, může dále omezit nebo zakázat zpřístupňování, dovoz, držení a používání takovéto látky stanovením nižší mezní hodnoty.
3. Pokud má členský stát oprávněné důvody ke stanovení mezní hodnoty, nad kterou má látka uvedená v příloze II podléhat omezením vztahujícím se na prekursor výbušnin podléhající omezení, může omezit nebo zakázat zpřístupňování, dovoz, držení a používání takovéto látky stanovením této mezní hodnoty.
4. Členský stát, který omezuje nebo zakazuje látky podle odstavců 1, 2 nebo 3, o těchto omezeních nebo zákazech neprodleně informuje Komisi a ostatní členské státy, přičemž uvede důvody tohoto rozhodnutí.
5. Členský stát, který omezuje nebo zakazuje látky podle odstavců 1, 2 nebo 3, zvyšuje povědomí hospodářských subjektů a on-line tržišť na svém území o těchto omezeních a zákazech.
6. Komise po obdržení informací podle odstavce 4 okamžitě posoudí, zda vypracuje změny příloh v souladu s čl. 15 odst. 1 nebo zda vypracuje legislativní návrh na změnu příloh. Dotčený členský stát v příslušných případech změny nebo zruší svá vnitrostátní opatření, aby zohlednil každou takovouto změnu příloh.

7. Aniž je dotčen odstavec 6, může Komise po konzultaci s dotčeným členským státem a případně s třetími stranami přijmout rozhodnutí o tom, že opatření přijaté tímto členským státem není odůvodněné, a požadovat po tomto členském státě, aby dané předběžné opatření zrušil nebo změnil. Komise přijme takové rozhodnutí do 60 dnů od obdržení informace podle odstavce 4. Dotčený členský stát zvyšuje povědomí hospodářských subjektů a on-line tržišť na svém území o takových rozhodnutích.

8. Opatření, která členské státy oznámily Komisi, nebo o kterých ji informovaly, přede dnem 1. února 2021 podle článku 13 nařízení (EU) č. 98/2013, nejsou tímto článkem dotčena.

Článek 15

Změny příloh

1. Komise přijme v souladu s článkem 16 akty v přenesené pravomoci, pokud jde o následující změny tohoto nařízení:
 - a) úpravy mezních hodnot v příloze I v rozsahu nezbytném pro zohlednění vývoje ve zneužívání látek jakožto prekurzorů výbušnin nebo na základě výzkumu a zkoušek;
 - b) doplnění látek do přílohy II, je-li to nezbytné pro přizpůsobení se vývoji zneužívání látek jakožto prekurzorů výbušnin.

Komise konzultuje přípravu těchto aktů v přenesené pravomoci s příslušnými zúčastněnými stranami, zejména z oblasti chemického průmyslu a maloobchodu.

Ve zvláště závažných naléhavých případech v případě náhlé změny v posouzení rizika ohledně zneužití látek k nedovolené výrobě výbušnin se na akty v přenesené pravomoci podle tohoto článku použije postup stanovený v článku 17.

2. Komise přijme zvláštní akt v přenesené pravomoci ohledně každé úpravy mezních hodnot v příloze I a každé nové látky doplněné do přílohy II. Každý akt v přenesené pravomoci musí vycházet z analýzy prokazující, že není pravděpodobné, že by změna způsobila hospodářským subjektům či spotřebitelům neúměrnou zátěž, a to s řádným ohledem na cíle, kterých má být dosaženo.

Článek 16

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článku 15 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 31. července 2019. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodloužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 15 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 15 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 17

Postup pro naléhavé případy

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.

2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky postupem uvedeným v čl. 16 odst. 6. V takovém případě zruší Komise tento akt neprodleně poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.

Článek 18

Změna nařízení (ES) č. 1907/2006

V příloze XVII nařízení (ES) č. 1907/2006 se v položce 58, dusičnan amonný, ve sloupci 2 zrušují odstavce 2 a 3.

Článek 19

Podávání zpráv

1. Do 2. února 2022 a poté jednou ročně předloží členské státy Komisi informace o:

- a) počtu hlášených podezřelých transakcí, významných zmizení a krádeží;
- b) počtu obdržených žádostí o povolení v rámci jejich režimů povolování, které zachovaly nebo zavedly podle čl. 5 odst. 3, jakož i o počtu vydaných povolení a nejčastějších důvodech pro odmítnutí vydání povolení;
- c) informačních akcích podle čl. 10 odst. 2;
- d) kontrolách provedených podle článku 11, včetně počtu kontrol a počtu kontrolovaných hospodářských subjektů.

2. Při předkládání informací podle odst. 1 písm. a), c) a d) Komisi členské státy rozlišují, které zprávy, akce a kontroly se týkají on-line činností a které off-line činností.

Článek 20

Program monitorování

1. Do 1. srpna 2020 zavede Komise podrobný program monitorování výstupů, výsledků a dopadů tohoto nařízení.

2. Program monitorování stanoví prostředky a intervaly pro shromažďování údajů a dalších potřebných podkladů. Specifikuje opatření, která mají být přijata Komisí a členskými státy při shromažďování a analýze těchto údajů a dalších podkladů.
3. Členské státy poskytnou Komisi údaje a další podklady nezbytné pro monitorování.

Článek 21

Hodnocení

1. Do 2. února 2026 provede Komise hodnocení tohoto nařízení a předloží zprávu o hlavních zjištěních Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. Toto hodnocení bude provedeno v souladu s pokyny Komise pro zlepšování právní úpravy.
2. Členské státy poskytnou Komisi informace nezbytné pro vypracování této zprávy.

Článek 22

Zrušení

1. Nařízení (EU) č. 98/2013 se zrušuje s účinkem ode dne 1. února 2021.
2. Odkazy na zrušené nařízení (EU) č. 98/2013 se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 23

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Použije se ode dne 1. února 2021.
3. Bez ohledu na odstavec 2 povolení řádně vydaná podle nařízení (EU) č. 98/2013 zůstávají v platnosti až do uplynutí původně stanovené doby platnosti, nebo do 2. února 2022, podle toho, co nastane dříve.
4. Veškeré žádosti o nová povolení nahrazující povolení uvedená v odstavci 3 podané ode dne 1. února 2021 se podávají v souladu s tímto nařízením.
5. Bez ohledu na čl. 5 odst. 1 je držení, dovoz a používání prekurzorů výbušnin podléhajících omezení, které byly nabyty v souladu s právními předpisy přede dnem 1. února 2021, osobami z řad široké veřejnosti povoleno do 2. února 2022.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. června 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

PŘÍLOHA I

PREKURZORY VÝBUŠNIN PODLÉHAJÍCÍ OMEZENÍ

Látky, které se nezpřístupňují osobám z řad široké veřejnosti, ani nesmějí být těmito osobami dováženy, drženy nebo používány, samostatně ani ve směsích či látkách, které je obsahují, s výjimkou případů, kdy je koncentrace rovná nebo nižší než mezní hodnoty stanovené ve sloupci 2, a u nichž se podezřelá transakce a významná ztráta musí oznámit do 24 hodin:

1. Název látky a registrační číslo Chemical Abstract Service (č. CAS)	2. Mezní hodnota	3. Horní mezní hodnota pro účely povolení podle čl. 5 odst. 3	4. Kód kombinované nomenklatury (KN) pro samostatnou chemickou definovanou sloučeninu, která splňuje požadavky poznámky 1 ke kapitole 28 nebo 29 KN ⁽¹⁾	5. Kód kombinované nomenklatury (KN) pro směsi bez složek (např. rtuť, drahé kovy nebo kovy vzácných zemin či radioaktivní látky), které by vyžadovaly klasifikaci podle jiného kódu KN ⁽¹⁾
Kyselina dusičná (č. CAS 7697-37-2)	3 % hmotnostní	10 % hmotnostních	ex 2808 00 00	ex 3824 99 96
Peroxid vodíku (č. CAS 7722-84-1)	12 % hmotnostních	35 % hmotnostních	2847 00 00	ex 3824 99 96
Kyselina sírová (č. CAS 7664-93-9)	15 % hmotnostních	40 % hmotnostních	ex 2807 00 00	ex 3824 99 96
Nitromethan (č. CAS 75-52-5)	16 % hmotnostních	100 % hmotnostních	ex 2904 20 00	ex 3824 99 92
Dusičnan amonný (č. CAS 6484-52-2)	16 % hmotnostních dusíku pocházejícího z dusičnanu amonného ⁽²⁾	Povolení nelze vydat	3102 30 10 (ve vodném roztoku) 3102 30 90 (jiný)	ex 3824 99 96
Chlorečnan draselný (č. CAS 3811-04-9)	40 % hmotnostních	Povolení nelze vydat	ex 2829 19 00	ex 3824 99 96
Chloristan draselný (č. CAS 7778-74-7)	40 % hmotnostních	Povolení nelze vydat	ex 2829 90 10	ex 3824 99 96
Chlorečnan sodný (č. CAS 7775-09-9)	40 % hmotnostních	Povolení nelze vydat	2829 11 00	ex 3824 99 96
Chloristan sodný (č. CAS 7601-89-0)	40 % hmotnostních	Povolení nelze vydat	ex 2829 90 10	ex 3824 99 96

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1925 ⁽¹⁾. Aktualizované kódy KN je třeba zkontrolovat podle dalších změn přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ⁽²⁾.

⁽²⁾ 16 % hmotnostních dusíku pocházejícího z dusičnanu amonného odpovídá 45,7 % dusičnanu amonného bez ohledu na nečistoty.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1925 ze dne 12. října 2017 kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 282, 31.10.2017, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).

PŘÍLOHA II

PREKURZORY VÝBUŠNIN PODLÉHAJÍCÍ OZNAMOVÁNÍ

Látky samostatně nebo ve směsích či látkách, které je obsahují, u nichž se podezřelá transakce a významná zmizení a krádeže musí oznámit do 24 hodin

1. Název látky a registrační číslo Chemical Abstract Service (č. CAS)	2. Kód kombinované nomenklatury (KN) ⁽¹⁾	3. Kód kombinované nomenklatury (KN) pro směsi bez složek (např. rtuť, drahé kovy nebo kovy vzácných zemin či radioaktivní látky), které by vyžadovaly klasifikaci podle jiného kódu KN ⁽¹⁾
Hexamin (č. CAS 100-97-0)	ex 2933 69 40	ex 3824 99 93
Aceton (č. CAS 67-64-1)	2914 11 00	ex 3824 99 92
Dusičnan draselný (č. CAS 7757-79-1)	2834 21 00	ex 3824 99 96
Dusičnan sodný (č. CAS 7631-99-4)	3102 50 00	ex 3824 99 96
Dusičnan vápenatý (č. CAS 10124-37-5)	ex 2834 29 80	ex 3824 99 96
Dusičnan amonno vápenatý (č. CAS 15245-12-2)	ex 3102 60 00	ex 3824 99 96
Hořčík, práškový (č. CAS 7439-95-4) ⁽²⁾ ⁽³⁾	ex 8104 30 00	
Hexahydrát dusičnanu hořečnatého (č. CAS 13446-18-9)	ex 2834 29 80	ex 3824 99 96
Hliník, práškový (č. CAS 7429-90-5) ⁽²⁾ ⁽³⁾	7603 10 00 ex 7603 20 00	

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení (EU) 2017/1925. Aktualizované kódy KN je třeba zkontrolovat podle dalších změn přílohy I nařízení (EHS) č. 2658/87.

⁽²⁾ S velikostí částic menší než 200 µm.

⁽³⁾ Jako látka nebo směs obsahující 70 % hmotnostních nebo více hliníku nebo hořčíku.

PŘÍLOHA III

VZOR POVOLENÍ

Vzor povolení pro osobu z řad široké veřejnosti nabývat, dovážet, držet a používat prekurzory výbušnin podléhající omezení, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 8.

1. Osoba z řad široké veřejnosti (jméno a adresa) Jméno: Číslo průkazu totožnosti: Adresa: Země: Tel.: E-mail:
2. Číslo povolení:
3. Povolení na jednorázové použití nebo vícenásobné použití – zaškrtněte ☐ jednorázové pořízení, dovoz, držení a použití prekurzoru výbušnin podléhajícího omezení název prekurzoru(ů) výbušnin podléhajícího(podléhajících) omezení: maximální množství: maximální koncentrace: povolené použití: ☐ vícenásobné pořízení, dovoz, držení a použití prekurzoru podléhajícího omezení název prekurzoru(ů) výbušnin podléhajícího(podléhajících) omezení: maximální množství, které je možno v jakémkoliv okamžiku držet: maximální koncentrace: povolené použití:
4. Adresa, kde bude (budou) prekurzor(y) výbušnin podléhající omezení uložen(y), pokud je odlišná od adresy v oddílu 1 a pokud to vyžaduje vnitrostátní právo:
5. Adresa, kde bude (budou) prekurzor(y) výbušnin podléhající omezení použit(y), pokud je odlišná od adresy v oddílu 1 a pokud to vyžaduje vnitrostátní právo:
6. Uveďte, zda prekurzor(y) výbušnin podléhající omezení má (mají) být dovážen(y) nebo používán(y) (nebo obojí) v jiném členském státě, než který vydává toto povolení, nebo mimo Evropský hospodářský prostor ☐ ano ☐ ne Adresa: Časový rámec pro dovoz nebo použití (nebo obojí) prekurzoru(ů) výbušnin podléhajícího(podléhajících) omezení:

[illegible]

PŘÍLOHA IV

PROHLÁŠENÍ ZÁKAZNÍKA

o konkrétním (konkrétních) použití (použitích) prekursoru výbušnin podléhajícího omezení podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1148 ⁽¹⁾

(vyplňte hůlkovým písmem) (*)

Podepsaný/podepsaná

Jméno (zákazník): _____

Doklad totožnosti (číslo, vydávající orgán): _____

Zplnomocněný zástupce:

Společnosti (zmocnitel): _____

Identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty nebo jiné identifikační číslo společnosti (**)/Adresa:

Obchodní činnost/podnikání/profese: _____

Obchodní název výrobku	Prekurzor výbušnin podléhající omezení	Číslo CAS	Množství (kg/l)	Koncentrace	Zamýšlené použití

Tímto prohlašuji, že komerční výrobek a látka nebo směs, které obsahuje, budou použity pouze k uvedenému účelu, který je v každém případě oprávněný, a bude prodán či dodán jinému zákazníkovi pouze tehdy, pokud tato osoba učiní podobné prohlášení o použití respektující omezení stanovená nařízením (EU) 2019/1148 pro zpřístupňování osobám z řad široké veřejnosti.

Podpis: _____ Jméno: _____

Funkce: _____ Datum: _____

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1148 ze dne 20. června 2019 o uvádění prekurzorů výbušnin na trh a o jejich používání, změně nařízení (ES) č. 1907/2006 a zrušení nařízení (EU) č. 98/2013 (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 1).

(*) Do tabulky látek můžete doplnit potřebné řádky.

(**) Platnost identifikačního čísla pro DPH hospodářského subjektu můžete ověřit na internetových stránkách VIES, spravovaných Komisí. V závislosti na vnitrostátních pravidlech ochrany údajů poskytují některé členské státy u daného identifikačního čísla pro DPH i název a adresu, které jsou uvedeny ve vnitrostátních databázích.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1149**ze dne 20. června 2019,****kterým se zřizuje Evropský orgán pro pracovní záležitosti, mění nařízení (ES) č. 883/2004, (EU) č. 492/2011 a (EU) 2016/589 a zrušuje rozhodnutí (EU) 2016/344****(Text s významem pro EHP a Švýcarsko)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 46 a 48 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Volný pohyb pracovníků, svoboda usazování a volný pohyb služeb jsou základní zásady vnitřního trhu, které jsou zakotveny ve Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (2) Podle článku 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) má Unie usilovat o vysoce konkurenceschopné sociálně tržní hospodářství směřující k plné zaměstnanosti a společenskému pokroku a podporovat sociální spravedlnost a ochranu, rovnost žen a mužů, mezigenerační solidaritu a boj proti diskriminaci. Podle článku 9 Smlouvy o fungování EU má Unie při vymezování a provádění svých politik a činností přihlížet k požadavkům spojeným s podporou vysoké úrovně zaměstnanosti, zárukou přiměřené sociální ochrany, bojem proti sociálnímu vyloučení a podporou vysoké úrovně všeobecného a odborného vzdělávání a ochrany lidského zdraví.
- (3) Na sociálním summitu na podporu spravedlivých pracovních míst a růstu v Göteborgu dne 17. listopadu 2017 byl součástí společného prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise evropský pilíř sociálních práv. Na tomto summitu bylo zdůrazněno, že je třeba stavět na první místo občany, aby se dále rozvíjel sociální rozměr Unie, a podporovat konvergenci prostřednictvím úsilí vyvíjeného na všech úrovních, jak následně potvrdily závěry Evropské rady ze 14. a 15. prosince 2017.
- (4) V jejich společném prohlášení o legislativních prioritách EU na období 2018–2019 se Evropský parlament, Rada a Komise zavázaly, že přijmou opatření k posílení sociálního rozměru Unie tak, že budou pracovat na zlepšení koordinace systémů sociálního zabezpečení, chránit zaměstnance před zdravotními riziky na pracovišti, zajišťovat spravedlivé zacházení se všemi na trhu práce Unie prostřednictvím modernizace pravidel o vysílání pracovníků a dále zlepšovat přeshraniční vymáhání práva Unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 440, 6.12.2018, s. 128.

⁽²⁾ Úř. věst. C 461, 21.12.2018, s. 16.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2019.

- (5) Pro ochranu práv mobilních pracovníků a zajištění korektní hospodářské soutěže mezi společnostmi, zejména pro malé a střední podniky, má rozhodující význam zlepšit přeshraniční vymáhání práva Unie v oblasti mobility pracovních sil a potírat porušování právních předpisů.
- (6) Aby se posílila spravedlnost na vnitřním trhu, jakož i důvěra v něj, měl by být zřízen Evropský orgán pro pracovní záležitosti (dále jen „orgán“). Cíle orgánu by měly být jasně vymezeny se silným důrazem na omezený počet úkolů, aby bylo zajištěno, že v oblastech, v nichž může orgán poskytnout nejvyšší přidanou hodnotu, budou dostupné prostředky využívány co nejúčinněji. Za tímto účelem by měl být orgán nápomocný členským státům a Komisi při zlepšování přístupu k informacím, v podporování souladu se souvisejícími předpisy a spolupráce mezi členskými státy při jednotném, efektivním a účinném uplatňování a vymáhání práva Unie v oblasti mobility pracovních sil v Unii a koordinaci systémů sociálního zabezpečení v Unii a měl by plnit úlohu mediátora a usnadňovat hledání řešení v případech sporů.
- (7) Usnadnění přístupu jednotlivců a zaměstnavatelů, zejména malých a středních podniků, k informacím o jejich právech a povinnostech v oblasti mobility pracovních sil, volného pohybu služeb a koordinace sociálního zabezpečení má rozhodující význam pro to, aby mohli plně využívat potenciálu vnitřního trhu.
- (8) Orgán by měl provádět činnosti v oblastech, jako je přeshraniční mobilita pracovních sil v Unii a koordinace sociálního zabezpečení, včetně volného pohybu pracovníků, vysílání pracovníků a vysoce mobilních služeb. Rovněž by měl posilovat spolupráci mezi členskými státy při řešení problematiky nehlášené práce a jiných situací, v nichž je ohroženo řádné fungování vnitřního trhu, jako jsou například společnosti typu poštovní schránka a falešné samostatné výdělečné činnosti, aniž by byla dotčena pravomoc členských států rozhodovat o vnitrostátních opatřeních. Pokud se orgán při provádění svých činností dozví o podezření na nesrovnalosti v oblastech práva Unie, jako je porušení pracovních podmínek nebo pravidel v oblasti ochrany zdraví a bezpečnosti při práci nebo vykořisťování pracovníků, měl by mít možnost o tomto podezření na nesrovnalosti podat zprávu vnitrostátním orgánům dotčených členských států a případně Komisi a jiným příslušným institucím Unie a v uvedených záležitostech s nimi spolupracovat.
- (9) Oblast působnosti orgánu by měla zahrnovat konkrétní právní akty Unie uvedené v tomto nařízení, včetně budoucích změn těchto aktů. Tento seznam by měl být rozšířen v případě přijímání dalších právních aktů Unie v oblasti mobility pracovních sil v Unii.
- (10) Orgán by měl proaktivně přispívat k unijnímu a vnitrostátnímu úsilí v oblasti mobility pracovních sil v rámci Unie a koordinace sociálního zabezpečení plněním svých úkolů v plné spolupráci s orgány a institucemi Unie a s členskými státy, a současně zamezit zdvojování práce a podporovat součinnost a doplňkovost.
- (11) Orgán by měl přispívat k usnadnění uplatňování a vymáhání práva Unie v oblasti působnosti tohoto nařízení, jakož i k podpoře vymáhání těchto ustanovení provedených prostřednictvím všeobecně použitelných kolektivních smluv v souladu s postupy členských států. Za tímto účelem by měl orgán vytvořit jednotnou celounijní internetovou stránku, aby bylo možné mít přístup ke všem relevantním unijním internetovým stránkám a k internetovým stránkám jednotlivých členských států vytvořeným v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ⁽⁴⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/54/EU ⁽⁵⁾. Aniž jsou dotčeny úkoly a činnosti Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽⁶⁾ (dále jen „správní komise“), měl by orgán také přispívat ke koordinaci systémů sociálního zabezpečení.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/54/EU ze dne 16. dubna 2014 o opatřeních usnadňujících výkon práv udělených pracovníkům v souvislosti s jejich volným pohybem (Úř. věst. L 128, 30.4.2014, s. 8).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (12) V některých případech byly přijaty odvětvové právní předpisy Unie, aby se reagovalo na specifické potřeby v daném odvětví, jako je například oblast mezinárodní dopravy, včetně silniční, železniční a námořní dopravy, vnitrozemských vodních cest a letectví. Orgán by se v oblasti působnosti tohoto nařízení měl zabývat také uplatňováním odvětvového práva Unie, pokud se týká přeshraniční mobility pracovních sil a sociálního zabezpečení. Oblast působnosti orgánu, zejména otázka, zda by měly být jeho činnosti rozšířeny o další právní akty Unie, které se týkají odvětvových potřeb v oblasti mezinárodní dopravy, by měla být předmětem pravidelného hodnocení a v případě potřeby i přezkumu.
- (13) Činnosti orgánu by měly zahrnovat jednotlivce, na něž se vztahuje právo Unie v oblasti působnosti tohoto nařízení, včetně pracovníků, zaměstnanců, osob samostatně výdělečně činných a žadatelů o práci. K těmto jednotlivcům by měli patřit občané Unie a státní příslušníci třetích zemí, kteří legálně pobývají v Unii, jako jsou vyslaní pracovníci, osoby převedené v rámci společnosti nebo dlouhodobě pobývající rezidenti, jakož i jejich rodinní příslušníci, v souladu s právními předpisy Unie upravujícími mobilitu těchto osob v rámci Unie.
- (14) Zřízením orgánu by neměla vzniknout nová práva či povinnosti jednotlivcům či zaměstnavatelům, včetně hospodářských subjektů nebo neziskových organizací. Činnosti orgánu by se měly vztahovat na tyto jednotlivce a zaměstnavatele v tom rozsahu, v němž se na ně vztahuje právo Unie v oblasti působnosti tohoto nařízení. Zvýšená spolupráce v oblasti vymáhání by neměla způsobovat nadměrnou administrativní zátěž mobilním pracovníkům nebo zaměstnavatelům, zejména malým a středním podnikům, ani odrazovat od mobility pracovních sil.
- (15) Orgán by měl za účelem zajištění toho, aby jednotlivci a zaměstnavatelé mohli požívat výhod spravedlivého a účinného vnitřního trhu, podporovat členské státy při prosazování příležitostí k mobilitě pracovních sil nebo k poskytování služeb a provádění náboru kdekoli v Unii, včetně příležitostí k přístupu ke službám přeshraniční mobility, jako je například přeshraniční přiřazování nabídek volných pracovních míst, stáží a učňovské přípravy, a k režimům mobility, jako je „Tvoje první práce přes EURES“ nebo „ErasmusPro“. Orgán by měl rovněž přispívat ke zlepšení transparentnosti informací týkajících se mimo jiné práv a povinností stanovených v právu Unie a přístupu jednotlivců a zaměstnavatelů ke službám ve spolupráci s dalšími informačními službami Unie, jako je portál Vaše Evropa – Poradenství, a k plnému využívání výhod portálu Vaše Evropa, který má tvořit základ jednotné digitální brány zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ⁽⁷⁾, i k zajištění souladu s tímto portálem.
- (16) Za tímto účelem by měl orgán spolupracovat s dalšími relevantními iniciativami a sítěmi Unie, zejména s evropskou sítí veřejných služeb zaměstnanosti, sítí European Enterprise Network, kontaktním místem pro hranice, systémem SOLVIT a Výborem vrchních inspektorů práce, jakož i s relevantními vnitrostátními útvary, například subjekty na podporu rovného zacházení a na podporu pracovníků Unie a jejich rodinných příslušníků, které určily členské státy podle směrnice 2014/54/EU. Orgán by měl nahradit Komisi při řízení Evropského koordinačního úřadu Evropské sítě služeb zaměstnanosti (dále jen „sít EURES“) zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/589 ⁽⁸⁾, včetně vymezení potřeb uživatele a funkčních požadavků na účinnost portálu EURES i souvisejících služeb informačních technologií, avšak s výjimkou poskytování informačních technologií (IT), provozu a rozvoje infrastruktury IT, které budou i nadále zajišťovány Komisí.
- (17) Orgán by měl za účelem zajištění spravedlivého, jednoduchého a účinného uplatňování a vymáhání práva Unie podporovat spolupráci a včasnou výměnu informací mezi členskými státy. Národní styční úředníci pracující v orgánu by společně s dalšími zaměstnanci měli členské státy podporovat v dodržování povinností v oblasti spolupráce, urychlovat vzájemné výměny prostřednictvím postupů zaměřených na omezování prodloužení a udržovat kontakty s ostatními národními styčními kanceláři, subjekty a kontaktními místy zřízenými podle práva Unie. Orgán by měl podporovat uplatňování inovativních přístupů k účinné a efektivní přeshraniční spolupráci, včetně nástrojů elektronické výměny dat, jako je systém elektronické výměny informací o sociálním zabezpečení a systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (dále jen „systém IMI“), a měla by přispívat k další digitalizaci postupů a zlepšování nástrojů IT používaných pro výměnu zpráv mezi vnitrostátními orgány.

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/589 ze dne 13. dubna 2016 o Evropské síti služeb zaměstnanosti (EURES), přístupu pracovníků ke službám mobility a další integraci trhů práce a o změně nařízení (EU) č. 492/2011 a (EU) č. 1296/2013 (Úř. věst. L 107, 22.4.2016, s. 1).

- (18) Orgán by měl za účelem posílení schopnosti členských států zajistit ochranu osob uplatňujících své právo na volný pohyb a řešení nesrovnalostí s přeshraničním rozměrem ve vztahu k právu Unie v oblasti působnosti tohoto nařízení podporovat příslušné vnitrostátní orgány při provádění vzájemně sladěných a společných inspekcí mimo jiné tak, že usnadní jejich provádění v souladu s článkem 10 směrnice 2014/67/EU. Tyto inspekce by měly být provedeny na žádost členských států nebo poté, co členské státy vyjádří souhlas s návrhem orgánu. Orgán by měl členským státům podílejícím se na vzájemně sladěných nebo společných inspekcích poskytovat strategickou, logistickou a technickou podporu, přičemž by měly být zcela dodrženy požadavky na zachování důvěrnosti. Inspekce by měly být prováděny po dohodě s dotýcnými členskými státy a měly by probíhat v souladu s právním rámcem vnitrostátního práva nebo zvyklostmi těchto členských států, ve kterých tyto inspekce probíhají. Členské státy by měly na základě výsledků vzájemně sladěných a společných inspekcí přijmout navazující opatření v souladu se svým vnitrostátním právem nebo zvyklostmi.
- (19) Vzájemně sladěné a společné inspekce by neměly nahrazovat ani oslabovat vnitrostátní pravomoci. Do tohoto procesu inspekce by měly být rovněž plně zapojeny vnitrostátní orgány a měly by mít k tomu plnou pravomoc. Pokud jsou na vnitrostátní úrovni inspekcemi pověřeny odborové organizace, měly by společné a vzájemně sladěné inspekce proběhnout po dohodě s příslušnými sociálními partnery a ve spolupráci s nimi.
- (20) Orgán by měl ve spolupráci s členskými státy a případně se sociálními partnery vytvořit za účelem sledování nově vznikajících trendů, výzev nebo mezer v oblastech, jako je mobilita pracovních sil a koordinace sociálního zabezpečení, analytické kapacity a kapacity pro posuzování rizik. Součástí toho by mělo být provádění analýz a studií v oblasti trhu práce, jakož i vzájemná hodnocení. Orgán by měl sledovat potenciální nerovnováhu, pokud jde o dovednosti a přeshraniční toky pracovních sil, včetně jejich možného dopadu na územní soudržnost. Orgán by měl také podporovat posuzování rizik uvedené v článku 10 směrnice 2014/67/EU. Orgán by měl zajistit součinnost a doplňkovost s agenturami, službami nebo sítěmi Unie. Součástí toho by mělo být též získávání vstupních údajů ze sítě SOLVIT a podobných služeb o obtížích pro konkrétní odvětví a opakujících se problémech souvisejících s mobilitou pracovních sil v oblasti působnosti tohoto nařízení. Orgán by měl rovněž usnadnit a zefektivnit činnosti související se sběrem údajů stanovené v příslušných právních předpisech Unie v oblasti působnosti tohoto nařízení. Pro členské státy z toho nevyplynou žádné nové oznamovací povinnosti.
- (21) Orgán by měl za účelem posílení kapacity vnitrostátních orgánů v oblastech mobility pracovních sil a koordinace sociálního zabezpečení a zlepšení soudržnosti při uplatňování práva Unie v oblasti působnosti tohoto nařízení poskytovat vnitrostátním orgánům operativní podporu, a to mimo jiné tím, že se vypracují praktické pokyny, stanoví se programy odborné přípravy a vzájemného učení, mimo jiné pro inspektoráty práce zaměřené na řešení problémů, jako je například falešná samostatná výdělečná činnost či zneužívání vysílání pracovníků, podpoří se projekty vzájemné pomoci, usnadní se výměny zaměstnanců, jako jsou výměny uvedené v článku 8 směrnice 2014/67/EU, a členským státům se poskytne pomoc s organizací osvětových kampaní, v jejichž rámci budou jednotlivci a zaměstnavatelé informováni o svých právech a povinnostech. Orgán by měl podporovat výměnu, šíření a přejímání osvědčených postupů a znalostí a prosazovat vzájemné porozumění rozdílným vnitrostátním systémům a zvyklostem.
- (22) Orgán by měl vytvářet součinnost mezi svým úkolem zajistit spravedlivou mobilitu pracovních sil a řešením problematiky nehlášené práce. Pro účely tohoto nařízení se „řešením problematiky“ nehlášené práce rozumí předcházení nehlášené práci, odrazování od ní a její potírání, a rovněž podpora oznamování nehlášené práce. S využitím znalostí a pracovních metod evropské platformy pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce, zřízené rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/344⁽⁹⁾, by měl orgán se zapojením sociálních partnerů zřídit stálou pracovní skupinu rovněž zvanou „platforma pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce“. Orgán by měl zajistit hladké převzetí stávajících činností platformy zřízené rozhodnutím (EU) 2016/344 touto pracovní skupinou v rámci orgánu.
- (23) Orgán by měl plnit úlohu mediátora. Členské státy by měly mít možnost orgánu postupovat jednotlivé sporné věci pro účely mediace, poté co se je nepodařilo vyřešit přímým kontaktem a dialogem. Mediace by se měla týkat pouze sporů mezi členskými státy, zatímco jednotlivci a zaměstnavatelé, kteří se potýkají s obtížemi při uplatňování svých práv v rámci Unie, by měli mít nadále možnost se obrátit na služby poskytované na vnitrostátní úrovni a na úrovni Unie, jež se na řešení takových věcí zaměřují, jako je například síť SOLVIT, které by měl orgán tyto věci postupovat. Síť SOLVIT by měla mít rovněž možnost postoupit orgánu ke zvážení ty věci, u nichž nelze problém vyřešit kvůli rozdílným mezi vnitrostátními správními orgány. Orgán by měl plnit svou mediační úlohu, aniž jsou dotčeny pravomoci Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“), pokud jde o výklad unijního práva, a aniž jsou dotčeny pravomoci správní komise.

⁽⁹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/344 ze dne 9. března 2016, kterým se zřizuje evropská platforma pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 12).

- (24) Evropský rámec interoperability (EIF) nabízí zásady a doporučení, jak zlepšit řízení činností v oblasti interoperability a poskytování veřejných služeb, vytvářet vztahy mezi organizacemi a přeshraniční vztahy, zefektivnit procesy podporující digitální výměny mezi koncovými body a zajistit, aby stávající i nové právní předpisy podporovaly zásady interoperability. Evropská referenční architektura interoperability (EIRA) je obecná struktura, která se skládá ze zásad a pokynů pro realizaci řešení interoperability, jak je uvedeno v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2240⁽¹⁰⁾. Při posuzování otázek týkajících se interoperability by EIF i EIRA měly zajistit orgánu vedení a podporu.
- (25) Cílem orgánu by mělo být zajištění lepšího přístupu k on-line informacím a službám pro zúčastněné strany na úrovni Unie i členských států a usnadnění výměny informací mezi nimi. Proto by orgán měl, kdykoli je to možné, podporovat využívání digitálních nástrojů. Kromě informačních systémů a internetových stránek hrají stále důležitější úlohu v rámci přeshraničního trhu mobility pracovních sil digitální nástroje, jako jsou on-line platformy a databáze. Tyto nástroje jsou tedy užitečné pro zajištění snadného přístupu k příslušným on-line informacím a usnadňují výměnu informací mezi zúčastněnými stranami na úrovni Unie i členských států, pokud jde o jejich přeshraniční činnosti.
- (26) Orgán by měl usilovat o to, aby byly internetové stránky a mobilní aplikace vytvořené k provádění úkolů stanovených v tomto nařízení v souladu s příslušnými požadavky Unie na přístupnost. Podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102⁽¹¹⁾ mají členské státy povinnost zajistit, aby internetové stránky jejich veřejných subjektů byly přístupné v souladu se zásadami vnímatelnosti, srozumitelnosti a stability a aby splňovaly požadavky uvedené směrnicí. Uvedená směrnice se nevztahuje na internetové stránky a mobilní aplikace orgánů, institucí a jiných subjektů Unie. Orgán by však měl usilovat o dodržování zásad, které jsou stanoveny v uvedené směrnici.
- (27) Orgán by se měl řídit a fungovat podle zásad společného prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise o decentralizovaných agenturách ze dne 19. července 2012.
- (28) Zásada rovnosti je základní zásadou práva Unie. Podle této zásady je rovnost žen a mužů zajištěna ve všech oblastech včetně zaměstnání, práce a odměny za práci. Všechny strany by měly usilovat o vyvážené zastoupení žen a mužů ve správní radě i ve skupině zúčastněných stran. Tento cíl by měla sledovat také správní rada v souvislosti se svým předsedou a místopředsedy jako celkem.
- (29) V zájmu zajištění účinného fungování orgánu by ve správní radě měly být zastoupeny členské státy a Komise. Zástupce do správní rady mohou rovněž nominovat Evropský parlament, jakož i mezioborové organizace sociálních partnerů působící na úrovni Unie s rovným zastoupením odborových organizací a organizací zaměstnavatelů a s odpovídajícím zastoupením malých a středních podniků. Složení správní rady, včetně výběru jejího předsedy a místopředsedy, by mělo respektovat zásady genderové vyváženosti, zkušenosti a kvalifikace. Aby se zajistilo účinné a efektivní fungování orgánu, měla by správní rada zejména přijmout roční pracovní program, vykonávat své pravomoci související s rozpočtem orgánu, přijmout finanční pravidla použitelná na orgán, jmenovat výkonného ředitele a stanovit postupy, jimiž výkonný ředitel přijímá rozhodnutí týkající se provozních úkolů orgánu. Zástupci ze třetích zemí, které uplatňují pravidla Unie v oblasti působnosti tohoto nařízení, by měli mít možnost účastnit se zasedání správní rady jako pozorovatelé.
- (30) Ve výjimečných případech, kdy je nutno zachovat maximální míru důvěrnosti, by se nezávislý odborník jmenovaný Evropským parlamentem a mezioborovými organizacemi sociálních partnerů působícími na úrovni Unie neměl účastnit porad správní rady. Takové ustanovení by mělo být jednoznačně uvedeno v jednacím řádu správní rady a mělo by být omezeno na citlivé informace v jednotlivých případech, aby bylo zajištěno, že nebude nepatřičně omezena účinná účast tohoto odborníka a zástupců na práci správní rady.
- (31) Měl by být jmenován výkonný ředitel, který bude zajišťovat celkové administrativní řízení orgánu a plnění úkolů, které mu jsou svěřeny. Je-li to považováno za nutné, mohou výkonného ředitele zastoupit jiní zaměstnanci, aby bylo zajištěno každodenní řízení orgánu, a to v souladu s vnitřními předpisy orgánu, aniž by byly vytvářeny další funkce vedoucích pracovníků.

⁽¹⁰⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2240 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se zavádí program pro řešení interoperability a společné rámce pro evropské orgány veřejné správy, podniky a občany (program ISA²) jako prostředek modernizace veřejného sektoru (Úř. věst. L 318, 4.12.2015, s. 1).

⁽¹¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru (Úř. věst. L 327, 2.12.2016, s. 1).

- (32) Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise, správní rada a výkonný ředitel by své funkce měli vykonávat nezávisle a jednat ve veřejném zájmu.
- (33) Orgán by se měl v oblastech, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení, přímo opírat o odborné znalosti příslušných zúčastněných stran prostřednictvím speciální skupiny zúčastněných stran. Členové by měli být zástupci sociálních partnerů působících na úrovni Unie, včetně uznaných odvětvových sociálních partnerů Unie, kteří zastupují odvětví, jichž se otázky mobility pracovních sil obzvláště dotýkají. Skupina zúčastněných stran by měla předem obdržet stručné informace a měla by mít možnost předkládat orgánu na žádost nebo z vlastního podnětu svá stanoviska. Při výkonu svých činností skupina zúčastněných stran náležitě zohlední stanoviska Poradního výboru pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení zřízeného nařízením (ES) č. 883/2004, jakož i Poradního výboru pro volný pohyb pracovníků zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011⁽¹²⁾, a bude vycházet z jejich odborných znalostí.
- (34) Orgán by měl v zájmu zajištění své úplné samostatnosti a nezávislosti disponovat samostatným rozpočtem, jehož příjmy by pocházely ze souhrnného rozpočtu Unie, dobrovolných finančních příspěvků členských států a příspěvků třetích zemí, které se podílejí na činnosti orgánu. Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech by měl být rovněž s to získávat prostředky na základě dohod o přiznání příspěvku nebo granty ad hoc a pobírat poplatky za publikace a veškeré služby, které orgán poskytuje.
- (35) Překladačské služby potřebné pro fungování orgánu by mělo zajišťovat Překladačské středisko pro instituce Evropské unie (dále jen „překladačské středisko“). Orgán by měl s překladačským střediskem spolupracovat na stanovení ukazatelů kvality, včasnosti a důvěrnosti, na jasném určení svých potřeb a priorit a na vytvoření transparentních a objektivních postupů pro překlad.
- (36) Zpracování osobních údajů v kontextu tohoto nařízení by se mělo provádět v souladu s nařízením (EU) 2016/679⁽¹³⁾ nebo případně nařízením (EU) č. 2018/1725⁽¹⁴⁾. To zahrnuje rovněž zavedení vhodných technických a organizačních opatření k plnění povinností uložených uvedenými nařízeními, zejména opatření, která se týkají zákonnosti zpracování údajů, bezpečnosti zpracování, poskytování informací a práv subjektů údajů.
- (37) V zájmu zajištění transparentního fungování orgánu by se na tento orgán mělo vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001⁽¹⁵⁾. Činnosti orgánu by měly být předmětem šetření, které provádí evropský veřejný ochránce práv podle článku 228 Smlouvy o fungování EU.
- (38) Na orgán by se mělo vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013⁽¹⁶⁾ a orgán by měl přistoupit k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (dále jen „úřad OLAF“).
- (39) Hostitelský členský stát orgánu by mu měl zajistit co nejlepší podmínky k jeho řádnému fungování.
- (40) V zájmu zajištění otevřených a transparentních podmínek zaměstnávání a rovného zacházení se zaměstnanci by se na zaměstnance a výkonného ředitele orgánu měl vztahovat služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád ostatních zaměstnanců Unie stanovené v nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68⁽¹⁷⁾ (dále jen „služební řád“ a „pracovní řád“), včetně pravidel týkajících se služebního tajemství nebo jiných srovnatelných povinností zachování důvěrnosti.

⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 1).

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽¹⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽¹⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

- (41) Orgán by měl spolupracovat s agenturami Unie v rámci jejich příslušných pravomocí, zejména s agenturami působícími v oblasti zaměstnanosti a sociálních věcí, přičemž by měl vycházet z jejich odborných poznatků a maximalizovat součinnost: s Evropskou nadací pro zlepšení životních a pracovních podmínek (Eurofound), Evropským střediskem pro rozvoj odborného vzdělávání (Cedefop), Evropskou agenturou pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci (EU-OSHA) a Evropskou nadací odborného vzdělávání (ETF), jakož i – pokud jde o boj proti organizované trestné činnosti včetně obchodování s lidmi – s Agenturou Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust). Tato spolupráce by měla zajistit koordinaci jejich činností, podporovat jejich součinnost a zamezit jakémukoli překrývání jejich činností.
- (42) V oblasti koordinace systémů sociálního zabezpečení by orgán a správní komise měly úzce spolupracovat s cílem dosáhnout součinnosti a zamezit jakémukoli překrývání jejich činností.
- (43) Orgán by měl za účelem vnesení operačního rozměru do činností stávajících subjektů v oblasti působnosti tohoto nařízení plnit úkoly vykonávané Technickým výborem pro volný pohyb pracovníků, který byl zřízen nařízením (EU) č. 492/2011, Výborem odborníků pro vysílání pracovníků, který byl zřízen rozhodnutím Komise 2009/17/ES⁽¹⁸⁾, včetně výměny informací o správní spolupráci, pomoci v otázkách provádění a přeshraničního vymáhání, a platformou, která byla zřízena rozhodnutím (EU) 2016/344. Jakmile bude orgán plně funkční, měly by uvedené subjekty zaniknout. Správní rada může rozhodnout o zřízení zvláštních pracovních skupin nebo panelů odborníků.
- (44) Poradní výbor pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení a Poradní výbor pro volný pohyb pracovníků poskytují fórum pro konzultaci se sociálními partnery a zástupci vlád na vnitrostátní úrovni. Orgán by měl přispívat k jejich práci a může se účastnit jejich zasedání.
- (45) V zájmu zohlednění tohoto nového institucionálního uspořádání by měla být nařízení (ES) č. 883/2004, (EU) č. 492/2011 a (EU) 2016/589 změněna a rozhodnutí (EU) 2016/344 by mělo být zrušeno, jakmile bude orgán funkční.
- (46) Orgán by měl respektovat různorodost vnitrostátních systémů pracovních vztahů, jakož i samostatnost sociálních partnerů, jak je výslovně uznána ve Smlouvě o fungování EU. Účastí na činnostech orgánu nejsou dotčeny pravomoci, povinnosti a odpovědnosti členských států – vyplývající mimo jiné z příslušných a platných úmluv Mezinárodní organizace práce (MOP), jako je Úmluva č. 81 o inspekci práce v průmyslu a obchodě –, ani pravomoci členských států upravovat a sledovat vnitrostátní pracovněprávní vztahy nebo v rámci těchto vztahů plnit úlohu mediátora, zejména pokud jde o výkon práva na kolektivní vyjednávání a akce.
- (47) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž přispívat v rámci jeho oblasti působnosti k zajištění spravedlivé mobility pracovních sil v rámci Unie a podporovat členské státy a Komisi v koordinaci systémů sociálního zabezpečení v Unii, nemůže být dosaženo uspokojivě nekoordinovaně jednajícími členskými státy, ale spíše jich – z důvodu přeshraniční povahy těchto činností a potřeby užší spolupráce mezi členskými státy – může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (48) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady stanovené zejména v Listině základních práv Evropské unie, jak jsou uznány v článku 6 Smlouvy o EU,

⁽¹⁸⁾ Rozhodnutí Komise 2009/17/ES ze dne 19. prosince 2008, kterým se zřizuje Výbor odborníků pro vysílání pracovníků (Úř. věst. L 8, 13.1.2009, s. 26).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ZÁSADY

Článek 1

Zřízení, předmět a oblast působnosti

1. Tímto nařízením se zřizuje Evropský orgán pro pracovní záležitosti (dále jen „orgán“).
2. Orgán je členským státům a Komisi nápomocen při účinném uplatňování a vymáhání právních předpisů Unie v oblasti mobility pracovních sil v Unii a při koordinaci systémů sociálního zabezpečení v rámci Unie. Orgán vykonává činnost v oblasti působnosti aktů Unie uvedených v odstavci 4, včetně všech směrnic, nařízení a rozhodnutí založených na těchto aktech, a jakýchkoli dalších právně závazných aktů Unie, které mu svěřují úkoly.
3. Tímto nařízením není dotčen výkon základních práv uznaných členskými státy a na úrovni Unie, včetně práva nebo svobody stávkovat nebo vést jiné akce v rámci konkrétních systémů pracovněprávních vztahů v členských státech v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi. Není jím dotčeno ani právo na sjednávání, uzavírání a vymáhání kolektivních smluv či právo na kolektivní akce v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi.
4. Oblast působnosti orgánu zahrnuje tyto akty Unie, včetně všech budoucích změn těchto aktů:
 - a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ⁽¹⁹⁾;
 - b) směrnice 2014/67/EU;
 - c) nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ⁽²⁰⁾, včetně ustanovení nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ⁽²¹⁾ a (EHS) č. 574/72 ⁽²²⁾, pokud jsou stále použitelná, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 1231/2010 ⁽²³⁾ a nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ⁽²⁴⁾, kterým se působnost ustanovení nařízení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti;
 - d) nařízení (EU) č. 492/2011;

⁽¹⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁽²⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1).

⁽²¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2).

⁽²²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 74, 27.3.1972, s. 1).

⁽²³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽²⁴⁾ Nařízení rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 1).

- e) směrnice 2014/54/EU;
- f) nařízení (EU) 2016/589;
- g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ⁽²⁵⁾;
- h) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES ⁽²⁶⁾;
- i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ⁽²⁷⁾.

5. Oblast působnosti orgánu zahrnuje spolupráci mezi členskými státy s cílem řešit problematiku nehlášené práce.

6. Toto nařízení respektuje pravomoci členských států, pokud jde o uplatňování a vymáhání právních předpisů Unie uvedených v odstavci 4.

Nezasahuje do práv a povinností jednotlivců a zaměstnavatelů, které jim vyplývají z unijního a vnitrostátního práva nebo zvyklostí, ani do práv a povinností vnitrostátních orgánů, které z nich vyplývají, a ani do autonomie sociálních partnerů, jak je uznává Smlouva o fungování EU.

Tímto nařízením nejsou dotčeny stávající dvoustranné dohody a ujednání o správní spolupráci mezi členskými státy, zejména dohody a ujednání, které se týkají vzájemně sladěných a společných inspekcí.

Článek 2

Cíle

Cíli tohoto orgánu je přispět k zajištění spravedlivé mobility pracovních sil v Unii a být nápomocen členským státům a Komisi při koordinaci systémů sociálního zabezpečení v rámci Unie. Za tímto účelem a v rámci oblasti působnosti podle článku 1 orgán:

- a) usnadňuje přístup k informacím o právech a povinnostech v oblasti mobility pracovních sil v Unii, jakož i k souvisejícím službám;
- b) usnadňuje a posiluje spolupráci mezi členskými státy při vymáhání příslušných unijních právních předpisů v rámci Unie, včetně usnadňování vzájemně sladěných a společných inspekcí;
- c) plní úlohu mediátora a usnadňuje hledání řešení v případě přeshraničních sporů mezi členskými státy; a
- d) podporuje spolupráci mezi členskými státy při řešení problematiky nehlášené práce.

Článek 3

Právní postavení

1. Orgán je subjektem Unie s právní subjektivitou.

⁽²⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1).

⁽²⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES ze dne 15. března 2006 o minimálních podmínkách pro provedení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě a o zrušení směrnice Rady 88/599/EHS (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 35).

⁽²⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 51).

2. Orgán má v každém členském státě nejširší způsobilost k právním úkonům, kterou vnitrostátní právo přiznává právnickým osobám. Zejména může nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem.

KAPITOLA II

ÚKOLY ORGÁNU

Článek 4

Úkoly orgánu

Orgán za účelem dosažení svých cílů plní tyto úkoly:

- a) usnadňuje přístup k informacím a koordinuje síť EURES v souladu s články 5 a 6;
- b) usnadňuje spolupráci a výměnu informací mezi členskými státy v zájmu jednotného, efektivního a účinného uplatňování a vymáhání příslušných právních předpisů Unie v souladu s článkem 7;
- c) koordinuje a podporuje vzájemně sladěné a společné inspekce v souladu s články 8 a 9;
- d) provádí analýzy a posouzení rizik v souvislosti s přeshraniční mobilitou pracovních sil v souladu s článkem 10;
- e) podporuje členské státy při budování kapacit v oblasti účinného uplatňování a vymáhání příslušných právních předpisů Unie v souladu s článkem 11;
- f) podporuje členské státy při řešení problematiky nehlášené práce v souladu s článkem 12;
- g) plní úlohu mediátora ve sporech mezi členskými státy ohledně uplatňování příslušných právních předpisů Unie v souladu s článkem 13.

Článek 5

Informace o mobilitě pracovních sil

Orgán v zájmu usnadnění mobility pracovních sil v rámci Unie zlepší dostupnost, kvalitu a přístupnost informací obecné povahy nabízených jednotlivcům, zaměstnavatelům a organizacím sociálních partnerů o právech a povinnostech vyplývajících z aktů Unie uvedených v čl. 1 odst. 4. Za tímto účelem orgán:

- a) přispívá k poskytování příslušných informací o právech a povinnostech jednotlivců v situacích přeshraniční mobility pracovních sil, a to i prostřednictvím jednotné celounijní internetové stránky, která funguje jako jednotný portál, na němž je možné získat přístup ke zdrojům informací o právech, postupech a službách na unijní i vnitrostátní úrovni ve všech úředních jazycích Unie, a která byla zřízena nařízením (EU) 2018/1724;
- b) podporuje členské státy při uplatňování nařízení (EU) 2016/589;
- c) podporuje členské státy při plnění povinností souvisejících s přístupem k informacím a šířením informací v oblasti volného pohybu pracovníků, zejména jak je stanoveno v článku 6 směrnice 2014/54/EU a v článku 22 nařízení (EU) 2016/589, v oblasti koordinace sociálního zabezpečení, jak je stanoveno v čl. 76 odst. 4 a 5 nařízení (ES) č. 883/2004, a v oblasti vysílání pracovníků, jak je stanoveno v článku 5 směrnice 2014/67/EU, mimo jiné pomocí odkazů na vnitrostátní zdroje informací, jako jsou například jednotné oficiální celostátní internetové stránky;

- d) podporuje členské státy při zvyšování přesnosti, jakož i zlepšování úplnosti a uživatelské vstřícnosti příslušných vnitrostátních informačních zdrojů a služeb v souladu s kritérii kvality stanovenými v nařízení (EU) 2018/1724;
- e) podporuje členské státy v tom, aby zefektivňovaly poskytování informací a služeb jednotlivcům a zaměstnavatelům v souvislosti s přeshraniční mobilitou na dobrovolném základě;
- f) usnadňuje spolupráci mezi příslušnými subjekty, které mají v souladu se směrnicí 2014/54/EU poskytovat informace, poradenství a pomoc jednotlivcům a zaměstnavatelům v oblasti mobility pracovních sil na vnitřním trhu.

Článek 6

Koordinace sítě EURES

S cílem podporovat členské státy při poskytování služeb jednotlivcům a zaměstnavatelům prostřednictvím sítě EURES, jako je například přeshraniční přiřazování nabídek volných pracovních míst, stáží a učňovské přípravy k životopisům, a usnadňovat tak mobilitu pracovních sil v rámci Unie řídí orgán Evropský koordinační úřad sítě EURES, zřízený podle článku 7 nařízení (EU) 2016/589.

Evropský koordinační úřad řízený orgánem plní své povinnosti v souladu s článkem 8 nařízení (EU) 2016/589, kromě technického provozu a rozvoje sítě EURES a souvisejících služeb informačních technologií, které i nadále řídí Komise. Orgán, za který odpovídá výkonný ředitel, jak je stanoveno v čl. 22 odst. 4 písm. n) tohoto nařízení, zajistí, aby tato činnost byla v plném souladu s požadavky příslušných právních předpisů o ochraně údajů, včetně požadavku jmenovat pověřence pro ochranu údajů v souladu s článkem 36 tohoto nařízení.

Článek 7

Spolupráce a výměna informací mezi členskými státy

1. Orgán usnadňuje spolupráci a rychlejší výměnu informací mezi členskými státy a podporuje je v tom, aby účinně dodržovaly své povinnosti týkající se spolupráce, včetně výměny informací, jak je vymezeno v právních předpisech Unie, v rámci oblasti působnosti tohoto nařízení.

Za tímto účelem orgán zejména:

- a) na žádost jednoho nebo více členských států podporuje vnitrostátní orgány při identifikaci příslušných kontaktních míst vnitrostátních orgánů v ostatních členských státech;
- b) na žádost jednoho nebo více členských států usnadňuje opatření navazující na předložení žádostí a výměnu informací mezi vnitrostátními orgány poskytováním logistické a technické podpory, včetně překladatelských a tlumočnických služeb, a prostřednictvím výměn týkajících se stavu jednotlivých věcí;
- c) podporuje a sdílí osvědčené postupy mezi členskými státy a přispívá k jejich šíření;
- d) na žádost jednoho nebo více členských států případně usnadňuje a podporuje postupy přeshraničního vymáhání sankcí a pokut v oblasti působnosti tohoto nařízení podle článku 1;
- e) předkládá Komisi dvakrát ročně zprávy o nevyřízených žádostech mezi členskými státy a zvažuje, zda tyto žádosti postoupí k mediaci v souladu s čl. 13 odst. 2.

2. Na žádost jednoho nebo více členských států a v rámci plnění svých úkolů poskytuje orgán informace s cílem podpořit dotčený členský stát při účinném uplatňování aktů Unie, které spadají do oblasti působnosti orgánu.

3. Orgán podporuje používání elektronických nástrojů a postupů pro výměnu zpráv mezi vnitrostátními orgány, včetně systému IMI.

4. Orgán podporuje uplatňování inovativních přístupů k účinné a efektivní přeshraniční spolupráci a prosazuje případné využití mechanismů a databází elektronické výměny mezi členskými státy pro snadnější přístup k údajům v reálném čase a odhalování podvodů a může navrhnout možná zlepšení při využívání těchto mechanismů a databází. Orgán předkládá zprávy Komisi v zájmu dalšího rozvoje mechanismů a databází elektronické výměny.

Článek 8

Koordinace a podpora vzájemně sladěných a společných inspekcí

1. Na žádost jednoho nebo více členských států orgán koordinuje a podporuje vzájemně sladěné nebo společné inspekce v oblastech spadajících do pravomoci orgánu. Provedení vzájemně sladěné nebo společné inspekce může orgánům dotčených členských států rovněž navrhnout sám orgán z vlastního podnětu.

Vzájemně sladěné nebo společné inspekce se provádějí na základě dohody dotčených členských států.

Organizace sociálních partnerů působící na vnitrostátní úrovni mohou orgán upozorňovat na jednotlivé věci.

2. Pro účely tohoto nařízení:

- a) vzájemně sladěné inspekce jsou inspekce v souvisejících případech současně prováděné ve dvou nebo více členských státech, přičemž každý vnitrostátní orgán působí na vlastním území, a podporované v případě potřeby zaměstnanci orgánu;
- b) společné inspekce jsou inspekce prováděné v členském státě za účasti vnitrostátních orgánů jednoho nebo více dalších dotčených členských států a podporované v případě potřeby zaměstnanci orgánu.

3. V souladu se zásadou loajální spolupráce usilují členské státy o účast na vzájemně sladěných nebo společných inspekcích.

Vzájemně sladěnou nebo společnou inspekci lze provést pouze po předchozí dohodě všech zúčastněných členských států a tato dohoda musí být oznámena prostřednictvím jejich národních styčných úředníků určených podle článku 32.

Rozhodne-li se jeden nebo více členských států, že se nezúčastní vzájemně sladěné nebo společné inspekce, provedou vnitrostátní orgány ostatních členských států takovou inspekci pouze v zúčastněných členských státech. Členské státy, které se rozhodnou, že se nezúčastní, uchovávají informace o takové inspekci jako důvěrné.

4. Orgán stanoví a přijme podrobné podmínky k zajištění příslušných návazných opatření, pokud se členský stát rozhodne, že se nezúčastní vzájemně sladěné nebo společné inspekce.

Dotčený členský stát v takových případech písemně, a to i pomocí elektronických prostředků, bez zbytečného odkladu informuje orgán a další dotčené členské státy o důvodech svého rozhodnutí a případně i o opatřeních, která hodlá přijmout za účelem řešení věci, jakož i o výsledcích těchto opatření, jakmile budou známy. Orgán může navrhnout, aby členský stát, který se nezúčastnil vzájemně sladěné nebo společné inspekce, dobrovolně provedl vlastní inspekci.

5. Ve vztahu ke třetím osobám uchovávají členské státy a orgán informace o zamýšlených inspekcích v důvěrnosti.

Článek 9

Ujednání týkající se vzájemně sladěných a společných inspekcí

1. Dohoda o provedení vzájemně sladěné inspekce nebo společné inspekce mezi zúčastněnými členskými státy a orgánem stanoví podmínky pro provedení takové inspekce, včetně rozsahu a účelu inspekce a případně včetně jakýchkoli ujednání týkajících se účasti zaměstnanců orgánu. Dohoda o vzájemně sladěné nebo společné inspekci může

zahrnovat ustanovení, která umožní, aby vzájemně sladěné nebo společné inspekce poté, co budou dohodnuty a naplánovány, mohly proběhnout v krátkém časovém intervalu. Orgán stanoví vzor dohody v souladu s právem Unie i s vnitrostátním právem či zvyklostmi.

2. Vzájemně sladěné a společné inspekce se provádějí v souladu s právem či zvyklostmi členských států, v nichž inspekce probíhají. Nárazná opatření na tyto inspekce se provádějí v souladu s právem či zvyklostmi dotčených členských států.

3. Vzájemně sladěné a společné inspekce probíhají operativně účinným způsobem. Za tímto účelem členské státy v dohodě o inspekci přidělí úředníkům z jiného členského státu, kteří se těchto inspekci účastní, odpovídající úlohu a postavení v souladu s právem či zvyklostmi členského státu, v němž se inspekce provádí.

4. Orgán poskytuje členským státům, jež vzájemně sladěné nebo společné inspekce provádějí, koncepční, logistickou a technickou podporu a v případě potřeby odborné právní znalosti, pokud o to dotčené členské státy požádají, což může zahrnovat překladatelské a tlumočnické služby.

5. Zaměstnanci orgánu mohou být přítomni při inspekcích jakožto pozorovatelé a zajišťovat logistickou podporu a vzájemně sladěné nebo společné inspekce se mohou zúčastnit po předchozím souhlasu dotčeného členského státu, na jehož území budou při inspekci nápomocni v souladu s právem nebo zvyklostmi tohoto členského státu.

6. Orgán členského státu, který vzájemně sladěnou nebo společnou inspekci provádí, předkládá orgánu zprávu o výsledcích inspekce provedené v jeho členském státě, jakož i o celkovém operativním průběhu této vzájemně sladěné nebo společné inspekce, a to nejpozději šest měsíců po ukončení inspekce.

7. Informace shromážděné během vzájemně sladěných nebo společných inspekci je možné použít jako důkazy v soudním řízení v dotčených členských státech v souladu s právem nebo zvyklostmi tohoto členského státu.

8. Informace o vzájemně sladěných a společných inspekci koordinovaných orgánem, jakož i informace poskytnuté členskými státy a orgánem, jak je uvedeno v čl. 8 odst. 2 a 3, se zahrnou do zpráv, jež mají být předkládány správní radě dvakrát ročně. Tyto zprávy se zasílají rovněž skupině zúčastněných stran, přičemž citlivé informace se náležitě upraví. Roční zpráva o inspekci podporovaných orgánem se zahrne do jeho výroční zprávy o činnosti.

9. V případě, že se orgán v průběhu vzájemně sladěných nebo společných inspekci nebo v průběhu jakékoli ze svých činností dozví o podezření na nesrovnalosti při uplatňování práva Unie, může o tomto podezření na nesrovnalosti případně podat zprávu dotčenému členskému státu a Komisi.

Článek 10

Analýzy a posouzení rizik v souvislosti s mobilitou pracovních sil

1. Ve spolupráci s členskými státy a případně se sociálními partnery posuzuje orgán rizika a provádí analýzy týkající se mobility pracovních sil a koordinace sociálního zabezpečení v rámci Unie. Posouzení rizik a analytická činnost se zaměřuje na témata, jako je nerovnováha na trhu práce, výzvy týkající se konkrétního odvětví a opakující se problémy, a orgán může rovněž provádět cílené hloubkové analýzy a studie za účelem zkoumání specifických otázek. Při posuzování rizik a provádění analytické činnosti využívá orgán v nejvyšší možné míře relevantní a aktuální statistické údaje dostupné z provedených průzkumů, zajišťuje doplňkovost s agenturami nebo službami Unie nebo vnitrostátními orgány, agenturami či službami a vychází z jejich odborných znalostí, mimo jiné v oblastech, jako jsou podvody, vykořisťování, diskriminace, prognózy poptávky po dovednostech a bezpečnost a ochrana zdraví při práci.

2. Orgán organizuje vzájemná hodnocení mezi členskými státy, které s účastí souhlasily, s cílem:

- a) prozkoumat veškeré otázky, obtíže a specifické problémy, které se mohou vyskytnout při provádění a praktickém uplatňování práva Unie v rámci pravomocí orgánu, jakož i při jeho praktickém vymáhání;
 - b) posílit soudržnost při poskytování služeb jednotlivcům a podnikům;
 - c) zlepšit znalosti a vzájemné porozumění rozdílným systémům a postupům a posoudit účinnost různých politických opatření, včetně preventivních a odrazujících opatření.
3. Dokončí-li orgán posouzení rizik nebo jakýkoli jiný typ analytické činnosti, podá zprávu o svých zjištěních Komisi, jakož i přímo dotčeným členským státům, přičemž nastíní možná opatření s cílem odstranit zjištěné nedostatky.

Orgán rovněž zahrne shrnutí svých zjištění do svých výročních zpráv předkládaných Evropskému parlamentu a Komisi.

4. Orgán sbírá podle potřeby statistické údaje shromážděné a poskytnuté členskými státy v oblastech práva Unie, které spadají do pravomocí orgánu. Orgán tím usiluje o zefektivnění stávajících činností souvisejících se sběrem údajů v uvedených oblastech s cílem zabránit jejich zdvojenému sběru. Tam, kde je to relevantní, se použije článek 15. Orgán naváže podle potřeby kontakt s Komisí (Eurostatem) a poskytne jí výsledky uvedených činností, jež souvisejí se sběrem údajů.

Článek 11

Podpora budování kapacit

Orgán napomáhá členským státům při budování kapacit se zaměřením na podporu soudržného vymáhání práva Unie ve všech oblastech uvedených v článku 1. Orgán provádí především tyto činnosti:

- a) ve spolupráci s vnitrostátními orgány a případně se sociálními partnery vypracovává nezávazné pokyny pro potřeby členských států a sociálních partnerů, včetně pokynů pro inspekce ve věcech s přeshraničním rozměrem, jakož i sdílené definice a společné koncepty, přičemž vychází z relevantní činnosti na vnitrostátní i unijní úrovni;
- b) podporuje a poskytuje vzájemnou pomoc v podobě „peer-to-peer“ nebo skupinových činností, jakož i výměny zaměstnanců a režimy dočasného přidělování pracovníků mezi vnitrostátními orgány;
- c) podporuje výměnu a šíření zkušeností a osvědčených postupů, včetně příkladů spolupráce mezi příslušnými vnitrostátními orgány;
- d) vyvíjí odvětvové a meziodvětvové vzdělávací programy, a to i pro inspektoráty práce, a zvláštní vzdělávací materiály, mimo jiné pomocí on-line vzdělávacích metod;
- e) podporuje osvětové kampaně, včetně kampaní, v nichž jednotlivce a zaměstnavatele, zejména malé a střední podniky, informuje o jejich právech, povinnostech a příležitostech, které mají k dispozici.

Článek 12

Evropská platforma pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce

1. Evropská platforma pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce (dále jen „platforma“) zřízená na základě čl. 16 odst. 2 podporuje činnosti orgánu zaměřené na řešení problematiky nehlášené práce tím, že:

- a) posiluje spolupráci mezi příslušnými orgány členských států a dalšími zapojenými subjekty s cílem účinněji a efektivněji řešit problém nehlášené práce v jejích četných formách a související problém falešně hlášené práce, včetně falešné samostatné výdělečné činnosti;
- b) zlepšuje schopnost různých příslušných orgánů a subjektů členských států řešit problematiku nehlášené práce, pokud jde o její přeshraniční aspekty, a tím přispívá k rovným podmínkám;
- c) zvyšuje povědomí veřejnosti o otázkách týkajících se nehlášené práce a o naléhavé potřebě učinit vhodná opatření a vybízí členské státy, aby zintenzivnily své úsilí při řešení problematiky nehlášené práce;
- d) provádí činnosti uvedené v příloze.

2. Platforma podporuje spolupráci mezi členskými státy prostřednictvím:

- a) výměny osvědčených postupů a informací;
- b) rozvoje odborných znalostí a analýz, přičemž zamezuje zdvojování činností;
- c) podpory a usnadňování inovativních přístupů k efektivní a účinné přeshraniční spolupráci a vyhodnocování zkušeností;
- d) podpory horizontálního chápání záležitostí týkajících se nehlášené práce.

3. Platforma se skládá z/ze:

- a) zástupce na vysoké úrovni jmenovaného každým členským státem;
- b) zástupce Komise;
- c) nejvýše čtyř zástupců mezioborových organizací sociálních partnerů působících na úrovni Unie, kteří jsou jmenováni těmito organizacemi, s rovným zastoupením odborových organizací a organizací zaměstnavatelů.

4. Zasedání platformy se mohou jakožto pozorovatelé účastnit následující zúčastněné strany a jejich příspěvky jsou řádně zohledněny:

- a) nejvýše 14 zástupců organizací sociálních partnerů z odvětví s vysokým výskytem nehlášené práce, kteří jsou jmenováni těmito organizacemi, s rovným zastoupením odborových organizací a organizací zaměstnavatelů;
- b) po jednom zástupci z Eurofoundu, EU-OSHA a z MOP;
- c) jeden zástupce za každou z třetích zemí v Evropském hospodářském prostoru.

Pozorovatelé jiní než uvedení v prvním pododstavci mohou být pozváni k účasti na zasedáních platformy a jejich příspěvky budou řádně zohledněny.

Platformě předsedá zástupce orgánu.

Článek 13

Mediace mezi členskými státy

1. Orgán může usnadňovat hledání řešení v případě sporu mezi dvěma či více členskými státy, pokud jde o jednotlivé případy uplatňování práva Unie v oblastech, na něž se vztahuje toto nařízení, aniž jsou dotčeny pravomoci Soudního dvora. Účelem této mediaci je sladit rozdílné názory členských států, které jsou stranami sporu, a přijmout nezávazné stanovisko.

2. Pokud nelze spor vyřešit přímým kontaktem a dialogem mezi členskými státy, které jsou stranami sporu, zahájí orgán na žádost jednoho nebo více dotčených členských států mediační řízení. Orgán může rovněž navrhnout zahájení mediaci z vlastního podnětu. Mediace lze provádět pouze se souhlasem všech členských států, které jsou stranami sporu.

3. V první fázi probíhá mediaci mezi členskými státy, které jsou stranami sporu, a mediátorem, který na základě vzájemné dohody přijme nezávazné stanovisko. Této první fázi mediaci se ve funkci poradce mohou zúčastnit odborníci z členských států, Komise a orgánu.

4. Pokud není v první fázi mediaci nalezeno řešení, zahájí orgán druhou fázi mediaci před mediačním výborem, pokud s tím souhlasí všechny členské státy, které jsou stranami sporu.

5. Mediační výbor složený z odborníků z jiných členských států, než jsou členské státy, které jsou stranami sporu, usiluje o sladění názorů členských států, které jsou stranami sporu, a přijme nezávazné stanovisko. Této druhé fázi se ve funkci poradce mohou zúčastnit odborníci Komise a orgánu.

6. Správní rada přijímá pravidla pro mediační řízení, včetně pracovních ujednání a jmenování mediátorů, použitelných lhůt, zapojení odborníků členských států, Komise a orgánu a možnosti mediačního výboru zasedat v panelech složených z několika členů.

7. Účast členských států, které jsou stranami sporu, je v obou fázích mediaci dobrovolná. Pokud se členský stát rozhodne, že se mediaci nezúčastní, informuje písemně, a to i pomocí elektronických prostředků, o důvodech svého rozhodnutí orgán a ostatní dotčené členské státy, které jsou stranami sporu, a to ve lhůtě stanovené v pravidlech uvedených v odstavci 6.

8. Po předložení věci k mediaci členské státy zajistí, aby byly veškeré osobní údaje týkající se uvedené věci anonymizovány tak, aby subjekt údajů nebyl nebo přestal být identifikovatelným. Orgán v žádné fázi mediaci nezpracovává osobní údaje jednotlivců, kteří jsou danou věcí dotčeni.

9. Věci, které jsou předmětem probíhajícího soudního řízení na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni Unie, nejsou pro mediaci prováděnou orgánem přípustné. Pokud je během mediaci zahájeno soudní řízení, mediační řízení se přerušuje.

10. Mediace není dotčena pravomocí správní komise, ani rozhodnutí, která přijímá. Mediaci zohlední všechna relevantní rozhodnutí správní komise.

11. Pokud se spor zcela nebo zčásti týká záležitostí v oblasti sociálního zabezpečení, informuje o tom orgán správní komise.

Aby se zajistila řádná spolupráce, aby byly koordinovány činnosti na základě vzájemné dohody a aby se předešlo zdvojení ve věcech mediace, které se týkají jak otázek sociálního zabezpečení, tak pracovního práva, uzavře správní komise a orgán dohodu o spolupráci.

Na žádost správní komise a po dohodě s členskými státy, které jsou stranami sporu, postoupí orgán záležitost týkající se sociálního zabezpečení správní komisi v souladu s čl. 74a odst. 2 nařízení (ES) č. 883/2004. Mediace může pokračovat v záležitostech, které se netýkají sociálního zabezpečení.

Na žádost kteréhokoli členského státu, který je stranou sporu, postoupí orgán záležitost týkající se koordinace sociálního zabezpečení správní komisi. K tomuto postoupení může dojít v jakékoli fázi mediace. Mediace může pokračovat v záležitostech, které se netýkají sociálního zabezpečení.

12. Do tří měsíců od přijetí nezávazného stanoviska podají členské státy, které jsou stranami sporu, orgánu zprávu o opatřeních, která pro účely návaznosti na toto stanovisko přijaly, nebo pokud žádná opatření nepřijaly, podají zprávu o důvodech, proč je nepřijaly.

13. Orgán předloží Komisi dvakrát ročně zprávu o výsledcích mediace ve věcech, které řešil, a o věcech, jimiž se nezabýval.

Článek 14

Spolupráce s agenturami a odbornými subjekty

Cílem orgánu je zajistit ve všech svých činnostech spolupráci, zamezit překrývání činností, podporovat součinnost a doplňkovost s jinými decentralizovanými agenturami a odbornými subjekty Unie, jako je správní komise. Orgán může za tímto účelem uzavřít dohody o spolupráci s příslušnými agenturami Unie, jako jsou Cedefop, Eurofound, EU-OSHA, ETF, Europol a Eurojust.

Článek 15

Interoperabilita a výměna informací

Orgán koordinuje, vyvíjí a používá rámce interoperability, aby zaručil výměnu informací mezi členskými státy, jakož i s orgánem. Tyto rámce interoperability jsou založeny na Evropském rámci interoperability a Evropské referenční architektuře interoperability, které jsou zmíněny v rozhodnutí (EU) 2015/2240, a o uvedený rámec a architekturu se opírají.

KAPITOLA III

ORGANIZACE ORGÁNU

Článek 16

Správní a řídicí struktura

1. Správní a řídicí strukturu orgánu tvoří:

a) správní rada;

b) výkonný ředitel;

c) skupina zúčastněných stran.

2. Orgán může pro účely plnění specifických úkolů či pro konkrétní politické oblasti zřídit pracovní skupiny nebo panely odborníků sestávající v různých složeních ze zástupců členských států, Komise či externích odborníků vybraných na základě výběrového řízení. Zřídí platformu uvedenou v článku 12 jakožto stálou pracovní skupinu a mediační výbor uvedený v článku 13.

Jednací řád takových pracovních skupin a panelů odborníků stanoví orgán po konzultaci s Komisí.

Článek 17

Složení správní rady

1. Správní rada se skládá z(e):

- a) jednoho člena z každého členského státu;
- b) dvou členů zastupujících Komisi;
- c) jednoho nezávislého odborníka jmenovaného Evropským parlamentem;
- d) čtyř členů zastupujících mezioborové organizace sociálních partnerů působící na úrovni Unie, s rovným zastoupením odborových organizací a organizací zaměstnavatelů.

Pouze členové uvedení v prvním pododstavci písm. a) a b) mají hlasovací právo.

2. Každý člen správní rady má náhradníka. Náhradník zastupuje člena v jeho nepřítomnosti.

3. Členové uvedení v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a jejich náhradníci jsou jmenováni svými členskými státy.

Komise jmenuje členy uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. b).

Evropský parlament jmenuje odborníka uvedeného v odst. 1 prvním pododstavci písm. c).

Po ověření, zda nedochází k žádnému střetu zájmů, jmenují mezioborové organizace sociálních partnerů působící na úrovni Unie své zástupce a Evropský parlament jmenuje svého nezávislého odborníka.

Členové správní rady a jejich náhradníci jsou jmenováni na základě svých znalostí v oblastech uvedených v článku 1, s ohledem na své příslušné dovednosti v oblasti řízení, správy a rozpočtu.

Všechny strany zastoupené ve správní radě usilují o omezení obměny svých zástupců, aby byla zajištěna kontinuita její činnosti. Všechny strany usilují o dosažení vyváženého zastoupení žen a mužů ve správní radě.

4. Každý člen a náhradník podepíše při nástupu do funkce písemné prohlášení o tom, že se nenachází ve střetu zájmů. Každý člen a náhradník toto prohlášení aktualizuje, pokud dojde ke změně okolností v souvislosti s případným střetem zájmů. Orgán tato prohlášení a jejich aktualizace zveřejní na svých internetových stránkách.

5. Funkční období členů a jejich náhradníků je čtyři roky. Toto období lze prodloužit.
6. Zástupci třetích zemí, kteří uplatňují právo Unie v oblastech, na které se vztahuje toto nařízení, se mohou účastnit zasedání a porad správní rady jako pozorovatelé.
7. Zástupce Eurofoundu, zástupce EU-OSHA, zástupce Cedefopu a zástupce ETF mohou být pozváni k účasti na zasedání správní rady jako pozorovatelé, aby tak posílili efektivnost těchto agentur a jejich součinnost.

Článek 18

Funkce správní rady

1. Správní rada zejména:
 - a) určuje strategické zaměření a dohlíží na činnosti orgánu;
 - b) přijímá dvoutřetinovou většinou svých členů s hlasovacím právem roční rozpočet orgánu a vykonává další funkce v souvislosti s rozpočtem orgánu podle kapitoly IV;
 - c) posuzuje a přijímá souhrnnou výroční zprávu o činnosti orgánu, včetně přehledu plnění jeho úkolů, předkládá ji do 1. července Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru a zveřejňuje ji;
 - d) přijímá finanční pravidla použitelná na orgán v souladu s článkem 29;
 - e) přijímá strategii boje proti podvodům přiměřenou rizikům podvodu s ohledem na náklady a přínosy opatření, jež mají být provedena;
 - f) přijímá pravidla pro předcházení střetům zájmů a řešení těchto střetů u svých členů a nezávislých odborníků, jakož i u členů skupiny zúčastněných stran a pracovních skupin a panelů orgánu uvedených v čl. 16 odst. 2, a u vyslaných národních odborníků a dalších pracovníků, kteří nejsou zaměstnanci orgánu, jak je uvedeno v článku 33, a každoročně zveřejňuje na svých internetových stránkách prohlášení o zájmech členů správní rady;
 - g) na základě analýzy potřeb přijímá a pravidelně aktualizuje plány pro sdělování a šíření informací uvedené v čl. 36 odst. 3;
 - h) přijímá svůj jednací řád;
 - i) přijímá pravidla pro mediační řízení podle článku 13;
 - j) zřizuje pracovní skupiny a panely odborníků podle čl. 16 odst. 2 a přijímá jejich jednací řád;
 - k) vykonává v souladu s odstavcem 2 ve vztahu k zaměstnancům orgánu pravomoci, které služební řád svěřuje orgánu oprávněnému ke jmenování a které pracovní řád svěřuje orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy (dále jen „pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování“);

- l) přijímá prováděcí pravidla k provedení služebního řádu a pracovního řádu v souladu s článkem 110 služebního řádu;
- m) podle potřeby zřídí útvar interního auditu;
- n) v souladu s článkem 31 jmenuje výkonného ředitele a případně prodlouží jeho funkční období nebo jej odvolává z funkce;
- o) jmenuje účetního, na něhož se vztahuje služební řád a pracovní řád a který je při plnění svých povinností zcela nezávislý;
- p) určuje postup výběru členů a náhradníků skupiny zúčastněných stran zřízené v souladu s článkem 23 a uvedené členy a náhradníky jmenuje;
- q) zajišťuje vhodná opatření v návaznosti na zjištění a doporučení vyplývající z interních či externích auditních zpráv a hodnocení, jakož i ze šetření úřadu OLAF;
- r) přijímá veškerá rozhodnutí o zřízení vnitřních výborů či jiných útvarů orgánu a v případě potřeby o jejich změnách, a to s ohledem na potřeby související s činnostmi orgánu a na řádné rozpočtové řízení;
- s) schvaluje návrh jednotného programového dokumentu orgánu uvedeného v článku 24 před jeho předložením Komisi k vyjádření stanoviska;
- t) po obdržení stanoviska Komise přijímá jednotný programový dokument orgánu dvoutřetinovou většinou členů správní rady s hlasovacím právem a v souladu s článkem 24.

2. Správní rada v souladu s článkem 110 služebního řádu přijme rozhodnutí na základě čl. 2 odst. 1 služebního řádu a článku 6 pracovního řádu, kterým přenesе příslušné pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a kterým stanoví podmínky, za nichž může být toto přenesení pravomocí pozastaveno. Výkonný ředitel je oprávněn tyto pravomoci přenést na další osoby.

3. Vyžadují-li to výjimečné okolnosti, může správní rada rozhodnutím dočasně pozastavit přenesení pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a pravomocí přenesených výkonným ředitelem na další osoby a vykonávat je sama, nebo je přenést na některého ze svých členů nebo na jiného zaměstnance, než je výkonný ředitel.

Článek 19

Předseda správní rady

1. Správní rada volí z členů s hlasovacím právem předsedu a místopředsedu a usiluje o genderovou vyváženost. Předseda a místopředseda jsou voleni dvoutřetinovou většinou členů správní rady s hlasovacím právem.

Pokud není při prvním hlasování dosaženo dvoutřetinové většiny, zorganizuje se druhé hlasování, v němž jsou předseda a místopředseda voleni prostou většinou hlasů členů správní rady s hlasovacím právem.

Nemůže-li předseda plnit své povinnosti, jeho místo automaticky zaujme místopředseda.

2. Funkční období předsedy a místopředsedy je tři roky. Jejich funkční období může být jednou prodlouženo. Skončí-li však členství předsedy nebo místopředsedy ve správní radě v průběhu jejich funkčního období, zaniká automaticky ke stejnému datu též jejich funkční období.

Článek 20

Zasedání správní rady

1. Zasedání správní rady svolává předseda.
2. Předseda uspořádá poradu v závislosti na bodech, které jsou na pořadu jednání. Členové uvedení v čl. 17 odst. 1 prvním pododstavci písm. c) a d) se neúčastní porad o bodech týkajících se citlivých informací v souvislosti s jednotlivými případy, jak se uvádí v jednacím řádu správní rady.
3. Výkonný ředitel orgánu se porady účastní bez hlasovacího práva.
4. Řádná zasedání správní rady se konají alespoň dvakrát ročně. Kromě toho správní rada zasedá na žádost svého předsedy, Komise nebo alespoň jedné třetiny svých členů.
5. Správní rada nejméně jednou ročně svolává zasedání se skupinou zúčastněných stran.
6. Správní rada může na zasedání jako pozorovatele pozvat jakoukoli osobu či organizaci, jejíž stanovisko může být předmětem zájmu, včetně členů skupiny zúčastněných stran.
7. Členům správní rady a jejich náhradníkům mohou být s výhradou ustanovení jejího jednacího řádu na zasedáních nápomocni jejich poradci nebo odborníci.
8. Sekretariát správní rady zajišťuje orgán.

Článek 21

Pravidla hlasování ve správní radě

1. Aniž je dotčen čl. 18 odst. 1 písm. b) a t), čl. 19 odst. 1 a čl. 31 odst. 8, přijímá správní rada rozhodnutí většinou svých členů s hlasovacím právem.
2. Každý člen s hlasovacím právem má jeden hlas. V nepřítomnosti člena s hlasovacím právem je k výkonu jeho hlasovacího práva oprávněn jeho náhradník.
3. Výkonný ředitel orgánu se porad účastní bez hlasovacího práva.
4. Jednací řád správní rady stanoví podrobná pravidla hlasování, zejména podmínky, za nichž může člen zastupovat jiného člena, a okolnosti, za nichž se mají pro účely hlasování použít písemné postupy.

Článek 22

Povinnosti výkonného ředitele

1. Výkonný ředitel odpovídá za řízení orgánu a snaží se zajistit vyvážené zastoupení žen a mužů. Výkonný ředitel se zodpovídá správní radě.
2. Je-li k tomu výkonný ředitel vyzván, podá o výkonu svých povinností zprávu Evropskému parlamentu. Výkonného ředitele může k podání zprávy o výkonu jeho povinností vyzvat Rada.

3. Výkonný ředitel je právním zástupcem orgánu.
4. Výkonný ředitel odpovídá za plnění úkolů svěřených orgánu tímto nařízením, zejména za:
 - a) běžnou správu orgánu;
 - b) provádění rozhodnutí přijatých správní radou;
 - c) přípravu návrhu jednotného programového dokumentu a jeho předkládání správní radě ke schválení;
 - d) provádění jednotného programového dokumentu a předložení zprávy o jeho provádění správní radě;
 - e) přípravu návrhu souhrnné výroční zprávy o činnosti orgánu a její předložení správní radě k posouzení a k přijetí;
 - f) vypracování akčního plánu v návaznosti na závěry interních či externích auditních zpráv a hodnocení a na šetření úřadu OLAF a za vypracování zpráv o pokroku, které předkládá dvakrát ročně Komisi a pravidelně správní radě;
 - g) ochranu finančních zájmů Unie prováděním preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním jednáním, aniž je dotčena vyšetřovací pravomoc úřadu OLAF, účinnými kontrolami a zpětným získáním nesprávně vyplacených částek, pokud jsou zjištěny nesrovnalosti, a případně uplatněním účinných, přiměřených a odrazujících správních sankcí včetně finančních sankcí;
 - h) přípravu strategie pro boj proti podvodům pro potřeby orgánu a její předložení správní radě ke schválení;
 - i) přípravu návrhu finančních pravidel použitelných na orgán a jejich předložení správní radě;
 - j) přípravu návrhu odhadu příjmů a výdajů orgánu jako součásti jeho jednotného programového dokumentu a za plnění jeho rozpočtu;
 - k) přijímání rozhodnutí týkajících se řízení lidských zdrojů v souladu s rozhodnutím uvedeným v čl. 18 odst. 2;
 - l) přijímání rozhodnutí o vnitřní struktuře orgánu, a v případě potřeby za zastupování funkcí, které mohou pokrývat každodenní řízení orgánu, a v případě potřeby za změny těchto rozhodnutí, a to s ohledem na potřeby týkající se činností orgánu a řádného rozpočtového řízení;
 - m) případnou spolupráci s agenturami Unie a za uzavírání dohod o spolupráci s nimi;
 - n) provádění opatření stanovených správní radou za účelem uplatnění nařízení (EU) 2018/1725 ze strany orgánu;
 - o) informování správní rady o připomínkách skupiny zúčastněných stran.

5. Výkonný ředitel rozhoduje o tom, zda je nezbytné vyslat jednoho či více zaměstnanců do jednoho nebo více členských států a zda je nezbytné zřídit styčnou kancelář v Bruselu za účelem prohloubení spolupráce orgánu s příslušnými orgány a institucemi Unie. Před rozhodnutím o zřízení místní kanceláře nebo styčné kanceláře získá výkonný ředitel předchozí souhlas správní rady a příslušného členského státu, v němž se má daná kancelář nacházet. Rozhodnutí určí rozsah činností, jež mají být v kanceláři prováděny, a to způsobem, který zabrání zbytečným nákladům a zdvojení administrativních funkcí orgánu. Může být vyžadováno uzavření dohody o sídle s členským státem, v němž se má nacházet místní nebo styčná kancelář.

Článek 23

Skupina zúčastněných stran

1. V zájmu usnadnění konzultací s příslušnými zúčastněnými stranami, jakož i v zájmu využití jejich odborných znalostí v oblastech, na které se vztahuje toto nařízení, se zřizuje skupina zúčastněných stran. Skupina zúčastněných stran působí při orgánu a má poradní funkce.

2. Skupina zúčastněných stran obdrží předem stručné informace a může na žádost orgánu nebo ze svého vlastního podnětu předložit orgánu svá stanoviska týkající se:

a) otázek ohledně uplatňování a vymáhání práva Unie v oblastech, na které se vztahuje toto nařízení, včetně analýz přeshraniční mobility pracovních sil a posouzení rizik, jak je uvedeno v článku 10;

b) návrhu souhrnné výroční zprávy o činnosti orgánu uvedené v článku 18;

c) návrhu jednotného programového dokumentu podle článku 24;

3. Skupině zúčastněných stran předsedá výkonný ředitel a svolávána je alespoň dvakrát ročně z podnětu výkonného ředitele nebo na žádost Komise.

4. Skupina zúčastněných stran je složena ze dvou zástupců Komise a deseti zástupců sociálních partnerů působících na úrovni Unie s rovným zastoupením odborových organizací a organizací zaměstnavatelů, včetně uznaných odvětvových sociálních partnerů Unie, kteří zastupují odvětví obzvláště dotčená problematikou mobility pracovních sil.

5. Členové a náhradní členové skupiny zúčastněných stran jsou určováni svými organizacemi a jmenováni správní radou, za týchž podmínek jako členové a automaticky zastupují členy, kteří jsou nepřítomni. V největší možné míře se dodržuje vhodná genderová vyváženost a dosažení přiměřeného zastoupení malých a středních podniků.

6. Sekretariát skupiny zúčastněných stran zajišťuje orgán. Skupina zúčastněných stran přijímá svůj jednací řád dvou- a třetinovou většinou svých členů s hlasovacím právem. Jednací řád musí být schválen správní radou.

7. Skupina zúčastněných stran může na svá zasedání přizvat odborníky či zástupce příslušných mezinárodních organizací.

8. Orgán zveřejní stanoviska, rady a doporučení skupiny zúčastněných stran, jakož i výsledky konzultací s touto skupinou, kromě případů, kdy byly stanoveny požadavky na zachování důvěrnosti.

KAPITOLA IV

SESTAVOVÁNÍ A SKLADBA ROZPOČTU ORGÁNU

ODDÍL 1

Jednotný programový dokument orgánu

Článek 24

Roční a víceleté programy

1. Výkonný ředitel vypracuje každoročně návrh jednotného programového dokumentu, který obsahuje zejména víceletý a roční program v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013⁽²⁸⁾, přičemž zohlední pokyny stanovené Komisí a veškeré rady skupiny zúčastněných stran.

2. Správní rada každoročně nejpozději do 30. listopadu přijme návrh jednotného programového dokumentu uvedeného v odstavci 1. Předá jej Evropskému parlamentu, Radě a Komisi do 31. ledna následujícího roku a předá mu i jakoukoli pozdější aktualizovanou verzi uvedeného dokumentu.

Jednotný programový dokument nabývá definitivní podoby po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Unie a v případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.

3. Roční pracovní program stanoví podrobné cíle a očekávané výsledky včetně ukazatelů výkonnosti. Obsahuje rovněž popis činností, které mají být financovány, a objem finančních a lidských zdrojů, který je na jednotlivé činnosti přidělen. Roční pracovní program musí být v souladu s víceletým pracovním programem uvedeným v odstavci 4. Musí v něm být jasně uvedeno, jaké úkoly byly ve srovnání s předchozím rozpočtovým rokem přidány, změněny nebo zrušeny. Je-li orgánu svěřen nový úkol v oblasti působnosti tohoto nařízení, správní rada přijatý roční pracovní program změní.

Jakákoliv podstatná změna ročního pracovního programu se přijme stejným postupem jako původní roční pracovní program. Správní rada může přenést pravomoc k provádění nepodstatných změn ročního pracovního programu na výkonného ředitele.

4. Víceletý pracovní program stanoví celkové strategické plánování včetně cílů, očekávaných výsledků a ukazatelů výkonnosti. Pro každou činnost jsou v něm rovněž uvedeny orientační finanční a lidské zdroje, které se považují za nutné pro dosažení vymezených cílů.

Strategické plánování se aktualizuje podle potřeby, a zejména s cílem reagovat na výsledek hodnocení uvedeného v článku 40.

Článek 25

Sestavování rozpočtu

1. Výkonný ředitel vypracuje každoročně předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů orgánu pro následující rozpočtový rok, včetně plánu pracovních míst, a zašle jej správní radě.

2. Předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů se zakládá na cílech a očekávaných výsledcích obsažených v ročním programovém dokumentu uvedeném v čl. 24 odst. 3 a zohledňuje finanční prostředky potřebné pro dosažení těchto cílů a očekávaných výsledků v souladu se zásadou sestavování rozpočtu podle výkonnosti.

⁽²⁸⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013 ze dne 30. září 2013 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 208 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 328, 7.12.2013, s. 42).

3. Správní rada na základě předběžného návrhu odhadu přijme návrh odhadu příjmů a výdajů orgánu pro následující rozpočtový rok a zašle jej Komisi do 31. ledna každého roku.
4. Komise zašle návrh odhadu příjmů a výdajů rozpočtovému orgánu spolu s návrhem souhrnného rozpočtu Unie. Návrh odhadu zpřístupní i orgánu.
5. Na základě návrhu odhadu příjmů a výdajů zanechá Komise do návrhu souhrnného rozpočtu Unie odhady, které považuje za nezbytné pro plán pracovních míst, a výši příspěvku ze souhrnného rozpočtu Unie, který předkládá rozpočtovému orgánu v souladu s články 313 a 314 Smlouvy o fungování EU.
6. Rozpočtový orgán schvaluje prostředky na příspěvek ze souhrnného rozpočtu Unie orgánu.
7. Rozpočtový orgán přijímá plán pracovních míst orgánu.
8. Správní rada přijímá rozpočet orgánu. Rozpočet se stává konečným po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Unie a v případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.
9. Na jakékoli stavební projekty, jež by mohly mít významný dopad na rozpočet agentury, se vztahuje nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013.

ODDÍL 2

Předkládání, plnění a kontrola rozpočtu orgánu

Článek 26

Skladba rozpočtu

1. Odhady všech příjmů a výdajů orgánu se vypracovávají na každý rozpočtový rok a uvedou se v rozpočtu orgánu. Rozpočtový rok odpovídá kalendářnímu roku.
2. Rozpočet orgánu musí být co do příjmů a výdajů vyrovnaný.
3. Aniž jsou dotčeny jiné zdroje, sestávají příjmy orgánu z:
 - a) příspěvku Unie zapsaného do souhrnného rozpočtu Unie;
 - b) jakéhokoli dobrovolného finančního příspěvku členských států;
 - c) jakéhokoli příspěvku třetích zemí, které se podílejí na činnosti orgánu podle článku 42;
 - d) možného financování z prostředků Unie v podobě dohod o přiznání příspěvku nebo grantů ad hoc v souladu s finančními pravidly orgánu uvedenými v článku 29 a ustanoveními příslušných nástrojů na podporu politik Unie;
 - e) příjmů za publikace a veškeré služby poskytované orgánem.

4. Výdaje orgánu zahrnují platy zaměstnanců, správní náklady a náklady na infrastrukturu a provozní výdaje.

Článek 27

Plnění rozpočtu

1. Rozpočet orgánu plní výkonný ředitel.
2. Výkonný ředitel každoročně zasílá rozpočtovému orgánu veškeré relevantní informace o zjištěních, která vyplynula z postupů hodnocení.

Článek 28

Předkládání účetních závěrek a absolutorium

1. Účetní orgánu zašle předběžnou účetní závěrku za rozpočtový rok (rok N) účetnímu Komise a Účetnímu dvoru do 1. března následujícího rozpočtového roku (rok N + 1).
2. Do 1. března roku N + 1 poskytne účetní orgánu účetnímu Komise také požadované účetní informace pro účely konsolidace, a to způsobem a ve formátu požadovanými účetním Komise.
3. Orgán zašle zprávu o rozpočtovém a finančním řízení za rok N Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru do 31. března roku N + 1.
4. Po obdržení vyjádření Účetního dvora k předběžné účetní závěrce orgánu za rok N sestaví účetní orgánu na vlastní odpovědnost konečnou účetní závěrku orgánu. Výkonný ředitel ji předloží správní radě k vyjádření.
5. Správní rada ke konečné účetní závěrce orgánu za rok N vydá stanovisko.
6. Účetní orgánu zašle do 1. července roku N + 1 konečnou účetní závěrku za rok N spolu se stanoviskem správní rady Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.
7. Odkaz na internetové stránky obsahující konečnou účetní závěrku orgánu se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* do 15. listopadu roku N + 1.
8. Výkonný ředitel zašle Účetnímu dvoru odpověď na připomínky uvedené v jeho výroční zprávě do 30. září roku N + 1. Výkonný ředitel zároveň zašle tuto odpověď správní radě a Komisi.
9. Výkonný ředitel předloží Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro řádný průběh udělení absolutoria za rok N v souladu s čl. 261 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽²⁹⁾.
10. Na doporučení Rady přijaté kvalifikovanou většinou udělí Evropský parlament před 15. květnem roku N + 2 výkonnému řediteli absolutorium za plnění rozpočtu za rok N.

⁽²⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

*Článek 29***Finanční pravidla**

Správní rada přijme po konzultaci s Komisí finanční pravidla použitelná na orgán. Tato finanční pravidla se mohou odchýlit od nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013, pouze pokud je to nezbytné pro zvláštní potřeby činnosti orgánu a s předchozím souhlasem Komise.

KAPITOLA V

ZAMĚSTNANCI*Článek 30***Obecné ustanovení**

Na zaměstnance orgánu se vztahuje služební řád a pracovní řád a pravidla přijatá na základě dohody mezi orgány Unie za účelem jejich uplatňování.

*Článek 31***Výkonný ředitel**

1. Výkonný ředitel je zaměstnán jako dočasný zaměstnanec orgánu v souladu s čl. 2 písm. a) pracovního řádu.
2. Výkonný ředitel je jmenován správní radou ze seznamu uchazečů navržených Komisí v otevřeném a transparentním výběrovém řízení. Vybraný uchazeč je vyzván, aby učinil prohlášení před Evropským parlamentem a odpověděl na otázky poslanců. Tato výměna názorů nesmí jmenování výkonného ředitele nepřiměřeně zdržet.
3. Smlouvu s výkonným ředitelem uzavírá jménem orgánu předseda správní rady.
4. Funkční období výkonného ředitele činí pět let. Před koncem tohoto období provede Komise posouzení, v němž se zohlední hodnocení výsledků výkonného ředitele a budoucí úkoly a výzvy orgánu.
5. Správní rada může s ohledem na posouzení uvedené v odstavci 4 funkční období výkonného ředitele jednou prodloužit, a to na dobu nejvýše pěti let.
6. Výkonný ředitel, jehož funkční období bylo prodlouženo podle odstavce 5, se po skončení celkového funkčního období nesmí zúčastnit dalšího výběrového řízení na tutéž funkci.
7. Výkonný ředitel může být odvolán pouze na základě rozhodnutí správní rady. Správní rada ve svém rozhodnutí zohlední hodnocení výsledků výkonného ředitele, které provedla Komise podle odstavce 4.
8. Správní rada přijímá rozhodnutí o jmenování výkonného ředitele, prodloužení jeho funkčního období nebo jeho odvolání dvoutřetinovou většinou svých členů s hlasovacím právem.

Článek 32

Národní styční úředníci

1. Každý členský stát určí jednoho národního styčního úředníka jako národního odborníka vyslaného do orgánu, který bude pracovat v jeho sídle podle článku 33.
2. Národní styční úředníci přispívají k plnění úkolů orgánu mimo jiné tím, že usnadňují spolupráci a výměnu informací uvedené v článku 7 a podporují a koordinují inspekce uvedené v článku 8. Rovněž působí jako národní kontaktní místa v případě dotazů, které položily jejich členské státy a které se jejich členských států týkají, přičemž buď odpovídají na uvedené dotazy přímo, nebo úzce spolupracují se svými správními orgány.
3. Národní styční úředníci jsou oprávněni požadovat a získat od svých členských států všechny relevantní informace v oblasti působnosti tohoto nařízení, přičemž plně respektují vnitrostátní právo či zvyklosti svého členského státu, zejména pokud jde o ochranu údajů a pravidla zachování důvěrnosti.

Článek 33

Vyslání národních odborníků a jiní zaměstnanci

1. Kromě národních styčních úředníků může orgán využívat v jakékoli oblasti své práce jiné vyslané národní odborníky nebo jiné pracovníky, kteří nejsou zaměstnanci orgánu.
2. Správní rada přijímá rozhodnutí, kterým stanoví pravidla pro vyslání národních odborníků včetně národních styčních úředníků.

KAPITOLA VI

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 34

Výsady a imunity

Na orgán a jeho zaměstnance se vztahuje Protokol č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie.

Článek 35

Jazykový režim

1. Na orgán se vztahují ustanovení nařízení Rady č. 1 ⁽³⁰⁾.
2. Překladačské služby potřebné pro fungování orgánu poskytuje Překladačské středisko.

Článek 36

Transparentnost, ochrana osobních údajů a komunikace

1. Na dokumenty v držení orgánu se vztahuje nařízení (ES) č. 1049/2001. Do šesti měsíců ode dne prvního zasedání přijme správní rada podrobná pravidla pro uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001.
2. Správní rada stanoví opatření ke splnění povinností stanovených nařízením (EU) 2018/1725, zejména v souvislosti se jmenováním pověřence pro ochranu osobních údajů, jakož i v souvislosti se zákonností zpracování údajů, bezpečností zpracování, poskytováním informací a s právy subjektů údajů.

⁽³⁰⁾ Nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385).

3. Orgán může z vlastního podnětu provádět komunikační činnost v oblasti svých pravomocí. Přidělení zdrojů na komunikační činnost nesmí poškozovat účinné plnění úkolů uvedených v článku 4. Komunikační činnost se provádí v souladu s příslušnými plány pro sdělování a šíření informací přijatými správní radou.

Článek 37

Boj proti podvodům

1. Za účelem usnadnění boje proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním jednáním v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 883/2013 přistoupí orgán do šesti měsíců ode dne zahájení jeho činnosti k interinstitucionální dohodě mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství ze dne 25. května 1999 o vnitřním vyšetřování prováděném úřadem OLAF a přijme vhodné předpisy použitelné na všechny zaměstnance orgánu za použití šablony stanovené v příloze uvedené dohody.

2. Účetní dvůr má pravomoc provádět audit na základě dokumentů a kontrol na místě u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů, jakož i subdodavatelů, kteří od orgánu obdrželi finanční prostředky Unie.

3. Úřad OLAF může provádět šetření, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s pravidly a postupy stanovenými v nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽³¹⁾ s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantem nebo zakázkou financovanou orgánem nedošlo k podvodu, korupci či jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu nebo ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o udělení grantu přijaté orgánem obsahovat ustanovení výslovně zmocňující Účetní dvůr a úřad OLAF k provádění takových auditů a šetření v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

Článek 38

Bezpečnostní pravidla týkající se ochrany utajovaných informací a citlivých neutajovaných informací

Orgán přijme vlastní bezpečnostní pravidla rovnocenná bezpečnostním pravidlům Komise na ochranu utajovaných informací Evropské unie (EUCI) a citlivých neutajovaných informací, stanovených rozhodnutími Komise (EU, Euratom) 2015/443 ⁽³²⁾ a (EU, Euratom) 2015/444 ⁽³³⁾. Bezpečnostní pravidla orgánu se vztahují mimo jiné na ustanovení o výměně, zpracování a ukládání uvedených informací.

Článek 39

Odpovědnost

1. Smluvní odpovědnost orgánu se řídí právem rozhodným pro příslušnou smlouvu.

2. Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat na základě jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené orgánem.

3. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí orgán v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států veškerou škodu způsobenou jeho útvary nebo jeho zaměstnanci při plnění svých povinností.

4. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat spory o náhradu škody podle odstavce 3.

⁽³¹⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽³²⁾ Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/443 ze dne 13. března 2015 o bezpečnosti v Komisi (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 41).

⁽³³⁾ Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/444 ze dne 13. března 2015 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 53).

5. Osobní odpovědnost zaměstnanců orgánu vůči orgánu se řídí ustanoveními služebního řádu a pracovního řádu, které se na ně vztahují.

Článek 40

Hodnocení a přezkum

1. Do 1. srpna 2024 a poté každých pět let vyhodnotí Komise výsledky orgánu s ohledem na jeho cíle, pravomoci a úkoly. Hodnocení se zaměří zejména na zkušenosti získané během mediačního řízení podle článku 13. Rovněž vyhodnotí případnou potřebu upravit pravomoci orgánu a oblast jeho působnosti, včetně rozšíření jeho oblasti působnosti tak, aby zahrnovala specifické odvětvové potřeby, a finančních dopadů jakékoli takové změny s přihlédnutím k práci prováděné agenturami Unie v těchto oblastech. Hodnocení také prozkoumává možnosti další součinnosti a účinnější koordinace s agenturami působícími v oblasti zaměstnanosti a sociálních věcí. Na základě tohoto hodnocení může Komise případně předložit legislativní návrhy na změnu oblasti působnosti tohoto nařízení.

2. Pokud Komise usoudí, že další fungování orgánu již není s ohledem na cíle, pravomoci a úkoly, které mu byly svěřeny, odůvodněné, může navrhnout, aby toto nařízení bylo odpovídajícím způsobem změněno nebo zrušeno.

3. Komise podá Evropskému parlamentu, Radě a správní radě zprávu o zjištěních, která z hodnocení vyplynou. Zjištění vyplývající z hodnocení zveřejní.

Článek 41

Správní šetření

Činnosti orgánu podléhají šetření evropského veřejného ochránce práv podle článku 228 Smlouvy o fungování EU.

Článek 42

Spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi

1. V rozsahu nezbytném k dosažení cílů stanovených v tomto nařízení, a aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci členských států a orgánů Unie, může orgán spolupracovat s příslušnými orgány třetích zemí a s mezinárodními organizacemi.

Za tímto účelem může orgán na základě povolení správní rady a po schválení Komisí uzavřít pracovní ujednání s příslušnými orgány třetích zemí a s mezinárodními organizacemi. Z uvedených ujednání nevyplynou pro Unii ani členské státy žádné právní závazky.

2. Orgán je otevřen účasti třetích zemí, které uzavřely s Uní za tímto účelem dohody.

Podle příslušných ustanovení dohod uvedených v prvním pododstavci se vypracují ujednání, jež určí zejména povahu, rozsah a způsob účasti dotčených třetích zemí na činnostech orgánu, včetně ustanovení o účasti na iniciativách, které orgán provádí, finančních příspěvcích a zaměstnancích. Pokud jde o záležitosti týkající se zaměstnanců, musí být tato ujednání v každém případě v souladu se služebním řádem a pracovním řádem.

3. Komise zajistí, aby orgán působil v mezích svých pravomocí a stávajícího institucionálního rámce tím, že s výkonným ředitelem orgánu uzavře příslušné pracovní ujednání.

Článek 43

Dohoda o sídle a provozní podmínky

1. Nezbytná ujednání, jež se týkají umístění orgánu v hostitelském členském státě, a zvláštní pravidla, která se v hostitelském členském státě použijí na výkonného ředitele, členy správní rady, zaměstnance a jejich rodinné příslušníky, se stanoví v dohodě o sídle uzavřené mezi orgánem a členským státem, v němž se sídlo nachází, poté, co k tomu správní rada udělí souhlas, nejpozději však 1. srpna 2021.

2. Hostitelský členský stát orgánu zajistí co nejlepší podmínky k jeho hladkému a efektivnímu fungování, včetně vícejazyčné, evropsky zaměřené školní výuky a vhodných dopravních spojení.

Článek 44

Zahájení činnosti orgánu

1. Orgán zahájí svou činnost s provozní kapacitou k plnění vlastního rozpočtu do 1. srpna 2021.
2. Komise odpovídá za zřízení a počáteční fungování orgánu do doby, než bude orgán funkční. Za tímto účelem:
 - a) dokud výkonný ředitel po svém jmenování správní radou v souladu s článkem 31 nepřevzme své povinnosti, může Komise určit úředníka Komise, který bude jednat jako dočasný výkonný ředitel a bude plnit úkoly svěřené výkonnému řediteli;
 - b) odchylně od čl. 18 odst. 1 písm. k) a do přijetí rozhodnutí podle čl. 18 odst. 2 vykonává dočasný výkonný ředitel pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování;
 - c) může Komise orgánu nabídnout pomoc, zejména vysláním úředníků Komise, aby vykonávali činnosti orgánu v rámci odpovědnosti dočasného výkonného ředitele nebo výkonného ředitele;
 - d) může dočasný výkonný ředitel schvalovat všechny platby kryté prostředky zanesené v rozpočtu orgánu poté, co je schválila správní rada, a může uzavírat smlouvy, včetně smluv se zaměstnanci, a to po přijetí plánu pracovních míst orgánu.

Článek 45

Změny nařízení (ES) č. 883/2004

Nařízení (ES) č. 883/2004 se mění takto:

- 1) V článku 1 se vkládá nové písmeno, které zní:

„na) „Evropským orgánem pro pracovní záležitosti“ rozumí subjekt zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1149 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1149 ze dne 20. června 2019, kterým se zřizuje Evropský orgán pro pracovní záležitosti, mění nařízení (ES) č. 883/2004, (EU) č. 492/2011 a (EU) 2016/589 a zrušuje rozhodnutí (EU) 2016/344 (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 21).“

- 2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 74a

Evropský orgán pro pracovní záležitosti

1. Aniž jsou dotčeny úkoly a činnosti správní komise, Evropský orgán pro pracovní záležitosti podporuje uplatňování tohoto nařízení v souladu se svými úkoly stanovenými v nařízení (EU) 2019/1149. Správní komise spolupracuje s Evropským orgánem pro pracovní záležitosti s cílem koordinovat činnost po vzájemné dohodě a zabránit jakémukoli zdvojování činností. Za tímto účelem uzavře s Evropským orgánem pro pracovní záležitosti dohodu o spolupráci.

2. Správní komise může požádat Evropský orgán pro pracovní záležitosti, aby jí v souladu s čl. 13 odst. 11 třetím pododstavcem nařízení (EU) 2019/1149 postoupil otázku týkající se sociálního zabezpečení, která je předmětem mediací.“

Článek 46

Změny nařízení (EU) č. 492/2011

Nařízení (EU) č. 492/2011 se mění takto:

- 1) V článku 26 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Evropský orgán pro pracovní záležitosti zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1149 (*) se účastní zasedání poradního výboru jako pozorovatel a poskytuje relevantní technické vstupní informace a odborné znalosti.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1149 ze dne 20. června 2019, kterým se zřizuje Evropský orgán pro pracovní záležitosti, mění nařízení (ES) č. 883/2004, (EU) č. 492/2011 a (EU) 2016/589 a zrušuje rozhodnutí (EU) 2016/344 (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 21).“

- 2) Články 29 až 34 se zrušují s účinkem ode dne, k němuž orgán zahájí činnost v souladu s čl. 44 odst. 1 tohoto nařízení.

- 3) Článek 35 se nahrazuje tímto:

„Článek 35

Jednací řád poradního výboru, který byl použitelný dne 8. listopadu 1968, zůstává použitelný i nadále.“

- 4) Článek 39 se nahrazuje tímto:

„Článek 39

Správní výdaje poradního výboru jsou zahrnuty do souhrnného rozpočtu Evropské unie do oddílu, který se týká Komise.“

Článek 47

Změny nařízení (EU) 2016/589

Nařízení (EU) 2016/589 se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) organizaci sítě EURES mezi Komisí, Evropským orgánem pro pracovní záležitosti a členskými státy;“

b) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) spolupráci mezi Komisí, Evropským orgánem pro pracovní záležitosti a členskými státy při sdílení příslušných dostupných údajů o volných pracovních místech, žádostech o zaměstnání a životopisech;“

c) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) podporu sítě EURES na úrovni Unie prostřednictvím účinných komunikačních opatření přijatých Komisí, Evropským orgánem pro pracovní záležitosti a členskými státy.“

2) V článku 3 se doplňuje nový bod, který zní:

„8) „Evropským orgánem pro pracovní záležitosti“ subjekt zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1149 (*)

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1149 ze dne 20. června 2019, kterým se zřizuje Evropský orgán pro pracovní záležitosti, mění nařízení (ES) č. 883/2004, (EU) č. 492/2011 a (EU) 2016/589 a zrušuje rozhodnutí (EU) 2016/344 (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 21).“

3) V článku 4 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Osobám se zdravotním postižením je zajištěn přístup k informacím na portálu EURES a k podpůrným službám, jež jsou dostupné na vnitrostátní úrovni. Komise, Evropský koordinační úřad a členové a partneři sítě EURES stanoví prostředky k zajištění tohoto cíle s ohledem na své povinnosti v této oblasti.“

4) V článku 7 se odstavec 1 se mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) „Evropský koordinační úřad“ zřízený v rámci Evropského orgánu pro pracovní záležitosti a odpovědný za pomoc síti EURES při provádění jejích činností;“

b) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„e) Komise.“

5) Článek 8 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) návětí se nahrazuje tímto:

„Evropský koordinační úřad napomáhá síti EURES při provádění jejích činností, zejména tím, že v úzké spolupráci s národními koordinačními úřady a Komisí rozvíjí a vykonává tyto činnosti.“

(ii) v písmeni a) se bod i) nahrazuje tímto:

„(i) jakožto majitel systému složeného z portálu EURES a souvisejících služeb informačních technologií, vymezení potřeb uživatele a funkčních požadavků, které mají být převedeny na Komisi, pokud jde o provoz a rozvoj portálu, včetně jeho systémů a postupů pro výměnu informací o volných pracovních místech, žádostech o zaměstnání a životopisech a podkladových dokumentů a dalších informací, ve spolupráci s dalšími příslušnými unijními informačními a poradenskými službami nebo sítěmi a jinými iniciativami,“

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Evropský koordinační úřad je řízen Evropským orgánem pro pracovní záležitosti Evropský koordinační úřad vede pravidelný dialog se zástupci sociálních partnerů na unijní úrovni.“

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Evropský koordinační úřad vypracovává po konzultaci s koordinační skupinou uvedenou v článku 14 a s Komisí své víceleté pracovní programy.“

6) V čl. 9 odst. 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) spolupráci s Komisí, Evropským orgánem pro pracovní záležitosti a členskými státy v oblasti vyrovnávání nabídky a poptávky v rámci stanoveném v kapitole III;“

7) V článku 14 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Koordinační skupina se skládá ze zástupců na příslušné úrovni Komise, Evropského koordinačního úřadu a národních koordinačních úřadů.“

8) V článku 16 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Členské státy prozkoumají spolu s Komisí a Evropským koordinačním úřadem všechny možnosti pro poskytnutí přednosti občanům Unie při obsazování volných pracovních míst s cílem dosáhnout rovnováhy mezi nabídkou práce a poptávkou po práci uvnitř Unie. Členské státy mohou za tímto účelem přijmout nezbytná opatření.“

9) V článku 19 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí a s Evropským koordinačním úřadem, pokud jde o interoperabilitu mezi vnitrostátními systémy a o evropskou klasifikaci, kterou vypracovává Komise. Komise pravidelně informuje členské státy o průběhu vypracovávání evropské klasifikace.“

10) Článek 29 se nahrazuje tímto:

„Článek 29

Výměna informací o tocích a vzorcích mobility

Komise a členské státy sledují a zveřejňují toky a vzorce mobility pracovních sil v Unii na základě zpráv Evropského orgánu pro pracovní záležitosti, s využitím statistik Eurostatu a dostupných vnitrostátních údajů.“

Článek 48

Zrušení

Rozhodnutí (EU) 2016/344 se zrušuje s účinkem ode dne, k němuž orgán zahájí činnost v souladu s čl. 44 odst. 1 tohoto nařízení.

Odkazy na zrušené rozhodnutí se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 49

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech.

V Bruselu dne 20. června 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

PŘÍLOHA

ČINNOSTI PLATFORMY ZŘÍZENÉ V SOULADU S ČL. 16 ODS. 2

V rámci podpory orgánu při řešení problematiky nehlášené práce usiluje platforma zejména o:

- 1) zvyšování informovanosti o nehlášené práci, včetně příčin, regionálních rozdílů a přeshraničních aspektů, prostřednictvím sdílených definic a společných koncepcí, nástrojů pro měření založených na důkazech a podpory srovnávací analýzy; rozvíjení vzájemného porozumění rozdílným systémům a zvyklostem zaměřeným na řešení problematiky nehlášené práce a analýzu účinnosti politických opatření, včetně preventivních opatření a sankcí;
 - 2) usnadňování a vyhodnocování různých forem spolupráce mezi členskými státy a případně třetími zeměmi, jako je výměna zaměstnanců, využívání databází, společná činnost a společná školení, a zavedení systému výměny informací pro správní spolupráci za použití zvláštního modulu pro nehlášenou práci v rámci systému IMI;
 - 3) zavedení nástrojů, jako je například znalostní banka, pro účinné sdílení informací a zkušeností a vypracování pokynů pro vymáhání, příruček osvědčených postupů, společných zásad inspekcí za účelem řešení problematiky nehlášené práce a společných činností, jako jsou evropské kampaně; hodnocení zkušeností s těmito nástroji;
 - 4) vytvoření programu vzájemného učení pro určení osvědčených postupů ve všech oblastech, které mají význam pro řešení problematiky nehlášené práce, a organizování vzájemných hodnocení za účelem sledování pokroku v řešení problematiky nehlášené práce v členských státech, které se rozhodly těchto hodnocení účastnit;
 - 5) výměnu zkušeností vnitrostátních orgánů v oblasti uplatňování práva Unie týkajícího se řešení problematiky nehlášené práce.
-

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1150

ze dne 20. června 2019

o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Online zprostředkovatelské služby jsou klíčovým faktorem podnikání a nových obchodních modelů, obchodu a inovací, které mohou též zlepšit podmínky pro spotřebitele a čím dál tím víc je používají soukromé i veřejné sektory. Poskytují přístup k novým trhům a obchodním příležitostem, a tím umožňují podnikům využít výhod vnitřního trhu. Spotřebitelům v Unii umožňují využít těchto výhod především rozšířením možností jejich volby zboží a služeb, jakož i tím, že přispívají k nabídce konkurenčních cen online, avšak vyvolávají i potíže, které je třeba v zájmu zajištění právní jistoty řešit.
- (2) Online zprostředkovatelské služby mohou být rozhodující pro obchodní úspěch podniků, které je používají k oslovování spotřebitelů. K plnému využití výhod ekonomiky online platform je proto důležité, aby podniky online zprostředkovatelským službám, s nimiž vstupují do obchodních vztahů, mohly důvěřovat. To je důležité zejména proto, že vzrůstající zprostředkování transakcí prostřednictvím online zprostředkovatelských služeb podporovaných silnými nepřímými síťovými účinky založenými na datech vede k vyšší závislosti těchto podnikatelských uživatelů, zejména mikropodniků a malých a středních podniků, na těchto službách k oslovování spotřebitelů. Vzhledem k této zvyšující se závislosti mají poskytovatelé uvedených služeb často lepší vyjednávací pozici, která jim umožňuje chovat se v praxi jednostranně způsobem, který nemusí být poctivý a který může poškozovat oprávněné zájmy jejich podnikatelských uživatelů a nepřímo i spotřebitelů v Unii. Mohli by například vůči podnikatelským uživatelům jednostranně uplatňovat praktiky, které se závažným způsobem odchyľují od zásad poctivého obchodního styku nebo odporují dobré víře a poctivému jednání. Takovými možnými spory v rámci ekonomiky online platform se zabývá toto nařízení.
- (3) Spotřebitelé přijali online zprostředkovatelské služby za své. Konkurenční, spravedlivé a transparentní online prostředí, v němž se společnosti chovají zodpovědně, má zásadní význam i z hlediska podmínek pro spotřebitele. Zajištěním transparentnosti ekonomiky online platform a důvěry v ni v rámci vztahů mezi podniky by se mohlo přispět i k posílení důvěry spotřebitele v ekonomiku online platform. Přímými dopady rozvoje ekonomiky online platform na spotřebitele se nicméně zabývají jiné právní předpisy Unie, zejména spotřebitelské *acquis*.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 440, 6.12.2008, s. 177.⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 17. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. června 2019.

- (4) Podobně mohou být internetové vyhledávače důležitými zdroji internetového provozu pro podniky, které nabízejí spotřebitelům zboží nebo služby prostřednictvím internetových stránek, a mohou mít proto značný vliv na obchodní úspěch těch uživatelů firemních internetových stránek, kteří nabízejí zboží nebo služby online na vnitřním trhu. Pořadí internetových stránek určené poskytovateli internetových vyhledávačů, včetně internetových stránek, jejichž prostřednictvím uživatelé firemních internetových stránek nabízejí své zboží a služby spotřebitelům, má v tomto ohledu významný dopad na volbu spotřebitelů a obchodní úspěch uvedených uživatelů firemních internetových stránek. Poskytovatelé internetových vyhledávačů se proto mohou chovat v praxi jednostranně způsobem, který nemusí být poctivý a který může poškozovat oprávněné zájmy uživatelů firemních internetových stránek a nepřímo i spotřebitelů v Unii, a to i v případě neexistence smluvního vztahu s uživateli firemních internetových stránek.
- (5) Povaha vztahu mezi poskytovateli online zprostředkovatelských služeb a podnikatelskými uživateli by mohla vést také k situacím, v nichž mají podnikatelští uživatelé často omezené možnosti usilovat o nápravu, pokud jednostranná opatření poskytovatelů těchto služeb vedou ke sporu. Tito poskytovatelé v mnoha případech nenabízejí dostupné a účinné interní systémy pro vyřizování stížností. Stávající alternativní mechanismy mimosoudního řešení sporů rovněž nemusí být účinné z různých důvodů, kromě jiného i kvůli chybějícím specializovaným mediátorům a obavám podnikatelských uživatelů z odvety.
- (6) Online zprostředkovatelské služby a internetové vyhledávače, jakož i transakce usnadněné těmito službami, mají opravdový přeshraniční potenciál a jsou mimořádně důležité pro řádné fungování vnitřního trhu Unie v současném hospodářství. Potenciálně nekalé a škodlivé obchodní praktiky některých poskytovatelů těchto služeb a neexistence účinných mechanismů nápravy brzdí plné využití tohoto potenciálu a negativně ovlivňuje řádné fungování vnitřního trhu.
- (7) Na úrovni Unie by měl být stanoven cílený soubor závazných pravidel, aby bylo zajištěno spravedlivé, předvídatelné, udržitelné a důvěryhodné online podnikatelské prostředí v rámci vnitřního trhu. Zejména by se podnikatelským uživatelům online zprostředkovatelských služeb měla poskytnout odpovídající míra transparentnosti a také možnosti účinné nápravy v celé Unii s cílem usnadnit přeshraniční podnikání v jejím rámci, a zlepšit tím řádné fungování vnitřního trhu, a také s cílem řešit potenciálně vznikající roztržičnost v konkrétních oblastech, na něž se vztahuje toto nařízení.
- (8) Uvedená pravidla by měla stanovit také odpovídající podněty na podporu spravedlnosti a transparentnosti, zejména pokud jde o pořadí uživatelů firemních internetových stránek ve výsledcích vyhledávání generovaných internetovými vyhledávači. Tato pravidla by současně měla uznat a zajistit důležitý inovační potenciál širší ekonomiky online platforem a umožnit zdravou hospodářskou soutěž vedoucí k širším možnostem volby spotřebitelů. Je vhodné jasně uvést, že by se toto nařízení nemělo dotýkat vnitrostátního občanského práva, zejména práva smluvního, například pokud jde o úpravu platnosti, uzavírání, účinků nebo ukončení smlouvy, a to v rozsahu, v jakém jsou pravidla vnitrostátního občanského práva v souladu s právem Unie a v jakém nejsou příslušné aspekty upraveny tímto nařízením. Členským státům by měla být ponechána volnost při uplatňování vnitrostátních právních předpisů, které zakazují nebo postihují jednostranné jednání nebo nekalé obchodní praktiky, a to v rozsahu, v jakém nejsou příslušné aspekty upraveny tímto nařízením.
- (9) Jelikož online zprostředkovatelské služby a internetové vyhledávače mají zpravidla globální rozměr, mělo by se toto nařízení vztahovat na poskytovatele těchto služeb bez ohledu na to, zda jsou usazeni v členském státě nebo mimo Unii, pokud jsou splněny dvě kumulativní podmínky. Za prvé, podnikatelští uživatelé nebo uživatelé firemních internetových stránek by měli být usazeni v Unii. Za druhé, podnikatelští uživatelé nebo uživatelé firemních internetových stránek by při poskytování těchto služeb měli nabízet své zboží nebo služby spotřebitelům, kteří se nacházejí v Unii, alespoň pro část transakce. Aby se určilo, zda podnikatelští uživatelé nebo uživatelé firemních internetových stránek nabízejí zboží či služby spotřebitelům nacházejícím se v Unii, je nutné zjistit, zda je zřejmé, že zaměřují svou činnost na spotřebitele v jednom či více členských státech. Toto kritérium by mělo být vykládáno v souladu s relevantní judikaturou Soudního dvora Evropské unie k čl. 17 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1215/2012 ⁽³⁾ a k čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ⁽⁴⁾. Tito spotřebitelé by se měli nacházet v Unii, nemusí však mít bydliště v Unii, ani státní příslušnost některého členského státu. Toto nařízení by se tedy nemělo použít, nejsou-li podnikatelští uživatelé nebo uživatelé firemních internetových stránek usazeni v Unii, nebo tehdy, jsou-li usazeni v Unii, ale online zprostředkovatelské služby či internetové vyhledávače používají k nabízení zboží nebo služeb výlučně pro spotřebitele, kteří se nacházejí mimo Unii, nebo pro osoby, které nejsou spotřebiteli. Navíc by se toto nařízení mělo používat bez ohledu na právo, které by jinak bylo pro danou smlouvu rozhodné.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

- (10) Velkou rozmanitost vztahů mezi podniky a spotřebiteli zprostředkovávají online poskytovatelé, kteří poskytují mnohostranné služby založené v podstatě na stejném obchodním modelu budování prostředí. Aby se podchytily příslušné služby, měly by se online zprostředkovatelské služby definovat přesně a technologicky neutrálně. Služby by se měly skládat zejména ze služeb informační společnosti, které se vyznačují tím, že jejich cílem je usnadnit zahájení přímých transakcí mezi podnikatelskými uživateli a spotřebiteli bez ohledu na to, zda transakce jsou nakonec uzavřeny online na internetovém portálu dotčeného poskytovatele online zprostředkovatelských služeb nebo podnikatelského uživatele, offline, či zda nejsou uzavřeny vůbec, což znamená, že by neměla být vyžadována existence jakéhokoli smluvního vztahu mezi podnikatelskými uživateli a spotřebiteli jako nezbytný předpoklad pro to, aby online zprostředkovatelské služby spadaly do oblasti působnosti tohoto nařízení. Na samotné zahrnutí služby okrajového významu by nemělo být nahlíženo jako na úsilí o to, aby internetové stránky nebo služba usnadnily transakce ve smyslu online zprostředkovatelských služeb. Kromě toho by se služby měly poskytovat na základě smluvních vztahů mezi poskytovateli a podnikatelskými uživateli, kteří nabízejí zboží nebo služby spotřebitelům. Tyto smluvní vztahy by se měly považovat za existující, pokud obě dotčené strany jednoznačně vyjádří na trvalém nosiči svůj úmysl být vázány, aniž by byla nezbytně potřebná výslovná písemná dohoda.
- (11) Příklady online zprostředkovatelských služeb, na něž se vztahuje toto nařízení, by tedy měly zahrnovat online tržiště elektronického obchodování, včetně tržišť vytvářených ve spolupráci, na nichž jsou podnikatelští uživatelé aktivní, dále online služby softwarových aplikací, jako jsou obchody s aplikacemi, a online služby sociálních médií, bez ohledu na technologii, která je k poskytování těchto služeb použita. V tomto smyslu by mohly být online zprostředkovatelské služby rovněž poskytovány prostřednictvím technologie hlasového asistenta. Také by nemělo mít význam, zda tyto transakce mezi podnikatelskými uživateli a spotřebiteli zahrnují peněžitou platbu nebo zda jsou zčásti uzavřeny offline. Toto nařízení by se však nemělo vztahovat na online zprostředkovatelské služby mezi subjekty na stejné úrovni bez přítomnosti podnikatelských uživatelů, čistě mezipodnikové online zprostředkovatelské služby, které nejsou nabízeny spotřebitelům, online reklamní nástroje a online reklamní výměny, které se neposkytují s cílem usnadnit zahájení přímých transakcí a které nezahrnují smluvní vztah se spotřebiteli. Z téhož důvodu by se toto nařízení nemělo vztahovat na softwarové služby provádějící optimalizaci pro vyhledávače ani na služby související se softwarem pro blokování reklam. Toto nařízení by se nemělo vztahovat na technické funkce a rozhraní, které jen propojují hardware a aplikace, neboť obvykle nesplňují požadavky na online zprostředkovatelské služby. Takové funkce a rozhraní mohou být nicméně přímo propojeny s určitými online zprostředkovatelskými službami nebo vůči nim být doplňkové a je-li tomu tak, měli by příslušní poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb podléhat požadavkům na transparentnost vztahujícím se na rozdílné zacházení na základě funkcí a rozhraní. Toto nařízení by se rovněž nemělo vztahovat na online platební služby, neboť samy o sobě nesplňují použitelné požadavky, nýbrž ve své podstatě plní spíše pomocnou úlohu při transakcích dodávky zboží a poskytování služeb dotčeným spotřebitelům.
- (12) V souladu s relevantní judikaturou Soudního dvora Evropské unie a s ohledem na skutečnost, že závislé postavení podnikatelských uživatelů bylo zaznamenáno převážně s ohledem na online zprostředkovatelské služby, které slouží jako brána ke spotřebitelům, kteří jsou fyzickými osobami, by se mělo pojmu spotřebitele použitému k vymezení oblasti působnosti tohoto nařízení rozumět tak, že se vztahuje výlučně na fyzické osoby, pokud jednají za účelem, který nelze považovat za jejich obchodní činnost, podnikání, řemeslo nebo povolání.
- (13) Vzhledem k rychlému tempu inovací by definice internetového vyhledávače použitá v tomto nařízení měla být technologicky neutrální. Zejména by mělo být zřejmé, že definice zahrnuje rovněž hlasové žádosti.
- (14) Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb mají sklon používat předem určené smluvní podmínky, a aby se v případě potřeby účinně chránili podnikatelští uživatelé, mělo by se toto nařízení použít v případě, že podmínky smluvních vztahů, bez ohledu na jejich název nebo formu, jsou jednostranně stanoveny poskytovatelem online zprostředkovatelských služeb. Zda byly podmínky jednostranně stanoveny, by mělo být zhodnoceno případ od případu na základě celkového posouzení. Pro celkové posouzení by neměla být sama o sobě rozhodující relativní velikost dotčených stran, skutečnost, že došlo k jednání nebo že určitá ustanovení podmínek mohla být předmětem takového jednání a mohla být sjednána společně příslušným poskytovatelem a podnikatelským uživatelem. Kromě toho povinnost poskytovatelů online zprostředkovatelských služeb učinit své podmínky snadno dostupnými pro podnikatelské uživatele, a to i v předmluvní fázi jejich obchodního vztahu, znamená, že podnikatelští uživatelé nebudou připraveni o transparentnost vyplývající z tohoto nařízení v důsledku toho, že jsou tak či onak schopni vést jednání úspěšně.

- (15) S cílem zajistit, aby obecné podmínky smluvního vztahu umožnily podnikatelským uživatelům určit obchodní podmínky pro používání, ukončení a pozastavení online zprostředkovatelských služeb a dosáhnout předvídatelnosti jejich obchodního vztahu, měly by se tyto podmínky vypracovat v jasném a srozumitelném jazyce. Podmínky by se neměly považovat za vypracované v jasném a srozumitelném jazyce, jsou-li nejasné, neurčité, nebo postrádají podrobnosti o důležitých obchodních otázkách, takže podnikatelským uživatelům neposkytují rozumnou míru předvídatelnosti nejdůležitějších aspektů smluvního vztahu. Zavadějící jazyk by přitom neměl být považován za jasný a srozumitelný.
- (16) Aby bylo podnikatelským uživatelům dostatečně zřejmé, kde a pro koho jsou jejich zboží nebo služby uváděny na trh, měli by poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb zajistit transparentnost ve vztahu ke svým podnikatelským uživatelům, pokud jde o veškeré dodatečné distribuční kanály a potenciální přidružené programy, které by mohli využít k uvádění daného zboží nebo služeb na trh. Dodatečné kanály a přidružené programy by měly být pojímány v technologicky neutrálním smyslu, avšak mohly by mimo jiné zahrnovat jiné internetové stránky, aplikace či další online zprostředkovatelské služby, které podnikatelský uživatel používá k uvádění daného zboží nebo služeb na trh.
- (17) Práva duševního vlastnictví a online kontrola nad nimi mohou mít velký hospodářský význam jak pro poskytovatele online zprostředkovatelských služeb, tak i pro jejich podnikatelské uživatele. Aby se zajistila srozumitelnost a transparentnost pro podnikatelské uživatele a lepší porozumění, měli by poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb do svých podmínek zahrnout obecné nebo, přejí-li si tak učinit, podrobnější informace týkající se celkových účinků, nastanou-li, daných podmínek na práva duševního vlastnictví a kontrolu nad nimi. Takové informace by mohly mimo jiné obsahovat informace například o obecném používání log, ochranných známek nebo názvů obchodních značek.
- (18) Zajištění transparentnosti v obecných podmínkách může být důležité pro podporu udržitelných obchodních vztahů a zamezení nepoctivému chování na újmu podnikatelských uživatelů. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb by měli proto také zabezpečit, aby podmínky byly snadno dostupné ve všech fázích obchodního vztahu, kromě jiného i pro potenciální podnikatelské uživatele v předmluvní fázi, a aby jakákoli jejich změna byla oznámena na trvalém nosiči dotčeným podnikatelským uživatelům ve lhůtě pro oznámení, která je rozumná a přiměřená s ohledem na konkrétní okolnosti, a činí nejméně 15 dnů. Přiměřené lhůty pro oznámení delší než 15 dnů by měly být stanoveny v případě, že navržené změny smluvních podmínek po podnikatelských uživatelích vyžadují, aby provedli technické nebo obchodní úpravy s cílem vyhovět změně, například pokud jsou povinni provést významné technické úpravy svého zboží a služeb. Lhůta pro oznámení by se neměla uplatnit, pokud a v tom rozsahu, v němž ji dotčený podnikatelský uživatel jednoznačně odmítne, nebo pokud a v tom rozsahu, v němž potřeba neprodleně provést změnu vyplývá z právního nebo regulačního závazku, který má za povinnost plnit poskytovatel služeb podle práva Unie nebo vnitrostátního práva. Návrhy redakčních změn by však neměly být zahrnuty pod pojmem „změna“, pokud nemění obsah nebo smysl podmínek. Požadavek na oznámení navrhovaných změn na trvalém nosiči by měl podnikatelským uživatelům umožnit účinně tyto změny přezkoumat v pozdější fázi. Podnikatelští uživatelé by měli mít právo ukončit smlouvu do 15 dnů od obdržení oznámení o změně, ledaže se na smlouvu vztahuje kratší lhůta, například na základě vnitrostátního občanského práva.
- (19) V obecné rovině by nabídka nového zboží a služeb, včetně softwarových aplikací, vložená do online zprostředkovatelských služeb měla být považována za jednoznačné potvrzující jednání, jímž podnikatelský uživatel upouští od lhůty pro oznámení nutné ke změně podmínek. Avšak v případech, kdy rozumná a přiměřená lhůta pro oznámení činí více než 15 dnů, jelikož změny podmínek vyžadují, aby podnikatelský uživatel provedl významné technické a obchodní úpravy svého zboží nebo služeb, by nemělo dojít k automatickému upuštění od lhůty pro oznámení, pokud podnikatelský uživatel nabídne nové zboží a služby. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb by měli očekávat, že změny podmínek budou vyžadovat, aby podnikatelští uživatelé provedli významné technické úpravy, pokud jsou například odstraněny celé prvky online zprostředkovatelské služby, k níž měli podnikatelští uživatelé přístup, nebo jsou přidány prvky nové nebo jestliže podnikatelští uživatelé mohou být nuceni upravit své zboží nebo přeprogramovat své služby, aby mohli nadále fungovat s využitím online zprostředkovatelských služeb.
- (20) V zájmu ochrany podnikatelských uživatelů a poskytnutí právní jistoty oběma stranám by příslušný soud měl mít možnost stanovit, že podmínky, které nesplňují právní požadavky, jsou neplatné, a to s účinky *erga omnes* a *ex tunc*. Každé takové zjištění soudu by se však mělo týkat pouze konkrétních ustanovení podmínek, která nesplňují právní požadavky. Zbývající ustanovení by měla zůstat platná a vymahatelná, pokud je lze oddělit od ustanovení, která nejsou v souladu s požadavky. Náhlé změny stávajících podmínek mohou značně narušit operace podnikatelských uživatelů. S cílem omezit takové negativní účinky na podnikatelské uživatele a odradit od takového chování, změny provedené v rozporu s povinností stanovit pevnou lhůtu pro oznámení by byly proto neplatné, tj. mělo by se za to, že nikdy neexistovaly, s účinky *erga omnes* a *ex tunc*.

- (21) K zajištění toho, aby podnikatelští uživatelé mohli využívat obchodních příležitostí nabízených online zprostředkovatelskými službami, by poskytovatelé těchto služeb neměli svým podnikatelským uživatelům zcela znemožnit uvádění jejich obchodní identity v rámci jejich nabídek nebo účasti v příslušných online zprostředkovatelských službách. Tento zákaz zasahování by však neměl být chápán jako právo podnikatelských uživatelů jednostranně určit, jakým způsobem se bude prezentovat jejich nabídka nebo účast v příslušných online zprostředkovatelských službách.
- (22) Poskytovatel online zprostředkovatelských služeb může mít oprávněné důvody rozhodnout, že omezí, pozastaví nebo ukončí poskytování svých služeb danému podnikatelskému uživateli, a to i vyřazením jednotlivého zboží nebo služeb daného podnikatelského uživatele nebo účinným odstraněním výsledků vyhledávání. Pokud je nelze pozastavit, mohou poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb rovněž omezit jednotlivé uvádění podnikatelských uživatelů, například jejich degradací nebo negativním ovlivněním zobrazení podnikatelského uživatele (tzv. dimming) nebo snížením jejich pořadí. Avšak vzhledem k tomu, že taková rozhodnutí mohou značně ovlivnit zájmy dotčených podnikatelských uživatelů, mělo by být těmto uživatelům nejpozději v okamžiku, kdy omezení nebo pozastavení nabude účinnosti, poskytnuto na trvalém nosiči odůvodnění takového rozhodnutí. Aby se minimalizoval negativní dopad těchto rozhodnutí na podnikatelské uživatele, měli by poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb také umožnit objasnění skutečností, které k tomuto rozhodnutí v rámci interního postupu pro vyřizování stížností vedly, což napomůže podnikatelskému uživateli obnovit soulad s předpisy, je-li to možné. Pokud kromě toho poskytovatel online zprostředkovatelských služeb vezme zpět rozhodnutí omezit, pozastavit nebo ukončit poskytování služeb, například proto, že rozhodnutí bylo učiněno v omylu nebo jestliže porušení podmínek, které k tomuto rozhodnutí vedlo, nebylo učiněno ve zlé víře a bylo dostatečným způsobem napraveno, měl by poskytovatel obnovit podnikatelskému uživateli bez zbytečného odkladu službu, včetně poskytnutí přístupu k osobním nebo jiným údajům z doby před přijetím rozhodnutí.

Odůvodnění týkající se rozhodnutí o omezení, pozastavení nebo ukončení poskytování online zprostředkovatelských služeb by mělo podnikatelským uživatelům umožnit, aby zjistili, zda existuje prostor pro napadení daného rozhodnutí, čímž se zvýší možnosti podnikatelských uživatelů usilovat v případě potřeby o účinnou nápravu. Odůvodnění by mělo určit příčiny pro rozhodnutí na základě důvodů, které poskytovatel stanovil předem ve svých podmínkách, a přiměřeně se odvolávat na příslušné zvláštní okolnosti, které k rozhodnutí vedly, včetně oznámení třetích stran. Poskytovatel online zprostředkovatelských služeb by však neměl být povinen odůvodnění omezení, pozastavení nebo ukončení poskytnout, pokud by tím porušil právní nebo regulační povinnost. Odůvodnění by rovněž nemělo být vyžadováno v případě, že je poskytovatel online zprostředkovatelských služeb schopen prokázat, že dotčený podnikatelský uživatel opakovaně porušil platné podmínky, což vedlo k ukončení poskytování všech dotčených online zprostředkovatelských služeb.

- (23) Ukončení veškerých online zprostředkovatelských služeb a související vymazání údajů poskytnutých k využívání nebo vytvořených prostřednictvím poskytování online zprostředkovatelských služeb představuje ztrátu podstatných informací, jež by mohla mít významný dopad na podnikatelské uživatele a mohla by rovněž zhoršit jejich schopnost řádně vykonávat další práva, která jim světuje toto nařízení. Poskytovatel online zprostředkovatelských služeb by proto měl dotčenému podnikatelskému uživateli poskytnout na trvalém nosiči odůvodnění nejméně 30 dní před tím, než ukončení poskytování online zprostředkovatelských služeb v plném rozsahu nabude účinnosti. V případech, kdy právní nebo regulační povinnost vyžaduje, aby poskytovatel online zprostředkovatelských služeb ukončil daného podnikatelského uživatele poskytování svých online zprostředkovatelských služeb v plném rozsahu, tato lhůta by se neměla uplatnit. Stejně tak by se lhůta pro oznámení v délce 30 dní neměla uplatnit, pokud poskytovatel online zprostředkovatelských služeb uplatní právo na ukončení smlouvy podle vnitrostátních právních předpisů v souladu s právem Unie, jež umožňují okamžité ukončení smlouvy, pokud s přihlédnutím k veškerým okolnostem konkrétního případu a po zvážení zájmů obou stran nelze rozumně očekávat, že tento poskytovatel setrvá ve smluvním vztahu až do sjednané doby nebo do uplynutí výpovědní doby. Lhůta pro oznámení v délce 30 dní by se konečně neměla uplatnit tam, kde poskytovatel online zprostředkovatelských služeb může prokázat opakované porušení podmínek. Různé výjimky z této třicetidenní lhůty mohou zejména vyplynout v souvislosti s nelegálním či nevhodným obsahem, bezpečností zboží či služby, paděláním, podvodem, malwarem, spamem, narušením bezpečnosti údajů, jinými kybernetickými riziky, vhodností zboží nebo služby pro nezletilé. V zájmu zajištění proporcionality by měli poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb vyloučit pouze jednotlivé zboží nebo služby podnikatelského uživatele, pokud je to přiměřené a technicky proveditelné. Ukončení všech online zprostředkovatelských služeb představuje nejpřísnější opatření.
- (24) Pořadí zboží a služeb určené poskytovateli online zprostředkovatelských služeb má významný vliv na volbu spotřebitelů, a tedy na obchodní úspěch podnikatelských uživatelů, kteří nabízejí takové zboží a služby spotřebitelům. Jako pořadí se označuje relativní důležitost nabídek podnikatelských uživatelů nebo relevantnost připisovaná výsledkům vyhledávání v podobě, v jaké je poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb nebo poskytovatelé online vyhledávači prezentují, uspořádají nebo oznamují, a je výsledkem uplatnění algoritmického řazení, mechanismů hodnocení či recenzí, vizuálních označení či jiných nástrojů pro zvýraznění nebo jejich kombinace. Předvídatelnost se rozumí, že poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb neurčují pořadí svévolně. Poskytovatelé by měli proto předem uvést hlavní parametry, které určují pořadí, aby se zlepšila předvídatelnost pro

podnikatelské uživatele, aby se jim umožnilo lépe porozumět fungování mechanismu určování pořadí a aby mohli porovnat postupy různých poskytovatelů v určování pořadí. Zvláštní podmínky tohoto požadavku na transparentnost jsou důležité pro podnikatelské uživatele, neboť obnášejí určení omezeného souboru parametrů, které z potenciálně o mnoho většího souboru parametrů s vlivem na pořadí mají největší význam. Odůvodněný popis by měl podnikatelským uživatelům pomoci zlepšit prezentaci svého zboží a služeb nebo některých inherentních vlastností tohoto zboží a služeb. Pojmu hlavního parametru by se mělo rozumět tak, že zahrnuje jakákoli obecná kritéria, procesy, zvláštní signály začleněné do algoritmů nebo jiné úpravy či mechanismy degradace používané v souvislosti s pořadím.

- (25) Popis hlavních parametrů určujících pořadí by měl zahrnovat také vysvětlení jakékoli možnosti podnikatelských uživatelů aktivně ovlivnit pořadí za úplaty a jejich relativních účinků. „Úplatou“ by se v tomto ohledu mohly rozumět platby, jejichž hlavním nebo výhradním cílem je dosáhnout lepšího pořadí, jakož i nepřímá úplata spočívající v tom, že podnikatelský uživatel přijme jakékoli další závazky, jejichž praktickým účinkem je dosažení lepšího pořadí, například využívání jakýchkoli doplňkových služeb nebo prémiových prvků. Obsah popisu včetně počtu a typu hlavních parametrů se tak může výrazně lišit v závislosti na konkrétních online zprostředkovatelských službách, avšak měl by zajistit, aby podnikatelští uživatelé přiměřeně porozuměli tomu, jak mechanismus určování pořadí zohledňuje vlastnosti skutečného zboží nebo služeb, které nabízí podnikatelský uživatel, a relevantnost zvláštních online zprostředkovatelských služeb pro spotřebitele. Jsou-li součástí obecného popisu mechanismu určování pořadí formulovaného jasným a srozumitelným jazykem příklady hlavních parametrů, které by podnikatelským uživatelům měly pomoci přiměřeně porozumět fungování mechanismu určování pořadí, mohly by zahrnovat ukazatele používané pro měření kvality zboží nebo služeb podnikatelských uživatelů, používání editorů a jejich schopnost ovlivnit pořadí tohoto zboží a služeb, rozsah vlivu úplat na pořadí, jakož i prvky, které se samotným produktem nebo službou nesouvisejí nebo s nimi souvisejí jen vzdáleně, jako jsou prezentační prvky online nabídky.
- (26) Podobně má pořadí internetových stránek určené poskytovateli internetových vyhledávačů, zejména těch internetových stránek, jejichž prostřednictvím podniky nabízejí své zboží a služby spotřebitelům, významný dopad na volbu spotřebitelů a obchodní úspěch uživatelů firemních internetových stránek. Poskyvatelé internetových vyhledávačů by měli proto poskytnout popis hlavních parametrů určujících pořadí všech indexovaných internetových stránek a relativní důležitost těchto hlavních parametrů v porovnání s jinými parametry, včetně indexovaných stránek uživatelů firemních internetových stránek a také jiných internetových stránek. Kromě vlastností zboží a služeb a jejich relevantnosti pro spotřebitele by tento popis v případě internetových vyhledávačů měl uživatelům firemních internetových stránek rovněž umožnit přiměřeně porozumět tomu, zda, a pokud ano, v jakém rozsahu jsou zohledněny jisté charakteristické znaky koncepce použité internetové stránky, například jejich optimalizace pro zobrazení na mobilních telekomunikačních zařízeních. Měl by rovněž obsahovat vysvětlení jakékoli možnosti uživatelů firemních internetových stránek aktivně ovlivnit pořadí za úplaty a jejich relativních účinků. V případě, že mezi poskytovateli internetových vyhledávačů a uživateli firemních internetových stránek neexistuje smluvní vztah, měl by tento popis být dostupný pro veřejnost na zjevném a snadno přístupném místě na příslušném internetovém vyhledávači. Oblasti internetových stránek, které od uživatelů vyžadují přihlášení nebo registraci, by v tomto ohledu za snadno přístupné a veřejně dostupné považovány být neměly.

Popis by měl z důvodu zajištění předvídatelnosti pro uživatele firemních internetových stránek být průběžně aktualizován, včetně možnosti snadné rozpoznatelnosti hlavních parametrů. Z existence aktualizovaného popisu hlavních parametrů by měli prospěch také jiní uživatelé než uživatelé firemních internetových stránek používající internetové vyhledávače. V některých případech mohou poskyvatelé internetových vyhledávačů rozhodnout, že v konkrétním případě ovlivní určování pořadí nebo vyřadí určitou internetovou stránku z pořadí na základě oznámení třetí strany. Na rozdíl od poskytovatelů online zprostředkovatelských služeb nelze vzhledem k neexistenci smluvního vztahu mezi dotčenými stranami očekávat, že by poskyvatelé internetových vyhledávačů přímo informovali uživatele firemních internetových stránek o změně pořadí nebo vyřazení v důsledku oznámení třetí strany. Uživatel firemních internetových stránek by však měl mít možnost prověřit obsah oznámení, které vedlo v konkrétním případě ke změně pořadí nebo k vyřazení, a přezkoumat obsah oznámení, například ve veřejně přístupné online databázi. To by pomohlo omezit případy, kdy konkurenti zneužívají oznámení za účelem vyřazení ze soutěže.

- (27) Poskyvatelé online zprostředkovatelských služeb nebo poskyvatelé internetových vyhledávačů by neměli mít povinnost zpřístupňovat podle tohoto nařízení podrobné informace o fungování svého mechanismu určování pořadí včetně algoritmů. Rovněž by neměla být oslabována jejich schopnost zakročit, a to i v zájmu spotřebitelů, proti manipulaci s pořadím, které se ve zlém úmyslu dopustí třetí osoby. Obecný popis hlavních parametrů určujících pořadí by měl tyto zájmy chránit a současně umožnit podnikatelským uživatelům a uživatelům firemních internetových stránek, aby přiměřeně porozuměli tomu, jak určování pořadí v kontextu jejich využívání konkrétních online zprostředkovatelských služeb nebo internetových vyhledávačů funguje. Aby bylo zajištěno

dosažení cíle tohoto nařízení, neměly by proto úvahy týkající se obchodních zájmů poskytovatelů online zprostředkovatelských služeb nebo poskytovatelů internetových vyhledávačů nikdy vést k tomu, že bude zpřístupnění hlavních parametrů určujících pořadí odmítnuto. V tomto ohledu by měl poskytnutý popis vycházet přinejmenším ze skutečných údajů o relevantnosti používaných parametrů určujících pořadí, i když by tímto nařízením neměla být dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ⁽⁵⁾.

- (28) Komise by měla vypracovat pokyny, které pomohou poskytovatelům online zprostředkovatelských služeb nebo internetových vyhledávačů při uplatňování požadavků transparentnosti určování pořadí stanovených tímto nařízením. Tím by měl být optimalizován způsob, jímž jsou určovány hlavní parametry určující pořadí a jejich prezentace podnikatelským uživatelům a uživatelům firemních internetových stránek.
- (29) Doplnkovým zbožím a službami by se mělo rozumět zboží a služby, které jsou spotřebiteli nabízeny okamžitě před dokončením transakce zahájené v rámci online zprostředkovatelských služeb, a to jako doplněk k primárnímu zboží nebo službě nabízeným podnikatelským uživatelem. Jako doplňkové zboží a služby se označují produkty, které typicky závisí na primárním zboží či službě nebo jsou s nimi přímo spojeny, aby mohly plnit svou funkci. Proto by z tohoto pojmu měly být vyloučeny zboží a služby, které jsou prodávány pouze nádavkem k danému primárnímu zboží nebo službám, aniž by byly svou povahou doplňkové. Příkladem doplňkových služeb jsou služby oprav pro určité zboží nebo finanční produkty, jako je pojištění pronájmu vozidel nabízené jako doplněk k určitému zboží nebo službám nabízeným podnikatelským uživatelem. Podobně může doplňkové zboží zahrnovat zboží, které je doplňkem určitého produktu nabízeného podnikatelským uživatelem tím, že představuje jeho aktualizaci nebo nástroj přizpůsobení vztahující se k uvedenému určitému produktu. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb nabízející zákazníkům prostřednictvím svých online zprostředkovatelských služeb zboží a služby, které jsou doplňkové ke zboží nebo službě prodávané podnikatelským uživatelem, kteří používají jejich internetové zprostředkovatelské služby, by měli stanovit ve svých podmínkách popis druhu nabízeného doplňkového zboží a služeb. Tento popis by měl být dostupný v podmínkách bez ohledu na to, zda je doplňkové zboží dodáváno nebo doplňková služba poskytována poskytovatelem online zprostředkovatelských služeb samotným nebo třetí stranou. Tento popis by měl být dostatečně obsáhlý, aby umožňoval podnikatelskému uživateli porozumět tomu, zda jsou zboží nebo služby prodávány jako doplňkové ke zboží nebo službě podnikatelského uživatele. Popis by neměl nutně obsahovat určité zboží nebo službu, ale spíše druh produktu nabízeného jakožto doplněk k primárnímu produktu podnikatelského uživatele. Dále by tento popis měl za všech okolností obsahovat, zda a za jakých podmínek může podnikatelský uživatel nabízet navíc k primárnímu zboží nebo službám, které nabízí prostřednictvím online zprostředkovatelských služeb, své vlastní doplňkové zboží a služby.
- (30) Pokud poskytovatel online zprostředkovatelských služeb nabízí sám určité zboží nebo služby spotřebitelům prostřednictvím vlastních online zprostředkovatelských služeb nebo tak činí prostřednictvím podnikatelského uživatele, jehož ovládá, může soutěžit přímo s jinými podnikatelskými uživateli svých online zprostředkovatelských služeb, které poskytovatel neovládá, což může poskytovatele ekonomicky motivovat a dát mu příležitost využít kontrolu nad online zprostředkovatelskou službou k tomu, aby zajistil technické a ekonomické výhody své vlastní nabídky nebo nabídky nabízené prostřednictvím jím ovládaného podnikatelského uživatele, které by mohl upřít konkurenčním podnikatelským uživatelům. Takové chování by mohlo narušit poctivou hospodářskou soutěž a omezit možnosti volby spotřebitele. Zejména v takových situacích je důležité, aby poskytovatel online zprostředkovatelských služeb jednal transparentně a aby, ať už prostřednictvím právních, obchodních, nebo technických prostředků, jako jsou funkce zahrnující operační systémy, poskytl náležitý popis nebo úvahy týkající se každého rozdílného zacházení, které by mohl uplatnit v souvislosti se zbožím nebo službami, jež nabízí sám, ve srovnání se zbožím a službami nabízenými podnikatelskými uživateli. V zájmu zajištění proporcionality by se tato povinnost měla vztahovat spíše na úroveň celkových online zprostředkovatelských služeb než na úroveň jednotlivého zboží nebo služeb nabízených prostřednictvím těchto služeb.
- (31) Pokud poskytovatel internetového vyhledávače nabízí sám určité zboží nebo služby spotřebitelům prostřednictvím vlastního internetového vyhledávače nebo tak činí prostřednictvím uživatele firemních internetových stránek, jehož ovládá, může soutěžit přímo s jinými uživateli firemních internetových stránek svého internetového vyhledávače, které poskytovatel neovládá. Zejména v takových situacích je důležité, aby poskytovatel internetového vyhledávače jednal transparentně a aby, ať už prostřednictvím právních, obchodních nebo technických prostředků, poskytl popis každého rozdílného zacházení, které by mohl uplatnit v souvislosti se zbožím nebo službami, jež nabízí sám nebo prostřednictvím uživatele firemních internetových stránek, jehož ovládá, v porovnání se zbožím a službami nabízenými soutěžícími uživateli firemních internetových stránek. V zájmu zajištění proporcionality by se tato povinnost měla vztahovat spíše na úroveň internetového vyhledávače jako takového než na úroveň jednotlivého zboží nebo služeb nabízených prostřednictvím těchto služeb.

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním (Úř. věst. L 157, 15.6.2016, s. 1).

- (32) Toto nařízení by mělo řešit také otázku zvláštních smluvních ujednání, zejména v situaci nevyrovnané vyjednávací síly, s cílem zajistit, aby smluvní vztahy byly v souladu s dobrou vírou a poctivým jednáním. V zájmu zajištění předvídatelnosti a transparentnosti by podnikatelští uživatelé měli dostat skutečnou příležitost seznámit se se změnami podmínek, a tyto změny by tedy neměly být vůči nim uplatňovány se zpětnou účinností, jestliže nevycházejí z právní a regulační povinnosti nebo pro ně nejsou přínosné. Kromě toho by podnikatelští uživatelé měli dostat takové informace, aby získali jasnou představu o podmínkách, za kterých lze jejich smluvní vztah s poskytovatelem online zprostředkovatelských služeb ukončit. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb by měli zajistit, aby podmínky pro ukončení byly vždy přiměřené a bylo možné uplatňovat je bez zbytečných obtíží. V neposlední řadě by podnikatelští uživatelé měli být plně informováni o všech případech, kdy si poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb i po ukončení smlouvy zachovávají přístup k informacím, jež podnikatelští uživatelé poskytují nebo generují v rámci používání online zprostředkovatelských služeb.
- (33) Schopnost přístupu k údajům, včetně osobních údajů, a schopnost je používat může umožnit významnou tvorbu hodnoty v ekonomice online platform jak obecně, tak i pro zapojené podnikatelské uživatele a online zprostředkovatelské služby. Je proto důležité, aby poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb poskytli podnikatelským uživatelům jasný popis rozsahu, povahy a podmínek jejich přístupu k určitým kategoriím údajů a jejich používání. Popis by měl být přiměřený a mohl by spíše odkazovat na obecné podmínky přístupu, než obsahovat vyčerpávající výčet skutečných údajů nebo kategorií údajů. Do popisu by však mohl být zahrnut rovněž výčet některých druhů skutečných údajů, které mohou být pro podnikatelské uživatele vysoce relevantní, a konkrétní podmínky přístupu k nim. Mezi tyto údaje by mohly patřit hodnocení a recenze, které podnikatelští uživatelé nashromáždili v souvislosti s online zprostředkovatelskými službami. Vcelku by měl popis podnikatelským uživatelům umožnit pochopit, zda mohou údaje používat ke zvýšení tvorby hodnot, a to i případným dalším využíváním datových služeb třetích stran.
- (34) Stejně důležité je, aby podnikatelští uživatelé pochopili, zda poskytovatel sdílí údaje, které se generují při používání zprostředkovatelských služeb podnikatelským uživatelem, se třetími stranami. Podnikatelští uživatelé by měli být zejména upozorněni na sdílení údajů se třetími stranami, které se provádí pro účely, které nejsou nezbytné pro řádné fungování online zprostředkovatelských služeb, například v situaci, kdy poskytovatel zpeněží údaje z komerčních důvodů. Aby měli podnikatelští uživatelé možnost plně vykonat svá práva, na jejichž základě mohou takovéto sdílení údajů ovlivnit, měli by poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb výslovně uvádět také všechny možnosti zamezení sdílení údajů, které na základě smluvního vztahu s podnikatelským uživatelem existují.
- (35) Z těchto požadavků nevyplývá, že by poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb museli osobní či neosobní údaje předávat svým podnikatelským uživatelům, ani že by tak činit nesměli. Opatření v zájmu transparentnosti by však mohla přispět k většímu sdílení údajů a posílit cíle v oblasti vytvoření společného evropského datového prostoru, neboť jde o klíčový zdroj inovací a růstu. Zpracování osobních údajů by mělo být v souladu s právním rámcem Unie pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a pro respektování soukromého života a ochranu osobních údajů v elektronických komunikacích, zejména s nařízením (EU) 2016/679 ⁽⁶⁾, směrnicí (EU) 2016/680 ⁽⁷⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ⁽⁸⁾.
- (36) Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb by v některých případech mohli ve svých podmínkách omezit schopnost podnikatelských uživatelů nabízet zboží a služby spotřebitelům za příznivějších podmínek jinými prostředky než prostřednictvím online zprostředkovatelských služeb. V těchto případech by dotčení poskytovatelé měli uvést důvody tohoto omezení, zejména pokud jde o hlavní ekonomická, obchodní nebo právní hlediska omezení. Tato povinnost transparentnosti by však neměla být chápána tak, že má vliv na posouzení legality takových omezení na základě jiných aktů unijního práva nebo práva členských států v souladu s unijním právem, kromě jiného i v oblastech hospodářské soutěže a nekalých obchodních praktik a uplatňování takových právních předpisů.

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických telekomunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (37) Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb by měli zajistit interní systém pro vyřizování stížností, a umožnit tak podnikatelským uživatelům, včetně těch, jimž mohlo být používání příslušných online zprostředkovatelských služeb pozastaveno nebo ukončeno, přístup k okamžitým, vhodným a účinným možnostem nápravy. Cílem interního systému pro vyřizování stížností, který by měl být založen na zásadách transparentnosti a rovného zacházení ve stejných situacích, by mělo být zabezpečení toho, aby poskytovatel online zprostředkovatelských služeb a příslušný podnikatelský uživatel mohli podstatnou část stížností řešit dvoustraně v přiměřené lhůtě. V průběhu vyřizování stížnosti mohou poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb ponechat v platnosti rozhodnutí, jež přijali. Jakoukoli snahou dosáhnout dohody prostřednictvím interního mechanismu pro vyřizování stížností nejsou dotčena práva dotčených poskytovatelů online zprostředkovatelských služeb nebo podnikatelských uživatelů zahájit soudní řízení kdykoli během vyřizování stížností nebo po něm. Kromě toho by poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb měli zveřejňovat a alespoň jednou ročně ověřit informace o fungování a efektivnosti svého interního systému pro vyřizování stížností, aby podnikatelským uživatelům pomohli porozumět hlavním druhům problémů, které mohou vzniknout v souvislosti s poskytováním různých online zprostředkovatelských služeb, a možnosti dosažení rychlého a účinného dvojstranného řešení.
- (38) Cílem požadavků tohoto nařízení týkajících se interního systému pro vyřizování stížností je umožnit poskytovatelům online zprostředkovatelských služeb přiměřený stupeň flexibility při provozování takových systémů a řešení jednotlivých stížností, aby se minimalizovala každá administrativní zátěž. Kromě toho interní systémy pro vyřizování stížností by měly poskytovatelům online zprostředkovatelských služeb umožnit v případě potřeby přiměřeně řešit každé využití těchto systémů ve zlém úmyslu, o něž by se někteří podnikatelští uživatelé mohli pokoušet. Vzhledem k nákladům na zavedení a fungování takových systémů je vhodné osvobodit od takových povinností všechny poskytovatele online zprostředkovatelských služeb, kteří představují malé podniky, v souladu s příslušnými ustanoveními doporučení Komise 2003/361/ES⁽⁹⁾. Pravidla konsolidace stanovená v uvedeném doporučení zajistí, aby nedocházelo k obcházení pravidel. Tímto osvobozením by nemělo být dotčeno právo těchto podniků zavést na dobrovolném základě interní systém pro vyřizování stížností, který splňuje kritéria stanovená v tomto nařízení.
- (39) Používání slova „interní“ by nemělo být chápáno tak, že brání v přesunu interních systémů pro vyřizování stížností na poskytovatele externích služeb nebo na jinou podnikatelskou strukturu, neboť poskytovatel nebo jiná podnikatelská struktura má plné oprávnění a možnost zajišťovat soulad interního systému pro vyřizování stížností s požadavky tohoto nařízení.
- (40) Mediace může poskytovatelům online zprostředkovatelských služeb a jejich podnikatelským uživatelům poskytnout prostředky pro uspokojivé řešení sporů, aniž by se musela použít soudní řízení, která mohou být zdlouhavá a nákladná. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb by proto měli usnadnit mediaci zejména určením nejméně dvou veřejných či soukromých mediátorů, s nimiž jsou ochotni spolupracovat. Cílem určení minimálního počtu mediátorů je ochrana jejich neutrality. Mediátoři, kteří poskytují své služby z místa nacházejícího se mimo Unii, by měli být určeni pouze tehdy, je-li zaručeno, že použití jejich služeb nikterak nezbaví dotčené podnikatelské uživatele právní ochrany, která se jim poskytuje podle unijního práva nebo práva členských států, včetně požadavků tohoto nařízení a platného práva týkajícího se ochrany osobních údajů a obchodního tajemství. Aby tyto mediátoři byli dostupní, spravedliví a co nejrychlejší, nejefektivnější a nejúčinnější, měli by splňovat určitá stanovená kritéria. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb a jejich podnikatelští uživatelé by však poté, co mezi nimi dojde ke sporu, měli mít i nadále možnost společně určit jakéhokoli mediátora podle svého výběru. V souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/52/ES⁽¹⁰⁾ by mediaci podle tohoto nařízení měla být dobrovolná v tom smyslu, že odpovědnost za ni nesou strany samotné a mohou ji také kdykoli zahájit nebo ukončit. Bez ohledu na dobrovolný charakter mediaci by měli poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb posuzovat žádosti o mediaci v dobré víře podle tohoto nařízení.
- (41) Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb by měli nést přiměřenou část celkových nákladů mediaci s přihlédnutím ke všem příslušným prvkům daného případu. Za tímto účelem by měl mediátor navrhnout, jaká část je v jednotlivém případě přiměřená. Vzhledem k nákladům a administrativní zátěži spojeným s nutností určit v podmínkách mediátorů je vhodné osvobodit od této povinnosti všechny poskytovatele online zprostředkovatelských služeb, kteří jsou malými podniky, v souladu s příslušnými ustanoveními doporučení 2003/361/ES. Pravidla konsolidace stanovená v uvedeném doporučení zajistí, aby nedocházelo k obcházení pravidel. Tím by však nemělo být dotčeno právo těchto podniků určit v podmínkách mediátorů, kteří splňují kritéria stanovená v tomto nařízení.

⁽⁹⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽¹⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/52/ES ze dne 21. května 2008 o některých aspektech mediaci v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 136, 24.5.2008, s. 3).

- (42) Vzhledem k tomu, že poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb by měli mít vždy povinnost určit mediátory, s nimiž jsou ochotni spolupracovat, a měli by mít povinnost jednat v dobré víře během jakéhokoli pokusu o mediaci v souladu s tímto nařízením, měly by být tyto povinnosti stanoveny tak, aby se zabránilo zneužívání mediačního systému podnikatelskými uživateli. Podnikatelští uživatelé by rovněž měli mít povinnost zúčastnit se mediace v dobré víře. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb by neměli mít povinnost účastnit se mediačního řízení, pokud podnikatelský uživatel zahájí řízení, v jehož případě už dříve zahájil řízení ve snaze o mediaci, nebo pokud mediátor v daném případě zjistil, že daný podnikatelský uživatel nejednal v dobré víře. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb by neměli mít povinnost účastnit se mediace s podnikatelskými uživateli, kteří mediátorovi opakovaně podali neúspěšný podnět k mediačnímu řízení. Tyto výjimečné situace by neměly omezovat možnost podnikatelského uživatele předložit věc k mediaci, pokud – jak stanoví mediátor – předmět mediace nesouvisí s předchozími případy.
- (43) Aby se v Unii usnadnilo řešení sporů týkajících se poskytování online zprostředkovatelských služeb pomocí mediace, Komise by měla ve spolupráci s členskými státy podpořit zřízení specializované mediační organizace, která v současné době chybí. Zapojení mediátorů, kteří mají odborné znalosti online zprostředkovatelských služeb a také specifických průmyslových odvětví, v nichž se tyto služby poskytují, by mělo zvýšit důvěru, kterou mají obě strany v mediační řízení, a pravděpodobnost, že takové řízení, povede k rychlému, spravedlivému a uspokojivému výsledku.
- (44) Různé faktory, například omezené finanční prostředky, obava z odvety a ustanovení o výlučné volbě práva a soudu uvedená v podmínkách, mohou omezit efektivnost existujících možností soudní nápravy, zejména těch, které vyžadují, aby podnikatelští uživatelé nebo uživatelé firemních internetových stránek jednali samostatně, a aby byli identifikovatelní. Aby se zajistilo účinné uplatňování tohoto nařízení, měla by se organizacím, sdružením zastupujícím podnikatelské uživatele nebo uživatele firemních internetových stránek a rovněž některým veřejným subjektům zřízeným v členských státech poskytnout možnost podat žalobu u vnitrostátních soudů v souladu s vnitrostátními právními předpisy, včetně vnitrostátních procesních požadavků. Cílem takové žaloby u vnitrostátních soudů by mělo být ukončení nebo zákaz porušování pravidel stanovených v tomto nařízení a zamezení budoucím škodám, které by mohly podkopat udržitelné obchodní vztahy v ekonomice online platform. K zajištění toho, aby takové organizace nebo sdružení účinně a náležitě využívaly tohoto práva, měly by splňovat určitá kritéria. Zejména musí být řádně založeny podle práva členského státu, být neziskové a trvale plnit své cíle. Tyto požadavky by měly zabránit jakémukoli *ad hoc* zakládání organizací nebo sdružení za účelem provádění zvláštní činnosti či činností nebo za účelem dosažení zisku. Dále by mělo být zajištěno, aby žádná třetí strana, která poskytuje financování, neměla nepatřičný vliv na rozhodování těchto organizací či sdružení.

V zájmu zamezení střetu zájmů by se mělo zejména zabránit tomu, aby organizace či sdružení zastupující podnikatelské uživatele nebo uživatele firemních internetových stránek byly vystaveny nežádoucím vlivům ze strany poskytovatelů online zprostředkovatelských služeb nebo poskytovatelů internetových vyhledávačů. Zveřejnění úplných informací o členství a zdrojů financování by mělo vnitrostátním soudům usnadnit posuzování toho, zda byla splněna kritéria způsobilosti. Vzhledem ke zvláštnímu postavení příslušných veřejných subjektů v členských státech, kde byly takové subjekty zřízeny, by se mělo vyžadovat pouze to, aby tyto subjekty byly v souladu s příslušnými předpisy vnitrostátního práva výslovně pověřeny podávat uvedené žaloby ať už ve společném zájmu dotčených stran, nebo v obecném zájmu, aniž by bylo potřeba na takové veřejné subjekty uplatňovat zmíněná kritéria. Takové žaloby by se neměly nikterak dotýkat práv podnikatelských uživatelů a uživatelů firemních internetových stránek na podání samostatné soudní žaloby.

- (45) Totožnost organizací, sdružení a veřejných subjektů, které by podle názoru členských států měly být oprávněny podat žalobu podle tohoto nařízení, by měla být sdělena Komisi. V rámci tohoto sdělení by měly členské státy uvést konkrétní odkaz na příslušná ustanovení vnitrostátních předpisů, na jejichž základě byly organizace, sdružení nebo veřejný subjekt založeny, a případně odkaz na příslušný veřejný rejstřík, v němž jsou tyto organizace nebo sdružení zapsány. Tato další možnost označení členskými státy by měla zajistit určitou míru právní jistoty a předvídatelnosti, na niž se podnikatelští uživatelé a uživatelé firemních internetových stránek mohou spolehnout. Jejím cílem je zároveň také zefektivnění a zkrácení soudních řízení, což se v tomto kontextu jeví jako vhodné. Komise by měla zajistit zveřejnění seznamu těchto organizací, sdružení a veřejných subjektů v *Úředním věstníku Evropské unie*. Zařazení na tento seznam by mělo sloužit jako vyvratitelný důkaz právní způsobilosti organizace, sdružení nebo veřejného subjektu podávajících žalobu. Vystanou-li v souvislosti s určitým ustanovením obavy,

měl by členský stát, jenž danou organizaci, sdružení nebo veřejný subjekt určil, tyto obavy prověřit. Organizace, sdružení a veřejné subjekty, které určitý členský stát neurčil, by měly mít možnost podat žalobu u vnitrostátního soudu, s výhradou posouzení právní způsobilosti podle kritérií stanovených v tomto nařízení.

- (46) Členské státy by měly mít povinnost zajistit odpovídající a účinné vymáhání tohoto nařízení. V členských státech existují různé systémy vymáhání a členské státy by neměly mít povinnost zřizovat nové vnitrostátní subjekty pro vymáhání. Členské státy by měly mít možnost svěřit vymáhání tohoto nařízení stávajícím orgánům, včetně soudů. Toto nařízení by nemělo členským státům ukládat povinnost stanovit vymáhání z moci úřední ani ukládat pokuty.
- (47) Komise by měla v úzké spolupráci s členskými státy nepřetržitě sledovat uplatňování tohoto nařízení. V tomto kontextu by Komise měla usilovat o zřízení široké sítě pro výměnu informací díky využití příslušných expertních subjektů, středisek excelence a skupiny pro sledování ekonomiky online platform. Členské státy by měly Komisi poskytovat na požádání veškeré relevantní informace, jimiž v této souvislosti disponují. Toto opatření by rovněž mělo těžit z celkové posílené transparentnosti obchodních vztahů mezi podnikatelskými uživateli a poskytovateli online zprostředkovatelských služeb a mezi uživateli firemních internetových stránek a internetovými vyhledávači, jejíž dosažení si toto nařízení klade za cíl. Za účelem účinného plnění úkolů sledování a přezkumu podle tohoto nařízení by se Komise měla snažit shromažďovat informace od poskytovatelů online zprostředkovatelských služeb. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb by měli ve vhodných případech v dobré víře spolupracovat na usnadňování shromažďování takových údajů.
- (48) Kodexy chování vypracované buď dotčeným poskytovatelem služeb, nebo organizacemi či sdruženími, které ho zastupují, mohou přispět k náležitému uplatňování tohoto nařízení, a měly by se proto podporovat. Pokud se takové kodexy chování vypracovávají v konzultaci se všemi příslušnými zúčastněnými stranami, měly by se zohlednit zvláštní rysy dotčených odvětví a také zvláštní rysy malých a středních podniků. Znění těchto kodexů by mělo být objektivní a nediskriminační.
- (49) Komise by měla toto nařízení pravidelně hodnotit a důkladně sledovat jeho dopady na ekonomiku online platform, zejména s ohledem na určení, zda jsou nutné změny zohledňující příslušný vývoj techniky nebo vývoj na trhu. Toto hodnocení by mělo zahrnovat dopady na podnikatelské uživatele, které mohou být důsledkem obecného zahrnování ustanovení o výlučné volbě práva a soudu do smluvních podmínek, které určují jednostranně poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb. Za účelem získání širokého přehledu vývoje v tomto odvětví by hodnocení mělo zohledňovat zkušenosti členských států a relevantních zúčastněných stran. Expertní skupina pro sledování ekonomiky online platform zřízená rozhodnutím Komise C(2018)2393 hraje klíčovou úlohu při sestavování hodnocení tohoto nařízení ze strany Komise. Komise by proto měla řádně zohlednit stanoviska a zprávy, které jí tato skupina předloží. Komise by v návaznosti na toto hodnocení měla přijmout příslušná opatření. Další opatření, včetně opatření legislativní povahy, mohou být vhodná v případě, že se ustanovení tohoto nařízení ukáží nedostatečnými pro řádné vyřešení problému setrvalé nerovnováhy a nekalých obchodních praktik v tomto odvětví.
- (50) Při poskytování informací vyžadovaných tímto nařízením by se měly co nejvíce vzít v úvahu zvláštní potřeby osob se zdravotním postižením, a to v souladu s cíli Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením ⁽¹¹⁾.
- (51) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zajištění spravedlivého, předvídatelného, udržitelného a důvěryhodného online podnikatelského prostředí na vnitřním trhu, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu jeho rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- (52) Toto nařízení se snaží zajistit plné dodržování práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces stanoveného v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie a podporuje uplatňování svobody podnikání stanovené v článku 16 uvedené Listiny,

⁽¹¹⁾ Rozhodnutí Rady 2010/48/ES ze dne 26. listopadu 2009 o uzavření Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením Evropským společenstvím (Úř. věst. L 23, 27.1.2010, s. 37).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a rozsah

1. Účelem tohoto nařízení je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu stanovením pravidel k zajištění toho, aby podnikatelským uživatelům online zprostředkovatelských služeb a uživatelům firemních internetových stránek byla ve vztahu k internetovým vyhledávačům poskytnuta náležitá transparentnost, spravedlnost a možnosti účinné nápravy.
2. Toto nařízení se vztahuje na online zprostředkovatelské služby a internetové vyhledávače poskytované, nebo nabízené k poskytnutí, podnikatelským uživatelům a uživatelům firemních internetových stránek, kteří jsou usazeni nebo mají místo pobytu v Unii a kteří prostřednictvím těchto online zprostředkovatelských služeb nebo internetových vyhledávačů nabízejí zboží nebo služby spotřebitelům nacházejícím se v Unii, bez ohledu na místo usazení nebo místo pobytu poskytovatelů takových služeb a bez ohledu na právo, které by jinak bylo rozhodné.
3. Toto nařízení se nevztahuje na online platební služby nebo online reklamní nástroje nebo online reklamní výměny, které nejsou poskytovány s cílem usnadnit zahájení přímých transakcí a které nezahrnují smluvní vztah se spotřebiteli.
4. Tímto nařízením nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy, které v souladu s právem Unie zakazují nebo postihují jednostranné jednání nebo nekalé obchodní praktiky, v rozsahu, v němž nejsou příslušné aspekty upraveny tímto nařízením. Toto nařízení se nedotýká vnitrostátního občanského práva, zejména práva smluvního, jako jsou pravidla platnosti, uzavírání, účinků nebo ukončení smlouvy, pokud jsou tato pravidla v souladu s právem Unie, a v rozsahu, v jakém nejsou příslušné aspekty upraveny tímto nařízením.
5. Tímto nařízením není dotčeno právo Unie, zejména právo Unie použitelné v oblastech justiční spolupráce v občanských věcech, hospodářské soutěže, ochrany údajů, ochrany obchodního tajemství, ochrany spotřebitele, elektronického obchodování a finančních služeb.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „podnikatelským uživatelem“ jakákoli soukromá osoba jednající v rámci obchodní nebo profesní činnosti nebo jakákoli právnická osoba, která prostřednictvím online zprostředkovatelských služeb nabízí zboží nebo služby spotřebitelům za účelem, který lze považovat za jejich obchodní činnost, podnikání, řemeslo nebo povolání;
- 2) „online zprostředkovatelskými službami“ služby, které splňují všechna tato kritéria:
 - a) představují služby informační společnosti ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ⁽¹²⁾;
 - b) umožňují podnikatelským uživatelům nabízet zboží nebo služby spotřebitelům s cílem usnadnit zahájení přímých transakcí mezi těmito podnikatelskými uživateli a spotřebiteli, bez ohledu na to, kde jsou tyto transakce nakonec uzavřeny;
 - c) jsou poskytovány podnikatelským uživatelům na základě smluvních vztahů mezi poskytovatelem těchto služeb a podnikatelskými uživateli, kteří nabízejí zboží nebo služby spotřebitelům;
- 3) „poskytovatelem online zprostředkovatelských služeb“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která poskytuje, nebo nabízí k poskytnutí, online zprostředkovatelské služby podnikatelským uživatelům;

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

- 4) „spotřebitelem“ jakákoli fyzická osoba, která jedná za účelem, který nelze považovat za její obchodní činnost, podnikání, řemeslo nebo povolání;
- 5) „internetovým vyhledávačem“ digitální služba, která uživatelům umožňuje vkládat dotazy za účelem vyhledávání v zásadě na všech internetových stránkách nebo na všech internetových stránkách v určitém jazyce na základě dotazu na jakékoli téma v podobě klíčového slova, hlasové žádosti, sousloví nebo jiného zadání a která poskytuje výsledky v jakémkoli formátu, v nichž lze nalézt informace související s požadovaným obsahem;
- 6) „poskytovatelem internetového vyhledávače“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která poskytuje nebo nabízí k poskytnutí internetové vyhledávače spotřebitelům;
- 7) „uživatelé firemních internetových stránek“ každá fyzická nebo právnická osoba, která používá online rozhraní, tj. jakýkoli software, včetně internetových stránek nebo jejich části a aplikací, včetně mobilních aplikací, k nabízení zboží nebo služeb spotřebitelům za účelem, který lze považovat za její obchodní činnost, podnikání, řemeslo nebo povolání;
- 8) „pořadím“ relativní důležitost připisovaná zboží nebo službám nabízeným prostřednictvím online zprostředkovatelských služeb nebo relevantnost připisovaná výsledkům vyhledávání internetovými vyhledávači, jak je poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb nebo poskytovatelé internetových vyhledávačů prezentují, uspořádávají nebo sdělují, bez ohledu na technické prostředky používané pro takovou prezentaci, uspořádání nebo sdělení;
- 9) „ovládáním“ vlastnictví nebo schopnost vykonávat rozhodující vliv na podnik ve smyslu čl. 3 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹³⁾;
- 10) „podmínkami“ všechny podmínky nebo specifikace bez ohledu na jejich název nebo formu, kterými se řídí smluvní vztah mezi poskytovatelem online zprostředkovatelských služeb a jeho podnikatelskými uživateli a které jednostranně stanoví poskytovatel online zprostředkovatelských služeb; otázka, zda došlo k jednostrannému stanovení podmínek, se zodpoví na základě celkového posouzení, pro které nejsou relativní velikost dotčených stran nebo skutečnost, že došlo k jednání nebo že určitá ustanovení podmínek mohla být předmětem takového jednání a mohla být sjednána společně příslušným poskytovatelem a podnikatelským uživatelem, samy o sobě rozhodující;
- 11) „doplňkovým zbožím a službami“ zboží a služby, které spotřebiteli nabízí podnikatelský uživatel prostřednictvím online zprostředkovatelských služeb před dokončením transakce zahájené v rámci online zprostředkovatelských služeb navíc k primárnímu zboží nebo službě a jako doplněk k nim;
- 12) „mediací“ jakékoli formální řízení, jak je vymezeno v čl. 3 písm. a) směrnice 2008/52/ES;
- 13) „trvalým nosičem“ jakýkoli nástroj, který umožňuje podnikatelským uživatelům ukládat informace určené jim osobně způsobem vhodným pro jejich budoucí použití a po dobu přiměřenou jejich účelu a který umožňuje reprodukci uložených informací v nezměněném stavu.

Článek 3

Podmínky

1. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb zajistí, aby jejich podmínky:
 - a) byly sepsány v jasném a srozumitelném jazyce;
 - b) byly snadno dostupné pro podnikatelské uživatele ve všech fázích jejich obchodního vztahu s poskytovatelem online zprostředkovatelských služeb, včetně předmluvní fáze;

⁽¹³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování), (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

- c) stanovily důvody pro rozhodnutí zcela nebo zčásti pozastavit, ukončit nebo jakkoli jinak omezit poskytování jejich online zprostředkovatelských služeb podnikatelským uživatelům;
- d) zahrnovaly informace o jakýchkoli dodatečných distribučních kanálech a potenciálních přidružených programech, jejichž prostřednictvím mohou poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb uvádět na trh zboží a služby nabízené podnikatelskými uživateli;
- e) obsahovaly všeobecné informace o účincích podmínek na práva duševního vlastnictví podnikatelských uživatelů a jejich kontrolu nad těmito právy.

2. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb oznámí na trvalém nosiči dotčeným podnikatelským uživatelům jakékoli navržené změny svých podmínek.

Navržené změny nelze provést dříve, než uplyne lhůta pro oznámení, která je rozumná a přiměřená povaze a rozsahu zamýšlených změn a jejich důsledků pro dotčeného podnikatelského uživatele. Tato lhůta pro oznámení činí nejméně 15 dnů ode dne, kdy poskytovatel online zprostředkovatelských služeb dotčeným podnikatelským uživatelům navržené změny oznámí. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb lhůtu pro oznámení prodlouží, je-li to nezbytné pro to, aby měli podnikatelští uživatelé dostatek času pro technické či obchodní úpravy umožňující přizpůsobit se těmto změnám.

Dotčený podnikatelský uživatel má právo ukončit smlouvu s poskytovatelem online zprostředkovatelských služeb před skončením lhůty pro oznámení. Toto ukončení nabude účinnosti do 15 dnů od obdržení oznámení podle prvního pododstavce, pokud se na smlouvu neuplatní kratší lhůta.

Dotčený podnikatelský uživatel může kdykoli po oznámení podle prvního pododstavce buď písemným prohlášením, nebo jiným jednoznačným potvrzujícím jednáním upustit od lhůty pro oznámení uvedené ve druhém pododstavci.

Během lhůty pro oznámení se nabídka nového zboží nebo služeb učiněná prostřednictvím příslušných online zprostředkovatelských služeb považuje za jiné jednoznačné potvrzující jednání, jímž se upouští od lhůty pro oznámení, s výjimkou případů, kdy rozumná a přiměřená lhůta pro oznámení činí více než 15 dnů, protože změny podmínek vyžadují, aby podnikatelský uživatel provedl významné technické úpravy svého zboží nebo služeb. V těchto případech není nabídka nového zboží či služeb učiněná podnikatelským uživatelem automaticky považována za upuštění od lhůty pro oznámení.

3. Podmínky nebo jejich jednotlivá ustanovení, které nesplňují požadavky odstavce 1, jakož i změny podmínek, které poskytovatel online zprostředkovatelských služeb provedl v rozporu s odstavcem 2, jsou neplatné.

4. Lhůta pro oznámení stanovená v odst. 2 druhém pododstavci se nepoužije, pokud poskytovatel online zprostředkovatelských služeb musí:

- a) na základě právní nebo regulační povinnosti změnit své podmínky takovým způsobem, který mu neumožňuje dodržet lhůtu pro oznámení uvedenou v odst. 2 druhém pododstavci;
- b) výjimečně změnit své podmínky s cílem čelit neočekávanému a bezprostředně hrozícímu nebezpečí spojenému s ochranou online zprostředkovatelských služeb, spotřebitelů či podnikatelských uživatelů před podvodem, malwarem, spamem, porušením zabezpečení údajů nebo jinými kybernetickými riziky.

5. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb zajistí, aby byla identita podnikatelského uživatele poskytujícího zboží a služby prostřednictvím online zprostředkovatelské služby jasně viditelná.

Článek 4

Omezení, pozastavení a ukončení poskytování služeb

1. Rozhodne-li se poskytovatel online zprostředkovatelských služeb omezit nebo pozastavit jejich poskytování některému podnikatelskému uživateli ve vztahu k určitému zboží či službám, jež tento podnikatelský uživatel nabízí, poskytne mu nejpozději v okamžiku, kdy omezení nebo pozastavení nabude účinnosti, na trvalém nosiči odůvodnění tohoto rozhodnutí.

2. Rozhodne-li se poskytovatel online zprostředkovatelských služeb zcela ukončit poskytování všech těchto služeb některému podnikatelskému uživateli, poskytne mu nejméně 30 dní před tím, než ukončení nabude účinnosti, na trvalém nosiči odůvodnění tohoto rozhodnutí.

3. V případě omezení, pozastavení nebo ukončení poskytování online zprostředkovatelských služeb umožní jejich poskytovatel podnikatelskému uživateli, aby vyjasnil skutečnosti a okolnosti v rámci interního postupu vyřizování stížností uvedeného v článku 11. Pokud poskytovatel online zprostředkovatelských služeb toto omezení, pozastavení nebo ukončení odvolá, bez zbytečného odkladu podnikatelskému uživateli služby obnoví a poskytne mu přístup k jakýmkoli osobním i jiným údajům, které vznikly v důsledku toho, že před tím, než toto omezení, pozastavení nebo ukončení nabylo účinnosti, podnikatelský uživatel využil dotyčné online zprostředkovatelské služby.

4. Lhůta pro oznámení v odstavci 2 se nepoužije, pokud:

- a) se na poskytovatele online zprostředkovatelských služeb vztahuje právní nebo regulační povinnost vyžadující, aby ukončil poskytování všech těchto služeb některému podnikatelskému uživateli způsobem, který mu tuto lhůtu pro oznámení neumožňuje dodržet;
- b) poskytovatel online zprostředkovatelských služeb uplatní právo na ukončení poskytování služeb z naléhavého důvodu podle vnitrostátního práva, které je v souladu s právem Unie, nebo
- c) poskytovatel online zprostředkovatelských služeb je schopen prokázat, že dotčený podnikatelský uživatel opakovaně porušil platné podmínky, což vedlo k ukončení poskytování všech dotčených online zprostředkovatelských služeb.

Pokud se nepoužije lhůta pro oznámení podle odstavce 2, poskytovatel online zprostředkovatelských služeb poskytne dotčenému podnikatelskému uživateli bez zbytečného odkladu na trvalém nosiči odůvodnění tohoto rozhodnutí.

5. Odůvodnění uvedené v odstavcích 1 a 2 a v odst. 4 druhém pododstavci musí obsahovat odkaz na konkrétní skutečnosti nebo okolnosti, včetně obsahu oznámení třetích stran, které vedly k rozhodnutí poskytovatele online zprostředkovatelských služeb, jakož i odkaz na příslušné důvody pro rozhodnutí uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. c).

Poskytovatel online zprostředkovatelských služeb nemusí odůvodnění poskytnout, pokud se na něj vztahuje právní nebo regulační povinnost neuvádět konkrétní skutečnosti či okolnosti nebo odkaz na příslušný důvod či důvody, nebo pokud je schopen prokázat, že dotčený podnikatelský uživatel opakovaně porušil platné podmínky, což vedlo k ukončení poskytování všech dotčených online zprostředkovatelských služeb.

Článek 5

Pořadí

1. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb stanoví ve svých podmínkách hlavní parametry určující pořadí a důvody relativní důležitosti těchto hlavních parametrů v porovnání s ostatními parametry.

2. Poskytovatelé internetových vyhledávačů stanoví hlavní parametry, které jsou jednotlivě nebo společně nejvýznamnější při určování pořadí, a relativní důležitost těchto hlavních parametrů tak, že ve svých internetových vyhledávacích poskytnou snadno a veřejně přístupný popis v jasném a srozumitelném jazyce. Tento popis průběžně aktualizují.

3. Obsahují-li hlavní parametry možnost ovlivnit pořadí za jakoukoli přímou nebo nepřímou úplatu zaplacenou podnikatelskými uživateli nebo uživateli firemních internetových stránek dotčenému poskytovateli, tento poskytovatel rovněž uvede popis těchto možností a účinků takové úplaty na pořadí v souladu s požadavky stanovenými v odstavcích 1 a 2.

4. Pokud poskytovatel internetového vyhledávače na základě oznámení třetí strany změní v konkrétním případě pořadí nebo vyřadí určitou internetovou stránku, umožní uživateli firemních internetových stránek seznámit se s obsahem daného oznámení.

5. Popis uvedený v odstavcích 1, 2 a 3 musí být dostačující, aby podnikatelským uživatelům nebo uživatelům firemních internetových stránek umožnil přiměřeně porozumět tomu, zda, a pokud ano, tak v jakém rozsahu mechanismus určování pořadí zohledňuje:

a) vlastnosti zboží a služeb nabízených spotřebitelům prostřednictvím online zprostředkovatelských služeb nebo internetových vyhledávačů;

b) relevantnost těchto vlastností pro uvedené spotřebitele;

c) pokud jde o internetové vyhledávače, charakteristické znaky koncepce internetové stránky používané uživateli firemních internetových stránek.

6. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb a internetových vyhledávačů nejsou při plnění požadavků tohoto článku povinni zveřejnit algoritmy ani jakékoli informace, které by s dostatečnou jistotou vedly k tomu, že by bylo možné klamat nebo poškozovat spotřebitele prostřednictvím manipulace s výsledky vyhledávání. Tímto článkem není dotčena směrnice (EU) 2016/943.

7. Pro účely snadnějšího dodržování požadavků tohoto článku poskytovateli online zprostředkovatelských služeb a poskytovateli internetových vyhledávačů a jejich snadnějšího vymáhání vydá Komise pokyny doplňující požadavky na transparentnost stanovené v tomto článku.

Článek 6

Doplňkové zboží a služby

Jsou-li spotřebitelům prostřednictvím online zprostředkovatelských služeb nabízeny doplňkové zboží a služby, včetně finančních produktů, ať už poskytovatelem online zprostředkovatelských služeb nebo třetími stranami, uvede poskytovatel online zprostředkovatelských služeb ve svých podmínkách popis druhu nabízeného doplňkového zboží a služeb a popis toho, zda a za jakých okolností může podnikatelský uživatel nabízet prostřednictvím online zprostředkovatelských služeb své vlastní doplňkové zboží a služby.

Článek 7

Rozdílné zacházení

1. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb zahrnou do svých podmínek popis jakéhokoli rozdílného zacházení, které uplatňují nebo mohou uplatňovat ve vztahu ke zboží a službám, jež spotřebitelům prostřednictvím těchto online zprostředkovatelských služeb nabízí jednak buď tento poskytovatel sám, nebo jakýkoli z podnikatelských uživatelů ovládaných tímto poskytovatelem, a jednak jiní podnikatelští uživatelé. Tento popis se vztahuje na hlavní ekonomická, obchodní nebo právní hlediska uvedeného rozdílného zacházení.

2. Poskytovatelé internetových vyhledávačů uvedou popis každého rozdílného způsobu zacházení, který uplatňují nebo mohou uplatňovat ve vztahu ke zboží a službám, jež spotřebitelům prostřednictvím těchto internetových vyhledávačů nabízí jednak buď tento poskytovatel sám, nebo uživatelé firemních internetových stránek ovládaní tímto poskytovatelem, a jednak jiní uživatelé firemních internetových stránek.

3. Popisy uvedené v odstavcích 1 a 2 zahrnují zejména tam, kde je to relevantní, jakékoli rozdílné zacházení prostřednictvím zvláštních opatření nebo chování poskytovatele online zprostředkovatelských služeb nebo poskytovatele internetového vyhledávače, které se vztahují ke kterékoli z těchto skutečností:

- a) přístup, který poskytovatel nebo jím ovládaní podnikatelští uživatelé či uživatelé firemních internetových stránek mohou mít k jakýmkoli osobním či jiným údajům, jež podnikatelští uživatelé, uživatelé firemních internetových stránek nebo spotřebitelé poskytují pro účely používání dotčených online zprostředkovatelských služeb nebo internetových vyhledávačů nebo které jsou generovány při poskytování těchto služeb;
- b) pořadí nebo jiná nastavení, které poskytovatel uplatňuje a které mají vliv na přístup spotřebitelů ke zboží nebo službám nabízeným prostřednictvím těchto online zprostředkovatelských služeb jinými podnikatelskými uživateli nebo prostřednictvím těchto internetových vyhledávačů jinými uživateli firemních internetových stránek;
- c) přímé nebo nepřímé úplaty účtované za používání dotčených online zprostředkovatelských služeb nebo služeb internetového vyhledávače;
- d) přístup ke službám nebo funkcím nebo technickým rozhraním, které jsou relevantní pro podnikatelského uživatele nebo uživatele firemních internetových stránek a které jsou přímo spojené s využíváním dotčených online zprostředkovatelských služeb či internetových vyhledávačů nebo jsou pro ně doplňkové, podmínky pro jejich používání nebo jakékoli přímé nebo nepřímé úplaty účtované za jejich používání.

Článek 8

Zvláštní smluvní ujednání

K zajištění toho, aby smluvní vztahy mezi poskytovateli online zprostředkovatelských služeb a podnikatelskými uživateli byly v souladu s dobrou vírou a poctivým jednáním, poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb:

- a) uplatňují změny podmínek se zpětnou působností pouze v případě, že vycházejí z právní nebo regulační povinnosti nebo jsou pro podnikatelské uživatele výhodné;
- b) zajistí, aby jejich podmínky zahrnovaly informace o podmínkách, za kterých mohou podnikatelští uživatelé svůj smluvní vztah s poskytovatelem online zprostředkovatelských služeb ukončit, a
- c) zahrnou do svých podmínek popis technického a smluvního přístupu k informacím poskytnutým nebo vygenerovaným podnikatelským uživatelem, které uchovávají po ukončení smlouvy mezi poskytovatelem online zprostředkovatelských služeb a podnikatelským uživatelem, nebo v nich uvedou, že takový technický a smluvní přístup neexistuje.

Článek 9

Přístup k údajům

1. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb zahrnou do svých podmínek popis technického a smluvního přístupu podnikatelských uživatelů k jakýmkoli osobním či jiným údajům, jež podnikatelští uživatelé nebo spotřebitelé poskytují pro účely používání dotčených online zprostředkovatelských služeb, nebo které jsou generovány při poskytování těchto služeb, nebo uvedou, že technický a smluvní přístup neexistuje.

2. Prostřednictvím popisu uvedeného v odstavci 1 poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb náležitě informují podnikatelské uživatele zejména o tom:

- a) zda má poskytovatel online zprostředkovatelských služeb přístup k osobním či jiným údajům, jež podnikatelští uživatelé nebo spotřebitelé poskytují pro účely používání těchto služeb nebo které jsou generovány při poskytování těchto služeb, a pokud ano, ke kterým kategoriím těchto údajů a za jakých podmínek;
- b) zda má podnikatelský uživatel přístup k osobním nebo jiným údajům, které poskytuje v souvislosti se svým používáním dotčených online zprostředkovatelských služeb nebo které jsou generovány při poskytování těchto služeb tomuto podnikatelskému uživateli a spotřebitelům jeho zboží nebo služeb, a pokud ano, ke kterým kategoriím těchto údajů a za jakých podmínek;

- c) zda kromě písmene b) má podnikatelský uživatel přístup k osobním nebo jiným údajům, a to i v souhrnné formě, které jsou poskytovány nebo generovány při poskytování online zprostředkovatelských služeb všem jejich podnikatelským uživatelům a spotřebitelům, a pokud ano, ke kterým kategoriím těchto údajů a za jakých podmínek, a
- d) zda jsou kterékoli údaje podle písmene a) poskytovány třetím stranám, a pokud poskytování těchto údajů třetím stranám není pro řádné fungování online zprostředkovatelských služeb nezbytné, informace o účelu tohoto sdílení údajů a veškerých možnostech, jak mohou podnikatelští uživatelé vyloučit toto sdílení údajů.
3. Tímto článkem není dotčeno uplatňování nařízení (EU) 2016/679, směrnice (EU) 2016/680 a směrnice 2002/58/ES.

Článek 10

Omezení nabízení různých podmínek jinými prostředky

1. Pokud poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb omezí při poskytování svých služeb možnost podnikatelských uživatelů nabízet stejné zboží a služby spotřebitelům za různých podmínek jinými prostředky než prostřednictvím těchto služeb, zahrnou do svých podmínek důvody tohoto omezení a zajistí snadný přístup veřejnosti k nim. Tyto důvody musí zahrnovat hlavní ekonomická, obchodní nebo právní hlediska těchto omezení.
2. Povinností stanovenou v odstavci 1 nejsou dotčeny žádné zákazy nebo omezení týkající se uložení takových omezení vyplývajících z uplatňování jiných aktů unijního práva nebo práva členských států, které jsou v souladu s právem Unie a které se vztahují na poskytovatele online zprostředkovatelských služeb.

Článek 11

Interní systém pro vyřizování stížností

1. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb zřídí interní systém pro vyřizování stížností podnikatelských uživatelů.

Tento interní systém pro vyřizování stížností musí být pro podnikatelské uživatele snadno přístupný a bezplatný a musí zajistit, že stížnosti budou vyřízeny v přiměřené lhůtě. Musí být založen na zásadách transparentnosti a rovného zacházení ve stejných situacích a řešit stížnosti způsobem, který je přiměřený jejich důležitosti a složitosti. Musí podnikatelským uživatelům umožnit podávat přímo u dotčeného poskytovatele stížnosti týkající se těchto otázek:

- a) domnělého neplnění závazků stanovených v tomto nařízení takovým poskytovatelem, které se dotýká podnikatelského uživatele, který stížnost podal (dále jen „stěžovatel“);
- b) technické problémy, které přímo souvisejí s poskytováním online zprostředkovatelských služeb a které se dotýkají stěžovatele;
- c) opatření nebo chování takového poskytovatele, které souvisejí přímo s poskytováním online zprostředkovatelských služeb a které se dotýkají stěžovatele.

2. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb musí jako součást svého interního systému pro vyřizování stížností:

- a) náležitě posoudit podané stížnosti a navazující opatření, která možná budou muset přijmout ve věci stížnosti, aby vznesenou otázku náležitě vyřešili;
- b) vyřizovat stížnosti rychle a účinně s přihlédnutím k důležitosti a složitosti vznesené otázky;

c) individualizovaným způsobem oznámit stěžovateli výsledek interního procesu vyřizování stížnosti v jasném a srozumitelném jazyce.

3. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb uvedou ve svých podmínkách veškeré relevantní informace o přístupu k jejich internímu systému pro vyřizování stížností a o jeho fungování.

4. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb sestaví informace o fungování a efektivnosti svého interního systému pro vyřizování stížností a veřejnosti k nim zajistí snadný přístup. Ověřují tyto informace alespoň jednou ročně a aktualizují je v případě, že jsou potřebné významné změny.

Tyto informace obsahují celkový počet podaných stížností, hlavní druhy stížností, průměrnou dobu potřebnou na jejich vyřízení a souhrnné informace o výsledku stížností.

5. Tento článek se nevztahuje na poskytovatele online zprostředkovatelských služeb, kteří jsou malými podniky ve smyslu přílohy k doporučení Komise 2003/361/ES.

Článek 12

Mediace

1. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb ve svých podmínkách určí dva nebo více mediátorů, s nimiž jsou ochotni spolupracovat při pokusu o dosažení dohody s podnikatelskými uživateli o mimosoudním řešení sporů mezi poskytovatelem a podnikatelským uživatelem, které vzniknou v souvislosti s poskytováním dotčených online zprostředkovatelských služeb, včetně stížností, které nemohly být vyřešeny pomocí interního systému pro vyřizování stížností uvedeného v článku 11.

Mediátory, kteří poskytují mediační služby z místa mimo Unii, mohou poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb určit pouze tehdy, pokud je zajištěno, že dotčení podnikatelští uživatelé nebudou fakticky zbaveni jakýchkoli právních záruk stanovených v právu Unie nebo členských států v důsledku toho, že mediátoři poskytují tyto služby z místa mimo Unii.

2. Mediátoři uvedení v odstavci 1 musí splňovat tyto požadavky:

- a) jsou nestranní a nezávislí;
- b) jejich mediační služby jsou cenově dostupné pro podnikatelské uživatele dotčených online zprostředkovatelských služeb;
- c) jsou schopni poskytovat své mediační služby v jazyce, v němž jsou vyhotoveny podmínky, které upravují smluvní vztah mezi poskytovatelem online zprostředkovatelských služeb a dotčeným podnikatelským uživatelem;
- d) jsou snadno dostupní buď fyzicky v místě usazení nebo v místě pobytu podnikatelského uživatele, nebo dálkově s použitím komunikačních technologií;
- e) jsou schopni poskytovat své mediační služby neprodleně;
- f) dostatečně rozumí všeobecným obchodním vztahům mezi podniky, což jim umožňuje účinně přispívat k pokusům o řešení sporů.

3. Bez ohledu na dobrovolnou povahu mediace musí poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb a podnikatelští uživatelé jednat v dobré víře během jakéhokoli pokusu o mediaci v souladu s tímto článkem.
4. Poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb nesou v každém jednotlivém případě přiměřenou část celkových nákladů na mediaci. Přiměřená část těchto celkových nákladů se určí na základě návrhu mediátora s přihlédnutím ke všem relevantním aspektům daného případu, zejména k míře opodstatněnosti nároků stran ve sporu, chování stran a vzájemnému poměru velikosti a finanční síly stran.
5. Jakýmkoli pokusem o dosažení dohody prostřednictvím mediace ve věci řešení sporu v souladu s tímto článkem nejsou dotčena práva dotčených poskytovatelů online zprostředkovatelských služeb a podnikatelských uživatelů zahájit soudní řízení kdykoli během mediačního řízení, před ním či po něm.
6. Pokud o to podnikatelský uživatel před zahájením mediace nebo v jejím průběhu požádá, zpřístupní mu poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb informace o fungování a efektivnosti mediace týkající se jeho činnosti.
7. Povinnost stanovená v odstavci 1 se nevztahuje na poskytovatele online zprostředkovatelských služeb, kteří jsou malými podniky ve smyslu přílohy k doporučení 2003/361/ES.

Článek 13

Specializovaní mediátoři

Komise v úzké spolupráci s členskými státy vybízí poskytovatele online zprostředkovatelských služeb i organizace a sdružení, které je zastupují, k tomu, aby jednotlivě nebo společně založili jednu nebo více organizací poskytujících mediační služby, které splňují požadavky stanovené v čl. 12 odst. 2, za zvláštním účelem usnadnění mimosoudního řešení sporů s podnikatelskými uživateli, které vznikají v souvislosti s poskytováním těchto služeb, s přihlédnutím zejména k přeshraniční povaze online zprostředkovatelských služeb.

Článek 14

Soudní řízení vedená zastupujícími organizacemi nebo sdruženími a veřejnými subjekty

1. Organizace a sdružení, která mají oprávněný zájem na zastupování podnikatelských uživatelů nebo uživatelů firemních internetových stránek, a veřejné subjekty zřízené v členských státech mají právo podat žalobu u příslušných vnitrostátních soudů v Unii v souladu s právem členského státu, v němž je podána žaloba, znějící na ukončení nebo zákaz neplnění příslušných požadavků tohoto nařízení poskytovateli online zprostředkovatelských služeb nebo poskytovateli internetových vyhledávačů.
2. Komise vybízí členské státy k tomu, aby si s dalšími členskými státy vyměňovaly osvědčené postupy a informace na základě rejstříků protiprávních jednání, která byla předmětem soudních příkazů u vnitrostátních soudů, pokud příslušné veřejné subjekty nebo orgány takové rejstříky zřídí.
3. Organizace nebo sdružení mají právo uvedené v odstavci 1 pouze tehdy, pokud splňují všechna tato kritéria:
 - a) jsou řádně založeny podle práva členského státu;
 - b) sledují cíle, které jsou ve společném zájmu skupiny podnikatelských uživatelů nebo uživatelů firemních internetových stránek, které trvale zastupují;

c) jsou neziskové;

d) na jejich rozhodování nemá nepatřičný vliv žádná třetí strana, která poskytuje financování, zejména poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb nebo internetových vyhledávačů.

Za tímto účelem zveřejní organizace nebo sdružení v plném rozsahu informace o svých členech a zdroji financování.

4. Veřejné subjekty musí mít v členských státech, v nichž byly zřízeny, právo uvedené v odstavci 1, jsou-li pověřeny hájit společné zájmy podnikatelských uživatelů nebo uživatelů firemních internetových stránek nebo zajišťovat dodržování požadavků tohoto nařízení, v souladu s vnitrostátním právem dotčeného členského státu.

5. Členské státy mohou určit:

a) organizace nebo sdružení usazené v daném členském státě, které splňují alespoň požadavky stanovené v odstavci 3, a to na jejich žádost;

b) veřejné subjekty v nich zřízené, které splňují požadavky stanovené v odstavci 4,

kterým přiznají právo uvedené v odstavci 1. Členské státy sdělí Komisi název a účel veškerých těchto určených organizací, sdružení nebo veřejných subjektů.

6. Komise sestaví seznam organizací, sdružení a veřejných subjektů určených podle odstavce 5. Tento seznam uvádí účel těchto organizací, sdružení a veřejných subjektů. Zveřejní se v *Úředním věstníku Evropské unie*. Změny tohoto seznamu se zveřejní bez prodlevy a aktualizovaný seznam se v každém případě sestavuje a zveřejňuje každých šest měsíců.

7. Soudy uznávají seznam uvedený v odstavci 6 jako důkaz právní způsobilosti organizace, sdružení nebo veřejného subjektu, aniž je dotčeno právo soudu zkoumat v konkrétním případě, zda účel žalobce opravňuje k podání žaloby.

8. Vyjádří-li některý členský stát nebo Komise obavy ohledně toho, zda určitá organizace nebo sdružení splňuje kritéria stanovená v odstavci 3 nebo zda veřejný subjekt splňuje kritéria stanovená v odstavci 4, členský stát, jenž danou organizaci, sdružení nebo veřejný subjekt určil v souladu s odstavcem 5, tyto obavy prověří a případně takové určení zruší, není-li splněno jedno nebo více kritérií.

9. Právem uvedeným v odstavci 1 nejsou dotčena práva podnikatelských uživatelů a uživatelů firemních internetových stránek podat jakoukoli žalobu u příslušných vnitrostátních soudů v souladu s právem členského státu, v němž je podána žaloba, která vychází z individuálních práv a směřuje k tomu, aby poskytovatel online zprostředkovatelských služeb nebo poskytovatel internetového vyhledávače ukončil jakékoli porušování příslušných požadavků, jež jsou stanoveny v tomto nařízení.

Článek 15

Vymáhání

1. Každý členský stát zajistí přiměřené a účinné vymáhání tohoto nařízení.
2. Členské státy stanoví pravidla pro ukládání opatření za porušení tohoto nařízení a zajistí jejich uplatňování. Tato opatření musí být účinná, přiměřená a odrazující.

Článek 16

Sledování

Komise v úzké spolupráci s členskými státy důkladně sleduje dopad tohoto nařízení na vztahy mezi online zprostředkovatelskými službami a jejich podnikatelskými uživateli a mezi internetovými vyhledávači a uživateli firemních internetových stránek. Za tímto účelem shromažďuje relevantní informace s cílem sledovat změny v těchto vztazích, a to i prováděním příslušných studií. Členské státy pomáhají Komisi tím, že jí na požádání poskytují veškeré relevantní shromážděné informace včetně informací o konkrétních případech. Pro účely tohoto článku a článku 18 může Komise usilovat o shromáždění informací od poskytovatelů online zprostředkovatelských služeb.

Článek 17

Kodexy chování

1. Komise vybízí poskytovatele online zprostředkovatelských služeb a organizace a sdružení, které je zastupují, společně s podnikatelskými uživateli, včetně malých a středních podniků, a s organizacemi, které je zastupují, aby vypracovali kodexy chování, jejichž účelem je přispět k náležitému uplatňování tohoto nařízení s přihlédnutím ke zvláštním rysům různých odvětví, v nichž jsou online zprostředkovatelské služby poskytovány, a také ke zvláštním rysům malých a středních podniků.
2. Komise vybízí poskytovatele internetových vyhledávačů a organizace a sdružení, které je zastupují, k tomu, aby vypracovali kodexy chování, jejichž specifickým účelem je přispět k náležitému uplatňování článku 5.
3. Komise vybízí poskytovatele online zprostředkovatelských služeb k tomu, aby přijali a uplatňovali odvětvové kodexy chování, pokud existují a jsou široce používány.

Článek 18

Přezkum

1. Do 13. ledna 2022 a poté každé tři roky Komise vyhodnotí toto nařízení a podá zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.
2. První hodnocení tohoto nařízení bude provedeno zejména za účelem:
 - a) posouzení dodržování povinností stanovených v člancích 3 až 10 a jejich dopadu na ekonomiku online platform;
 - b) posouzení dopadu a účinnosti veškerých zavedených kodexů chování na zlepšování spravedlnosti a transparentnosti;
 - c) dalšího zkoumání problémů způsobených závislostí podnikatelských uživatelů na online zprostředkovatelských službách a problémů způsobených nekalými obchodními praktikami poskytovatelů online zprostředkovatelských služeb a dále za účelem zjištění, nakolik jsou tyto praktiky stále rozšířeny;
 - d) zkoumání toho, zda konkurence mezi zbožím a službami, jež spotřebitelům nabízí podnikatelský uživatel, a zbožím a službami, jež nabízí nebo kontroluje poskytovatel online zprostředkovatelských služeb, představuje spravedlivou hospodářskou soutěž a zda poskytovatelé online zprostředkovatelských služeb v této souvislosti nezneužívají privilegované údaje;

- e) posouzení účinku tohoto nařízení na případnou nerovnováhu ve vztazích mezi poskytovateli operačních systémů a jejich podnikatelskými uživateli;
- f) posouzení toho, zda oblast působnosti tohoto nařízení, zejména v souvislosti s definicí „podnikatelského uživatele“, vyhovuje v tom smyslu, že nepodporuje falešnou samostatně výdělečnou činnost.

V rámci prvního a následných hodnocení se zjistí, zda jsou zapotřebí dodatečná pravidla, včetně pravidel týkajících se vymáhání, v zájmu zajištění spravedlivého, udržitelného a důvěryhodného online podnikatelského prostředí v rámci vnitřního trhu. Komise v návaznosti na tato hodnocení přijme vhodná opatření, která mohou zahrnovat legislativní návrhy.

3. Členské státy poskytnou veškeré relevantní informace, kterými disponují a které Komise může požadovat pro účely vypracování zprávy uvedené v odstavci 1.

4. Komise při provádění hodnocení tohoto nařízení zohlední mimo jiné stanoviska a zprávy, které jí předloží expertní skupina pro sledování ekonomiky online platform. Tam, kde je to vhodné, přihlédně rovněž k obsahu a fungování všech kodexů chování uvedených v článku 17.

Článek 19

Vstup v platnost a použitelnost

- 1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- 2. Toto nařízení se použije od 12. července 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. června 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1151

ze dne 20. června 2019,

kterou se mění směrnice (EU) 2017/1132, pokud jde o využívání digitálních nástrojů a postupů v právu obchodních společností

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 50 odst. 1 a čl. 50 odst. 2 písm. b), c), f) a g) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ⁽³⁾ stanoví mimo jiné pravidla pro zveřejňování a pro propojení ústředních, obchodních a podnikových rejstříků členských států.
- (2) Využívání digitálních nástrojů a procesů pro snadnější, rychlejší a časově i nákladově efektivnější zahájení ekonomické činnosti založením společnosti nebo vytvořením pobočky této společnosti v jiném členském státě a pro poskytování úplných a dostupných informací o společnostech je jedním z nezbytných předpokladů pro účinné fungování, modernizaci a administrativní racionalizaci konkurenčního vnitřního trhu a pro zajištění konkurenceschopnosti a důvěryhodnosti společností.
- (3) Zajištění právního a správního prostředí odpovídajícího novým sociálním a hospodářským výzvám v souvislosti s globalizací a digitalizací má zásadní význam jednak z hlediska poskytnutí nezbytných záruk v boji proti zneužití a podvodům, a jednak z hlediska plnění cílů, jako je urychlení hospodářského růstu, vytváření pracovních míst a přilákání investic do Unie, což jsou prvky, které společně přinesou hospodářské a sociální výhody pro společnost jako celek.
- (4) V současné době existují značné rozdíly mezi členskými státy, pokud jde o dostupnost online nástrojů, které umožňují podnikatelům a společnostem komunikovat s orgány veřejné moci v oblasti práva obchodních společností. Služby poskytované v rámci elektronické veřejné správy se mezi členskými státy liší. Některé členské státy poskytují komplexní a uživatelsky vstřícné služby, které jsou plně přístupné online, zatímco jiné nenabízejí žádná online řešení v některých klíčových stádiích životního cyklu společnosti. Některé členské státy například umožňují vytvořit společnost či ukládat změny v listinách či údajích v rejstříku pouze osobně, zatímco jiné umožňují učinit tak osobně i online a některé další pouze online.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 62, 15.2.2019, s. 24.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 18. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2019.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46).

- (5) Pokud jde navíc o přístup k informacím o společnostech, stanovuje právo Unie minimální soubor údajů, které musejí být vždy poskytnuty zdarma. Rozsah těchto informací je však i nadále omezený. Přístup k těmto informacím se liší v závislosti na členském státě, přičemž v některých členských státech je bezplatně k dispozici více informací než v jiných, což v Unii vytváří nerovnováhu.
- (6) Komise ve svých sděleních nazvaných „Strategie pro jednotný digitální trh v Evropě“ a „Akční plán EU pro ‚eGovernment‘ na období 2016–2020: Urychlování digitální transformace veřejné správy“ zdůraznila úlohu orgánů veřejné správy spočívající v pomoci podnikům snadno zahájit své aktivity, působit online a expandovat přes hranice. Akční plán EU pro „eGovernment“ konkrétně uznal důležitost zlepšení využívání digitálních nástrojů při plnění požadavků souvisejících s právem obchodních společností. Kromě toho v Tallinském prohlášení ze dne 6. října 2017 o elektronické veřejné správě členské státy kladou důrazný požadavek na zintenzivnění úsilí o stanovení účinných, na uživatele orientovaných elektronických postupů v Unii.
- (7) V červnu 2017 začalo fungovat propojení ústředních, obchodních a podnikových rejstříků členských států, což značně usnadňuje přeshraniční přístup k údajům o společnostech v Unii a umožňuje, aby rejstříky v členských státech vzájemně elektronicky komunikovaly ve vztahu k určitým přeshraničním operacím, jež se společností dotýkají.
- (8) Aby se usnadnilo vytváření společností a zápis poboček do rejstříku a snížily náklady, čas a administrativní zátěž spojené s těmito postupy, zejména u mikropodniků a malých a středních podniků, jak jsou definovány v doporučení Komise 2003/361/ES ⁽⁴⁾, měly by být zavedeny postupy, které by umožnily vytváření společností a zápis poboček do rejstříku plně online. Tato směrnice by společností neměla ukládat povinnost využívat tyto postupy. Členské státy by však měly mít možnost rozhodnout, že některé nebo všechny online postupy budou povinné. Stávající náklady a zátěž spojené s postupy vytváření a zápisu do rejstříku vznikají nejen v důsledku administrativních poplatků účtovaných za vytvoření společnosti, ale rovněž v důsledku jiných požadavků, jež způsobují, že celkový proces trvá déle, zejména je-li požadována fyzická přítomnost navrhovatele. Kromě toho by údaje o těchto postupech měly být zpřístupněny online a bezplatně.
- (9) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ⁽⁵⁾, kterým se zřizuje jednotná digitální brána, stanoví obecná pravidla pro online poskytování informací, postupů a asistenčních služeb významných pro fungování vnitřního trhu. Tato směrnice stanoví zvláštní pravidla související s online vytvářením kapitálových společností, zápisem poboček do rejstříku a ukládáním listin a údajů společnostmi a pobočkami (dále jen „online postupy“), na která se uvedené nařízení nevztahuje. Členské státy by zejména měly poskytnout konkrétní informace o online postupech stanovených v této směrnici a také vzory zakladatelského právního jednání (dále jen „vzory“) na internetových stránkách přístupných prostřednictvím jednotné digitální brány.
- (10) Umožnění vytváření společností, zápisu poboček do rejstříku a ukládání listin a údajů plně online společností umožní, aby při svých kontaktech s příslušnými orgány členských států využívaly digitálních nástrojů. V zájmu posílení důvěry by členské státy měly zajistit, aby zabezpečená elektronická identifikace a využívání služeb vytvářejících důvěru byly možné jak pro vnitrostátní, tak pro přeshraniční uživatele v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ⁽⁶⁾. Aby členské státy umožnily přeshraniční elektronickou identifikaci, měly by kromě toho zřídit systémy elektronické identifikace, které zajišťují povolené prostředky pro elektronickou identifikaci. Tyto vnitrostátní systémy budou používány jako základ pro uznávání prostředků pro elektronickou identifikaci vydaných v jiném členském státě. Aby se zajistila vysoká úroveň důvěry v přeshraničních situacích, měly by být uznávány pouze prostředky pro elektronickou identifikaci, které jsou v souladu s článkem 6 nařízení (EU) č. 910/2014. Tato směrnice by v každém případě měla členské státy zavazovat pouze k tomu, aby umožnily online vytváření společností, zápis poboček do rejstříku a online ukládání listin a údajů navrhovatelů, kteří jsou občany Unie prostřednictvím uznávání jejich prostředků pro elektronickou identifikaci. Členské státy by měly rozhodnout, jakým způsobem budou veřejně dostupné prostředky pro identifikaci, které uznávají, včetně těch z nich, které nespádají do oblasti působnosti nařízení (EU) č. 910/2014.

⁽⁴⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

- (11) Členské státy by si měly zachovat možnost rozhodnout, kdo má být podle vnitrostátního práva považován ve vztahu k online postupům za navrhovatele, za podmínky, že tím nedojde k omezení oblasti působnosti nebo cílů této směrnice.
- (12) Aby se usnadnily online postupy pro společnosti, měly by rejstříky členských států zajistit, aby pravidla týkající se poplatků platných pro online postupy, které stanoví tato směrnice, byla transparentní a uplatňovala se nediskriminačním způsobem. Požadavkem na transparentnost pravidel týkajících se poplatků by však neměla být dotčena případná smluvní svoboda mezi navrhovatelem a osobami, které jim pomáhají při jakékoli části online postupu, včetně svobody sjednat u těchto služeb přiměřenou cenu.
- (13) Poplatky účtované rejstříky za online postupy by se měly vypočítat na základě nákladů na příslušné služby. Tyto poplatky mohou rovněž zahrnovat zejména náklady na méně významné služby, které nejsou zpoplatněny. Pro účely výpočtu příslušné částky by členské státy měly mít právo zohlednit veškeré náklady spojené s prováděním online postupů, včetně s tím spojených případných režijních nákladů. Členské státy by rovněž měly mít možnost zavést paušální poplatky a stanovit výši takových poplatků na dobu neurčitou, pokud budou v pravidelných intervalech ověřovat, že tyto poplatky nepřekračují průměrné náklady na danou službu. Poplatky za online postupy, které si účtuje rejstřík v členských státech, by neměly překročit krytí nákladů na poskytování příslušných služeb. Pokud je navíc dokončení postupu podmíněno uhrazením určité částky, mělo by být možné uhradit ji prostřednictvím široce dostupných přeshraničních platebních služeb, jako jsou např. kreditní karty či bankovní převody.
- (14) Členské státy by měly pomáhat osobám, které chtějí vytvořit společnost nebo zapsat pobočku do rejstříku, tím, že jim prostřednictvím jednotné digitální brány nebo případně portálu e-Justice poskytnou stručným a uživatelsky vstřícným způsobem určité informace týkající se postupů a požadavků na vytvoření kapitálových společností, zápisu poboček do rejstříku, ukládání listin údajů, pravidel pro vyloučení člena statutárního orgánu z výkonu funkce a nástinu pravomocí a povinností správních, řídicích a dozorčích orgánů společnosti.
- (15) Mělo by být možné vytvořit společnosti plně online. Členské státy by však měly mít možnost omezit online vytvoření na určité typy kapitálových společností stanovené touto směrnicí, a to z důvodu složitosti vytvoření jiných typů společností podle vnitrostátního práva. Členské státy by v každém případě měly stanovit podrobná pravidla pro online vytváření společností. Mělo by být možné vytvořit společnost online s podáním listin nebo údajů v elektronické formě, aniž by tím byly dotčeny hmotněprávní a procesní požadavky členských států, a to včetně požadavků týkajících se právního postupu při vypracování zakladatelských právních jednání, a pravost, správnost, spolehlivost, důvěryhodnost a řádná právní forma podaných listin či údajů. Tyto hmotněprávní a procesněprávní požadavky by však neměly znemožňovat online postupy, zejména online vytvoření společností a online zápis pobočky do rejstříku. V případech, kdy není technicky možné získat elektronické kopie listin splňující požadavky členských států, mohly by být výjimečně vyžadovány listiny v tištěné podobě.
- (16) Pokud byly splněny všechny formální náležitosti pro online vytvoření společnosti, včetně požadavku, aby společnost řádně poskytla veškeré listiny a údaje, mělo by být online vytvoření společností před orgánem, osobou či subjektem, který je podle vnitrostátního práva pověřen zabývat se jakýmkoli aspektem online postupů, rychlé. Pokud však panují pochybnosti ohledně toho, zda byly splněny nezbytné formalities, včetně formalit týkajících se totožnosti navrhovatele, zákonnosti názvu společnosti, vyloučení osoby z výkonu funkce člena statutárního orgánu nebo dodržení jiných právních požadavků na údaje či listiny, nebo pokud existuje podezření, že došlo k podvodu či zneužití, může online vytvoření společností trvat déle a lhůta stanovená pro příslušné orgány by neměla začít běžet, dokud nejsou tyto formalities splněny. Není-li možné dokončit postup ve stanovené lhůtě, členské státy by měly zajistit, aby byly navrhovatelé oznámeny důvody případného zpoždění.
- (17) Aby se zajistilo včasné online vytvoření společnosti nebo online zápis pobočky do rejstříku, neměly by členské státy online vytvoření společnosti nebo zápis pobočky do rejstříku podmiňovat získáním jakékoli licence nebo povolení dříve, než může být dokončeno vytvoření společnosti nebo zápis pobočky do rejstříku, pokud tak nestanoví vnitrostátní právo s cílem zajistit řádný dohled nad určitými činnostmi. Po vytvoření společnosti nebo zápisu pobočky do rejstříku by se situace, kdy společnosti nebo pobočky nesmí provádět určité činnosti, aniž by získaly licenci nebo povolení, měly řídit vnitrostátním právem.

- (18) S cílem pomoci podnikům, zejména mikro, malým a středním podnikům při jejich zřizování, by mělo být možné vytvořit veřejně neobchodovanou kapitálovou společnost s využitím vzorů, jež by měly být k dispozici online. Členské státy by měly zajistit, aby mohly být tyto vzory využívány pro online vytváření společností, přičemž by měly mít volnost při stanovení, jaká je jejich právní hodnota. Tyto vzory by mohly obsahovat předem definovaný soubor možností v souladu s vnitrostátním právem. Navrhovatelé by měli být schopni zvolit si mezi použitím vzoru a vytvořením společnosti pomocí individualizovaného zakladatelského právního jednání a členské státy by měly mít možnost poskytovat vzory i pro jiné formy společností.
- (19) Aby byly respektovány stávající tradice práva obchodních společností členských států, je důležité umožnit flexibilitu, pokud jde o způsob, kterým zajistí systém vytváření společností, zápisu poboček do rejstříku a ukládání listin a údajů fungující plně online, a to i ve vztahu k úloze notářů nebo právníků v kterékoli části online postupů. Zálžitosti týkající se online postupů, jež nejsou v této směrnici upraveny, by se měly řídit i nadále vnitrostátním právem.
- (20) Kromě toho v zájmu boje proti podvodnému jednání a nezákonného přebírání společností a proto, aby se poskytly záruky spolehlivosti a důvěryhodnosti listin a údajů obsažených ve vnitrostátních rejstřících, měla by ustanovení týkající se online postupů upravených touto směrnicí rovněž zahrnovat kontroly totožnosti a právní způsobilosti osob, které chtějí vytvořit společnost nebo zapsat pobočku do rejstříku nebo uložit listiny či údaje. Tyto kontroly mohou být součástí ověření zákonnosti požadovaného některými členskými státy. Vývoj a přijetí prostředků a metod k provádění těchto kontrol by měly být ponechány na členských státech. Za tímto účelem by členské státy měly mít možnost vyžadovat zapojení notářů nebo právníků v kterékoli části online postupů. Toto zapojení by však nemělo bránit dokončení postupu v plném rozsahu online.
- (21) Je-li to odůvodněno veřejným zájmem, aby se zabránilo zneužití nebo změnám totožnosti nebo aby se zajistilo, že pravidla týkající se způsobilosti navrhovatelů k právnímu jednání a jejich oprávnění zastupovat společnost jsou dodržována, mělo by být členským státům umožněno přijmout v souladu s vnitrostátními právními předpisy opatření, která by mohla vyžadovat fyzickou přítomnost navrhovatele před orgánem, osobou či subjektem, který je podle vnitrostátního práva pověřen zabývat se jakýmkoli aspektem online postupů, členského státu, kde má být společnost vytvořena nebo pobočka zapsána do rejstříku. Fyzická přítomnost by však neměla být požadována systematicky, ale pouze v jednotlivých případech, existují-li důvody pro podezření ze zfalšování totožnosti navrhovatelem nebo z nedodržení pravidel týkajících se způsobilosti navrhovatelů k právnímu jednání a jejich oprávnění zastupovat společnost. Toto podezření by se mělo zakládat na informacích dostupných orgánům či osobám nebo subjektům, které jsou podle vnitrostátního práva pověřeny prováděním takového druhu kontrol. Je-li požadována fyzická přítomnost, členské státy by měly zajistit, že všechny ostatní fáze postupu mohou být dokončeny online. Pojem způsobilosti k právnímu jednání by měl zahrnovat způsobilost právně jednat.
- (22) Členské státy by také měly mít právo umožnit svým příslušným orgánům, osobám či subjektům ověřovat, prostřednictvím dodatečných elektronických kontrol totožnosti, způsobilost k právnímu jednání a zákonnost a, zda byly splněny všechny podmínky požadované pro vytvoření společnosti. Tyto kontroly mohou zahrnovat mj. i videokonference nebo jiné online prostředky poskytující audiovizuální spojení v reálném čase.
- (23) Aby se zajistilo, že všechny osoby, které jsou v interakci se společnostmi, jsou chráněny, měly by být členské státy schopny zabránit podvodnému nebo jinému zneužívajícímu jednání tím, že odmítnou jmenování určité osoby členem statutárního orgánu společnosti, a to nejen na základě dřívějšího jednání této osoby na jejich území, ale stanoví-li tak vnitrostátní právo, také na základě informací poskytnutých ostatními členskými státy. Členské státy by proto měly mít možnost vyžádat si informace od ostatních členských států. Odpověď může spočívat buď v informaci o účinném vyloučení dané osoby z výkonu funkce člena statutárního orgánu, nebo v jiných informacích, které jsou relevantní pro vyloučení z výkonu funkce člena statutárního orgánu v členském státě, který obdržel žádost. Takové žádosti o informace by měly být umožněny pomocí systému propojení rejstříků. V tomto ohledu by členské státy měly mít volnost ohledně toho, jak nejlépe shromažďovat tyto informace, např. shromažďováním relevantních informací z rejstříků nebo jiných umístění, kde jsou tyto informace uchovávány v souladu s jejich vnitrostátním právem, nebo zřízením specifických rejstříků nebo specifických oddílů v obchodních rejstřících. Jsou-li třeba další informace, např. ohledně doby a důvodů vyloučení osoby z výkonu funkce člena statutárního orgánu, členské státy by měly mít možnost je poskytnout prostřednictvím jakýchkoli dostupných systémů výměny informací v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Tato směrnice by nicméně neměla zavádět povinnost vyžádat si takové informace v každém případě. Možnost vzít v potaz informace o vyloučení osoby z výkonu funkce člena statutárního orgánu v jiném členském státě by navíc neměla členské státy zavazovat k uznání vyloučení osoby z výkonu funkce člena statutárního orgánu platných v jiných členských státech.

- (24) Aby se zajistilo, že všechny osoby, které jsou v interakci se společnostmi nebo pobočkami, jsou chráněny a že se předchází podvodnému nebo jinak zneužívajícímu jednání, je důležité, aby byly příslušné orgány členských států schopny ověřit, zda osoba, která se má stát členem statutárního orgánu, nebyla vyloučena z výkonu funkce člena statutárního orgánu. Za tímto účelem by příslušné orgány měly mít rovněž informace o tom, zda je daná osoba vedena v kterémkoli rejstříku relevantním z hlediska vyloučení člena statutárního orgánu z výkonu funkce v jiných členských státech, a to prostřednictvím systému propojení obchodních rejstříků. Rejstříky, orgány a osoby či subjekty pověřené podle vnitrostátního práva zabývat se jakýmkoli aspektem online postupů by neměly uchovávat takové osobní údaje déle, než je nezbytné pro vyhodnocení způsobilosti dané osoby stát se členem statutárního orgánu. Tyto subjekty nicméně mohou potřebovat uchovávat tyto údaje po delší dobu s ohledem na možný přezkum negativního rozhodnutí. Doba uchovávání by v žádném případě neměla překročit dobu, kterou stanoví vnitrostátní pravidla pro uchovávání osobních údajů týkajících se vytvoření společností nebo zápisu pobočky do rejstříku nebo s tím spojeného ukládání listin a údajů.
- (25) Povinnostmi souvisejícími s online vytvářením společností a zápisem poboček do rejstříku stanovenými touto směrnicí by neměly být dotčeny žádné jiné formální požadavky, které nesouvisí s právem obchodních společností a které musí společnost splnit, aby zahájila provoz v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem.
- (26) Podobně jako u online vytváření společností a zápisu poboček do rejstříku mělo by být v zájmu snížení nákladů a zátěže společností rovněž možné v průběhu celého životního cyklu společností podávat vnitrostátním rejstříkům listiny a údaje plně online. Členské státy by zároveň měly mít volnost povolit ukládání listin a údajů jinými prostředky, mj. v tištěné formě. Kromě toho by se zveřejňování údajů o společnostech mělo uskutečňovat ihned, jakmile jsou údaje veřejně přístupné v národních rejstřících, neboť rejstříky jsou nyní vzájemně propojeny a poskytují uživatelům spolehlivý zdroj ucelených informací. Aby se zabránilo narušení stávajících prostředků zveřejňování, měly by mít členské státy možnost zveřejnit všechny nebo některé údaje o společnostech také ve vnitrostátním věstníku a zároveň zajistit, aby údaje byly rejstříkem elektronicky odeslány tomuto vnitrostátnímu věstníku. Touto směrnicí by neměla být dotčena vnitrostátní pravidla týkající se právní hodnoty rejstříku a úlohy vnitrostátního věstníku.
- (27) Aby se usnadnil způsob, kterým lze údaje uchovávané národními rejstříky vyhledávat a vyměňovat s jinými systémy, měly by členské státy po uplynutí příslušné lhůty pro provedení zajistit, aby všechny listiny a údaje poskytnuté orgánu, osobě či subjektu, který je pověřen podle vnitrostátního práva zabývat se jakýmkoli aspektem online postupů, v rámci online procesů upravených v této směrnicí byly v rejstřících uloženy ve strojově čitelném formátu umožňujícím vyhledávání nebo jako strukturované údaje. Rozumí se tím, že formát souboru by měl mít takovou strukturu, která umožňuje softwarovým aplikacím v něm snadno nalézt, rozpoznat a získat z něj konkrétní údaje a jejich vnitřní strukturu. Požadavek zajistit, že formát listin a údajů umožňuje vyhledávání, by neměl zahrnovat naskenované podpisy nebo jiné údaje, které nejsou vhodné pro strojovou čitelnost. Jelikož to může vyžadovat změny stávajících informačních systémů členských států, měla by být pro tento požadavek delší lhůta pro provedení.
- (28) Aby se společností snížily náklady a administrativní zátěž a aby došlo ke zkrácení postupů, měly by členské státy v oblasti práva obchodních společností uplatňovat zásadu „pouze jednou“, což je zásada zakotvená v Unii, jak ukazují mj. nařízení (EU) 2018/1724, akční plán Evropské komise pro elektronickou veřejnou správu či Tallinské prohlášení o elektronické veřejné správě. Uplatňování zásady „pouze jednou“ znamená, že se od společností nepožaduje, aby orgánům veřejné moci podávaly stejné údaje více než jednou. Společnosti by například neměly mít povinnost podávat stejné údaje jak vnitrostátnímu rejstříku, tak vnitrostátnímu věstníku. Rejstřík by namísto toho měl již podané údaje poskytovat přímo vnitrostátnímu věstníku. Obdobně je-li společnost vytvořena v jednom členském státě a chce-li v jiném členském státě zapsat pobočku do rejstříku, mělo by být možné, aby společnost využila listiny nebo údaje, které dříve rejstříku podala. Kromě toho je-li společnost vytvořena v jednom členském státě, ale má pobočku v jiném členském státě, mělo by být možné, aby společnost předkládala některé změny svých údajů pouze rejstříku, kde je zapsána společnost, bez nutnosti podávat stejné údaje rejstříku, kde je zapsána pobočka. Údaje jako změna názvu společnosti nebo změna sídla společnosti by namísto toho měly být elektronicky vyměňovány mezi rejstříkem, kde je zapsána společnost, a rejstříkem, kde je zapsána pobočka, pomocí systému propojení rejstříků.

- (29) Aby se zajistilo, že budou k dispozici konzistentní a aktuální údaje o společnostech v Unii, a v zájmu dalšího zvýšení transparentnosti by mělo být možné použít propojení rejstříků k výměně údajů o všech formách společností zapsaných v rejstřících členských států v souladu s vnitrostátním právem. Členské státy by měly mít možnost zpřístupnit elektronické kopie listin a údajů o těchto jiných formách společností prostřednictvím systému propojení rejstříků.
- (30) V zájmu transparentnosti a ochrany zájmů pracovníků, věřitelů a menšinových společníků, s cílem podpořit důvěru v obchodní transakce, včetně těch přeshraniční povahy v rámci vnitřního trhu, je důležité, aby investoři, zúčastněné strany, obchodní partneři a orgány měli snadný přístup k údajům o společnostech. Aby se zlepšila přístupnost těchto údajů, mělo by být ve všech členských státech více údajů k dispozici bezplatně. Tyto údaje by měly zahrnovat status společnosti a údaje o jejích pobočkách v jiných členských státech, jakož i údaje o osobách, které jsou jako orgán nebo jako členové takového orgánu pověřené zastupováním společnosti. Poplatky za vyhotovení kopie listin a údajů zveřejněných společností nebo jejich částí v tištěné nebo elektronické formě by navíc neměly převýšit administrativní náklady s tím spojené, včetně nákladů na vytvoření a provoz rejstříků, není-li cena nepřiměřená vůči požadovaným údajům.
- (31) Členské státy mohou v současné době zřídit další přístupová místa k systému propojení rejstříků. Není však možné, aby Komise k systému propojení rejstříků připojovala jiné zúčastněné strany. Aby jiné zúčastněné strany měly prospěch z propojení rejstříků a zajistilo se, že jejich systémy uchovávají přesné, aktuální a spolehlivé údaje o společnostech, měla by být Komise oprávněna zřídit další přístupová místa. Tato přístupová místa by měla odkazovat na systémy vyvinuté a provozované Komisí nebo jinými orgány, subjekty, institucemi či agenturami Unie, aby vykonávaly své správní funkce nebo splňovaly ustanovení práva Unie.
- (32) Aby se společností zřízeným na vnitřním trhu pomohlo snadněji rozšiřovat jejich obchodní činnosti přes hranice, mělo by se jim umožnit vytvářet a zapisovat pobočky do rejstříku v jiném členském státě online. Členské státy by proto měly podobně jako u společností umožnit online zápis poboček do rejstříku a online ukládání listin a údajů, což by přispělo ke snížení nákladů a administrativní zátěže a ke zkrácení času, který zaberou formality spojené s přeshraničním rozšiřováním činnosti.
- (33) Při zápisu pobočky společnosti zapsané v jiném členském státě do rejstříku by členské státy měly být rovněž schopny ověřovat určité údaje o společnosti prostřednictvím systému propojení rejstříků. Kromě toho je-li pobočka v jednom členském státě zrušena, měl by o tomto zrušení rejstřík tohoto členského státu informovat prostřednictvím systému propojení rejstříků členský stát, kde je zapsaná společnost, a oba rejstříky by měly tento údaj zaznamenat.
- (34) Aby se zajistil soulad s unijními a vnitrostátními právními předpisy, je nezbytné zrušit ustanovení týkající se kontaktního výboru, který zanikl, a aktualizovat formy společností stanovené v přílohách I a II směrnice (EU) 2017/1132.
- (35) Za účelem zohlednění budoucích změn v právních předpisech členských států a Unie týkající se forem společností, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o aktualizaci seznamu forem společností uvedeného v přílohách I, II a IIA směrnice (EU) 2017/1132. Je obzvláště důležité, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁷⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (36) Ustanovení této směrnice, včetně povinností při zápisu společností do rejstříku, nemají vliv na vnitrostátní právní předpisy týkající se daňových opatření členských států nebo jejich územních a správních celků.

(7) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (37) Touto směrnicí by neměla být dotčena pravomoc členských států odmítnout návrh na vytvoření společnosti a zápis poboček do rejstříku v případě podvodu nebo zneužití a provádět související úkony v rámci vyšetřování a prosazování předpisů, včetně úkonů ze strany policejních či jiných příslušných orgánů. Neměly by jí být dotčeny ani jiné povinnosti podle unijního nebo vnitrostátního práva, včetně povinností spojených s bojem proti praní peněz a financování terorismu a pravidel týkajících se skutečných majitelů. Touto směrnicí nejsou dotčena ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849⁽⁸⁾, která řeší rizika praní peněz a financování terorismu, zejména povinnosti související s prováděním vhodných opatření hloubkové kontroly klientů při zohlednění míry rizika a s identifikací a zápisem skutečného majitele každého nově vytvořeného subjektu v členském státě jeho vzniku.
- (38) Tato směrnice by se měla uplatňovat v souladu s předpisy Unie na ochranu údajů a s ochranou soukromí a osobních údajů zakotvenou v člancích 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie. Veškeré zpracovávání osobních údajů fyzických osob podle této směrnice by mělo být prováděno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽⁹⁾.
- (39) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽¹⁰⁾ a vydal stanovisko dne 26. července 2018.
- (40) Jelikož cíle této směrnice, totiž zajistit více digitálních řešení pro společnosti na vnitřním trhu, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej může být z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice to, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné.
- (41) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽¹¹⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých k provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů, které objasňují vztah mezi jednotlivými ustanoveními směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých k provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Ve vztahu k této směrnici považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (42) Vzhledem ke složitosti změn, které bude nezbytné provést ve vnitrostátních systémech s cílem splnit ustanovení této směrnice, a k podstatným rozdílům, které v současnosti existují mezi členskými státy, pokud se jedná o využívání digitálních nástrojů a postupů v právu obchodních společností, je vhodné stanovit, že členské státy, které se setkají se specifickými obtížemi při provádění některých ustanovení této směrnice, mohou oznámit Komisi, že potřebují využít prodloužení příslušné lhůty pro provedení o nejvýše jeden rok. Členské státy by měly uvést objektivní důvody, které je vedou k žádosti o takové prodloužení.
- (43) Komise by měla provést hodnocení této směrnice. Podle bodu 22 interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů by toto hodnocení mělo být založeno na pěti kritériích, a to na účinnosti, účelnosti, relevanci, soudržnosti a přidané hodnotě EU, a mělo by sloužit jako základ pro posouzení dopadů možných budoucích opatření. Členské státy by měly pomoci s prováděním tohoto hodnocení tím, že Komisi poskytnou jim dostupné údaje ohledně toho, jak online vytváření společností funguje v praxi, údaje ohledně počtu společností vytvořených online, počtu případů, v nichž byly použity vzory nebo kdy byla požadována fyzická přítomnost, a průměrné délky trvání vytvoření společností online a průměrné výše s tím spojených nákladů.

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽¹¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (44) Měly by být shromážděny údaje za účelem posouzení účinnosti této směrnice ve vztahu k cílům, které sleduje, a s cílem provést hodnocení v souladu s bodem 22 interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
- (45) Směrnice (EU) 2017/1132 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice (EU) 2017/1132

Směrnice (EU) 2017/1132 se mění takto:

- 1) V článku 1 se za druhou odrážku vkládá nová odrážka, která zní:

„— pravidla pro vytváření společností online, online zápis poboček do rejstříku a online ukládání listin a údajů prováděné společnostmi a pobočkami,“;

- 2) V hlavě I se název kapitoly III nahrazuje tímto:

„Online postupy (vytvoření, zápis do rejstříku a ukládání), zveřejňování a rejstříky“;

- 3) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Oblast působnosti

Koordinální opatření stanovená tímto oddílem a oddílem 1A se použijí na právní a správní předpisy členských států, které se vztahují na formy společností uvedené v příloze II a tam, kde je to uvedeno, na formy společností uvedené v přílohách I a IIA.“;

- 4) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 13a

Definice Pro účely této kapitoly se rozumí:

- 1) „prostředkem pro elektronickou identifikaci“ prostředek pro elektronickou identifikaci ve smyslu čl. 3 bodu 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 (*);
- 2) „systémem elektronické identifikace“ systém elektronické identifikace ve smyslu čl. 3 bodu 4 nařízení (EU) č. 910/2014;
- 3) „elektronickými prostředky“ zařízení na elektronické zpracovávání, včetně digitální komprese, a ukládání dat, jejichž prostřednictvím jsou data odesílána z výchozího místa a přijímána na místě určení, přičemž jsou tato data v úplnosti odesílána, přenášena a přijímána způsobem stanoveným členskými státy;

- 4) „vytvořením“ celý postup zřízení společnosti v souladu s vnitrostátním právem, včetně vypracování zakladatelského právního jednání společnosti a všech kroků nezbytných k zápisu společnosti do rejstříku;
- 5) „zápisem pobočky do rejstříku“ postup vedoucí ke zveřejnění listin a údajů týkajících se pobočky, která byla nově zřízena v členském státě;
- 6) „vzorem“ modelové zakladatelské právní jednání společnosti, jenž je vypracováno členskými státy v souladu s vnitrostátním právem a používá se pro online vytvoření společnosti v souladu s článkem 13g;

Článek 13b

Uznávání prostředků pro identifikaci pro účely online postupů

1. Členské státy zajistí, aby v rámci online postupů uvedených v této kapitole mohli navrhovatelé, kteří jsou občany Unie, využívat tyto prostředky pro elektronickou identifikaci:

- a) prostředek pro elektronickou identifikaci vydaný v rámci systému elektronické identifikace schváleného samotným členským státem;
- b) prostředek pro elektronickou identifikaci vydaný v jiném členském státě a uznávaný pro účely přeshraniční autentizace v souladu s článkem 6 nařízení (EU) č. 910/2014.

2. Členské státy mohou odmítnout uznat prostředek pro elektronickou identifikaci, neodpovídá-li úroveň záruky daného prostředku pro elektronickou identifikaci podmínkám stanoveným v čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) č. 910/2014.

3. Veškeré prostředky pro identifikaci uznávané členskými státy se zveřejní.

4. Pokud je to odůvodněno veřejným zájmem, aby se zabránilo zneužití nebo změně totožnosti, mohou členské státy pro účely ověření totožnosti navrhovatele přijímat opatření, jež by mohla vyžadovat fyzickou přítomnost navrhovatele před kterýmkoli orgánem, osobou či subjektem, který je podle vnitrostátního práva pověřen zabývat se jakýmkoli aspektem online postupů uvedených v této kapitole, včetně vypracování zakladatelského právního jednání společnosti. Členské státy zajistí, aby fyzická přítomnost navrhovatele směla být požadována pouze v jednotlivých případech, jestliže existují důvody pro podezření ze zfalšování totožnosti, a aby mohly být všechny ostatní kroky postupu dokončeny plně online.

Článek 13c

Obecná ustanovení týkající se online postupů

1. Touto směrnicí nejsou dotčena vnitrostátní pravidla, která v souladu s právním systémem a právními zvyklostmi členského státu určují orgán, osobu či subjekt, který je podle vnitrostátního práva pověřen zabývat se jakýmkoli aspektem online vytvoření společností, online zápisem poboček do rejstříku a online ukládáním listin a údajů.

2. Touto směrnicí nejsou dotčeny ani postupy a požadavky stanovené vnitrostátním právem, včetně postupů a požadavků týkajících se právního postupu při vypracovávání zakladatelských právních jednání, je-li umožněno vytvoření společnosti online podle článku 13g, online zápis pobočky do rejstříku podle článku 28a a online ukládání listin a údajů podle článku 13j a 28b.

3. Touto směrnicí nejsou dotčeny ani požadavky stanovené příslušným vnitrostátním právem týkající se pravosti, správnosti, spolehlivosti, důvěryhodnosti a řádné právní formy předložených listin či údajů, je-li umožněno vytvoření společností online podle článku 13g, online zápis pobočky do rejstříku podle článku 28a a online ukládání listin a údajů podle článku 13j a 28b.

Článek 13d

Poplatky za online postupy

1. Členské státy zajistí, aby pravidla o poplatcích za online postupy uvedené v této kapitole byla transparentní a uplatňovala se nediskriminačním způsobem.
2. Veškeré poplatky za online postupy, které si účtují rejstříky podle článku 16, nepřevýší náklady na poskytování příslušných služeb.

Článek 13e

Platby

Pokud dokončení postupu stanoveného v této kapitole vyžaduje platbu, členské státy zajistí, aby tato platba mohla být provedena prostřednictvím široce dostupné online platební služby, která může být použita pro přeshraniční platby a která umožňuje identifikovat plátce a je poskytována finanční institucí nebo poskytovatelem platebních služeb usazenými v členském státě.

Článek 13f

Informační požadavky

Členské státy zajistí, aby byly na registračních portálech nebo internetových stránkách, které jsou přístupné prostřednictvím jednotné digitální brány, zdarma uvedeny stručné a uživatelsky přívětivé informace, a to alespoň v jazyce všeobecně srozumitelném největšímu možnému počtu přeshraničních uživatelů, za účelem napomoci vytváření společností a zápisu společností do rejstříku. Tyto informace zahrnují alespoň následující:

- a) pravidla týkající se vytvoření společností, včetně online postupů uvedených v článku 13g a 13j a požadavky týkající se používání vzorů a požadavky na další listiny nutné k vytvoření společnosti, požadavky na zjišťování totožnosti osob, používání jazyků a příslušné poplatky;
- b) pravidla týkající se zápisu poboček do rejstříku, včetně online postupů uvedených v článku 28a a 28b, a požadavky na listiny potřebné pro zápis do rejstříku, zjišťování totožnosti osob a používání jazyků;
- c) nástin platných pravidel upravujících způsobilost stát se členem správního orgánu, řídicího orgánu nebo dozorčího orgánu společnosti, včetně pravidel týkajících se vyloučení osoby z výkonu funkce člena statutárního orgánu a orgánů nebo subjektů odpovědných za uchovávání informací o osobách vyloučených z výkonu funkce člena statutárního orgánu;
- d) nástin pravomocí a povinností správního orgánu, řídicího orgánu a dozorčího orgánu společnosti, včetně oprávnění zastupovat společnost vůči třetím osobám.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).“;

5) V hlavě I kapitole III se vkládá nový oddíl 1a, který zní:

„Oddíl 1 A

Online vytvoření, online ukládání a zveřejňování

Článek 13g

Online vytvoření společností

1. Členské státy zajistí, aby vytvoření společností mohlo být provedeno plně online, aniž by se navrhovatel musel dostavit osobně k jakémukoli orgánu, osobě či subjektu, který je podle vnitrostátního práva pověřen zabývat se jakýmkoli aspektem vytvoření společností online, včetně vypracovávání zakladatelského právního jednání společnosti, s výhradou ustanovení čl. 13b odst. 4 a odst. 8 tohoto článku.

Členské státy se však mohou rozhodnout neposkytovat možnost vytvoření společností online v případě jiných forem společností, než společností uvedených v příloze IIA.

2. Členské státy stanoví podrobná pravidla pro vytvoření společností online, včetně pravidel pro používání vzorů podle článku 13h a listin a údajů požadovaných pro vytvoření společnosti. Členské státy jako součást těchto pravidel zajistí, aby vytvoření společností online mohlo být provedeno podáním údajů nebo listin v elektronické formě, včetně elektronických kopií listin a údajů podle čl. 16a odst. 4.

3. Pravidla uvedená v odstavci 2 stanovují alespoň:

- a) postupy, jak zajistit, že navrhovatelé jsou způsobilí k právním jednáním a oprávnění společnost zastupovat;
- b) prostředky k ověření totožnosti navrhovatelů v souladu s článkem 13b;
- c) požadavky, aby navrhovatelé používali služby vytvářející důvěru uvedené v nařízení (EU) č. 910/2014;
- d) postupy, jak ověřovat zákonnost předmětu podnikání společnosti, je-li toto ověřování stanoveno vnitrostátním právem;
- e) postupy, jak ověřovat zákonnost názvu společnosti, je-li toto ověřování stanoveno vnitrostátním právem;
- f) postupy, jak ověřovat jmenování členů volených orgánů.

4. Pravidla uvedená v odstavci 2 mohou stanovovat také zejména:

- a) postupy, jak zajistit zákonnost zakladatelského právního jednání společnosti, včetně ověření správného používání vzorů;
- b) důsledky vyloučení člena statutárního orgánu z výkonu funkce příslušným orgánem kteréhokoli členského státu;
- c) úlohu notáře nebo jakékoli jiné osoby či subjektu, který je podle vnitrostátního práva pověřen zabývat se jakýmkoli aspektem vytvoření společnosti online;
- d) vyloučení online vytvoření v případě, že má být základní kapitál společnosti splacen vnesením nepeněžitých vkladů.

5. Členské státy nesmí podmínit vytvoření společností online získáním licence nebo povolení před zápisem společnosti do rejstříku, ledaže je taková podmínka nezbytná pro řádný dohled nad určitými činnostmi stanovený vnitrostátním právem.

6. Členské státy zajistí, aby v případě, že je jako součást postupu vytvoření společnosti požadováno splacení základního kapitálu, mohla být taková platba provedena v souladu s článkem 13e online na bankovní účet banky působící v Unii. Členské státy kromě toho zajistí, aby mohl být doklad o této platbě rovněž poskytnut online.

7. Členské státy zajistí, aby v případě, že společnost vytvářejí výlučně fyzické osoby, které používají vzory uvedené v článku 13h, bylo vytvoření společnosti online dokončeno do pěti pracovních dnů, nebo v ostatních případech do deseti pracovních dnů, od pozdější z následujících událostí:

a) dne dokončení všech formalit požadovaných pro online vytvoření, včetně přijetí všech listin a údajů, které jsou v souladu s vnitrostátním právem, orgánem, osobou či subjektem, který je podle vnitrostátního práva pověřen zabývat se jakýmkoli aspektem vytvoření společnosti;

b) dne uhrazení poplatku za zápis do rejstříku, splacení základního kapitálu peněžitými vklady nebo splacení základního kapitálu vnesením nepeněžitých vkladů podle vnitrostátního práva.

Není-li možné dokončit postup ve lhůtě stanovené v tomto odstavci, zajistí členské státy, aby navrhovatelé byly oznámeny důvody zpoždění.

8. Pokud je to odůvodněno veřejným zájmem, aby se zajistilo dodržování pravidel upravujících způsobilost navrhovatelů k právním jednáním a jejich oprávnění zastupovat společnost, může kterýkoli orgán, osoba či subjekt, který je podle vnitrostátního práva pověřen zabývat se jakýmkoli aspektem online vytvoření společnosti, včetně vypracování zakladatelského právního jednání, vyžadovat fyzickou přítomnost navrhovatele. Členské státy zajistí, aby směla být fyzická přítomnost navrhovatele v těchto případech vyžadována pouze v jednotlivých případech, jestliže existuje důvod pro podezření, že nejsou splněna pravidla uvedená v odst. 3 písm. a). Členské státy nicméně zajistí, aby bylo možné další kroky postupu dokončit online.

Článek 13h

Vzory pro vytvoření společností online

1. Členské státy zpřístupní vzory pro formy společností uvedené v příloze IIA na portálech pro zápis do rejstříku nebo internetových stránkách, které jsou přístupné prostřednictvím jednotné digitální brány. Členské státy mohou zpřístupnit online rovněž vzory pro vytvoření jiných forem společností.

2. Členské státy zajistí, aby vzory uvedené v odstavci 1 tohoto článku mohly být použity navrhovateli v rámci vytváření společností online podle článku 13g. Použijí-li navrhovatelé tyto vzory v souladu s pravidly uvedenými v článku 13g odst. 4 písm. a), je v případě, že není vyžadována předběžná správní nebo soudní kontrola, požadavek mít zakladatelské právní jednání společnosti vypracované ve formě veřejné listiny podle článku 10 považován za splněný.

Touto směrnicí není dotčen jakýkoliv požadavek stanovený vnitrostátním právem vypracovat zakladatelská právní jednání ve formě veřejné listiny, je-li současně umožněno vytvoření společnosti online podle článku 13g.

3. Členské státy zveřejní vzory alespoň v úředním jazyce Unie všeobecně srozumitelném největšímu možnému počtu přeshraničních uživatelů. Pokud členský stát nerozhodne, že je rovněž možné vytvářet společnosti za použití vzorů v jiných jazycích, než je úřední jazyk nebo jazyky daného členského státu, jsou vzory v takových jiných jazycích k dispozici pouze pro informační účely.

4. Obsah vzorů se řídí vnitrostátním právem.

Článek 13i

Osoby vyloučené z výkonu funkce člena statutárního orgánu

1. Členské státy zajistí, aby měly pravidla týkající se vyloučení člena statutárního orgánu z výkonu funkce. Tato pravidla obsahují možnost zohlednit účinné vyloučení osoby z výkonu funkce člena statutárního orgánu nebo informace relevantní pro vyloučení osoby z funkce člena statutárního orgánu v jiném členském státě. Pro účely tohoto článku zahrnuje pojem „člen statutárního orgánu“ alespoň osoby uvedené v čl. 14 písm. d) písm. i).

2. Členské státy mohou požadovat, aby osoby, které se mají stát členem statutárního orgánu, prohlásily, zda jsou si vědomy jakýchkoli okolností, které by mohly vést k jejich vyloučení z výkonu funkce člena statutárního orgánu v dotčeném členském státě.

Členské státy mohou odmítnout jmenování osoby členem statutárního orgánu společnosti, je-li tato osoba v současné době vyloučena z výkonu funkce člena statutárního orgánu v jiném členském státě.

3. Členské státy zajistí, že jsou schopny odpovědět na žádost jiného členského státu o informace relevantní pro vyloučení osoby z výkonu funkce člena statutárního orgánu podle práva členského státu odpovídajícího na žádost.

4. Aby mohly členské státy odpovědět na žádost uvedenou v odstavci 3 tohoto článku, učiní alespoň nezbytná opatření, aby zajistily, že budou schopny bez zbytečného odkladu poskytovat pomocí systému podle článku 22 informace o tom, zda je daná osoba vyloučena z výkonu funkce člena statutárního orgánu nebo zda je vedena v některém z jejich rejstříků, které obsahují informace relevantní pro vyloučení osoby z výkonu funkce člena statutárního orgánu. Členské státy si mohou také vyměňovat i další informace, jako například informace o době a důvodech vyloučení z výkonu funkce člena statutárního orgánu. Tato výměna informací se řídí vnitrostátním právem.

5. Komise stanoví podrobná opatření a technické detaily výměny informací podle odstavce 4 tohoto článku prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 24.

6. Odstavce 1 až 5 tohoto článku se použijí obdobně pro případy, kdy společnost ukládá údaje týkající se jmenování nového člena statutárního orgánu do rejstříku podle článku 16.

7. Osobní údaje osob uvedených v tomto článku se zpracovávají v souladu s nařízením (EU) 2016/679 a právními předpisy členských států tak, aby měl orgán, osoba či subjekt, který je podle vnitrostátního práva pověřen posuzovat nezbytné informace týkající se vyloučení osoby z výkonu funkce člena statutárního orgánu, s cílem zabránit podvodnému nebo jinému zneužívajícímu jednání a zajistit, že všechny osoby přicházející do styku se společnostmi nebo pobočkami, jsou chráněny.

Členské státy zajistí, aby rejstříky uvedené v článku 16, orgány, osoby či subjekty, které jsou podle vnitrostátního práva pověřené zabývat se jakýmkoli aspektem vytvoření společnosti, neuchovávaly osobní údaje předávané za účelem tohoto článku déle, než je nutné, a v každém případě ne déle, než jsou uchovávány kterékoli osobní údaje týkající se vytvoření společnosti, zápisu pobočky do rejstříku nebo ukládání společností nebo pobočkami.

Článek 13j

Online ukládání listin a údajů společnosti

1. Členské státy zajistí, aby bylo možné ukládat do rejstříku online listiny a údaje uvedené v článku 14, včetně veškerých jejich změn, ve lhůtě stanovené právními předpisy členského státu, kde je společnost zapsána do rejstříku. Členské státy zajistí, aby toto ukládání mohlo být dokončeno online v celém rozsahu, aniž by se navrhovatelé museli dostavit osobně k jakémukoli orgánu, osobě či subjektu, který je podle vnitrostátního práva pověřen online ukládáním, s výhradou ustanovení čl. 13b odst. 4 a případně čl. 13g odst. 8.

2. Členské státy zajistí, aby původ a integrita listin uložených online mohly být ověřeny elektronicky.
 3. Členské státy mohou požadovat, aby některé společnosti nebo všechny společnosti ukládaly některé nebo všechny listiny a údaje uvedené v odstavci 1 online.
 4. Na online ukládání listin a údajů se použije obdobně čl. 13g odst. 2 až 5.
 5. Členské státy mohou i nadále umožňovat, aby společnosti, notáři nebo kterékoli jiné osoby či subjekty pověřené vnitrostátním právem zabývat se ukládáním do rejstříku, pro ukládání do rejstříku používali i jiné způsoby než ty podle odstavce 1, včetně ukládání elektronickými prostředky nebo v tištěné formě.“
- 6) Článek 16 se nahrazuje tímto:

„Článek 16

Zveřejnění v rejstříku

1. V každém členském státě je veden spis v ústředním, obchodním či podnikovém rejstříku (dále jen „rejstřík“) pro každou společnost, která je v něm zapsána.

Členské státy zajistí, aby byl společností přidělen jedinečný evropský identifikační kód (EUID) uvedený v bodě 8 přílohy k prováděcímu nařízení Komise (EU) 2015/884 (*), umožňující jejich jednoznačnou identifikaci při komunikaci mezi rejstříky prostřednictvím systému propojení rejstříků zřízeného v souladu s článkem 22 (dále jen „systém propojení rejstříků“). Tento jedinečný identifikační kód se skládá přinejmenším z prvků, které umožní identifikaci členského státu rejstříku, vnitrostátního rejstříku původu a čísla, pod nímž je společnost v tomto rejstříku zapsána, a je-li to vhodné, i z dalších prvků zamezujících výskytu chyb při identifikaci.

2. Všechny listiny a údaje, které musí být zveřejněny podle článku 14, jsou vedeny ve spise uvedeném v odstavci 1 tohoto článku nebo zapsány přímo do rejstříku a předmět zápisů do rejstříku je zaznamenán ve spisu.

Všechny listiny a údaje podle článku 14, bez ohledu na způsob, jakým jsou ukládány, jsou vedeny ve spise v rejstříku nebo přímo do něj zapsány v elektronické formě. Členské státy zajistí, aby rejstřík všechny listiny a údaje uložené v tištěné formě převedl co nejdříve do elektronické formy.

Členské státy zajistí, aby listiny a údaje podle článku 14, jež byly uloženy v tištěné formě před 31. prosincem 2006, převedl rejstřík do elektronické formy, obdrží-li žádost o jejich zveřejnění elektronickými prostředky.

3. Členské státy zajistí, aby se zveřejňování listin a údajů podle článku 14 uskutečňovalo jejich zpřístupněním veřejnosti prostřednictvím rejstříku. Kromě toho mohou členské státy rovněž požadovat, aby byly některé nebo všechny listiny a údaje zveřejněny ve vnitrostátním věstníku určeném pro tento účel nebo jiným, stejně účinným způsobem. Takový způsob musí využívat přinejmenším systém umožňující přístup ke zveřejněným listinám nebo informacím v chronologickém sledu prostřednictvím centrální elektronické platformy. V takových případech rejstřík zajistí, aby tyto listiny a údaje byly rejstříkem elektronicky odeslány vnitrostátnímu věstníku nebo centrální elektronické platformě.

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zabránily jakémukoli nesouladu mezi zápisem v rejstříku a obsahem spisu.

Členské státy, které požadují zveřejňování listin a údajů ve vnitrostátním věstníku nebo na centrální elektronické platformě, přijmou nezbytná opatření k tomu, aby zabránily nesouladu mezi obsahem zveřejněným podle odstavce 3 a obsahem zveřejněným v uvedeném věstníku nebo na uvedené platformě.

V případě nesouladu podle tohoto článku jsou rozhodující listiny a údaje, které jsou k dispozici v rejstříku.

5. Společnost se může dovolávat listin a údajů uvedených v článku 14 vůči třetím osobám až po zveřejnění uvedeném v odstavci 3 tohoto článku, ledaže prokáže, že třetí osoby tyto listiny nebo údaje znaly.

U jednání, která proběhla před šestnáctým dnem po tomto zveřejnění, se však nelze dovolávat těchto listin a údajů vůči třetím osobám, které prokáží, že nebylo možné, aby listiny nebo údaje znaly.

Třetí osoby se mohou vždy dovolávat listin a údajů dosud náležitě nezveřejněných, ledaže má nezveřejnění za následek neúčinnost takových listin nebo údajů.

6. Členské státy zajistí, aby všechny listiny a údaje podané při vytvoření společnosti, zápisu pobočky do rejstříku nebo ukládání prováděného společností nebo pobočkou rejstříky uložily ve strojově čitelném formátu umožňujícím vyhledávání nebo jako strukturované údaje.“;

(*) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/884 ze dne 8. června 2015, kterým se stanovují technické specifikace a postupy nezbytné pro systém propojení rejstříků stanovený směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES (Úř. věst. L 144, 10.6.2015, s. 1).

7) Vkládá se článek, který zní:

„Článek 16a

Přístup ke zveřejněným údajům

1. Členské státy zajistí, aby bylo možno na žádost získat z rejstříku kopie všech nebo libovolných částí listin a údajů podle článku 14 a aby tyto žádosti bylo možno rejstříku předkládat v tištěné formě či elektronickými prostředky.

Členské státy však mohou rozhodnout, že některé druhy nebo části listin a údajů, jež byly uloženy v tištěné formě do 31. prosince 2006 včetně, není možné získat elektronickými prostředky, uplynula-li stanovená lhůta mezi dnem jejich uložení a dnem podání žádosti. Tato lhůta musí činit nejméně deset let.

2. Poplatky za vyhotovení kopie listin a údajů uvedených v článku 14 nebo jejich částí v tištěné nebo elektronické formě nesmějí převýšit administrativní náklady s tím spojené, včetně nákladů na vytvoření a provoz rejstříků.

3. Elektronické a tištěné kopie poskytnuté žadateli jsou úředně ověřeny, ledaže žadatel na tomto ověření netrvá.

4. Členské státy zajistí, aby elektronické kopie a výpisy listin a údajů poskytované rejstříkem byly ověřeny pomocí služeb vytvářejících důvěru uvedených v nařízení (EU) č. 910/2014, aby se zaručilo, že elektronické kopie nebo výpisy byly poskytnuty rejstříkem a že jejich obsah je ověřenou kopií listiny uložené v rejstříku nebo že je v souladu s údaji obsaženými v rejstříku.“;

8) V článku 17 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby byly k dispozici aktuální informace vysvětlující vnitrostátní předpisy, podle nichž se třetí osoby mohou v souladu s čl. 16 odst. 3, 4 a 5 dovolávat údajů a jednotlivých druhů listin uvedených v článku 14.“;

9) Článek 18 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Elektronické kopie listin a údajů uvedených v článku 14 musí být rovněž veřejně přístupné prostřednictvím systému propojení rejstříků. Členské státy mohou též zpřístupnit listiny a údaje podle článku 14 rovněž pro formy společností neuvedené v příloze II.“;

b) v odstavci 3 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) listiny a údaje podle článku 14 včetně těch pro druhy společností neuvedené v příloze II, jsou-li takové listiny zpřístupněny členskými státy;“;

10) Článek 19 se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Poplatky za listiny a údaje

1. Poplatky za získání listin a údajů uvedených v článku 14 prostřednictvím systému propojení rejstříků nesmějí být vyšší než administrativní náklady s tím spojené, včetně nákladů na vytvoření a provoz rejstříků.

2. Členské státy zajistí, aby alespoň následující údaje a listiny byly bezplatně dostupné prostřednictvím systému propojení rejstříků:

- a) název nebo názvy a právní forma společnosti;
- b) sídlo společnosti a členský stát zápisu společnosti do rejstříku;
- c) registrační číslo společnosti a její EUID;
- d) bližší informace o internetových stránkách společnosti, jsou-li tyto údaje uvedeny ve vnitrostátním rejstříku;
- e) status společnosti, např. zda je zrušena, vymazána z rejstříku, zrušena, zanikla, je ekonomicky aktivní, nebo nečinná, jak je definováno ve vnitrostátních právních předpisech, a je-li to vedeno ve vnitrostátních rejstřících;
- f) předmět podnikání, je-li zaznamenán ve vnitrostátním rejstříku;
- g) totožnost osob, které jsou, jakož orgán nebo člen tohoto orgánu v současné době oprávněny zastupovat společnost vůči třetím osobám a v soudních řízeních, a informace o tom, zda osoby, které jsou oprávněny zastupovat společnost, tak mohou činit samostatně, nebo tak musí činit společně;
- h) údaje o všech pobočkách vytvořených společnostmi v jiném členském státě, včetně názvu, registračního čísla, EUID a členského státu, kde je pobočka zapsána.

3. Výměna údajů prostřednictvím systému propojení rejstříků je pro rejstříky bezplatná.

4. Členské státy mohou rozhodnout, že údaje uvedené v písmenech d) a f) mají být dostupné bezplatně pouze pro orgány jiných členských států.“

11) V článku 20 se zrušuje odstavec 3.

12) Článek 22 se mění takto:

a) v odstavci 4 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Komise může také zřídit další přístupová místa k systému propojení rejstříků. Tato přístupová místa jsou složena ze systémů vyvinutých a provozovaných Komisí nebo jinými orgány, subjekty, institucemi či agenturami Unie, aby vykonávaly své správní funkce nebo splňovaly ustanovení právních předpisů Unie. Komise bez zbytečného odkladu vyrozumí členské státy o zřízení těchto přístupových míst a o jakýchkoli důležitých změnách v jejich fungování.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Přístup k údajům obsaženým v systému propojení rejstříků je poskytován prostřednictvím portálu a prostřednictvím případných dalších přístupových míst zřízených členskými státy a Komisí.“.

13) Článek 24 se mění takto:

a) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) technické specifikace stanovující metody výměny údajů mezi rejstříkem společnosti a rejstříkem pobočky, jak je uvedeno v člancích 20, 28a, 28c, 30a a 34;“;

b) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) podrobný seznam údajů, které mají být předány pro účely výměny informací mezi rejstříky, jak je uvedeno v člancích 20, 28a, 28c, 30a, 34 a 130;“;

c) písmeno n) se nahrazuje tímto:

„n) postup a technické požadavky pro připojení případných dalších přístupových míst k platformě podle článku 22;“;

d) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„o) podrobná opatření a technické detaily výměny údajů mezi rejstříky podle článku 13i.“.

e) na konci článku se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Komise přijme uvedené prováděcí akty podle písmen d), e), n) a o) do 1. února 2021.“

14) V hlavě I kapitole III se název oddílu 2 nahrazuje tímto:

„Pravidla pro zápis do rejstříku a zveřejnění použitelná pro pobočky společností z jiných členských států“.

15) V hlavě I kapitole III oddíle 2 se vkládají nové články, které znějí:

„Článek 28a

Online zápis poboček do rejstříku

1. Členské státy zajistí, aby mohl být v členském státě proveden zápis pobočky společnosti, která se řídí právem jiného členského státu, do rejstříku plně online, aniž by se navrhovatelé museli dostavit osobně k jakémukoli orgánu, osobě či subjektu, který je podle vnitrostátního práva pověřen zabývat se jakýmkoli aspektem návrhu na zápis poboček do rejstříku, s výhradou ustanovení čl. 13b odst. 4 a obdobně s čl. 13g odst. 8.

2. Členské státy stanoví podrobná pravidla pro online zápis poboček do rejstříku, včetně pravidel o listinách a údajích, jež je potřeba podat příslušnému orgánu. Členské státy jako součást těchto pravidel zajistí, aby online zápis pobočky do rejstříku mohl být proveden podáním údajů nebo listin v elektronické formě, včetně elektronických kopií listin a údajů podle čl. 16a odst. 4 nebo využitím údajů nebo listin dříve podaných rejstříku.

3. Pravidla uvedená v odstavci 2 stanoví alespoň:

- a) postup, jak zajistit, že navrhovatelé jsou způsobilí k právním jednáním a oprávnění společnost zastupovat;
- b) prostředky k ověření totožnosti osoby nebo osob zapisujících pobočku do rejstříku nebo jejich zástupců.
- c) požadavky, aby navrhovatelé používali služby vytvářející důvěru uvedené v nařízení (EU) č. 910/2014.

4. Pravidla uvedená v odstavci 2 mohou též stanovit postupy pro:

- a) zajištění zákonnosti předmětu podnikání pobočky;
- b) zajištění zákonnosti názvu pobočky;
- c) zajištění zákonnosti listin a údajů podaných pro účely zápisu pobočky do rejstříku;
- d) stanovení úlohy notáře nebo jakékoli jiné osoby či subjektu zapojeného do postupu zápisu pobočky do rejstříku podle příslušných vnitrostátních právních předpisů.

5. Členské státy mohou při zápisu pobočky společnosti zřízené v jiném členském státě do rejstříku ověřovat údaje o společnosti pomocí systému propojení rejstříků.

Členské státy nesmí podmínit online zápis pobočky do rejstříku získáním jakékoli licence nebo povolení před zápisem pobočky do rejstříku, ledaže to je nezbytné pro řádný dohled nad určitými činnostmi stanovený vnitrostátním právem.

6. Členské státy zajistí, aby online zápis pobočky do rejstříku byl dokončen ve lhůtě deseti pracovních dnů od dokončení všech formalit, včetně obdržení všech nezbytných listin a údajů, které jsou v souladu s vnitrostátním právem, orgánem, osobou či subjektem, který je podle vnitrostátního práva pověřen zabývat se jakýmkoli aspektem zápisu pobočky do rejstříku.

Není-li možné zapsat pobočku do rejstříku ve lhůtě stanovené v tomto odstavci, zajistí členské státy, aby navrhovateli byly oznámeny důvody zpoždění.

7. Po zápisu pobočky společnosti zřízené podle práva jiného členského státu do rejstříku vyrozumí rejstřík členského státu, ve kterém je pobočka zapsána, členský stát, ve kterém je zapsána společnost o zápisu pobočky do rejstříku pomocí systému propojení rejstříků. Členský stát, kde je společnost zapsána, potvrdí obdržení tohoto oznámení a neprodleně zaznamená údaje do svého rejstříku.

Článek 28b

Online ukládání listin a údajů pobočkami

1. Členské státy zajistí, aby listiny a údaje podle článku 30 nebo jakékoli jejich změny mohly být uloženy online ve lhůtě stanovené právními předpisy členského státu, kde je pobočka zřízena. Členské státy zajistí, aby toto ukládání mohlo být dokončeno online v celém rozsahu, aniž by se navrhovatelé museli dostavit osobně k jakémukoli orgánu, osobě či subjektu, který je podle vnitrostátního práva pověřen zabývat se online ukládáním, s výhradou ustanovení čl. 13b odst. 4 a obdobně s čl. 13g odst. 8.

2. Na online ukládání pobočkami se použije obdobně čl. 28a odst. 2 až 5.

3. Členské státy mohou požadovat, aby určité nebo všechny listiny a údaje uvedené v odstavci 1 byly ukládány pouze online.

Článek 28c

Rušení poboček

Členské státy zajistí, aby po přijetí listin a údajů uvedených v čl. 30 odst. 1 písm. h) rejstřík členského státu, ve kterém je pobočka společnosti zapsána, informoval pomocí systému propojení rejstříků rejstřík členského státu, ve kterém je zapsána společnost, že její pobočka byla zrušena a vymazána z rejstříku. Rejstřík členského státu společnosti potvrdí obdržení tohoto oznámení též pomocí uvedeného systému a neprodleně tyto údaje zaznamená.“.

16) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 30a

Změny listin a údajů společnosti

Členský stát, kde je společnost zapsána, vyrozumí neprodleně pomocí systému propojení rejstříků členský stát, kde je zapsána pobočka společnosti, byla-li uložena změna kterékoli z těchto údajů:

- a) název společnosti;
- b) sídlo společnosti;
- c) registrační číslo společnosti v rejstříku;
- d) právní forma společnosti;
- e) listiny a údaje uvedené v čl. 14 písm. d) a f).

Po přijetí oznámení uvedeného v prvním pododstavci potvrdí rejstřík, kde je zapsána pobočka, pomocí systému propojení rejstříků obdržení tohoto oznámení a zajistí, aby listiny a údaje podle čl. 30 odst. 1 byly neprodleně aktualizovány.“.

17) V článku 31 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy mohou stanovit, že povinné zveřejnění účetních dokladů uvedené v čl. 30 odst. 1 písm. g) může být považováno za splněné zveřejněním v rejstříku členského státu, ve kterém je společnost zapsána, v souladu s čl. 14 písm. f).“.

18) Článek 43 se zrušuje.

19) Článek 161 se nahrazuje tímto:

„Článek 161

Ochrana údajů

Zpracování osobních údajů prováděné v rámci této směrnice se řídí nařízením (EU) 2016/679.“.

20) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 162a

Změny příloh

Členské státy neprodleně informují Komisi o veškerých změnách forem kapitálových společností stanovených v jejich vnitrostátních právních předpisech, jež by ovlivnily obsah příloh I, II a IIA.

Pokud členský stát informuje Komisi podle prvního pododstavce tohoto článku, je Komisi svěřena pravomoc přizpůsobit seznam forem společností obsažený v přílohách I, II a IIA podle údajů uvedených v prvním pododstavci tohoto článku pomocí aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 163.“.

21) Článek 163 se nahrazuje tímto:

„Článek 163

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 25 odst. 3 a v článku 162a je Komisi svěřena na dobu neurčitou od 31. července 2019.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 25 odst. 3 a v článku 162a kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 25 odst. 3 a článku 162a vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.“

22) V příloze I se dvacátá sedmá odrážka nahrazuje tímto:

„— ve Švédsku:

publikt aktiebolag“,

23) V příloze II se dvacátá sedmá odrážka nahrazuje tímto:

„— ve Švédsku:

privat aktiebolag

publikt aktiebolag“,

24) Vkládá se příloha IIA ve znění uvedeném v příloze této směrnice.

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. srpna 2021. Jejich znění sdělí neprodleně Komisi.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 1 bod 5) této směrnice, který se týká článku 13i a čl. 13j odst. 2 směrnice (EU) 2017/1132 a s čl. 1 bod 6) této směrnice, který se týká čl. 16 odst. 6 směrnice (EU) 2017/1132 do 1. srpna 2023.

3. Odchylně od odstavce 1 může být členským státům, které se při provádění této směrnice budou potýkat s velkými obtížemi, prodloužena lhůta pro provedení směrnice stanovená v odstavci 1 až o jeden rok. Pro nezbytnost takového prodloužení poskytnou členské státy objektivní důvody. Členské státy oznámí Komisi svůj záměr využít tohoto prodloužení do 1. února 2021.

4. Předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

5. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Podávání zpráv, přezkum a sběr údajů

1. Komise nejpozději 1. srpna 2024, nebo pokud některý členský stát využije výjimku podle čl. 2 odst. 3 nejpozději 1. srpna 2025, provede hodnocení ustanovení zavedených touto směrnicí do směrnice (EU) 2017/1132 a předloží zprávu o závěrech Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, s výjimkou co se týče ustanovení uvedených v čl. 2 odst. 2, u nichž je takové hodnocení a zprávu třeba vypracovat nejpozději 1. srpna 2026.

Členské státy poskytnou Komisi údaje nezbytné pro vypracování zpráv, totiž poskytnou jí údaje o počtu online zápisů do rejstříku a souvisejících nákladech.

2. Zpráva Komise vyhodnotí mimo jiné:

- a) proveditelnost zavedení zápisu společností neuvedených v příloze IIA plně online do rejstříku;
- b) proveditelnost poskytování vzorů členskými státy pro všechny formy kapitálových společností a potřebu a proveditelnost poskytování harmonizovaných vzorů v celé Unii k použití všemi členskými státy pro formy společností uvedené v příloze IIA;
- c) praktické zkušenosti s uplatňováním pravidel týkajících se vyloučení člena statutárního orgánu z výkonu funkce podle článku 13i;
- d) metody online ukládání a online přístupu, včetně využívání aplikačních programovacích rozhraní;
- e) potřebu a proveditelnost bezplatného zpřístupnění více údajů než je vyžadováno v čl. 19 odst. 2 a zajištění volného přístupu k těmto údajům;
- f) potřebu a proveditelnost dalšího uplatňování zásady „pouze jednou“.

3. Ke zprávě se případně připojí návrhy na změnu směrnice (EU) 2017/1132.

4. Za účelem spolehlivého hodnocení ustanovení zavedených touto směrnicí do směrnice (EU) 2017/1132 členské státy shromažďují údaje o fungování online vytváření společností. Obvykle by tyto údaje měly zahrnovat počet společností vytvořených online, počet případů, v nichž byly použity vzory nebo kdy byla požadována fyzická přítomnost, a průměrnou délku trvání vytvoření společností online a průměrnou výši s tím spojených nákladů. Tyto údaje sdělí Komisi dvakrát, a to nejpozději dva roky po datu provedení této směrnice.

Článek 4

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 20. června 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA IIA

DRUHY SPOLEČNOSTÍ

PODLE ČLÁNKŮ 13, 13f, 13g, 13h a 162a

— Belgie:

société privée à responsabilité limitée/besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid,

société privée à responsabilité limitée unipersonnelle/Eenpersoons besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid,

— Bulharsko:

дружество с ограничена отговорност,

еднолично дружество с ограничена отговорност,

— Česká republika:

společnost s ručením omezeným,

— Dánsko:

Anpartsselskab,

— Německo:

Gesellschaft mit beschränkter Haftung,

— Estonsko:

osäühing,

— Irsko:

private company limited by shares or by guarantee/cuideachta phríobháideach faoi theorainn scaireanna nó ráthaíochta,

designated activity company/cuideachta ghníomhaíochta ainmnithe,

— Řecko:

εταιρεία περιορισμένης ευθύνης,

ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία,

— Španělsko:

sociedad de responsabilidad limitada,

— Francie:

société à responsabilité limitée,

entreprise unipersonnelle à responsabilité limitée,

société par actions simplifiée,

société par actions simplifiée unipersonnelle,

— Chorvatsko:

društvo s ograničenom odgovornošću,

jednostavno društvo s ograničenom odgovornošću,

— Itálie:

società a responsabilità limitata,

società a responsabilità limitata semplificata,

— Kypr:

ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή/και με εγγύηση,

— Lotyšsko:

sabiedrība ar ierobežotu atbildību,

— Litva:

uždaroji akcinė bendrovė,

— Lucembursko:

société à responsabilité limitée,

— Maďarsko:

korlátolt felelősségű társaság,

— Malta:

private limited liability company/kumpanija privata,

— Nizozemsko:

besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid,

— Rakousko:

Gesellschaft mit beschränkter Haftung,

— Polsko:

spółka z ograniczoną odpowiedzialnością,

— Portugalsko:

sociedade por quotas,

— Rumunsko:

societate cu răspundere limitată,

- Slovinsko:
družba z omejeno odgovornostjo,
 - Slovensko:
spoločnosť s ručením obmedzeným,
 - Finsko:
yksityinen osakeyhtiö/privat aktiebolag,
 - Švédsko:
privat aktiebolag,
 - Spojené království:
private company limited by shares or guarantee.“
-

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1152**ze dne 20. června 2019****o transparentních a předvídatelných pracovních podmínkách v Evropské unii**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 153 odst. 2 písm. b) ve spojení s čl. 153 odst. 1 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 31 Listiny základních práv Evropské unie stanoví, že každý pracovník má právo na pracovní podmínky respektující jeho zdraví, bezpečnost a důstojnost a na stanovení maximální přípustné pracovní doby, na denní a týdenní odpočinek a na každoroční placenou dovolenou.
- (2) Zásada č. 5 evropského pilíře sociálních práv vyhlášeného v Göteborgu dne 17. listopadu 2017 stanoví, že bez ohledu na typ a dobu trvání pracovněprávního vztahu mají pracovníci právo na spravedlivé a rovné zacházení, pokud jde o pracovní podmínky a přístup k sociální ochraně a odborné přípravě, a že se má podporovat přechod na formy pracovního poměru na dobu neurčitou; že v souladu s právními předpisy a kolektivními smlouvami má být zajištěna nezbytná flexibilita pro zaměstnavatele, aby se mohli rychle přizpůsobit změnám hospodářské situace; že se mají podporovat inovativní formy práce zajišťující kvalitní pracovní podmínky; že se mají podporovat podnikání a samostatná výdělečná činnost; že se má usnadňovat profesní mobilita a že se má zamezit vzniku pracovněprávních vztahů vedoucích k nejistým pracovním podmínkám, mimo jiné prostřednictvím zákazu zneužívání atypických pracovních smluv; a že zkušební doba má mít přiměřenou délku.
- (3) Zásada č. 7 evropského pilíře sociálních práv stanoví, že pracovníci mají právo být na začátku svého pracovněprávního vztahu písemně informováni o právech a povinnostech vyplývajících z pracovněprávního vztahu, včetně zkušební doby; že před propuštěním mají pracovníci právo být informováni o jeho důvodech a musí jim být dána přiměřená výpovědní doba; a že mají právo na přístup k účinnému a nestrannému řešení sporů a v případě neoprávněného propuštění mají právo na nápravu, včetně přiměřené kompenzace.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 283, 10.8.2018, s. 39.

⁽²⁾ Úř. věst. C 387, 25.10.2018, s. 53.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2019.

- (4) Od přijetí směrnice Rady 91/533/EHS ⁽⁴⁾ prošly trhy práce rozsáhlými změnami v důsledku demografického vývoje a digitalizace, což vedlo ke vzniku nových forem zaměstnání, které podpořily inovace, vznik pracovních míst a růst trhu práce. Některé nové formy zaměstnání se z hlediska předvídatelnosti výrazně liší od tradičních pracovních právních vztahů a vytvářejí nejistotu, pokud jde o příslušná práva a sociální ochranu dotčených pracovníků. V tomto měnícím se světě práce je proto čím dál tím více potřebné, aby byli pracovníci plně informováni o svých podstatných pracovních podmínkách, k čemuž by mělo docházet včas a písemnou formou, k níž mají pracovníci snadný přístup. V zájmu náležité úpravy rozvoje nových forem zaměstnání by měla být pracovníkům v Unii zajištěna také řada nových minimálních práv, jejichž cílem je podpora bezpečnosti a předvídatelnosti pracovního vztahu a současně dosažení vzestupné konvergence v členských státech a zachování přizpůsobivosti trhu práce.
- (5) Podle směrnice 91/533/EHS má většina pracovníků v Unii právo na písemné informace o svých pracovních podmínkách. Směrnice 91/533/EHS se však nevztahuje na všechny pracovníky v Unii. Kromě toho se objevily mezery v ochraně u nových forem zaměstnání, jež vznikly v důsledku vývoje na trhu práce od roku 1991.
- (6) Aby byla všem pracovníkům v Unii zaručena odpovídající úroveň transparentnosti a předvídatelnosti, pokud jde o jejich pracovní podmínky, měly by být proto na úrovni Unie stanoveny minimální požadavky na informace o podstatných aspektech pracovního vztahu a na pracovní podmínky, jež se vztahují na každého pracovníka, přičemž by měla být zachována rozumná míra flexibility nestandardních forem zaměstnání, čímž zůstanou zachovány jejich výhody pro pracovníky a zaměstnavatele.
- (7) Komise vedla v souladu s článkem 154 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) dvoufázovou konzultaci se sociálními partnery o zlepšení, pokud jde o oblast působnosti a účinnost směrnice 91/533/EHS, a dále o rozšíření jejích cílů v zájmu zavedení nových práv pro pracovníky. Mezi sociálními partnery nebylo dosaženo dohody ohledně zahájení jednání o uvedených záležitostech. Jak však potvrdil výsledek otevřené veřejné konzultace, jež proběhla za účelem získání stanovisek různých zúčastněných stran a občanů, je důležité přijmout v této oblasti na úrovni Unie opatření prostřednictvím modernizace a uzpůsobení stávajícího právního rámce novému vývoji.
- (8) Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) stanovil ve své judikatuře kritéria pro určování statusu pracovníka ⁽⁵⁾. Při provádění této směrnice by se mělo přihlížet k výkladu uvedených kritérií ze strany Soudního dvora. Pokud tato kritéria splňují, mohou být do oblasti působnosti této směrnice zahrnuti pracovníci v cizí domácnosti, pracovníci na zavalanou, osoby vykonávající občasnou práci, osoby pracující na základě poukazu, pracovníci platform, stážisté a učni. Skutečně samostatně výdělečně činné osoby by do oblasti působnosti této směrnice spadat neměly, jelikož uvedená kritéria nesplňují. Zneužívání právního postavení samostatně výdělečně činných osob, jak je vymezeno vnitrostátním právem, ať již na vnitrostátní úrovni nebo v přeshraničních situacích, je jednou z forem falešně hlášené práce, jež je často spojena s nehlášenou prací. K falešné samostatně výdělečně činnosti dochází v případě, kdy je osoba nahlášena jako osoba samostatně výdělečně činná, přestože splňuje podmínky charakteristické pro pracovní právní vztah, za účelem obcházení určitých právních nebo daňových povinností. Tyto osoby by měly spadat do oblasti působnosti této směrnice. Při posuzování toho, zda v určitém případě existuje pracovní právní vztah, by se mělo vycházet ze skutečností týkajících se skutečného výkonu práce, nikoli z toho, jak tento vztah popisují jednotlivé strany.

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 91/533/EHS ze dne 14. října 1991 o povinnosti zaměstnavatele informovat zaměstnance o podmínkách pracovní smlouvy nebo pracovního poměru (Úř. věst. L 288, 18.10.1991, s. 32).

⁽⁵⁾ Rozsudky Soudního dvora ze dne 3. července 1986, Deborah Lawrie-Blum v. spolková země Bádensko-Württembersko, C-66/85, ECLI:EU:C:1986:284; ze dne 14. října 2010, Union Syndicale Solidaires Isère v. předseda vlády a další, C-428/09, ECLI:EU:C:2010:612; ze dne 9. července 2015, Ender Balkaya v. Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH, C-229/14, ECLI:EU:C:2015:455; ze dne 4. prosince 2014, FNV Kunsten Informatie en Media v. Staat der Nederlanden, C-413/13, ECLI:EU:C:2014:2411, a ze dne 17. listopadu 2016, Betriebsrat der Ruhrlandklinik gGmbH v. Ruhrlandklinik gGmbH, C-216/15, ECLI:EU:C:2016:883.

- (9) Členské státy by měly mít možnost stanovit, je-li to objektivně odůvodněno, že některá ustanovení této směrnice se nemají uplatňovat na některé kategorie úředníků, veřejné záchranné služby, ozbrojené síly, policejní orgány, soudce, státní zástupce, vyšetřovatele nebo jiné orgány pro vymáhání práva vzhledem ke zvláštní povaze povinností, které plní, nebo pracovních podmínek.
- (10) Požadavky stanovené v této směrnici se nevztahují v následujících oblastech na námořníky a rybáře s ohledem na specifika jejich pracovních podmínek: souběžné zaměstnání, pokud není slučitelné s prací vykonávanou na palubách plavidel nebo rybářských lodí, minimální předvídatelnost práce, vysílání pracovníků do jiného členského státu nebo do třetí země, přechod na jinou formu zaměstnání a poskytování informací o označení institucí sociálního zabezpečení, jež přijímají příspěvky sociálního zabezpečení. Pro účely této směrnice by měli být námořníci vymezení ve směrnici Rady 2009/13/ES ⁽⁶⁾ a rybáři vymezení ve směrnici Rady (EU) 2017/159 ⁽⁷⁾ považováni za osoby pracující v Unii, pokud pracují na palubě plavidel nebo rybářských lodí registrovaných v členském státě nebo plujících pod vlajkou členského státu.
- (11) S ohledem na rostoucí počet pracovníků vyloučených z oblasti působnosti směrnice 91/533/EHS na základě výjimek udělených členskými státy podle článku 1 uvedené směrnice je nezbytné nahradit tato vymezení tím, že se členskými státy umožní nepoužít ustanovení této směrnice na pracovní vztah, v němž se předem určená a skutečně odpracovaná pracovní doba rovná v průměru nejvýše třem hodinám týdně během referenčního období čtyř po sobě jdoucích týdnů. Výpočet této doby by měl zahrnovat veškerý čas, který byl pro zaměstnavatele skutečně odpracován, jako je práce přesčas nebo práce nad rámec toho, co je zaručeno nebo očekáváno v rámci pracovní smlouvy nebo pracovního vztahu. Okamžikem, kdy pracovník tento práh překročí, se na něj vztahují ustanovení této směrnice bez ohledu na počet následně odpracovaných hodin nebo na délku pracovní doby upravenou v pracovní smlouvě.
- (12) Obzvláště znevýhodnění jsou pracovníci bez zaručeného rozsahu pracovní doby, například na základě smlouvy na nulový počet hodin a některých smluv na zavolanou. Proto by se na ně měla vztahovat ustanovení této směrnice bez ohledu na počet skutečně odpracovaných hodin.
- (13) Funkci a odpovědnost zaměstnavatele může v praxi plnit celá řada různých fyzických či právnických osob nebo jiných subjektů. Členské státy by měly mít i nadále možnost přesněji určit, které osoby se pokládají za zcela nebo zčásti odpovědné za plnění povinností, jež tato směrnice ukládá zaměstnavatelům, pokud jsou všechny tyto povinnosti splněny. Členské státy by rovněž měly mít možnost rozhodnout, že některými nebo veškerými těmito povinnostmi bude pověřena fyzická nebo právnická osoba, která není stranou pracovní smlouvy nebo pracovního vztahu.
- (14) Členské státy by měly mít možnost stanovit zvláštní pravidla pro vymezení jednotlivců, kteří vystupují jako zaměstnavatelé pracovníků v cizí domácnosti, z požadavků stanovených v této směrnici, pokud jde o tyto záležitosti: posuzování žádostí o různé druhy zaměstnání a odpovídání na ně; poskytování bezplatné povinné odborné přípravy a zajišťování mechanismů nápravy založených na domněnkách, jež svědčí ve prospěch pracovníka, v případě chybějících informací v dokumentaci, která má být pracovníkovi podle této směrnice poskytnuta.
- (15) Směrnice 91/533/EHS zavedla seznam podstatných aspektů pracovní smlouvy nebo pracovního poměru, o nichž mají být pracovníci písemně informováni. Je nezbytné tento seznam, který mohou členské státy rozšiřovat, upravit tak, aby zohledňoval vývoj na trhu práce, zejména nárůst nestandardních forem zaměstnání.
- (16) Pokud pracovník nemá určené žádné stálé nebo hlavní místo výkonu práce, měl by obdržet případně informace o tom, za jakých podmínek se bude mezi těmito místy výkonu práce přemísťovat.

⁽⁶⁾ Směrnice Rady 2009/13/ES ze dne 16. února 2009, kterou se provádí dohoda k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 uzavřená Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) a kterou se mění směrnice 1999/63/ES (Úř. věst. L 124, 20.5.2009, s. 30).

⁽⁷⁾ Směrnice Rady (EU) 2017/159 ze dne 19. prosince 2016, kterou se provádí dohoda týkající se provádění Úmluvy Mezinárodní organizace práce o práci v odvětví rybolovu z roku 2007 uzavřená Všeobecnou konfederací zemědělských družstev v Evropské unii (COGECA), Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) a Sdružením vnitrostátních organizací rybářských podniků v Evropské unii (Europêche) dne 21. května 2012 (Úř. věst. L 25, 31.1.2017, s. 12).

- (17) Mělo by být umožněno, aby informace o nároku na odbornou přípravu, již zaměstnavatel poskytuje, byly podávány formou zahrnující informace o počtu dní případné odborné přípravy za rok, na něž má pracovník nárok, nebo informace o obecné politice zaměstnavatele v oblasti odborné přípravy.
- (18) Do informací o postupu, který je třeba dodržet ze strany zaměstnavatele a pracovníka v případě rozvázání pracovního vztahu, by mělo být možné zahrnout lhůtu pro podání žaloby na neplatnost propuštění.
- (19) Informace o pracovní době by měly být v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES⁽⁸⁾ a měly by zahrnovat informace o přestávkách, denním a týdenním odpočinku a délce placené dovolené, tak aby byla zajištěna bezpečnost a ochrana zdraví pracovníků při práci.
- (20) Informace o odměňování, jež mají být poskytnuty, by měly zahrnovat všechny složky odměny, uvedené odděleně, včetně případných peněžitých nebo věcných plnění, zaplacení přesčasů, bonusů či jiných nároků, jež pracovník obdrží přímo či nepřímo v souvislosti s jeho prací. Poskytováním těchto informací by neměla být dotčena svoboda zaměstnavatele stanovit další složky odměny, jako jsou jednorázové platby. Skutečnost, že složky odměny, na něž má pracovník nárok podle právních předpisů či kolektivní smlouvy, nebyly uvedeny v dotčených informacích, by nemělo být důvodem k tomu, aby je pracovník neobdržel.
- (21) Pokud není vzhledem k povaze zaměstnání, například v případě smlouvy na zavolání, možné stanovit pevný rozvrh pracovní doby, měli by zaměstnavatelé informovat pracovníky o tom, jak bude jejich pracovní doba stanovena, včetně časových období, v nichž mohou být povoláni do práce, a minimální lhůty pro oznámení, které mají obdržet před zahájením pracovního úkolu.
- (22) Informace o systémech sociálního zabezpečení by měly zahrnovat informace o označení institucí sociálního zabezpečení, jež obdrží příspěvky na sociální zabezpečení, případně o dávkách v nemoci, mateřství, otcovských a rodičovských dávkách, dávkách v souvislosti s pracovními úrazy a nemocemi z povolání, dávkách ve stáří a v invaliditě, pozůstalostních dávkách, dávkách v nezaměstnanosti, předdůchodových dávkách a rodinných dávkách. Zaměstnavatelé by neměli mít povinnost poskytovat tyto informace v případě, že pracovník má právo zvolit si instituci sociálního zabezpečení. Informace o sociálním zabezpečení, jež poskytuje zaměstnavatel, by měly v příslušných případech zahrnovat informaci o doplňkových důchodových systémech ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/50/EU⁽⁹⁾ a směrnice Rady 98/49/ES⁽¹⁰⁾.
- (23) Pracovníci by měli mít právo být na začátku zaměstnání písemně informováni o svých právech a povinnostech vyplývajících z pracovního vztahu. Měli by tudíž obdržet základní informace co nejdříve a nejpozději do jednoho kalendářního týdne od prvního dne výkonu práce. Zbývající informace by měli obdržet do jednoho měsíce od prvního dne výkonu práce. Prvním dnem výkonu práce by se mělo rozumět skutečné zahájení výkonu práce pracovníkem v rámci pracovního vztahu. Členské státy by měly usilovat o získání příslušných informací o pracovním vztahu od zaměstnavatelů před koncem původně sjednané doby trvání smlouvy.
- (24) Vzhledem k rostoucímu využívání digitálních komunikačních nástrojů lze informace, které mají být poskytnuty písemně podle této směrnice, poskytnout pomocí elektronických prostředků.
- (25) Aby zaměstnavatelům pomohly s včasným poskytováním informací, měly by být členské státy schopny zajistit vzory na vnitrostátní úrovni, včetně příslušných a dostatečně obsáhlých informací o platném právním rámci. Vnitrostátní orgány a sociální partneři na odvětvové či místní úrovni by měli mít možnost tyto vzory dále rozpracovat. Komise poskytne členským státům při vytváření vzorů a modelů podporu a ve vhodných případech tyto vzory a modely v širokém měřítku zpřístupní.

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, 18.11.2003, s. 9).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/50/EU ze dne 16. dubna 2014 o minimálních požadavcích na podporu mobility pracovníků mezi členskými státy zlepšením nabývání a zachování doplňkových důchodových práv (Úř. věst. L 128, 30.4.2014, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Směrnice Rady 98/49/ES ze dne 29. června 1998 o ochraně nároků zaměstnanců a samostatně výdělečně činných osob, kteří se pohybují ve Společenství, na penzijní připojištění (Úř. věst. L 209, 25.7.1998, s. 46).

- (26) Pracovníci vyslaní do jiného členského státu nebo do třetí země by měli obdržet další informace týkající se konkrétně jejich situace. Pokud jde o navazující pracovní úkoly v několika členských státech nebo třetích zemích, mělo by být umožněno seskupit tyto informace pro několik úkolů před prvním odjezdem a následně je v případě změny upravit. Vyslaní pracovníci by podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ⁽¹¹⁾ měli být uvědomeni o jedné celostátní webové adrese zřízené hostitelským členským státem, na níž by měli moci nalézt příslušné informace o pracovních podmínkách, jež se vztahují na jejich situaci. Nestanoví-li členské státy jinak, použijí se uvedené povinnosti, pokud doba trvání výkonu práce v zahraničí činí více než čtyři po sobě jdoucí týdny.
- (27) Zkušební doba umožňuje stranám pracovního vztahu ověřit to, zda je pracovník schopen zastávat pracovní místo, na němž byl zaměstnán, přičemž pracovníkům poskytuje související podporu. Vstup na trh práce ani přechod na nové pracovní místo by však neměl podléhat dlouhotrvající nejistotě. Jak stanoví evropský pilíř sociálních práv, zkušební doba by měla mít přiměřenou délku.
- (28) Značná část členských států stanovila obecnou maximální zkušební dobu v délce tří až šesti měsíců, což by se mělo považovat za přiměřené. Výjimečně by mělo být možné, aby zkušební doba byla delší než šest měsíců v případech, kdy to vyžaduje povaha zaměstnání, jako je tomu například u vedoucích nebo výkonných funkcí nebo u funkcí ve veřejné službě, nebo kdy je to v zájmu pracovníka, například v rámci zvláštních opatření na podporu vytváření trvalých pracovních míst zejména pro mladé pracovníky. Mělo by být rovněž možné, aby byla zkušební doba odpovídajícím způsobem prodloužena v případech, kdy byl pracovník během zkušební doby v práci nepřítomen, například z důvodu nemoci nebo dovolené, s cílem umožnit zaměstnavateli posoudit vhodnost pracovníka pro výkon příslušných úkolů. V případě pracovních poměrů na dobu určitou na méně než 12 měsíců by měly členské státy zajistit, aby byla délka zkušební doby odpovídající a přiměřená předpokládané době trvání smlouvy, jakož i povaze dané práce. Pokud tak stanoví vnitrostátní právo nebo zvyklosti, měli by mít pracovníci možnost získávat zaměstnanecká práva během zkušební doby.
- (29) Zaměstnavatel by neměl pracovníkovi zakazovat přijetí zaměstnání u jiných zaměstnavatelů mimo rozvrh pracovní doby stanovený zaměstnavatelem ani s pracovníkem nepříznivě zacházet, pokud takové zaměstnání přijme. Členské státy by měly mít možnost stanovit podmínky pro uplatňování omezení z důvodu neslučitelnosti, kterými se rozumí omezení práce pro jiné zaměstnavatele z objektivních důvodů, jako je ochrana zdraví a bezpečnost pracovníků, včetně omezení pracovní doby, ochrany obchodního tajemství, integrity veřejné služby či zabránění střetu zájmů.
- (30) Pracovníci, jejichž pracovní režim je zcela nebo převážně nepředvídatelný, by měli mít nárok na minimální úroveň předvídatelnosti, pokud rozvrh pracovní doby určuje především zaměstnavatel, ať už přímo, například přidělováním pracovních úkolů, nebo nepřímo, například tím, že po pracovníkovi vyžaduje, aby reagoval na požadavky zákazníků.
- (31) Referenční hodiny a dny, kterými se rozumí časová období, během nichž lze na žádost zaměstnavatele vykonávat práci, by měly být určeny písemně na začátku pracovního vztahu.
- (32) Přiměřená minimální lhůta pro oznámení, kterou se rozumí doba mezi okamžikem, kdy je pracovník informován o novém pracovním úkolu, a okamžikem, kdy má být tento úkol zahájen, je dalším nezbytným prvkem předvídatelnosti práce u pracovních vztahů s pracovním režimem, který je zcela nebo převážně nepředvídatelný. Délka lhůty pro oznámení může být různá podle potřeb daného odvětví, avšak je třeba současně zajistit přiměřenou ochranu pracovníků. Minimální lhůta pro oznámení není dotčena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ⁽¹²⁾.
- (33) Pracovníci by měli mít možnost odmítnout vykonat pracovní úkol, pokud nespadá do referenčních hodin a dnů nebo pokud jim nebyl oznámen v rámci minimální lhůty pro oznámení, aniž by v důsledku tohoto odmítnutí byli vystaveni nepříznivým důsledkům. Pracovníci by měli mít rovněž možnost pracovní úkol přijmout, pokud si to přejí.

⁽¹¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě (Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 35).

- (34) Pokud se pracovník, jehož pracovní režim je zcela nebo převážně nepředvídatelný, se svým zaměstnavatelem dohodl na provedení konkrétního pracovního úkolu, měl by mít možnost podle toho plánovat. Pracovník by měl být chráněn před ztrátou příjmu v důsledku pozdního zrušení dohodnutého pracovního úkolu tak, že by měl mít nárok na přiměřenou náhradu.
- (35) Pracovní smlouvy na zavalanou nebo podobné pracovní smlouvy, včetně smluv na nulový počet hodin, na jejichž základě může zaměstnavatel flexibilně povolovat pracovníka do práce podle potřeby, jsou pro pracovníka obzvláště nepředvídatelné. Členské státy, v nichž jsou takové smlouvy přípustné, by měly zajistit zavedení účinných opatření, jež zabrání jejich zneužívání. Tato opatření by mohla mít formu omezení využívání těchto smluv a možné doby jejich trvání, vyvratitelné domněnky existence pracovní smlouvy nebo pracovněprávního vztahu se zaručeným počtem placených hodin na základě hodin odpracovaných v předchozím referenčním období nebo jiného rovnocenného opatření, jež zajistí účinné předcházení zneužívajícím praktikám.
- (36) Pokud mají zaměstnavatelé možnost nabídnout pracovníkům v nestandardních formách zaměstnání práci na plný úvazek nebo pracovní smlouvu na dobu neurčitou, měla by se v souladu se zásadami stanovenými v evropském pilíři sociálních práv podporovat možnost přechodu na jistější formu zaměstnání. Pracovníci by měli mít možnost požádat o jinou, předvídatelnější a jistější formu zaměstnání, pokud je k dispozici, a obdržet od zaměstnavatele odůvodněnou písemnou odpověď, což zohledňuje potřeby zaměstnavatele i pracovníka. Členské státy by měly mít možnost omezit četnost těchto žádostí. Tato směrnice by neměla členským státům bránit v tom, aby stanovily, že pracovní místa ve veřejné službě, která jsou dostupná pouze pro osoby, které se zúčastnily výběrového řízení, nelze považovat za dostupná na základě pouhé žádosti pracovníka, a že se na ně tudíž nevztahuje právo žádat o formu zaměstnání s předvídatelnějšími a jistějšími pracovními podmínkami.
- (37) Pokud pro zaměstnavatele z unijních nebo vnitrostátních právních předpisů nebo z kolektivních smluv plyne povinnost poskytnout pracovníkům k výkonu práce, za jejímž účelem byli zaměstnáni, odbornou přípravu, je třeba zajistit, aby byla taková odborná příprava poskytnuta všem pracovníkům za rovných podmínek, včetně pracovníků v nestandardních formách zaměstnání. Náklady na takovou odbornou přípravu by neměl nést pracovník, ani by neměly být srazeny či odečteny z jeho odměny. Odborná příprava by se měla započítávat do pracovní doby a pokud možno probíhat během pracovní doby. Tato povinnost se nevztahuje na odborné vzdělávání nebo odbornou přípravu, jež jsou u pracovníků vyžadovány za účelem získání, udržování nebo obnovení odborné kvalifikace, pokud odborné vzdělání nebo odbornou přípravu nemusí zaměstnavatel pracovníkovi povinně poskytnout na základě unijních či vnitrostátních právních předpisů nebo kolektivní smlouvy. Členské státy by měly přijmout nezbytná opatření na ochranu pracovníků před zneužívajícími praktikami v oblasti odborné přípravy.
- (38) Je třeba respektovat nezávislost sociálních partnerů a jejich postavení jako zástupců pracovníků a zaměstnavatelů. Sociální partneři by proto měli mít možnost zvážit, zda nejsou v některých odvětvích či situacích k naplnění účelu této směrnice vhodnější jiná ustanovení než některé minimální normy stanovené v této směrnici. Členské státy by tudíž měly mít možnost umožnit sociálním partnerům zachovat, sjednávat, uzavírat a vymáhat kolektivní smlouvy, jež se liší od některých ustanovení této směrnice, není-li snížena celková úroveň ochrany pracovníků.
- (39) Z veřejných konzultací v rámci evropského pilíře sociálních práv vyplynulo, že je třeba posílit vymáhání pracovního práva Unie, aby se zajistila jeho účinnost. Hodnocení směrnice 91/533/EHS provedené v rámci Programu Komise pro účelnost a účinnost právních předpisů potvrdilo, že přísnější mechanismus vymáhání by mohl zvýšit účinnost pracovního práva Unie. Z konzultací vyplynulo, že systémy nápravy vycházející výhradně z náhrady újmy jsou méně účinné než systémy, které stanoví rovněž sankce, jako je zaplacení paušálních částek nebo ztráta povolení k výkonu činnosti pro zaměstnavatele, kteří neposkytnou písemné prohlášení. Ukázalo se rovněž, že zaměstnanci se domáhají nápravy během pracovněprávního vztahu jen zřídka, což ohrožuje cíl ustanovení o písemném prohlášení, kterým je zajistit, aby byli pracovníci informováni o základních podmínkách pracovněprávního vztahu. Je tudíž nezbytné stanovit ustanovení o prosazování, které zajistí použití domněnek, jež svědčí ve prospěch pracovníka, pokud nejsou poskytnuty informace o pracovněprávním vztahu, nebo řízení, v němž může být zaměstnavateli uloženo, aby předložil chybějící informace, a může mu být uložena sankce, pokud tak neučiní. Mezi takové domněnky svědčící ve prospěch pracovníka by mohla patřit domněnka, že pracovník je v pracovním poměru na dobu neurčitou, není ve zkušební době nebo že pracuje na plný úvazek, pokud chybějí příslušné informace. Náprava by mohla spočívat v postupu, v němž je zaměstnavatel pracovníkem nebo třetí stranou, jako je zástupce pracovníka nebo jiný příslušný orgán či subjekt, informován o tom, že informace chybějí, a zaměstnavatel je včas předloží v úplné a správné podobě.

- (40) Od přijetí směrnice 91/533/EHS byl v Unii přijat rozsáhlý systém ustanovení o prosazování sociálního *acquis*, zejména v oblasti rovného zacházení, jehož prvky by se měly vztahovat na tuto směrnici s cílem zajistit, aby měli pracovníci přístup k účinnému a nestrannému řešení sporů, například k občanskoprávnímu nebo pracovnímu soudu, a právo na nápravu, jež může zahrnovat přiměřenou náhradu, v souladu se zásadou č. 7 evropského pilíře sociálních práv.
- (41) Konkrétně s ohledem na základní povahu práva na účinnou právní ochranu by měli pracovníci nadále požívat takové ochrany i po skončení jejich pracovněprávního vztahu, ve kterém došlo k údajnému porušení jejich práv podle této směrnice.
- (42) Účinné provedení této směrnice vyžaduje odpovídající soudní a správní ochranu před nepříznivým zacházením v reakci na pokus uplatnit práva stanovená touto směrnicí, stížnost zaměstnavateli nebo jakékoli soudní nebo správní řízení, jehož cílem je vymoci soulad s touto směrnicí.
- (43) Pracovníci, kteří uplatní práva stanovená touto směrnicí, by měli požívat ochrany před propuštěním nebo rovnocennými nepříznivými důsledky, jako je tomu v případě pracovníků na zavolanou v situaci, kdy jim již nadále nejsou přidělovány pracovní úkoly, nebo přípravy na případné propuštění z důvodu, že chtěli tato práva uplatnit. Jestliže se pracovníci domnívají, že byli propuštěni nebo trpěli rovnocennými nepříznivými důsledky z uvedených důvodů, měli by mít pracovníci a příslušné orgány nebo subjekty možnost požádat zaměstnavatele o řádné odůvodnění propuštění nebo rovnocenného opatření.
- (44) Důkazní břemeno při dokazování, že nedošlo k propuštění nebo rovnocenným nepříznivým důsledkům z toho důvodu, že pracovníci uplatnili svá práva podle této směrnice, by měl nést zaměstnavatel, předloží-li pracovníci soudu nebo jinému příslušnému orgánu nebo subjektu skutečnosti nasvědčující tomu, že z těchto důvodů byli propuštěni nebo byli podrobeni opatřením s rovnocenným účinkem. Členské státy by měly být oprávněny nepoužít toto pravidlo v řízeních, při kterých by zjišťování skutkové podstaty věci příslušelo soudu nebo jinému příslušnému orgánu či subjektu, zejména v případě systémů, ve kterých musí propuštění takový orgán či subjekt předem schválit.
- (45) Členské státy by měly stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce za porušení povinností vyplývajících z této směrnice. Tyto sankce mohou zahrnovat správní a finanční sankce, jako jsou pokuty nebo vyplacení odškodnění, jakož i jiné druhy sankcí.
- (46) Jelikož cíle této směrnice, totiž zlepšení pracovních podmínek podporou transparentnějšího a předvídatelnějšího zaměstnání a zároveň zajištění přizpůsobivosti pracovního trhu, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu potřeby stanovit společné minimální požadavky, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (47) Tato směrnice stanoví minimální požadavky, a nezasahuje tudíž do práva členských států přijmout nebo zachovat příznivější ustanovení. Práva nabytá podle stávajícího právního rámce by se měla uplatit i nadále, pokud tato směrnice nezavádí příznivější ustanovení. Provádění této směrnice nelze využít k omezení existujících práv stanovených ve stávajících unijních a vnitrostátních právních předpisech v této oblasti ani ho nelze považovat za platný důvod pro omezení obecné úrovně ochrany poskytnuté pracovníkům v oblasti, na niž se vztahuje tato směrnice. Provádění této směrnice by zejména nemělo být důvodem k zavedení smluv na nulový počet hodin nebo podobného typu pracovních smluv.
- (48) Při provádění této směrnice by se členské státy měly vyhnout uložení správních, finančních či právních omezení bránících zakládání a rozvoji mikropodniků a malých a středních podniků. Členské státy se proto vyzývají, aby posoudily dopad svého prováděcího aktu na malé a střední podniky a zajistily, že nebudou nepřiměřeně zasaženy, se zvláštním zřetelem na mikropodniky a na administrativní zátěž, a aby zveřejnily výsledky tohoto posouzení.

- (49) Členské státy mohou provedením této směrnice pověřit sociální partnery, jestliže o to sociální partneři společně požádají a jestliže členské státy přijmou všechna nezbytná opatření k zajištění toho, aby mohly kdykoli zaručit výsledky vyžadované touto směrnicí. V souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi by členské státy měly rovněž přijmout vhodná opatření k zajištění účinného zapojení sociálních partnerů a k podpoře a posílení sociálního dialogu za účelem provádění ustanovení této směrnice.
- (50) Členské státy by měly přijmout veškerá odpovídající opatření k zajištění plnění povinností vyplývajících z této směrnice, například případným prováděním kontrol.
- (51) Vzhledem k podstatným změnám, jež tato směrnice zavádí, pokud jde o účel, působnost a obsah směrnice 91/533/EHS, není vhodné měnit uvedenou směrnici. Směrnice 91/533/EHS by proto měla být zrušena.
- (52) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽¹³⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Účel, předmět a oblast působnosti

1. Účelem této směrnice je zlepšit pracovní podmínky tím, že podpoří transparentnější a předvídatelnější zaměstnání a zajistí přizpůsobivost trhu práce.
2. Tato směrnice stanoví minimální práva, jež se uplatňují na všechny pracovníky v Unii, kteří uzavřeli pracovní smlouvu nebo jsou v pracovněprávním vztahu vymezeném právními předpisy, kolektivními smlouvami nebo zvyklostmi platnými v každém členském státě s přihlédnutím k judikatuře Soudního dvora.
3. Členské státy mohou rozhodnout, že se povinnosti stanovené v této směrnici neuplatní na pracovníky v pracovněprávním vztahu, v němž se předem určená a skutečně odpracovaná pracovní doba rovná v průměru nejvýše třem hodinám týdně během referenčního období čtyř po sobě jdoucích týdnů. Do tohoto průměru tří hodin se počítá doba odpracovaná pro všechny zaměstnavatele tvořící tentýž podnik, skupinu nebo subjekt nebo pro všechny zaměstnavatele patřící k těmto podnikům, skupině nebo subjektu.
4. Odstavec 3 se nepoužije na pracovněprávní vztah, v němž není před jeho začátkem stanoven zaručený objem placené práce.

⁽¹³⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

5. Členské státy mohou určit, které osoby jsou odpovědné za plnění povinností pro zaměstnavatele stanovených v této směrnici za předpokladu, že jsou všechny tyto povinnosti splněny. Mohou rovněž rozhodnout, že veškerými těmito povinnostmi nebo jejich částí má být pověřena fyzická nebo právnická osoba, která není stranou pracovněprávního vztahu.

Tímto odstavcem není dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/104/ES ⁽¹⁴⁾.

6. Členské státy mohou na základě objektivních důvodů stanovit, že se ustanovení uvedená v kapitole III nepoužijí na úředníky, veřejné záchranné služby, ozbrojené síly, policejní orgány, soudce, státní zástupce, vyšetřovatele nebo jiné orgány pro vymáhání práva.

7. Členské státy mohou rozhodnout, že nebudou uplatňovat povinnosti stanovené v člancích 12 a 13 a v čl. 15 odst. 1 písm. a) na fyzické osoby v domácnostech, které jednájí jako zaměstnavatelé, pokud je daná práce vykonávána pro tyto domácnosti.

8. Kapitola II této směrnice se vztahuje na námořníky, aniž je dotčena směrnice 2009/13/ES, a na rybáře, aniž je dotčena směrnice Rady (EU) 2017/159. Povinnosti stanovené v čl. 4 odst. 2 písm. m) a o) a v člancích 7, 9, 10 a 12 se nevztahují na námořníky ani na rybáře.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „rozvrhem pracovní doby“ rozvrh, v němž jsou stanoveny hodiny a dny, kdy začíná a končí výkon práce;
- b) „referenčními hodinami a dny“ časová období ve stanovených dnech, kdy lze na žádost zaměstnavatele vykonávat práci;
- c) „pracovním režimem“ způsob organizace pracovní doby a jejího rozvržení podle určitého schématu stanoveného zaměstnavatelem.

Článek 3

Poskytování informací

Zaměstnavatel poskytne každému pracovníkovi informace požadované podle této směrnice písemně. Tyto informace jsou poskytovány nebo předávány v listinné nebo elektronické podobě, pokud k nim má pracovník přístup, pokud mohou být uloženy a vytisknuty a pokud si zaměstnavatel uschová doklad o jejich předání či obdržení.

⁽¹⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/104/ES ze dne 19. listopadu 2008 o agenturním zaměstnávání (Úř. věst. L 327, 5.12.2008, s. 9).

KAPITOLA II

INFORMACE O PRACOVNĚPRÁVNÍM VZTAHU

Článek 4

Povinnost poskytovat informace

1. Členské státy zajistí, aby byli zaměstnavatelé povinni informovat pracovníky o podstatných aspektech pracovního vztahu.
2. Informace uvedené v odstavci 1 zahrnují alespoň:
 - a) označení stran pracovního vztahu;
 - b) místo výkonu práce; pokud není určeno žádné stálé nebo hlavní místo výkonu práce, zásadu, že pracovník je zaměstnán na různých místech nebo si může místo výkonu práce svobodně zvolit, s uvedením sídla nebo případně bydliště zaměstnavatele;
 - c) jednu z těchto informací:
 - i) název, zařazení, povahu nebo druh práce, pro kterou byl pracovník přijat do zaměstnání, nebo
 - ii) stručné upřesnění nebo stručný popis práce;
 - d) datum začátku pracovního vztahu;
 - e) v případě pracovního poměru na dobu určitou datum jeho ukončení nebo jeho očekávané trvání;
 - f) v případě zaměstnanců agentury práce označení uživatele, pokud, nebo jakmile je znám;
 - g) dobu trvání a podmínky případné zkušební doby;
 - h) nárok na případnou odbornou přípravu, pokud ji zaměstnavatel poskytuje;
 - i) délku placené dovolené, na kterou má pracovník nárok, nebo pokud ji není možné v době poskytnutí informací určit, postup pro přiznání a stanovení takové dovolené;
 - j) postup, který je třeba dodržet ze strany zaměstnavatele a pracovníka, včetně formálních požadavků a výpovědních dob, v případě rozvázání pracovního vztahu, nebo pokud nemohou být výpovědní doby v okamžiku poskytnutí informací uvedeny, způsob stanovení takových výpovědních dob;
 - k) odměnu, včetně počáteční základní částky, jakékoli další případně použitelné složky odměny, uvedené samostatně, a frekvenci a způsob vyplácení odměny, na kterou má pracovník nárok;
 - l) pokud je pracovní režim zcela nebo převážně předvídatelný, délku standardního pracovního dne nebo týdne pracovníka a veškerá ustanovení o přesčasech a souvisejících odměnách a případně ustanovení o změnách v rozvržení směn;

m) je-li pracovní režim zcela nebo převážně nepředvídatelný, zaměstnavatel pracovníka informuje o:

i) zásadě, že rozvrh pracovní doby je proměnný, počtu zaručených placených hodin a odměně za práci vykonanou nad rámec těchto zaručených hodin;

ii) referenčních hodinách a dnech, v nichž může být po pracovníkovi požadováno, aby vykonával práci;

iii) minimální lhůtě pro oznámení, na níž má pracovník nárok před zahájením jeho pracovního úkolu, a případně lhůtě pro jeho zrušení uvedenou v čl. 10 odst. 3;

n) veškeré kolektivní smlouvy, kterými se řídí pracovní podmínky pracovníka, nebo v případě kolektivních smluv uzavřených mimo podnik zvláštními orgány nebo paritními institucemi, název příslušného orgánu nebo paritní instituce, v rámci kterých byly tyto smlouvy uzavřeny;

o) označení institucí sociálního zabezpečení, jež přijímají příspěvky sociálního zabezpečení v souvislosti s pracovní-právním vztahem, pokud není právem pracovníka si zvolit instituci sociálního zabezpečení, a jakoukoli ochranu související se sociálním zabezpečením, již zaměstnavatel poskytuje.

3. Informace uvedené v odst. 2 písm. g) až l) a o) mohou být případně poskytnuty formou odkazu na právní a správní předpisy nebo kolektivní smlouvy, kterými jsou tyto oblasti upraveny.

Článek 5

Doba a způsob poskytování informací

1. Nebyly-li poskytnuty dříve, informace uvedené v čl. 4 odst. 2 písm. a) až e), g), k), l) a m) se poskytují pracovníkovi individuálně ve formě jednoho či více dokumentů během období počínajícího prvním dnem výkonu práce a končícího sedmým kalendářním dnem. Ostatní informace uvedené v čl. 4 odst. 2 se poskytují pracovníkovi individuálně ve formě dokumentu do jednoho měsíce od prvního dne výkonu práce.

2. Členské státy mohou vypracovat vzory a modely dokumentů uvedených v odstavci 1 a dát je k dispozici pracovníkovi a zaměstnavateli mimo jiné prostřednictvím zveřejnění na jedné oficiální celostátní webové adrese nebo jinými vhodnými prostředky.

3. Členské státy zajistí, aby informace o právních nebo správních předpisech nebo o všeobecně platných kolektivních smlouvách, jimiž se řídí platný právní rámec, jež mají poskytovat zaměstnavatelé, byly všeobecně dostupné bezplatně, a to jasným, transparentním, srozumitelným a snadno přístupným způsobem na dálku a pomocí elektronických prostředků, mimo jiné prostřednictvím stávajících online portálů.

Článek 6

Změny pracovní-právního vztahu

1. Členské státy zajistí, aby jakékoli změny aspektů pracovní-právního vztahu uvedené v čl. 4 odst. 2 a jakékoli změny dalších informací pro pracovníky vyslané do jiného členského státu nebo do třetí země uvedených v článku 7 sděloval zaměstnavatel pracovníkovi ve formě dokumentu při nejbližší příležitosti a nejpozději v den, kdy se začnou tyto změny uplatňovat.

2. Dokument uvedený v odstavci 1 se nevztahuje na změny, jež pouze odrážejí změny právních a správních předpisů nebo kolektivních smluv, jež jsou uvedeny v dokumentech zmíněných v čl. 5 odst. 1, a případně v článku 7.

Článek 7

Další informace pro pracovníky vyslané do jiného členského státu nebo do třetí země

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že je po pracovníkovi požadováno, aby vykonával svou práci v jiném členském státě nebo jiné třetí zemi, než je členský stát, v němž obvykle pracuje, zaměstnavatel poskytl pracovníkovi před jeho odjezdem dokumenty uvedené v čl. 5 odst. 1, jež obsahují alespoň tyto další informace:

- a) země, v níž (nichž) má být práce v zahraničí vykonávána, a odhadovaná délka výkonu práce;
- b) měna, ve které je vyplácena odměna za práci;
- c) případně peněžní či věcné plnění vyplývající z výkonu pracovního úkolu;
- d) informace o tom, zda je zajištěn návrat pracovníka, a pokud ano, jaké jsou podmínky jeho návratu.

2. Členské státy zajistí, aby byl vyslaný pracovník, na něhož se vztahuje směrnice 96/71/ES, uvědomen dále o:

- a) odměně, na niž má nárok v souladu s platnými právními předpisy hostitelského členského státu;
- b) případně o zvláštních příplatcích za vyslání a podmínkách pro náhradu výdajů za cestovné, ubytování a stravu;
- c) odkazu na jednu oficiální celostátní webovou adresu zřízenou hostitelským členským státem podle čl. 5 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ⁽¹⁵⁾.

3. Informace uvedené v odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. a) mohou být případně poskytnuty formou odkazu na konkrétní ustanovení právních nebo správních předpisů nebo kolektivních smluv, kterými jsou tyto informace upraveny.

4. Nestanoví-li členské státy jinak, odstavce 1 a 2 se nepoužijí, pokud doba trvání jednotlivého výkonu práce mimo členský stát, v němž pracovník obvykle pracuje, činí čtyři po sobě jdoucí týdny nebo méně.

KAPITOLA III

MINIMÁLNÍ POŽADAVKY TÝKAJÍCÍ SE PRACOVNÍCH PODMÍNEK

Článek 8

Maximální doba trvání zkušební doby

1. Členské státy zajistí, že pokud se na pracovněprávní vztah vztahuje zkušební doba vymezená podle vnitrostátních právních předpisů nebo zvyklostí, nebude tato doba delší než šest měsíců.

2. V případě pracovních poměrů na dobu určitou členské státy zajistí, aby byla délka této zkušební doby přiměřená předpokládané době trvání smlouvy a povaze práce. V případě prodloužení smlouvy na výkon stejných pracovních úkolů se na pracovní poměr nevztahuje nová zkušební doba.

⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11).

3. Členské státy mohou výjimečně stanovit delší zkušební doby v případech, kdy to vyžaduje povaha zaměstnání nebo je to v zájmu pracovníka. Nebyl-li pracovník během zkušební doby přítomen v práci, mohou členské státy stanovit, že zkušební dobu lze prodloužit o dobu odpovídající trvání nepřítomnosti.

Článek 9

Souběžné zaměstnání

1. Členské státy zajistí, aby zaměstnavatel nesměl pracovníkovi zakázat přijmout zaměstnání u jiných zaměstnavatelů mimo rozvrh pracovní doby stanovený s dotčeným zaměstnavatelem ani s pracovníkem nepříznivě zacházet, pokud souběžné zaměstnání přijme.

2. Členské státy mohou stanovit podmínky, za nichž může zaměstnavatel využít omezení z důvodu neslučitelnosti na základě objektivních důvodů, jako jsou zdraví a bezpečnost, ochrana obchodního tajemství, integrita veřejné služby nebo zabránění střetu zájmů.

Článek 10

Minimální předvídatelnost práce

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že pracovní režim pracovníka je zcela nebo převážně nepředvídatelný, zaměstnavatel směl po pracovníkovi požadovat, aby vykonával práci, pouze tehdy, pokud jsou splněny obě tyto podmínky:

- a) práce je vykonávána v předem určených referenčních hodinách a dnech, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 2 písm. m) bodě ii) a
- b) pracovník je svým zaměstnavatelem o pracovním úkolu předem informován v přiměřené lhůtě pro oznámení stanovené v souladu s vnitrostátními právními předpisy, kolektivními smlouvami nebo zvyklostmi, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 2 písm. m) bodě iii).

2. Pokud není splněn jeden nebo oba požadavky stanovené v odstavci 1, má pracovník právo odmítnout vykonat pracovní úkol, aniž by pro něj z toho vyplývaly nepříznivé následky.

3. Pokud členské státy umožňují zaměstnavateli zrušit pracovní úkol bez náhrady, přijmou nezbytná opatření v souladu s vnitrostátními právními předpisy, kolektivními smlouvami nebo zvyklostmi, aby zajistily, že pracovník bude mít nárok na náhradu, pokud zaměstnavatel po uplynutí určité přiměřené lhůty zruší pracovní úkol, na jehož vykonání se s pracovníkem dříve dohodl.

4. Členské státy mohou stanovit podmínky uplatňování tohoto článku, a to v souladu s vnitrostátními právními předpisy, kolektivními smlouvami nebo zvyklostmi.

Článek 11

Doplňková opatření pro pracovní smlouvy na zavalanou

Pokud členské státy dovolují využívání pracovních smluv na zavalanou nebo podobných pracovních smluv, přijmou jedno nebo více z následujících opatření, kterými předejdou zneužívajícím praktikám:

- a) omezí používání a dobu trvání pracovních smluv na zavalanou či podobných pracovních smluv;
- b) stanoví vyvratitelnou domněnku existence pracovní smlouvy s minimálním počtem placených hodin na základě průměrně odpracovaných hodin v daném období;

c) stanoví jiná rovnocenná opatření, jež zajistí účinné předcházení zneužívajícím praktikám.

Členské státy o těchto opatřeních uvědomí Komisi.

Článek 12

Přechod na jinou formu zaměstnání

1. Členské státy zajistí, aby pracovník, který ukončil svou případnou zkušební dobu a pracoval u téhož zaměstnavatele po dobu nejméně šesti měsíců, mohl požádat o formu zaměstnání s předvídatelnějšími a jistějšími pracovními podmínkami, pokud je k dispozici, a obdržel na takovou žádost odůvodněnou písemnou odpověď. Členské státy mohou omezit četnost žádostí v souvislosti s uplatněním povinnosti podle tohoto článku.

2. Členské státy zajistí, aby zaměstnavatel poskytl odůvodněnou písemnou odpověď uvedenou v odstavci 1 do jednoho měsíce od obdržení žádosti. Pokud jde o fyzické osoby, jež jednají jako zaměstnavatelé a mikropodniky nebo malé a střední podniky, mohou členské státy stanovit, že lze tuto lhůtu prodloužit nejvýše o tři měsíce, a umožnit ústní odpověď na další obdobné žádosti podané týměž pracovníkem, jestliže se odůvodnění odpovědi, pokud jde o situaci pracovníka, nezměnilo.

Článek 13

Povinná odborná příprava

Členské státy zajistí, aby zaměstnavatel poskytoval pracovníkům bezplatnou odbornou přípravu, pokud pro něj z unijních či vnitrostátních právních předpisů nebo z kolektivních smluv plyne povinnost poskytnout pracovníkovi k výkonu práce, za jejímž účelem byl zaměstnán, odbornou přípravu, přičemž tato příprava bude považována za odpracovanou dobu a je-li to možné, bude probíhat během pracovní doby.

Článek 14

Kolektivní smlouvy

Členské státy mohou umožnit sociálním partnerům zachovat, sjednávat, uzavírat a vymáhat v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi kolektivní smlouvy, které stanoví ustanovení o pracovních podmínkách pracovníků, jež se liší od ustanovení uvedených v článcích 8 až 13, přičemž respektují celkovou úroveň ochrany pracovníků.

KAPITOLA IV

HORIZONTÁLNÍ USTANOVENÍ

Článek 15

Právní domněnky a mechanismus včasného vypořádání

1. Členské státy zajistí, aby se v případě, že pracovník neobdrží včas veškeré dokumenty uvedené v čl. 5 odst. 1 nebo v článku 6 nebo alespoň jejich část, použil alespoň jeden z následujících mechanismů:

- a) pracovník může uplatnit domněnky, jež svědčí v jeho prospěch a které vymezil členský stát, přičemž zaměstnavatelé mají možnost tyto domněnky vyvrátit,
- b) pracovník má možnost podat stížnost příslušnému orgánu nebo subjektu a má právo obdržet odpovídající včasnou a účinnou nápravu.

2. Členské státy mohou stanovit, že uplatňování domněnek a mechanismy uvedené v odstavci 1 jsou podmíněny oznámením zaměstnavatele a opomenutím zaměstnavatele poskytnout včas chybějící informace.

Článek 16**Právo na nápravu**

Členské státy zajistí, aby pracovníci, včetně těch, jejichž pracovněprávní vztah skončil, měli přístup k účinnému a nestrannému řešení sporů a měli právo na nápravu v případě porušení jejich práv vyplývajících z této směrnice.

Článek 17**Ochrana před nepříznivým zacházením nebo následky**

Členské státy zavedou opatření nezbytná na ochranu pracovníků, včetně pracovníků, kteří jsou zástupci pracovníků, před jakýmkoli nepříznivým zacházením ze strany zaměstnavatele nebo před nepříznivými následky v důsledku stížnosti podané zaměstnavateli nebo jakéhokoli řízení zahájeného s cílem vymáhat dodržení práv stanovených v této směrnici.

Článek 18**Ochrana před propuštěním a důkazní břemeno**

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zakázaly propuštění nebo opatření s rovnocenným účinkem a veškeré přípravy na propuštění pracovníků z toho důvodu, že uplatňovali práva stanovená v této směrnici.
2. Pracovníci, kteří se domnívají, že byli propuštěni nebo podrobeni opatřením s rovnocenným účinkem z toho důvodu, že uplatňovali práva stanovená v této směrnici, mohou zaměstnavatele požádat o řádné odůvodnění propuštění nebo opatření s rovnocenným účinkem. Zaměstnavatel poskytne uvedené odůvodnění písemně.
3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby zajistily, že předloží-li pracovníci uvedení v odstavci 2 soudu nebo jinému příslušnému orgánu nebo subjektu skutečnosti nasvědčující tomu, že k takovému propuštění nebo opatření s rovnocenným účinkem došlo, přísluší zaměstnavateli prokázat, že se propuštění zakládalo na jiných důvodech, než jsou důvody uvedené v odstavci 1.
4. Odstavec 3 nebrání členským státům zavést pravidla dokazování, která jsou pro pracovníky příznivější.
5. Členské státy nemusí použít odstavec 3 na řízení, v nichž zjišťování skutkové podstaty věci přísluší soudu nebo jinému příslušnému orgánu nebo subjektu.
6. Odstavec 3 se nevztahuje na trestní řízení, pokud členský stát nestanoví jinak.

Článek 19**Sankce**

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních ustanovení přijatých podle této směrnice nebo příslušných již platných ustanovení týkajících se práv, která spadají do oblasti působnosti této směrnice. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

KAPITOLA V**ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ****Článek 20****Zákaz snížení úrovně právní ochrany a příznivější ustanovení**

1. Tato směrnice není platným důvodem ke snížení obecné úrovně ochrany již poskytované pracovníkům v členských státech.

2. Tato směrnice se nedotýká práva členských států uplatňovat nebo přijímat právní nebo správní předpisy, které jsou pro pracovníky příznivější, nebo podporovat či umožňovat uplatňování kolektivních smluv, které jsou pro pracovníky příznivější.
3. Touto směrnicí nejsou dotčena žádná jiná práva, jež pracovníkům přiznávají jiné právní akty Unie.

Článek 21

Provedení ve vnitrostátním právu a provádění

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. srpna 2022. Neprodlene o nich uvědomí Komisi.
2. Předpisy podle odstavce 1 přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.
4. Členské státy přijmou v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi vhodná opatření k zajištění účinného zapojení sociálních partnerů a k podpoře a posílení sociálního dialogu za účelem provádění ustanovení této směrnice.
5. Členské státy mohou prováděním této směrnice pověřit sociální partnery, jestliže o to sociální partneři společně požádají a jestliže členské státy přijmou všechna nezbytná opatření k tomu, aby zajistily, že mohou kdykoli zaručit výsledky vyžadované touto směrnicí.

Článek 22

Přechodná ustanovení

Do 1. srpna 2022 se práva a povinnosti stanovené v této směrnici vztahují na všechny pracovněprávní vztahy. Dokumenty uvedené v čl. 5 odst. 1 a v člancích 6 a 7 však musí zaměstnavatel poskytnout nebo doplnit pouze na žádost pracovníka, který byl k uvedenému dni již zaměstnán. Pokud pracovník takovou žádost nepodá, nevede to k jeho vyloučení z minimálních práv stanovených podle článků 8 až 13.

Článek 23

Přezkum Komisí

Do 1. srpna 2027 Komise přezkoumá po konzultaci s členskými státy a sociálními partnery na úrovni Unie a s přihlédnutím k dopadu na mikropodniky a malé a střední podniky provádění této směrnice a navrhne případně legislativní změny.

Článek 24

Zrušení

Směrnice 91/533/EHS se zrušuje s účinkem od 1. srpna 2022. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici.

*Článek 25***Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 26***Určení**

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 20. června 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1153**ze dne 20. června 2019****o stanovení pravidel usnadňujících používání finančních a dalších informací k prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání určitých trestných činů a o zrušení rozhodnutí Rady 2000/642/SVV**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 87 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Usnadnění používání finančních informací je nezbytné pro prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání závažných trestných činů.
- (2) Za účelem zvýšení bezpečnosti, zlepšení stíhání finanční trestné činnosti, boje proti praní peněz a předcházení daňovým trestným činům v členských státech a v celé Unii je nezbytné zlepšit přístup k informacím pro finanční zpravodajské jednotky a orgány veřejné moci odpovědné za prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání závažných trestných činů, aby se zlepšila jejich schopnost vést finanční vyšetřování a vzájemná spolupráce.
- (3) Podle čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) si mají Unie a členské státy pomáhat. Měly by se také zavázat k loajální a efektivní spolupráci.
- (4) Komise se ve svém sdělení ze dne 2. února 2016 o akčním plánu pro zesílení boje proti financování terorismu zavázala k prozkoumání možnosti přijmout zvláštní samostatný právní nástroj, jenž by rozšířil přístup orgánů členských států do centralizovaných registrů bankovních a platebních účtů, včetně orgánů příslušných pro prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání trestných činů, úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, daňových orgánů a orgánů pověřených bojem proti korupci. Uvedený akční plán rovněž vyzval ke zmapování překážek, jež znesnadňují přístup k těmto informacím a jejich výměnu a využívání, a k operativní spolupráci mezi finančními zpravodajskými jednotkami.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 367, 10.10.2018, s. 84.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 17. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. června 2019.

- (5) Boj proti závažné trestné činnosti, včetně finančních podvodů a praní peněz, zůstává prioritou Unie.
- (6) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ⁽³⁾ požaduje, aby členské státy zřídily centralizované registry bankovních účtů nebo systémy vyhledávání dat, jež umožní včasnou identifikaci osob, které mají bankovní či platební účty nebo bezpečnostní schránky.
- (7) Podle směrnice (EU) 2015/849 mají mít k informacím uchovávaným v těchto centralizovaných registrech bankovních účtů přímý přístup finanční zpravodajské jednotky a tyto informace jsou dostupné i pro vnitrostátní orgány příslušné pro prevenci praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu.
- (8) Okamžitý a přímý přístup k informacím uchovávaným v centralizovaných registrech bankovních účtů je často zcela nezbytný pro úspěšné trestní vyšetřování i pro včasnou identifikaci, vysledování a zmrazení souvisejícího majetku za účelem jeho konfiskace. Přímý přístup představuje nejrychlejší typ přístupu k informacím uchovávaným v centralizovaných registrech bankovních účtů. Z tohoto důvodu by tato směrnice měla stanovit pravidla, jimiž se uděluje přímý přístup k informacím uchovávaným v centralizovaných registrech bankovních účtů pro určené orgány členských států příslušné pro prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání trestných činů. Pokud členský stát poskytuje přístup k informacím o bankovních účtech prostřednictvím centrálních elektronických systémů vyhledávání dat, měl by zajistit, aby orgán provozující tyto systémy předával výsledky vyhledávání určeným příslušným orgánům neprodleně a v jejich původní podobě. Tato směrnice by se neměla dotýkat kanálů pro výměnu informací mezi příslušnými orgány nebo jejich pravomocí získávat informace od povinných osob podle práva Unie nebo vnitrostátního práva. Jakýkoli přístup k informacím uchovávaným v centralizovaných registrech vnitrostátními orgány pro jiné účely než pro účely této směrnice nebo s ohledem na jiné trestné činy než ty, na něž se vztahuje tato směrnice, nespadá do oblasti působnosti této směrnice.
- (9) Vzhledem k tomu, že v každém členském státě působí mnoho různých orgánů nebo subjektů, jež jsou příslušné pro prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání trestných činů, a za účelem zajištění proporcionálního přístupu k finančním a dalším informacím v souladu s touto směrnicí by po členských státech mělo být vyžadováno, aby určily, které orgány nebo subjekty mají mít právo na přístup k centralizovaným registrům bankovních účtů a které mají možnost požadovat informace od finančních zpravodajských jednotek pro účely této směrnice. Členské státy by při provádění této směrnice měly zohledňovat povahu, organizační status, úkoly a pravomoci těchto orgánů a subjektů, jak je stanoveno v jejich vnitrostátním právu, včetně stávajících mechanismů pro ochranu finančních systémů proti praní peněz a financování terorismu.
- (10) Úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti by měly patřit mezi určené příslušné orgány a mít přímý přístup k informacím uchovávaným v centralizovaných registrech bankovních účtů při prevenci, odhalování či vyšetřování konkrétního závažného trestného činu nebo při účasti na konkrétním vyšetřování trestného činu, včetně identifikace, sledování a zmrazování majetku.
- (11) Daňové orgány a agentury pro boj proti korupci by v rozsahu, v němž jsou příslušné pro prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání trestných činů v souladu s vnitrostátním právem, také měly patřit mezi orgány, které mohou být určeny pro účely této směrnice. Správní vyšetřování, které nevede finanční zpravodajská jednotka v souvislosti s prevencí a odhalováním praní peněz a financování terorismu a účinným bojem proti nim, by nemělo spadat do oblasti působnosti této směrnice.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (12) Pachatelé trestných činů, zejména zločinecké skupiny a teroristé, často působí v různých členských státech a i jejich majetek, včetně bankovních účtů, se často nachází v jiných členských státech. Vzhledem k přeshraničnímu rozměru závažných trestných činů, včetně terorismu, a souvisejících finančních aktivit je často nezbytné, aby příslušné orgány při trestním vyšetřování v jednom členském státě měly přístup k informacím o bankovních účtech vedených v jiných členských státech.
- (13) Informace, jež příslušné orgány získají z národních centralizovaných registrů bankovních účtů, si mohou vyměňovat s příslušnými orgány nacházejícími se v jiném členském státě v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2006/960/SVV ⁽⁴⁾, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ⁽⁵⁾ a platnými předpisy na ochranu údajů.
- (14) Směrnice (EU) 2015/849 významně posílila právní rámec Unie, jímž se řídí činnost a spolupráce finančních zpravodajských jednotek, včetně posouzení možnosti zřídit mechanismus koordinace a podpory Komisí. Právní status finančních zpravodajských jednotek se v jednotlivých členských státech liší, může se jednat o jednotky se statutem administrativním či donucovacím až po hybridní. Mezi pravomoci finančních zpravodajských jednotek patří právo na přístup k finančním a správním informacím a informacím v oblasti prosazování práva, které potřebují k prevenci a odhalování praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu a k boji proti nim. Přesto právo Unie nestanoví konkrétní nástroje a mechanismy, jež by finanční zpravodajské jednotky měly mít k dispozici, aby měly přístup k těmto informacím a mohly plnit své úkoly. Jelikož jsou členské státy plně odpovědné za zřízení a stanovení organizační struktury finančních zpravodajských jednotek, liší se rozsah přístupu různých jednotek k regulačním databázím, což vede k nedostatečné výměně informací mezi donucovacími orgány nebo státními zastupitelstvími a finančními zpravodajskými jednotkami.
- (15) Za účelem zvýšení právní jistoty a operativní účinnosti by tato směrnice měla stanovit pravidla pro posílení možností finančních zpravodajských jednotek v oblasti sdílení finančních informací a finančních analýz o všech závažných trestných činech s určenými příslušnými orgány jejich členského státu. Konkrétněji by finanční zpravodajské jednotky měly být povinny spolupracovat s určenými příslušnými orgány svých členských států a být schopny včas odpovídat na odůvodněné žádosti o finanční informace nebo finanční analýzy podané těmito určenými příslušnými orgány, pokud jsou tyto finanční informace či finanční analýzy v konkrétním případě nezbytné a pokud jsou takové žádosti motivovány obavami týkajícími se prevence, odhalování, vyšetřování či stíhání závažných trestných činů, s výhradou výjimek stanovených v čl. 32 odst. 5 směrnice (EU) 2015/849. Uvedený požadavek by neměl bránit autonomii finančních zpravodajských jednotek podle směrnice (EU) 2015/849. Zejména v případech, kdy požadované informace pocházejí od finanční zpravodajské jednotky jiného členského státu, by měly být splněny veškerá omezení a podmínky uložené touto finanční zpravodajskou jednotkou pro použití dotčených informací. Jakékoli použití nad rámec původně schválených účelů by mělo podléhat předchozímu souhlasu dané finanční zpravodajské jednotky. Finanční zpravodajské jednotky by měly náležitě vysvětlit jakékoli odmítnutí odpovědi na žádost o informace nebo analýzy. Touto směrnicí by neměla být dotčena operativní nezávislost a autonomie finančních zpravodajských jednotek podle směrnice (EU) 2015/849, včetně autonomie finančních zpravodajských jednotek ve věci šíření informací z vlastního podnětu pro účely této směrnice.
- (16) Tato směrnice by dále měla stanovit jasně vymezený právní rámec, jenž by finančním zpravodajským jednotkám umožnil vyžadovat potřebné údaje uchovávané určenými příslušnými orgány v jejich členském státě, aby tyto jednotky mohly účinně předcházet praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu, odhalovat je a bojovat proti nim.
- (17) Finanční zpravodajské jednotky by měly usilovat o výměnu finančních informací nebo finančních analýz neprodleně ve výjimečných a naléhavých případech, pokud tyto údaje nebo analýzy souvisejí s terorismem nebo organizovanou trestnou činností s vazbami na terorismus.

⁽⁴⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 89).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1).

- (18) Tato výměna by neměla omezovat aktivní úlohu finančních zpravodajských jednotek podle směrnice (EU) 2015/849 při sdělování jejich analýz dalším finančním zpravodajským jednotkám v případech, kdy taková analýza odhaluje skutečnosti, jednání či podezření související s praním peněz a financováním terorismu, na kterých mají tyto další finanční zpravodajské jednotky přímý zájem. Finanční analýza zahrnuje operativní analýzu, která se zabývá jednotlivými případy a konkrétními cíli nebo vhodně vybranými informacemi, v závislosti na charakteru a rozsahu obdržených informací a předpokládaném využití těchto informací po jejich sdělení, jakož i strategickou analýzu soustřeďující se na trendy a mechanismy v oblasti praní peněz a financování terorismu. Touto směrnicí by však neměl být dotčen organizační status a role svěřená finančním zpravodajským jednotkám podle vnitrostátního práva jednotlivých členských států.
- (19) Vzhledem k citlivosti finančních údajů, jež by měly finanční zpravodajské jednotky analyzovat, a nezbytným zárukám ochrany údajů by tato směrnice měla konkrétně stanovit druh a rozsah informací, které mohou být vyměňovány mezi finančními zpravodajskými jednotkami a s určenými příslušnými orgány a mezi určenými příslušnými orgány různých členských států navzájem. Tato směrnice by neměla přinést žádné změny stávajících schválených metod shromažďování údajů. Členské státy by však měly mít možnost rozhodnout, že rozšíří rozsah finančních informací a informací o bankovních účtech, jež si mohou vyměňovat finanční zpravodajské jednotky a určené příslušné orgány. Členské státy by rovněž měly mít možnost usnadnit přístup určených příslušných orgánů k finančním informacím a informacím o bankovních účtech za účelem prevence, odhalování, vyšetřování či stíhání trestných činů s výjimkou závažných trestných činů. Tato směrnice by se neměla odchylovat od platných předpisů na ochranu údajů.
- (20) V souladu s konkrétními pravomocemi a úkoly Agentury pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol), zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ⁽⁶⁾, stanovenými v uvedeném nařízení, poskytuje Europol podporu při přeshraničním vyšetřování aktivit nadnárodních zločineckých organizací v oblasti praní peněz členskými státy. V tomto ohledu by Europol měl členským státům oznamovat jakékoli informace a vazby mezi trestnými činy, jež se těchto členských států týkají. Podle uvedeného nařízení představují národní jednotky Europolu styčné body mezi Europolem a orgány členských států, jež jsou příslušné k vyšetřování trestných činů. Aby mohl Europol získat informace nezbytné k plnění svých úkolů, měl by každý členský stát umožnit své finanční zpravodajské jednotce, aby odpovídala na žádosti o finanční informace a finanční analýzy podané Europolem prostřednictvím národních jednotek Europolu tohoto členského státu nebo případně prostřednictvím přímých kontaktů. Členské státy by dále měly zajistit, aby jejich národní jednotka Europolu a případně jejich určené příslušné orgány byly oprávněny odpovídat na žádosti Europolu o informace týkající se bankovních účtů. Žádosti podané Europolem by měly být řádně odůvodněny. Měly by být podávány na základě konkrétního případu, v rámci povinností Europolu a s cílem plnění jeho úkolů. Neměla by být ohrožena operační nezávislost a autonomie finančních zpravodajských jednotek a tyto jednotky by měly i nadále samy rozhodovat o tom, zda poskytnou požadované informace či analýzy. V zájmu zajištění rychlé a účinné spolupráce by finanční zpravodajské jednotky měly odpovídat na žádosti Europolu včas. V souladu s nařízením (EU) 2016/794 by Europol měl pokračovat ve stávající praxi poskytovat členským státům zpětnou vazbu o použití informací či analýz získaných na základě této směrnice.
- (21) Tato směrnice by rovněž měla zohlednit skutečnost, že v souladu s článkem 43 nařízení Rady (EU) 2017/1939 ⁽⁷⁾ jsou evropské pověření žalobci Úřadu evropského veřejného žalobce případně oprávněni získat veškeré relevantní informace uložené v národních databázích pro vyšetřování trestných činů a databázích donucovacích orgánů, jakož i v dalších příslušných rejstřících orgánů veřejné moci, včetně centralizovaných registrů bankovních účtů a systémů vyhledávání dat, za stejných podmínek, jaké se v podobných případech uplatňují podle vnitrostátního práva.

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí Rady 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1).

- (22) Aby se posílila spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami, měla by Komise provést v blízké budoucnosti posouzení dopadu s cílem vyhodnotit možnost vytvoření mechanismu pro spolupráci a podporu, jakým by mohla být například finanční zpravodajská jednotka EU.
- (23) K dosažení přiměřené rovnováhy mezi účinností a vysokou úrovní ochrany údajů by členské státy měly být povinny zajistit, aby zpracovávání citlivých finančních informací, které by mohly odhalit citlivé informace týkající se rasového či etnického původu osoby, její politické názory, náboženské či filozofické přesvědčení, členství v odborových organizacích, či informace týkající se zdravotního stavu, sexuálního života či sexuální orientace, bylo povoleno pouze osobám se zvláštním oprávněním a v souladu s platnými předpisy na ochranu údajů.
- (24) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady, které jsou uznány v článku 6 Smlouvy o EU a v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů, zákaz diskriminace, svobodu podnikání, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, presumpci nevinu a právo na obhajobu, zásadu zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů a základní práva a zásady stanovené v mezinárodním právu a mezinárodních dohodách, jichž jsou Unie nebo všechny členské státy smluvní stranou, včetně Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jakož i v ústavách členských států, v rámci jejich příslušných oblastí působnosti.
- (25) Je nutné zajistit, že zpracovávání osobních údajů podle této směrnice plně dodržuje právo na ochranu osobních údajů. Jakékoli takové zpracování se řídí nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽⁸⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ⁽⁹⁾ v rámci jejich příslušných oblastí působnosti. Pro přístup úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti k centralizovaným registrům bankovních účtů a systémům vyhledávání dat se použije směrnice (EU) 2016/680, přičemž čl. 5 odst. 2 rozhodnutí Rady 2007/845/SVV ⁽¹⁰⁾ se nepoužije. Pokud jde o Europol, použije se nařízení (EU) 2016/794. Tato směrnice by měla stanovit konkrétní dodatečné záruky a podmínky pro zajištění ochrany osobních údajů s ohledem na mechanismy pro zajištění řádného zpracovávání citlivých údajů a záznamů žádostí o informace.
- (26) Jakékoli osobní údaje získané podle této směrnice by měly být v souladu s platnými předpisy na ochranu údajů zpracovávány příslušnými orgány, pouze pokud je to nezbytné a přiměřené pro účely prevence, odhalování, vyšetřování a stíhání závažných trestných činů.
- (27) Aby bylo dodržováno právo na ochranu osobních údajů a právo na soukromí a minimalizován dopad přístupu k informacím obsaženým v centralizovaných registrech bankovních účtů a systémech vyhledávání dat, je dále nezbytné stanovit podmínky pro omezení tohoto přístupu. Zejména by členské státy měly zajistit, že se na přístup příslušných orgánů k osobním údajům pro účely této směrnice vztahují přiměřená opatření a politiky ochrany osobních údajů. K informacím obsahujícím osobní údaje, jež lze získat z centralizovaných registrů bankovních účtů nebo prostřednictvím postupu ověřování, by měli mít přístup pouze oprávnění pracovníci. Pracovníci oprávnění k přístupu k těmto citlivým údajům by měli být náležitě proškoleni, pokud jde o bezpečnostní postupy při výměně údajů a nakládání s nimi.

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽¹⁰⁾ Rozhodnutí Rady 2007/845/SVV ze dne 6. prosince 2007 o spolupráci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti v jednotlivých členských státech v oblasti vyšetřování a identifikace výnosů z trestné činnosti nebo jiného majetku v souvislosti s trestnou činností (Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 103).

- (28) Předávání finančních údajů třetím zemím a mezinárodním partnerům by pro účely této směrnice mělo být povoleno výhradně za podmínek stanovených v kapitole V nařízení (EU) 2016/679 nebo v kapitole V směrnice (EU) 2016/680.
- (29) Komise by měla podat zprávu o provádění této směrnice tři roky po dni pro její provedení ve vnitrostátním právu a poté každé tři roky. Podle interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹¹⁾ by Komise rovněž měla provést hodnocení této směrnice na základě informací shromážděných prostřednictvím zvláštních sledovacích opatření za účelem posouzení skutečných účinků této směrnice a potřeby dalších kroků.
- (30) Cílem této směrnice je zajistit, že budou přijata opatření, jež občanům Unie poskytnou vyšší úroveň bezpečnosti předcházením trestné činnosti a bojem proti ní v souladu s článkem 67 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Vzhledem ke svému nadnárodnímu charakteru vyžadují hrozby teroristických útoků a dalších trestných činů ucelený celoevropský přístup. Pachatelé trestných činů by mohli zneužívat nedostatečně účinné využívání informací o bankovních účtech a finančních informací a mít z této skutečnosti prospěch, což by mohlo mít důsledky v jiném členském státě.
- (31) Jelikož cíle této směrnice, totiž usnadnit přístup finančních zpravodajských jednotek a orgánů veřejné správy příslušných k prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání závažných trestných činů, posílit jejich schopnost vést finanční vyšetřování a zlepšit spolupráci mezi nimi, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej, z důvodu rozsahu či účinků akce, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřesahuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (32) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice, pokud jde o povolení prozatímního provádění nebo uzavření dohod mezi členskými státy a třetími zeměmi, které jsou smluvními stranami Evropského hospodářského prostoru, v záležitostech spadajících do působnosti kapitoly II této směrnice, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹²⁾.
- (33) Rozhodnutí 2000/642/SVV by mělo být zrušeno, protože jeho předmět je upraven jinými akty Unie, a není tudíž nadále potřeba.
- (34) V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, oznámily Spojené království a Irsko své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.
- (35) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (36) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽¹³⁾ a vydal stanovisko dne 10. září 2018,

⁽¹¹⁾ Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů (Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1).

⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví opatření, která mají usnadnit přístup příslušných orgánů k finančním informacím a informacím o bankovních účtech a jejich využívání těmito orgány za účelem prevence, odhalování, vyšetřování či stíhání závažných trestných činů. Stanoví rovněž opatření, která mají usnadnit přístup finančních zpravodajských jednotek k informacím v oblasti prosazování práva za účelem prevence praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu a boje proti nim, a opatření ke zjednodušení spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami.

2. Touto směrnicí nejsou dotčeny:

- a) směrnice (EU) 2015/849 a související ustanovení ve vnitrostátním právu, včetně těch, která upravují organizační postavení finančních zpravodajských jednotek stanovené ve vnitrostátním právu, jakož i jejich operační nezávislost a autonomii;
- b) kanály pro výměnu informací mezi příslušnými orgány ani pravomoci příslušných orgánů podle práva Unie nebo vnitrostátního práva získávat informace od povinných osob;
- c) nařízení (EU) 2016/794;
- d) závazky vyplývající z nástrojů Unie v oblasti vzájemné právní pomoci nebo vzájemného uznávání rozhodnutí v trestních věcech a z rámcového rozhodnutí 2006/960/SVV.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „centralizovanými registry bankovních účtů“ centralizované automatizované mechanismy, jako jsou centrální registry nebo centrální elektronické systémy vyhledávání dat, zřízené v souladu s čl. 32a odst. 1 směrnice (EU) 2015/849;
- 2) „úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti“ vnitrostátní úřady zřízené nebo určené každým členským státem podle rozhodnutí 2007/845/SVV;
- 3) „finanční zpravodajskou jednotkou“ finanční zpravodajská jednotka zřízená podle článku 32 směrnice (EU) 2015/849;
- 4) „povinnými osobami“ subjekty stanovené v čl. 2 odst. 1 směrnice (EU) 2015/849;
- 5) „finančními informacemi“ jakýkoliv druh informací nebo údajů, jako jsou údaje o finančních aktivech, pohybech finančních prostředků nebo finančně-obchodních vztazích, které již jsou v držení finančních zpravodajských jednotek, za účelem prevence a odhalování praní peněz a financování terorismu a účinného boje proti nim;

6) „informacemi v oblasti prosazování práva“:

- i) jakýkoliv druh informací nebo údajů, které již jsou v držení příslušných orgánů v souvislosti s prevencí, odhalováním, vyšetřováním nebo stíháním trestných činů, nebo
- ii) jakýkoli druh informací nebo údajů, které jsou v souvislosti s prevencí, odhalováním, vyšetřováním nebo stíháním trestných činů v držení orgánů veřejné moci nebo soukromých subjektů a které jsou dostupné příslušným orgánům bez přijetí donucovacích opatření podle vnitrostátního práva.

Takové informace mohou mimo jiné zahrnovat výpisy z rejstříku trestů, informace o vyšetřování, informace o zmrazení či zabavení majetku nebo o dalších vyšetřovacích či předběžných opatřeních a informace o odsuzujících rozsudcích a o konfiskacích;

7) „informacemi o bankovních účtech“ následující informace o bankovních a platebních účtech a o bezpečnostních schránkách obsažené v centralizovaných registrech bankovních účtů:

- i) v případě klienta, který je majitelem účtu, a jakékoli osoby, která prohlašuje, že jedná jménem klienta: jméno doplněné buď dalšími identifikačními údaji, které se vyžadují podle vnitrostátních předpisů provádějících ve vnitrostátním právu čl. 13 odst. 1 písm. a) směrnice (EU) 2015/849, nebo jedinečným identifikačním číslem;
- ii) v případě skutečného majitele klienta, který je majitelem účtu: jméno doplněné buď dalšími identifikačními údaji, které se vyžadují podle vnitrostátních předpisů provádějících ve vnitrostátním právu čl. 13 odst. 1 písm. b) směrnice (EU) 2015/849, nebo jedinečným identifikačním číslem;
- iii) v případě bankovního nebo platebního účtu: číslo IBAN a datum otevření a uzavření účtu;
- iv) v případě bezpečnostní schránky: jméno nájemce doplněné dalšími identifikačními údaji, které se vyžadují podle vnitrostátních předpisů provádějících ve vnitrostátním právu čl. 13 odst. 1 směrnice (EU) 2015/849, nebo jedinečným identifikačním číslem a dobou trvání nájmu;

8) „praní peněz“ jednání definované v článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1673 ⁽¹⁴⁾;

9) „souvisejícími predikativními trestnými činy“ trestné činy uvedené v čl. 2 bodě 1 směrnice (EU) 2018/1673;

10) „financováním terorismu“ jednání definované v článku 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ⁽¹⁵⁾;

11) „finanční analýzou“ výsledky operativní a strategické analýzy, která již byla provedena finančními zpravodajskými jednotkami za účelem plnění jejich úkolů podle směrnice (EU) 2015/849;

12) „závažnými trestnými činy“ formy trestné činnosti uvedené v příloze I nařízení (EU) 2016/794.

⁽¹⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1673 ze dne 23. října 2018 o boji proti praní peněz prostředky trestního práva (Úř. věst. L 284, 12.11.2018, s. 22).

⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).

Článek 3

Určení příslušných orgánů

1. Každý členský stát určí ze svých orgánů příslušných k prevenci, odhalování, vyšetřování nebo stíhání trestných činů příslušné orgány oprávněné k přístupu do svého vnitrostátního centralizovaného registru bankovních účtů. Mezi tyto příslušné orgány patří přinejmenším úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti.
2. Každý členský stát určí ze svých orgánů příslušných k prevenci, odhalování, vyšetřování nebo stíhání trestných činů příslušné orgány, jež mohou požadovat a získávat finanční informace nebo finanční analýzy od finanční zpravodajské jednotky.
3. Každý členský stát oznámí Komisi příslušné orgány, které určil v souladu s odstavci 1 a 2, do 2. prosince 2021, jakož i jakoukoli případnou změnu. Komise zveřejní tato oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

KAPITOLA II

PŘÍSTUP PŘÍSLUŠNÝCH ORGÁNŮ K INFORMACÍM O BANKOVNÍCH ÚČTECH

Článek 4

Přístup příslušných orgánů k informacím o bankovních účtech a vyhledávání v nich

1. Členské státy zajistí, aby příslušné vnitrostátní orgány určené podle čl. 3 odst. 1 měly pravomoc pro přístup k informacím o bankovních účtech a vyhledávání v nich, a to přímo a okamžitě, pokud to je nezbytné pro plnění jejich úkolů pro účely prevence, odhalování, vyšetřování nebo stíhání závažného trestného činu nebo podpory trestního vyšetřování závažného trestného činu, včetně zjišťování, sledování a zmrazení majetku v souvislosti s tímto vyšetřováním. Přístup a vyhledávání jsou považovány za přímé a okamžité mimo jiné v případě, kdy vnitrostátní orgány provozující centralizované registry bankovních účtů rychle předají informace o bankovních účtech prostřednictvím automatizovaného mechanismu příslušným orgánům za předpokladu, že s požadovanými údaji či informacemi, které mají být poskytnuty, nemůže manipulovat žádný zprostředkovatelský subjekt.
2. K dodatečným informacím, které členské státy považují za nezbytné a uvádějí je v centralizovaných registrech bankovních účtů podle čl. 32a odst. 4 směrnice (EU) 2015/849, nemají podle této směrnice příslušné orgány přístup ani v nich nemohou vyhledávat.

Článek 5

Podmínky přístupu a vyhledávání ze strany příslušných orgánů

1. Přístup k informacím o bankovních účtech mají a vyhledávání v těchto informacích v souladu s článkem 4 provádějí na základě konkrétního případu pracovníci daného příslušného orgánu, kteří byli k plnění těchto úkolů zvláště určení a oprávněni.
2. Členské státy zajistí, aby pracovníci určených příslušných orgánů dodržovali přísné profesní normy v oblasti důvěrnosti a ochrany údajů a byli bezúhonní a náležitě kvalifikovaní.
3. Členské státy zajistí, aby byla zavedena technická a organizační opatření zajišťující bezpečnost údajů podle přísných technologických norem pro účely výkonu pravomoci pro přístup k informacím o bankovních účtech a vyhledávání v nich podle článku 4 příslušnými orgány.

Článek 6

Sledování přístupu a vyhledávání ze strany příslušných orgánů

1. Členské státy stanoví, že orgány provozující centralizované registry bankovních účtů zajistí uchovávání protokolů pokaždé, využijí-li určené příslušné orgány přístup k informacím o bankovních účtech a vyhledávání v nich. Tyto protokoly obsahují zejména:

- a) odkaz na vnitrostátní spis;
- b) datum a čas dotazu nebo vyhledávání;
- c) druh údajů použitých k zadání dotazu nebo vyhledávání;
- d) jedinečné identifikační údaje výsledků;
- e) název určeného příslušného orgánu nahlížejícího do registru;
- f) jedinečné identifikační údaje pracovníka, který zadal dotaz nebo provedl vyhledávání, a případně pracovníka, který dotaz nebo vyhledávání nařídil, a v co nejširší možné míře jedinečné identifikační údaje příjemce výsledků dotazu nebo vyhledávání.

2. Pověřenci pro ochranu osobních údajů z centralizovaných registrů bankovních účtů pravidelně kontrolují protokoly. Protokoly se na požádání zpřístupní příslušnému dozorovému úřadu zřízenému podle článku 41 směrnice (EU) 2016/680.

3. Protokoly se použijí pouze pro dohled nad ochranou údajů, včetně kontroly přípustnosti žádosti a zákonnosti zpracování údajů, a pro zaručení bezpečnosti údajů. Jsou chráněny vhodnými opatřeními proti neoprávněnému přístupu a vymažou se pět let po svém vytvoření, pokud nejsou potřebné pro zahájená kontrolní řízení.

4. Členské státy zajistí, aby orgány provozující centralizované registry bankovních účtů přijaly vhodná opatření k tomu, aby pracovníci byli informováni o platném unijním a vnitrostátním právu, včetně platných předpisů na ochranu údajů. Tato opatření zahrnují i specializované programy odborné přípravy.

KAPITOLA III

VÝMĚNA INFORMACÍ MEZI PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY A FINANČNÍMI ZPRAVODAJSKÝMI JEDNOTKAMI A MEZI FINANČNÍMI ZPRAVODAJSKÝMI JEDNOTKAMI NAVZÁJEM

Článek 7

Žádosti o informace podané příslušnými orgány finanční zpravodajské jednotce

1. Každý členský stát za podmínky dodržení vnitrostátních procesních záruk zajistí, aby jeho národní finanční zpravodajská jednotka byla povinna spolupracovat s jeho určenými příslušnými orgány uvedenými v čl. 3 odst. 2 a byla schopna včas odpovídat na odůvodněné žádosti o finanční informace nebo finanční analýzy podané těmito určenými příslušnými orgány, pokud jsou tyto finanční informace či finanční analýzy nezbytné v konkrétních případech, a pokud je žádost motivována obavami týkajícími se prevence, odhalování, vyšetřování či stíhání závažných trestných činů.

2. Pokud existují objektivní důvody předpokládat, že by poskytnutí takových informací mělo nepříznivý dopad na probíhající vyšetřování nebo analýzy, nebo pokud by ve výjimečných případech poskytnutí informací bylo zjevně nepřiměřeně oprávněným zájmům fyzické nebo právnické osoby nebo irrelevantní s ohledem na účely, pro něž se o ně žádalo, není finanční zpravodajská jednotka povinna žádosti o informace vyhovět.

3. Jakékoli použití nad rámec původně schválených účelů podléhá předchozímu souhlasu dané finanční zpravodajské jednotky. Finanční zpravodajská jednotka náležitě vysvětlí jakékoli odmítnutí odpovědi na žádost podle odstavce 1.

4. O provedení předání informací rozhoduje finanční zpravodajská jednotka.

5. Určené příslušné orgány mohou zpracovat finanční informace a finanční analýzy obdržené od finanční zpravodajské jednotky pro konkrétní účely prevence, odhalování, vyšetřování či stíhání závažných trestných činů, jež jsou jiné než účely, pro něž jsou osobní údaje shromažďovány v souladu s čl. 4 odst. 2 směrnice (EU) 2016/680.

Článek 8

Žádosti o informace podané finanční zpravodajskou jednotkou příslušným orgánům

Za podmínky dodržení vnitrostátních procesních záruk a kromě přístupu finančních zpravodajských jednotek k informacím podle čl. 32 odst. 4 směrnice (EU) 2015/849 každý členský stát zajistí, aby jeho určené příslušné orgány byly povinny odpovídat včas na žádosti o informace v oblasti prokazování práva podané v jednotlivých případech národní finanční zpravodajskou jednotkou, pokud jsou tyto informace nezbytné k prevenci a odhalování praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu a boji proti nim.

Článek 9

Výměna informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami různých členských států

1. Členské státy zajistí, aby ve výjimečných a naléhavých případech jejich finanční zpravodajské jednotky byly oprávněny k výměně finančních informací nebo finančních analýz, které mohou být důležité pro zpracování nebo analýzu informací souvisejících s terorismem nebo organizovanou trestnou činností s vazbami na terorismus.

2. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky v případech uvedených v odstavci 1 a s výhradou svých provozních omezení usilovaly o rychlou výměnu takových informací.

Článek 10

Výměna informací mezi příslušnými orgány v různých členských státech

1. Za podmínky dodržení vnitrostátních procesních záruk každý členský stát zajistí, aby si jeho příslušné orgány určené podle čl. 3 odst. 2 mohly na žádost a v jednotlivých případech vyměňovat finanční informace nebo finanční analýzy získané od finanční zpravodajské jednotky svého členského státu s určeným příslušným orgánem v jiném členském státě, pokud jsou tyto finanční informace či finanční analýzy nezbytné k prevenci a odhalování praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu a boji proti nim.

Každý členský stát zajistí, aby jeho určené příslušné orgány používaly finanční informace či finanční analýzy vyměněné podle tohoto článku pouze k účelu, k němuž byly vyžádány či poskytnuty.

Každý členský stát zajistí, aby předání finančních informací či finančních analýz, které jeho určené příslušné orgány získaly od finanční zpravodajské jednotky tohoto členského státu, jakémukoli jinému orgánu, agentuře či útvaru nebo jejich použití nad rámec původně schválených účelů bylo vždy podmíněno předchozím souhlasem finanční zpravodajské jednotky, která dané informace poskytuje.

2. Členské státy zajistí, aby žádost podaná podle tohoto článku a odpověď na tuto žádost byly předávány prostřednictvím zvláštní zabezpečené elektronické komunikace, která zaručuje vysokou míru bezpečnosti údajů.

KAPITOLA IV

VÝMĚNA INFORMACÍ S EUROPOLEM

Článek 11

Poskytování informací o bankovních účtech Europolu

Každý členský stát zajistí, aby jeho příslušné orgány byly oprávněny prostřednictvím národní jednotky Europolu nebo, povolil-li to daný členský stát, prostřednictvím přímých kontaktů s Europolem, odpovídat na řádně odůvodněné žádosti týkající se informací o bankovních účtech, které v jednotlivých případech, v rozsahu svých povinností a za účelem plnění svých úkolů podává Europol. Použije se čl. 7 odst. 6 a 7 nařízení (EU) 2016/794.

Článek 12

Výměna informací mezi Europolem a finančními zpravodajskými jednotkami

1. Každý členský stát zajistí, aby jeho finanční zpravodajská jednotka byla oprávněna odpovídat na řádně odůvodněné žádosti podané Europolem prostřednictvím národní jednotky Europolu, nebo, povolil-li to daný členský stát, prostřednictvím přímých kontaktů mezi touto finanční zpravodajskou jednotkou a Europolem. Tyto žádosti se musí týkat finančních informací a finančních analýz a podává je v jednotlivých případech Europol v rozsahu svých povinností a v rámci plnění svých úkolů.

2. Ustanovení čl. 32 odst. 5 směrnice (EU) 2015/849 a čl. 7 odst. 6 a 7 nařízení (EU) 2016/794 se použijí na výměny uskutečněné podle tohoto článku.

3. Členské státy zajistí, aby jakékoliv nevyřízení žádosti bylo náležitě vysvětleno.

Článek 13

Podrobná ustanovení o výměně informací

1. Členské státy zajistí, aby výměna informací podle článků 11 a 12 této směrnice proběhla elektronicky v souladu s nařízením (EU) 2016/794 prostřednictvím:

a) aplikace SIENA nebo jejího nástupce v jazyce užívaném pro aplikaci SIENA, nebo

b) případně prostřednictvím sítě FIU.NET či jejího nástupce.

2. Členské státy zajistí, aby výměna informací podle článku 12 proběhla včas a žádosti Europolu o informace byly vyřízeny stejně, jako kdyby pocházely od jiné finanční zpravodajské jednotky.

Článek 14

Požadavky na ochranu údajů

1. Zpracování osobních údajů týkajících se informací o bankovních účtech, finančních informací a finančních analýz uvedených v článcích 11 a 12 této směrnice provádějí v souladu s článkem 18 nařízení (EU) 2016/794 pouze pracovníci Europolu, kteří byli k plnění těchto úkolů zvláště určení a oprávněni.
2. Europol uvědomí pověřence pro ochranu osobních údajů jmenovaného v souladu s článkem 41 nařízení (EU) 2016/794 o každé výměně informací podle článků 11, 12 a 13 této směrnice.

KAPITOLA V

DOPLŇUJÍCÍ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE ZPRACOVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Článek 15

Oblast působnosti

Tato kapitola se vztahuje pouze na určené příslušné orgány a finanční zpravodajské jednotky v souvislosti s výměnou informací podle kapitoly III a na výměnu finančních informací a finančních analýz, do níž jsou zapojeny národní jednotky Europolu podle kapitoly IV.

Článek 16

Zpracování citlivých osobních údajů

1. Zpracování osobních údajů, které vypovídají o rasovém či etnickém původu osoby, jejích politických názorech, náboženském vyznání či filozofickém přesvědčení, členství v odborových organizacích, nebo údajů o zdravotním stavu, sexuálním životě či sexuální orientaci fyzické osoby, je povoleno pouze za podmínky dodržení náležitých záruk pro práva a svobody subjektu údajů v souladu s platnými předpisy na ochranu údajů.
2. Přístup k údajům uvedeným v odstavci 1 mohou mít a tyto údaje pod vedením pověřence pro ochranu osobních údajů mohou zpracovávat pouze zvláště vyškolení a správcem zvláště oprávnění zaměstnanci.

Článek 17

Záznamy o žádostech o informace

Členské státy zajistí uchovávání záznamů o žádostech o informace podaných podle této směrnice. Tyto záznamy obsahují přinejmenším tyto informace:

- a) název (jméno) a kontaktní údaje organizace a pracovníka požadujících informace a pokud možno příjemce výsledků dotazu nebo vyhledávání;
- b) odkaz na vnitrostátní případ, v souvislosti s nímž se žádá o informace;
- c) předmět žádosti a
- d) jakákoli opatření přijatá v návaznosti na takové žádosti.

Záznamy se uchovávají po dobu pěti let od jejich vytvoření a používají se pouze za účelem ověření zákonnosti zpracování osobních údajů. Dotčené orgány poskytnou všechny dostupné záznamy na požádání vnitrostátnímu dozorovému úřadu.

Článek 18

Omezení práv subjektů údajů

Členské státy mohou přijmout legislativní opatření, kterými zcela nebo zčásti omezí právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům, které se jej týkají a jež jsou zpracovávány podle této směrnice v souladu s čl. 23 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 nebo případně s čl. 15 odst. 1 směrnice (EU) 2016/680.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 19

Sledování

1. Členské státy vyhodnocují účinnost svých systémů pro boj proti závažným trestným činům tím, že vedou komplexní statistiky.

2. Do 1. února 2020 vypracuje Komise podrobný program pro sledování výstupů, výsledků a dopadů této směrnice.

Tento program stanoví prostředky a intervaly shromažďování údajů a dalších potřebných důkazů. Specifikuje opatření, která mají být přijata Komisí a členskými státy při shromažďování a analýze údajů a dalších důkazů.

Členské státy poskytnou Komisi údaje a další důkazy potřebné pro sledování.

3. Statistiky podle odstavce 1 vždy obsahují tyto informace:

- a) počet vyhledávání provedených určenými příslušnými orgány v souladu s článkem 4;
- b) údaje o počtu žádostí podaných každým orgánem podle této směrnice, opatření přijatá v návaznosti na tyto žádosti, počet vyšetřovaných případů, počet stíhaných osob a počet osob odsouzených za závažné trestné činy, jsou-li tyto údaje k dispozici;
- c) časové údaje o době, v jaké daný orgán odpoví na žádost po jejím obdržení;
- d) jsou-li k dispozici, údaje vypovídající o nákladech na lidské nebo informační zdroje vyčleněné na domácí a přeshraniční žádosti podle této směrnice.

4. Členské státy zajistí vypracování a shromažďování statistik a každý rok předloží statistiky uvedené v odstavci 3 Komisi.

Článek 20

Vztah k jiným nástrojům

1. Tato směrnice nebrání členským státům v tom, aby ponechaly v platnosti nebo uzavíraly dvoustranné nebo mnohostranné dohody či vzájemná ujednání o výměně informací mezi příslušnými orgány, pokud jsou tyto dohody nebo ujednání slučitelné s právem Unie, a zejména s touto směrnicí.

2. Touto směrnicí nejsou dotčeny povinnosti a závazky členských států nebo Unie plynoucí ze stávajících dvoustranných nebo mnohostranných dohod se třetími zeměmi.

3. Aniž je dotčeno rozdělení pravomocí mezi Unií a členskými státy v souladu s právem Unie, oznámí členské státy Komisi svůj záměr zahájit jednání o dohodách a uzavřít dohody mezi členskými státy a třetími zeměmi, které jsou smluvními stranami Evropského hospodářského prostoru, v záležitostech spadajících do působnosti kapitoly II této směrnice.

Pokud Komise do dvou měsíců od obdržení oznámení o záměru členského státu zahájit jednání uvedená v prvním pododstavci dospěje k závěru, že jednání by mohla ohrozit příslušné politiky Unie nebo vést k dohodě, která je neslučitelná s právem Unie, informuje o tom daný členský stát.

Členské státy Komisi pravidelně informují o všech takových jednáních a případně Komisi přizvou k účasti jako pozorovatele.

Členským státům se povoluje prozatímně provádět nebo uzavřít dohody uvedené v prvním pododstavci, pokud jsou slučitelné s právem Unie a nepoškozují-li cíl a účel příslušných politik Unie. Komise přijme příslušná rozhodnutí o povolení prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle článku 22.

Článek 21

Hodnocení

1. Do 2. srpna 2024 a poté každé tři roky vypracuje Komise zprávu o provádění této směrnice a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě. Zpráva se zveřejní.

2. Komise podle čl. 65 odst. 2 směrnice (EU) 2015/849 posoudí překážky i příležitosti, jak posílit spolupráci mezi finančními zpravodajskými jednotkami v Unii, včetně možnosti a vhodnosti vytvoření koordinačního a podpůrného mechanismu.

3. Do 2. srpna 2024 Komise vypracuje zprávu a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě s cílem posoudit potřebu a přiměřenost rozšíření definice finančních informací na jakýkoliv druh informací nebo údajů, které jsou v držení orgánů veřejné moci nebo povinných osob a dostupné finančním zpravodajským jednotkám bez přijetí donucovacích opatření podle vnitrostátního práva, a případně předloží legislativní návrh.

4. Do 2. srpna 2024 Komise provede posouzení příležitostí a výzev spojených s rozšířením výměny finančních informací nebo finančních analýz mezi finančními zpravodajskými jednotkami v rámci Unie na jiné závažné trestné činy než terorismus nebo organizovanou trestnou činnost s vazbami na terorismus.

5. Nejdříve po 2. srpnu 2027 provede Komise hodnocení této směrnice a předloží zprávu o hlavních zjištěních Evropskému parlamentu a Radě. Zpráva rovněž obsahuje hodnocení toho, jak jsou dodržována základní práva a zásady uznávané v Listině základních práv Evropské unie.

6. Pro účely odstavců 1 až 4 tohoto článku členské státy poskytnou Komisi nezbytné informace. Komise zohlední statistiky předložené členskými státy podle článku 19, přičemž může požádat členské státy a dozorové úřady o doplňující informace.

Článek 22

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 23

Provedení ve vnitrostátním právu

Členské státy uvedou v účinnost a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. srpna 2021. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnicí nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 24

Zrušení rozhodnutí 2000/642/SVV

Rozhodnutí 2000/642/SVV se zrušuje s účinkem od 1. srpna 2021.

Článek 25

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 26

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 20. června 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS